

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE HL. M. PRAHY

2017

Regionální statistiky

Praha, 31. 8. 2018

Kód publikace: 330138-18

Č. j.: 02516/2018 - 71

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v hl. m. Praze

Ředitel odboru: Ing. Jiří Ročovský

Kontaktní osoba: RNDr. Tomáš Mládek, e-mail: tomas.mladek@czso.cz

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: www.czso.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | www.czso.cz

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 052 304, 274 052 451 | e-mail: infoservis@czso.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@czso.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | tel.: 274 052 347, 274 052 757 | e-mail: esds@czso.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@czso.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673, 274 054 163
e-mail: infoservispraha@czso.cz | www.praha.czso.cz

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@czso.cz | www.stredocesky.czso.cz

České Budějovice | Žižkova 1, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@czso.cz | www.cbudejovice.czso.cz

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108, 377 612 145
e-mail: infoservisplzen@czso.cz | www.plzen.czso.cz

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 529, 353 114 525
e-mail: infoserviskv@czso.cz | www.kvary.czso.cz

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176, 472 706 121
e-mail: infoservisul@czso.cz | www.ustinadlabem.czso.cz

Liberec | Nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec 1, tel.: 485 238 811
e-mail: infoservislb@czso.cz | www.liberec.czso.cz

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové 3, tel.: 495 762 322, 495 762 317
e-mail: infoservisvk@czso.cz | www.hradeckralove.czso.cz

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480, 466 743 418
e-mail: infoservispa@czso.cz | www.pardubice.czso.cz

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 062, 567 109 073
e-mail: infoservisvys@czso.cz | www.jihlava.czso.cz

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel.: 542 528 115, 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@czso.cz | www.brno.czso.cz

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 516, 585 731 511
e-mail: infoservisolom@czso.cz | www.olomouc.czso.cz

Zlín | tř. Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 932, 577 004 935
e-mail: infoservis-zl@czso.cz | www.zlin.czso.cz

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel.: 595 131 230, 595 131 232
e-mail: infoservis_ov@czso.cz | www.ostrava.czso.cz

Obsah

Úvod.....	4
Shrnutí hlavních poznatků	5
1. Demografický vývoj.....	7
2. Sociální vývoj.....	18
3. Ekonomický vývoj	41
4. Životní prostředí.....	48
5. Mezikrajské srovnání	54
Tabulková příloha.....	65
Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj.....	66
Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj	67
Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj	68
Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí	69
Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj hl. m. Prahy v letech 2001–2017	70
Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – demografický vývoj.....	72
Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – sociální vývoj	73
Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj.....	76
Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – životní prostředí.....	79
Zkratky krajů a okresů	80
Kartogramy.....	81

Úvod

Předkládaný materiál je analytickým obrazem vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje hl. m. Prahy v roce 2017, s návazností na vývoj v předchozích letech (zpravidla od roku 2012). Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

V textu posuzujeme vývoj na území kraje i vývoj ve srovnání s ostatními kraji České republiky. Zařadili jsme také samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování dat zatím nemáme k dispozici kompletní údaje za rok 2017. Proto můžeme v některých oblastech (především makroekonomika a některé sociální statistiky) zpracovat hodnocení pouze do roku 2016, v dalších oblastech jsou údaje za rok 2017 zatím pouze předběžné a budou se postupně zpřesňovat. Využita byla také data z mimořádného zjišťování ČSÚ za rok 2016 o veřejném občanském a technickém vybavení obcí.

Obdobné analytické materiály byly zpracovány ve všech krajích České republiky, a to podle jednotné osnovy. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Zařazen je rovněž dlouhodobý pohled na vývoj vybraných ukazatelů po roce 2000, tedy od vzniku krajů jako územně samosprávných celků. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Širší rozsah informací v podrobnějším územním členění můžete najít ve veřejné databázi ČSÚ na adrese <https://vdb.czso.cz> nebo můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální údaje průběžně zveřejňujeme na internetové adrese www.praha.czso.cz. Komplexní pohled na vývoj v kraji poskytuje Statistická ročenka hl. m. Prahy pravidelně vydávaná v průběhu měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o krátkodobém vývoji regionu nabízí Statistický bulletin hl. m. Prahy, který vždy vychází 95. den po skončení příslušného čtvrtletí.

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.

Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.

Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.

Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.

Zkratka „i.d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 22. 8. 2018. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Počet obyvatel Prahy se v letech 2001–2017 zvýšil o 134,4 tis. osob. Kladné migrační saldo se na tomto přírůstku podílelo z 92,5 %. Na konci roku 2017 měla Praha 1 294 513 obyvatel.
- V populaci Prahy se v letech 2001–2017 zvýšil podíl cizinců téměř trojnásobně, a to z 5,3 % na 15,1 %.
- V letech 2006–2017 v Praze převažoval počet živě narozených nad počtem zemřelých osob. Počet narozených se v uvedeném období zvýšil z 12,5 na 15,5 tis., avšak počet zemřelých stagnoval okolo hodnoty 12 tis.
- V Praze byla v roce 2017 nejvyšší naděje dožití u mužů (78,1 let) i žen (82,8 roků) ze všech krajů ČR.
- V letech 2008–2017 se v populaci Prahy zvýšil podíl obyvatel ve věku 0–14 let (z 12,2 % na 15,5 %) jakož i ve věku 65 a více let (z 15,8 % na 18,8 %).

Sociální vývoj

- Podíl nezaměstnaných osob byl v Praze v letech 2005–2017 výrazně podprůměrný a nejnižší ze všech krajů v ČR; v roce 2017 dosahoval v Praze hodnoty 2,3 %.
- Počet volných pracovních míst se v Praze v letech 2013–2017 zvýšil z 10,0 tis. na 42,4 tis., a tak klesl počet uchazečů o zaměstnání evidovaných na úřadech práce připadajících na jedno volné pracovní místo z 3,7 na 0,5.
- Průměr i medián u hrubé měsíční mzdy byl v Praze v jednotlivých letech období mezi roky 2012 a 2017 ve srovnání s ostatními kraji ČR nejvyšší. V roce 2017 byla průměrná měsíční mzda v Praze 39 782 Kč a medián dosáhl 31 878 Kč.
- Vzhledem k demografickému vývoji se mezi lety 2012 a 2017 zvýšil počet dětí navštěvujících mateřské a základní školy ze 79,3 tis. na 102,1 tis., počet žáků na středních školách se zvýšil pouze nepatrně, a to z 60,7 tis. na 61,1 tis. a počet studentů na vysokých školách klesl z 120,0 tis. na 94,2 tis.
- V Praze připadalo v období let 2001–2016 na tisíc obyvatel nejvíce lékařů ze všech krajů České republiky; v roce 2016 to bylo 8,0.
- Počet spáchaných a nahlášených trestných činů v Praze mezi lety 2013 a 2017 klesl z 82,0 tis. na 52,7 tis.

Ekonomický vývoj

- Hl. m. Prahá má dominantní postavení v oblasti makroekonomických ukazatelů.
- Odvětví služeb je klíčovou sférou ekonomiky hlavního města Prahy.
- V Praze připadá téměř jeden ekonomický subjekt na dva obyvatele.
- Třetina výdajů na vědu a výzkum míří do hlavního města Prahy.
- Průmysl v Praze má již od roku 2014 nižší produktivitu, než je průměr za ČR.
- Počet stavebních povolení v hl. m. Praze klesá již od roku 2003.
- V hl. m. Praze je vyšší intenzita dokončené bytové výstavby, než je celostátní průměr. Přitom počet stavebních povolení v hl. m. Praze již od roku 2003 klesá.

- Cestovní ruch se všemi návaznými odvětvími je jedním z velkých tahounů pražské ekonomiky.

Životní prostředí

- Nepatrně se stále zvětšuje plocha ekologicky obhospodařované půdy.
- Emise hlavních znečišťujících látek pozvolna klesají.
- Ačkoliv je množství vyprodukovaného komunálního odpadu v Praze pod republikovým průměrem, v rámci Prahy je jeho hodnota z roku 2016 nejvyšší za posledních pět let.
- V roce 2016 dosáhl objem investic na ochranu životního prostředí podle místa investice 2 981 Kč na jednoho obyvatele kraje, což bylo dvakrát více než v předchozích letech.

1. Demografický vývoj

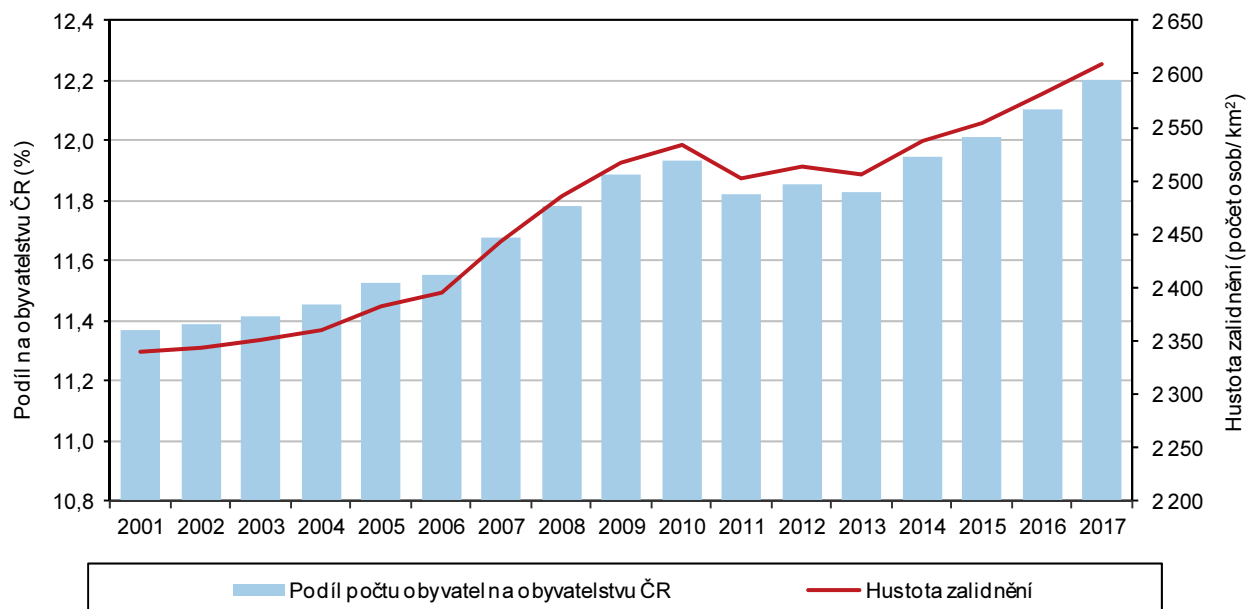
Územní změny, sídelní struktura

Praha byla rozlohou nejmenším krajem v ČR, populačně však byla druhým největším krajem.

Rozloha Prahy k 31. 12. 2017 byla 49,6 tis. ha a představovala tak 0,6 % rozlohy ČR. V rámci Prahy měly největší rozlohu městské části Praha 6 (4,2 tis. ha), Praha 5 (2,8 tis. ha), Praha 4 (2,4 tis. ha), Praha 12 (2,3 tis. ha) a Praha 8 (2,2 tis. ha). Rozlohou nejmenší byly městské části Petrovice (179 ha), Lysolaje (247 ha), Lochkov (272 ha), Benice (277 ha) a Štěrboholy (297 ha). K poslednímu dni roku 2017 měla Praha 1,295 mil. obyvatel a podílela se tak z 12,2 % na celkovém počtu obyvatel ČR. Nejlidnatějšími městskými částmi byly Praha 4 (128,5 tis.), Praha 10 (109,8 tis.), Praha 8 (105,1 tis.), Praha 6 (104,4 tis.) a Praha 5 (85,3 tis.). Naopak méně než 1 tis. obyvatel žilo v okrajových městských částech Nedvězí (309), Královicích (407), Přední Kopanině (675), Benicích (699) a Lochkově (778). Hustota zalidnění v Praze k 31. 12. 2017 činila 2 608,8 obyvatel/km² a byla tak nejvyšší ze všech krajů ČR. Mezi nejhustěji zalidněné městské části patřily Praha 2 (11 857 obyvatel/km²), Praha 3 (11 502 obyvatel/km²), Praha 11 (7 923 obyvatel/km²), Praha 17 (7 488 obyvatel/km²) a Praha 7 (6 206 obyvatel/km²). Naopak nejnižší hustotu zalidnění měly městské části s nejnižším počtem obyvatel, tj. Nedvězí (81 obyvatel/km²), Královice (82 obyvatel/km²), Přední Kopanina (206 obyvatel/km²), Benice (252 obyvatel/km²) a Lochkov (286 obyvatel/km²). Kraj hl. město Praha byl tvořen jednou obcí, která měla současně status města. V Praze došlo od roku 2001 pouze k menším změnám týkajících se jejího vnitřního členění (změna hranic městských částí a ZSJ).

Graf 1.1: Podíl počtu obyvatel hl. m. Prahy na obyvatelstvu ČR a hustota zalidnění v letech 2001–2017 (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Vývoj počtu obyvatel

Počet obyvatel Prahy se od roku 2001 zvýšil o 11,6 %.

Počet obyvatel Prahy se mezi lety 2001 a 2017 zvýšil z 1,160 mil. na 1,295 milionu, tj. o 11,6 %. V uvedeném časovém období se také zvýšil podíl obyvatel Prahy na celkovém počtu obyvatel ČR z 11,4 na 12,2 %. Počet obyvatel se v Praze od roku 2001 meziročně zvyšoval s výjimkou let 2010–2011 a 2012–2013.

Vlivem migračního přírůstku se počet obyvatel Prahy v období let 2001–2017 zvýšil o 136 tis.

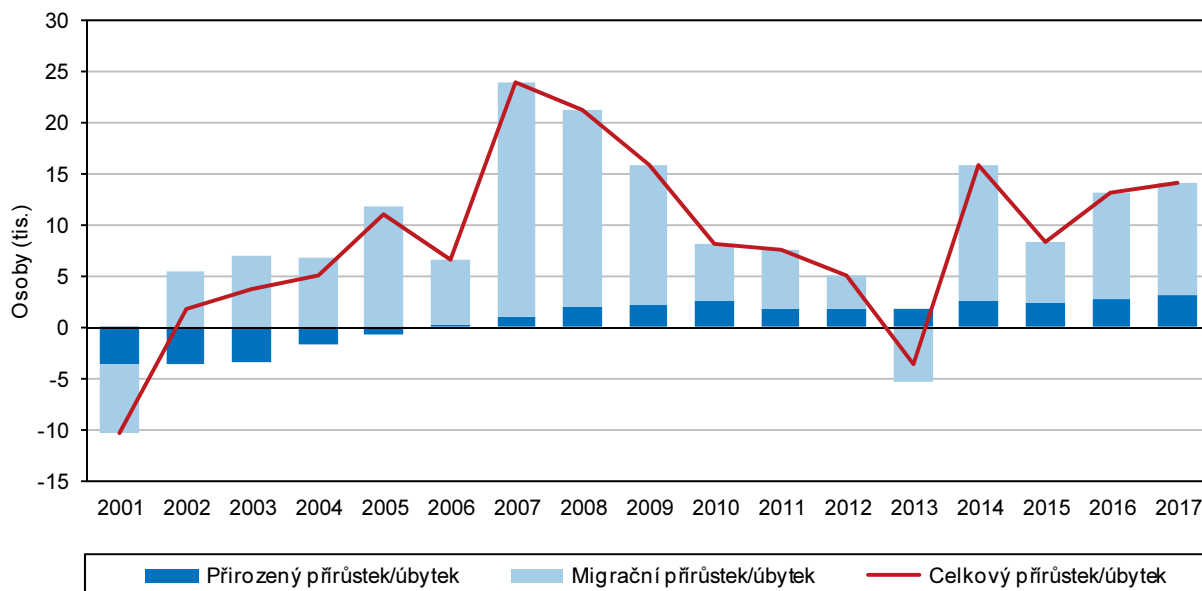
Na zvyšování počtu obyvatel Prahy v letech 2001–2017 se podílel zejména migrační přírůstek, který činil 136 tis. osob. Migrační přírůstek nabýval kladných hodnot v celém sledovaném období s výjimkou let 2001 a 2013. V roce 2017 byl migrační přírůstek v Praze 10 880 osob, což představovalo v relativních hodnotách 8,5 osob na 1 000 obyvatel středního stavu. Při detailním členění Prahy na městské části byl v průměru let 2012–2017 zaznamenán kladný migrační přírůstek v naprosté většině z nich, s výjimkou částí nacházejících se v historickém centru (Praha 1, Praha 2) a několika okrajových částí (Běchovice, Přední Kopanina, Praha 17). Nejvyšší průměrný migrační přírůstek v přepočtu na tisíc obyvatel v letech 2012 až 2017 byl zaznamenán v okrajových částech Prahy. Byly to Královice (53,0 ‰), Benice (38,0 ‰), Zličín (36,7 ‰), Březiněves (34,4 ‰) a Lochkov (31,3 ‰).

Přirozený přírůstek v letech 2001–2017 dosáhl 11 tis.

Počet obyvatel Prahy se v letech 2001–2017 zvýšil vlivem přirozeného přírůstku o 11 tis. osob. Přirozený přírůstek v Praze od roku 2006 nabýval kladných hodnot. Jeho maximum bylo dosaženo v roce 2010 (2 526 osob). Následoval pokles, který trval do roku 2013. Od roku 2014 do roku 2016 přirozený přírůstek opět převyšoval hodnotu 2 tis. osob ročně. V roce 2017 činil přirozený přírůstek 3 125 osob, což bylo v relativním vyjádření 2,4 osoby na 1 000 obyvatel.

Graf 1.2: Pohyb obyvatel v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Nejvyšší celkové přírůstky obyvatel v letech 2012 až 2017 zaznamenaly okrajové městské části Prahy.

Celkový přírůstek v Praze v letech 2001–2017 byl 147 tis. osob (bez zohlednění výsledků SLDB 2011). Stejně jako migrační přírůstek, tak i celkový přírůstek nabýval ve sledovaném období kladných hodnot s výjimkou let 2001 a 2013. V roce 2017 činil celkový přírůstek 14 005 osob, což v relativním vyjádření představovalo 10,9 osob na 1 000 obyvatel. V rámci městských částí Prahy zaznamenaly nejvyšší celkový přírůstek na 1 000 obyvatel v průměru let 2012–2017 takové části, které vykazovaly nejvyšší migrační přírůstek. Byly to Královice (51,5 ‰), Zličín (47,4 ‰),

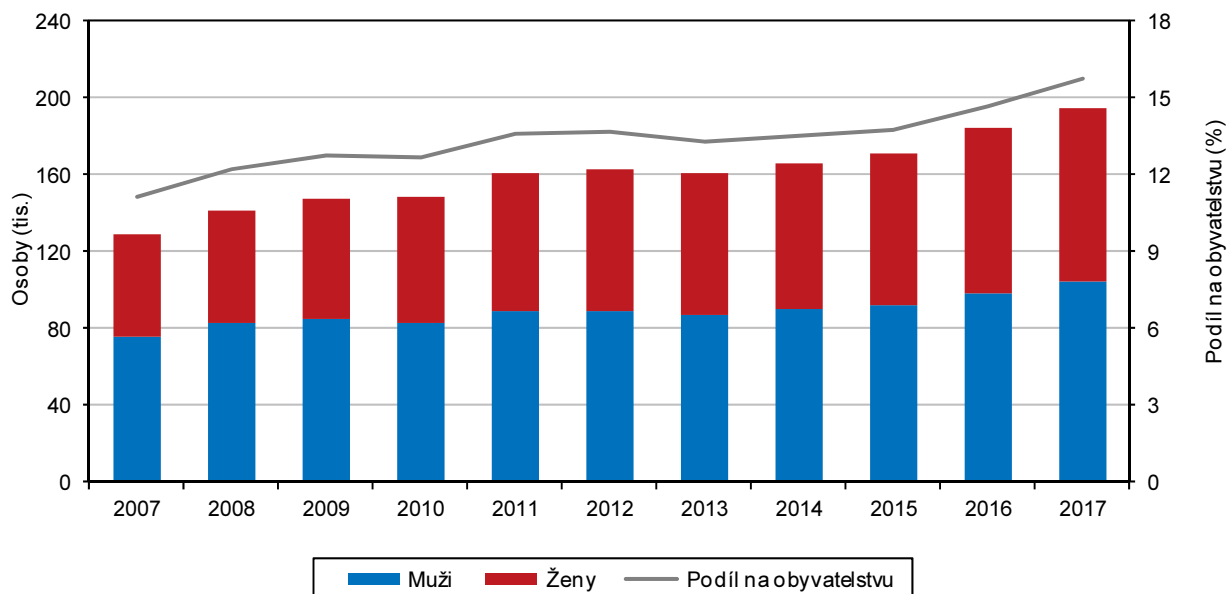
Březiněves (40,7 ‰), Praha 22 (40,6 ‰) a Benice (40,5 ‰). Také záporný celkový přírůstek v průměru za období let 2012–2017 vykazovaly městské části, které měly zároveň i záporný migrační přírůstek. Jednalo se o Běchovice (–27,3 ‰), Přední Kopaninu (–17,5 ‰), Prahu 17 (–8,2 ‰) a Prahu 1 (–1,9 ‰).

Podíl cizinců v Praze se mezi lety 2007 a 2017 zvýšil z 11,1 na 15,7 %.

Počet cizinců v Praze se mezi lety 2001 a 2017 zvýšil více než trojnásobně, a to z 61,5 tis. na 195 tis. Dlouhodobým trendem tak bylo zvyšování podílu cizinců na celkovém počtu obyvatel. Mezi lety 2007 a 2017 se zvýšil jejich podíl z 11,1 % na 15,7 %. V letech 2007–2017 byla více než polovina cizinců zastoupena muži. Jejich podíl se však v čase snižoval.

Graf 1.3: Cizinci (bez osob s platným azylem) v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)

Zdroj: ČSÚ

Demografické události

Počet uzavřených sňatků v Praze se v letech 2013 až 2017 meziročně zvyšoval.

V roce 2017 bylo v Praze uzavřeno 6 604 sňatků (podle trvalého bydliště ženicha), což byl nejvyšší počet od roku 2008. Nejméně novomanželů vstoupilo do manželství v období let 2010–2014, kdy bylo uzavřeno méně než 6 tisíc sňatků ročně. Od roku 2013 se počet sňatků neustále zvyšoval. V relativním vyjádření (počet sňatků na 1 000 obyvatel) dosáhla hrubá míra sňatečnosti v roce 2017 nejvyšší hodnoty od roku 2009, a to 5,1 ‰. Mezi lety 2013 a 2017 se hrubá míra sňatečnosti neustále zvyšovala.

Podíl svobodných ženichů a nevěst v Praze se od roku 2001 meziročně zvyšoval.

Podle rodinného stavu snoubenců v Praze v roce 2017 vstoupilo do svého prvního sňatku 77,5 % ženichů a 80,0 % nevěst. V případě sňatku obou svobodných snoubenců současně se jednalo o 69,7 % všech nově uzavřených manželství. V pozici rozvedených vstoupilo do manželství 21,7 % ženichů a 19,2 % nevěst. V případě ovdovělých se jednalo o 0,8 % ženichů a 0,8 % nevěst. Do druhého a dalšího sňatku vstoupilo 22,5 % ženichů a 20,0 % nevěst. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu svobodných ženichů a nevěst a naopak snižování podílu rozvedených a ovdovělých ženichů a nevěst vstupujících do manželství.

Podíl ženichů ve věku 35–49 let a nevěst ve věku 30–

Z hlediska věkové struktury ženichů v Praze v roce 2017 nejvíce vstupovali do manželství muži ve věku 25–39 let (69,4 %), ve věku 40 let a více let jich bylo

49 let se v Praze od roku 2001 neustále zvyšoval.

27,4 % a zbylá 3,2 % připadla na ženichy ve věku do 24 let. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu ženichů ve věku 35–49 let, a to zejména na úkor těch ve věku 25–34 let. Věková struktura nevěst se od věkové struktury ženichů příliš nelišila. V roce 2017 bylo v kraji nejvíce nevěst rovněž ve věku 25 až 39 let (74,3 %), 40letých a starších bylo 17,5 %, ve věku do 24 let včetně to bylo 8,2 %. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 bylo zvyšování podílu nevěst ve věku 30–49 let a naopak snižování podílu nevěst ve věku 20–29 let. Průměrný věk snoubenců při prvním sňatku byl v Praze v roce 2017 u ženichů 33,4 let a u nevěst 30,8 roků. Od roku 2001 až do roku 2017 se průměrný věk snoubenců při prvním sňatku zvyšoval.

Počet rozvodů v Praze dlouhodobě klesal.

V roce 2017 bylo v Praze rozvedeno 2 860 manželství. Jednalo se o čtvrtý nejnižší počet rozvodů v období let 2001–2017. Tři nejnižší počty rozvodů byly dosaženy v letech 2016 (2 715), 2012 (2 788) a 2014 (2 828). Z dlouhodobého hlediska počet rozvodů v Praze je možné sledovat pokles. V relativním vyjádření připadalo v Praze v roce 2017 na 1 000 obyvatel středního stavu 2,2 rozvodu.

Podíl prvních rozvodů u mužů a žen v Praze se mezi lety 2001 a 2017 zvyšoval.

Z hlediska struktury rozvodů podle jejich pořadí převažovaly první rozvody (80,8 % u mužů, 83,4 % u žen). Od roku 2001 (76,1 % u mužů, 79,9 % u žen) bylo obecnou dlouhodobou tendencí zvyšování podílu prvních rozvodů u mužů i žen.

V Praze byla v letech 2012 až 2017 nejčastěji rozváděna manželství po 15 a více letech.

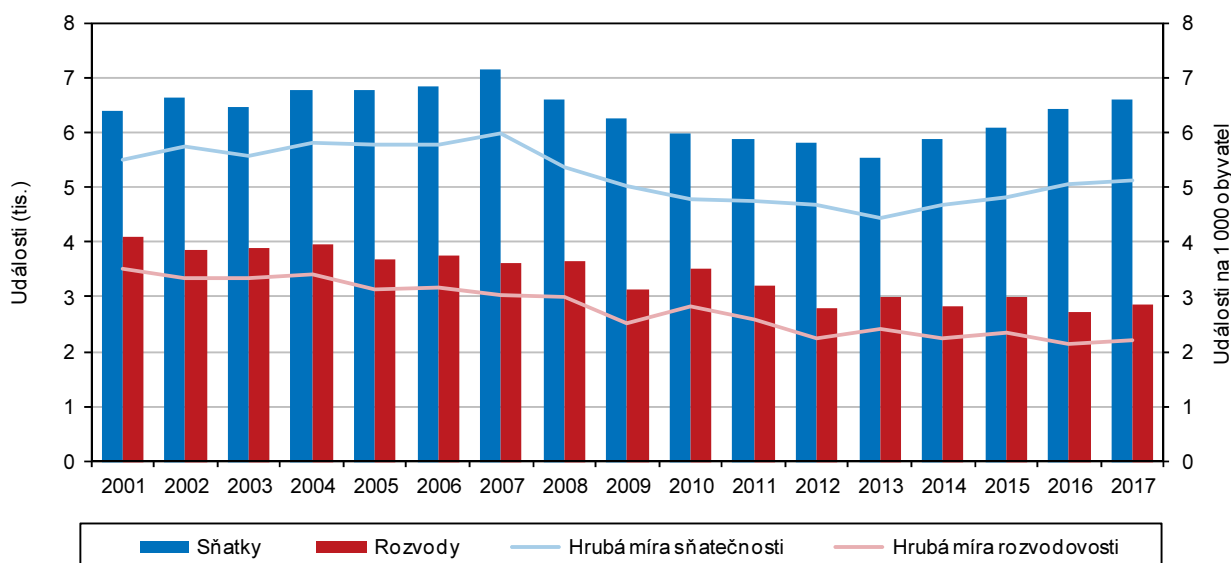
Podle délky trvání manželství byla v roce 2017 v Praze nejčastěji rozváděna manželství po 15 a více letech (36,8 % rozvodů), následována s délkou trvání 5 až 9 let (25,8 %). Dále to byly rozvody manželství s délkou trvání do 4 let (19,2 %) a 10 až 14 let (18,2 %). Tato struktura se od roku 2012 neměnila.

V Praze byla od roku 2001 nejčastěji rozváděna manželství bez nezletilých dětí.

V roce 2017 v Praze docházelo nejčastěji k rozvodům bez nezletilých dětí (47,3 %). Vzhledem k vysokému zastoupení rozvodů po 15 a více letech trvání manželství mohly do této skupiny patřit i rozvody se zletilými dětmi. K rozvodům manželství s jedním nezletilým dítětem došlo v 28,4 % případů, se dvěma dětmi pak v 21,5 %. Od roku 2001 struktura rozvodů nedoznala výraznějších změn.

Graf 1.5: Sňatky a rozvody v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

V Praze se od roku 2001 neustále zvyšoval podíl rozvádějících se mužů a žen ve věku 40 a více let.

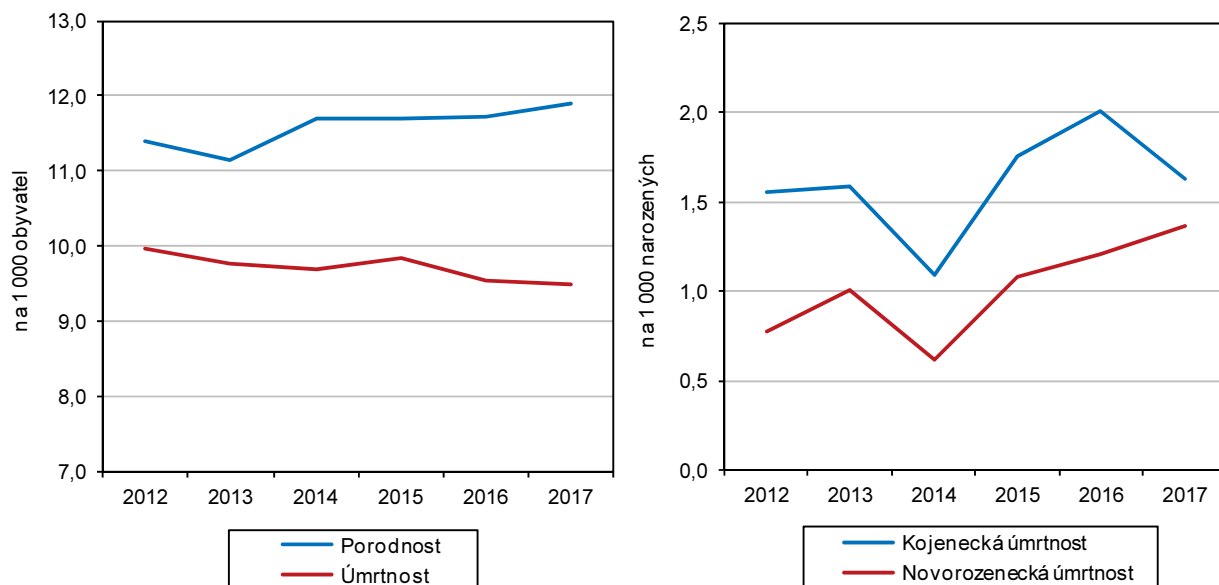
Na celkovém počtu rozvodů v Praze se podle věku u mužů v roce 2017 nejvíce podíleli ti ve věku 40–49 let (39,2 %), dále pak ve věku 30–39 let (29,7 %) a ve věku 50 a více let (26,7 %). Nejméně byli zastoupeni muži ve věku do 29 let (4,4 %). Velmi podobná byla struktura rozvodů podle věku u žen. Také u žen byla na celkovém počtu rozvodů nejvíce zastoupena věková kategorie 40–49 let (37,8 %), dále pak kategorie 30–39 let (35,3 %), a poté 50 a více let (17,8 %). Nejmenší podíl tvořila věková kategorie do 29 let (9,2 %). Od roku 2001 se zvyšoval podíl rozvádějících se mužů ve věku 40 a více let a naopak klesal podíl těch ve věku do 39 let. U rozvádějících se žen byl vývoj podobný, zvyšoval se podíl ve věku 40 a více let, stagnoval podíl ve věku 30–39 let a klesalo zastoupení ve věku do 29 let. V kraji byl v roce 2017 průměrný věk při prvním rozvodu u mužů 42,9 roků a u žen 40,4 let. Stejně jako u uzavíraných sňatků, tak i u rozvodů bylo dlouhodobou tendencí zvyšování průměrného věku při prvním rozvodu.

Počet narozených dětí v Praze se od roku 2014 zvyšoval.

V roce 2017 se v Praze narodilo živě i mrtvě celkem 15 378 dětí, což bylo od roku 2001, kdy přišlo na svět 9 703 dětí, nejvíce. Počet narozených v období let 2001 až 2010 rostl, v letech 2011–2013 kolísal a v letech 2014–2017 se opět zvyšoval. V roce 2017 v kraji připadalo 12,0 narozených dětí na 1 000 obyvatel.

Graf 1.6: Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

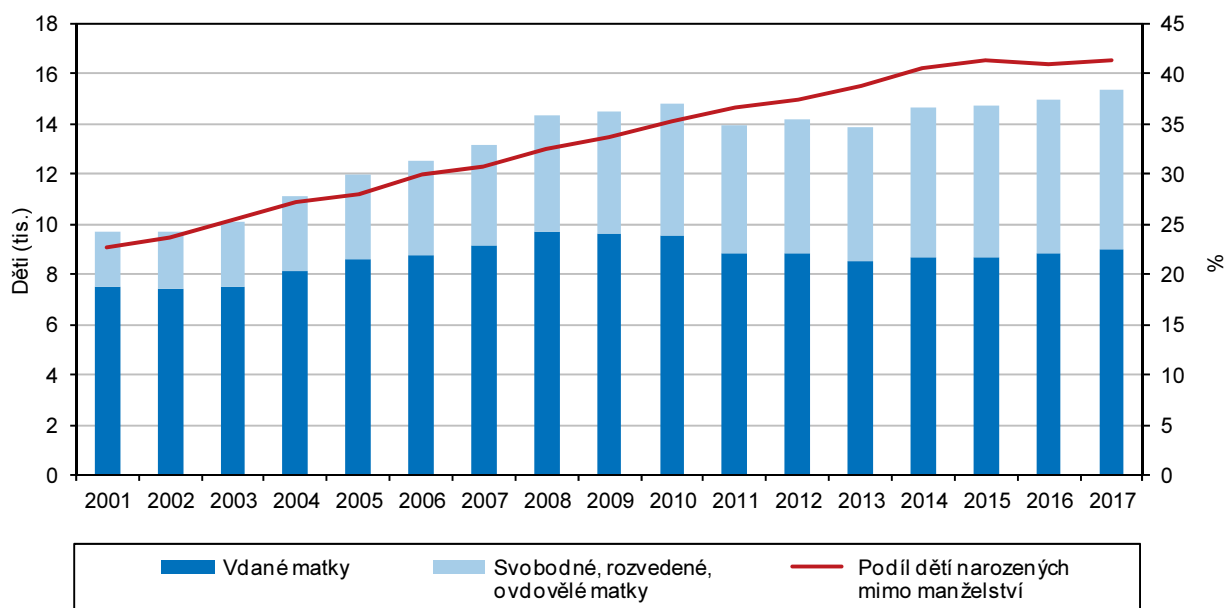

V Praze se v letech 2001 až 2017 zvyšoval podíl dětí narozených mimo manželství.

V roce 2017 se v Praze živě narodilo 15 324 dětí. Na 1 000 obyvatel středního stavu tak připadalo 11,9 živě narozených dětí. Z celkového počtu bylo 52 % chlapců a 48 % dívek. Podle pořadí dítěte se nejvíce dětí narodilo prvních (52,7 %), druhých (36,6 %), třetích (8,6 %) a nejméně jako čtvrtých v pořadí (2,1 %). Podle věku matky se narodilo nejvíce dětí matkám ve věku 30–34 let (40,8 %), dále ve věku 35–39 let (24,0 %) a následně ve věku 25–29 let (23,2 %). Výrazně méně dětí přišlo na svět matkám ve věku do 24 let (6,6 %) a ve věku 40 a více let (5,5 %). Z hlediska rodinného stavu matky se nejvíce dětí narodilo matkám vdaným (58,7 %) a svobodným (36,6 %). Od roku 2001 docházelo k poklesu podílu dětí narozených vdaným matkám, a to na úkor nárůstu podílu dětí narozených svobodným matkám. Na rozvedené či ovdovělé matky připadalo 4,6 % dětí. Mimo manželství se narodilo v kraji v roce 2017 celkem 41,3 % dětí. Dlouhodobou tendencí od roku 2001 (22,8 %) bylo neustálé zvyšování podílu dětí narozených mimo manželství. V roce 2017 dosahovala úhrnná plodnost v Praze hodnoty 1,55 dětí. Od roku 2001 (1,1) bylo obecným trendem neustálé zvyšování její míry.

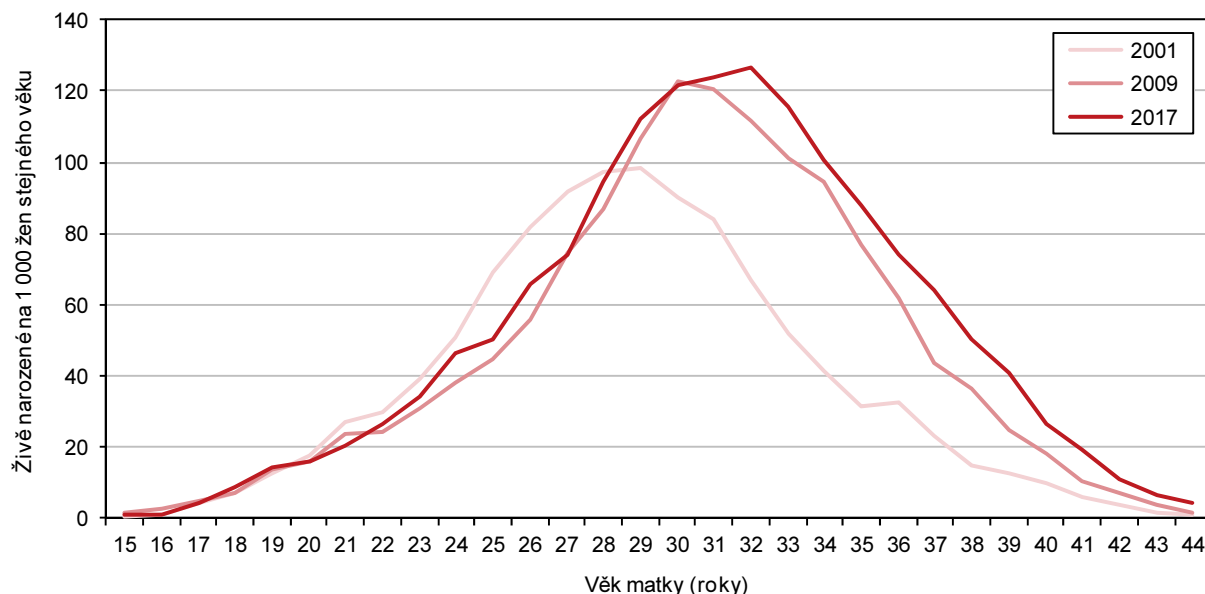
Graf 1.7: Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Graf 1.8: Míry plodnosti podle věku matky v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Počet potratů v Praze v letech 2001 až 2017 dlouhodobě klesal.

V Praze bylo provedeno v roce 2017 celkem 4 200 potratů. V dlouhodobém pohledu docházelo od roku 2001 (5 007) ke snižování počtu potratů. Od roku 2012 však potratovost kolísá. To dokládá skutečnost, že v roce 2012 podstoupily ženy s trvalým bydlištěm v Praze 4 171 potratů. Úhrnná potratovost, která udává průměrný počet potratů při zachování intenzity potratovosti v daném roce, činila 0,447 potratu na jednu ženu. Podobné tendence jako u vývoje počtu potratů platily i pro úhrnnou potratovost. V Praze rovněž dlouhodobě klesal počet potratů na 100 narozených dětí. V roce 2017 bylo v Praze 27,3 potratů na 100 narozených dětí oproti hodnotě 29,3 v roce 2012.

Podíl samovolných potratů se v Praze od roku 2001 neustále zvyšoval.

Mezi potraty v Praze v roce 2017 převládala umělá přerušování těhotenství (UPT), která tvořila 57,7 % všech případů. Samovolné potraty tvořily ve stejném roce

38,2 % všech případů a ostatní druhy potratů se podílely 4,0 %. Zatímco zastoupení umělých přerušeni těhotenství od roku 2001 klesalo, podíl samovolných potratů se od toho roku naopak zvyšoval.

Počet zemřelých v Praze v letech 2006 až 2017 stagnoval.

Počet zemřelých v Praze se od roku 2006 pohyboval kolem 12 tis. osob za rok. Vzhledem k tomu, že se zvyšoval počet obyvatel, klesala hrubá míra úmrtnosti (tj. počet zemřelých připadajících na 1 000 obyvatel). V roce 2017 bylo v Praze 9,5 zemřelých osob na 1 000 obyvatel.

Podíl zemřelých ve věku 65 a více let se v Praze dlouhodobě zvyšoval.

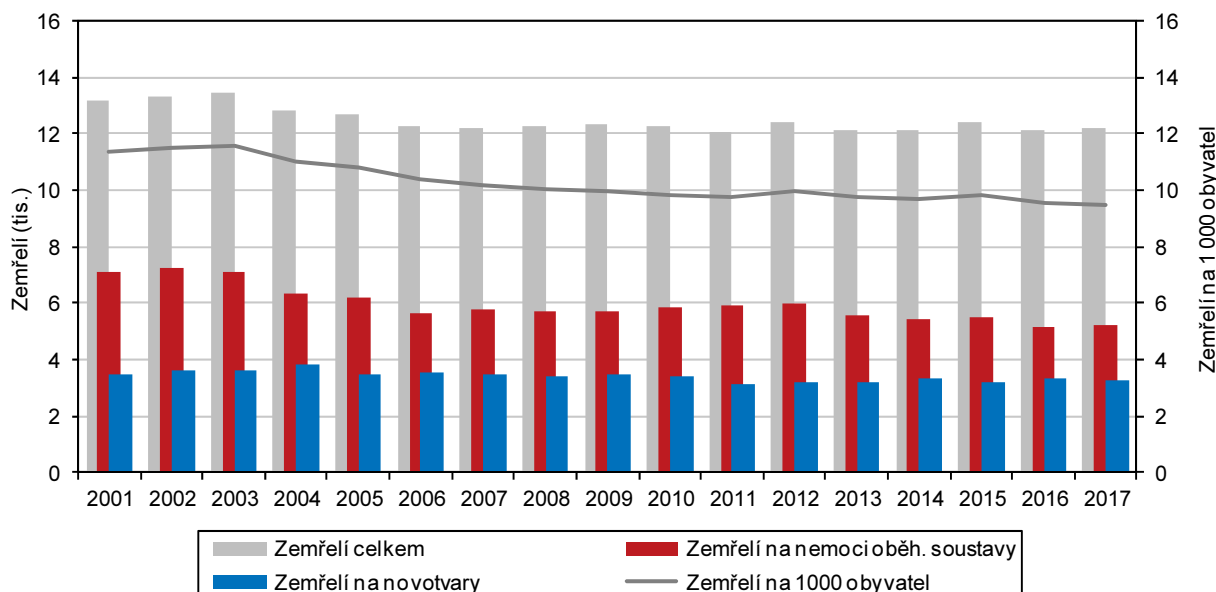
Z celkového počtu 12 199 zemřelých osob v kraji v roce 2017 bylo 47,9 % mužů. Od roku 2001 do roku 2017 se podíl zemřelých mužů a žen téměř nezměnil. Mezi zemřelými v kraji v roce 2017 převažovali muži nad ženami ve věkových skupinách do 79 let. Avšak mezi zemřelými ve věku 80 a více let již bylo více žen než mužů. Z celkového počtu zemřelých v Praze v roce 2017 bylo 84,9 % ve věku 65 a více let. Tento podíl se dlouhodobě zvyšoval, což bylo zapříčiněno stárnutím obyvatelstva i prodlužováním střední délky života. Z celkového počtu zemřelých v kraji v roce 2017 ve věku 65 a více let převažovaly ženy (55,1 %).

Od roku 2008 se snižoval podíl zemřelých v důsledku nemocí oběhové soustavy a novotvarů.

Ve struktuře zemřelých v Praze v roce 2017 podle příčiny smrti se vyskytovaly nejčastěji nemoci oběhové soustavy (43,0 % případů), novotvary (26,6 %), nemoci dýchací soustavy (6,8 %) a vnější příčiny úmrtí (4,5 %). Tyto 4 skupiny se na celkovém počtu zemřelých podílely celkem z 80,9 %. Ve srovnání s rokem 2008 došlo ke snížení zastoupení novotvarů coby příčiny úmrtí (27,8 % v roce 2008), nemocí oběhové soustavy (46,5 % v roce 2008), vnějších příčin (5,5 % v roce 2008) nebo nemocí trávicí soustavy. Naopak se zvýšil podíl osob, které zemřely v důsledku infekčních a parazitárních onemocnění (z 0,9 % v roce 2008 na 2,3 % v roce 2017), nemocí endokrinních a výživy (z 1,8 % v roce 2008 na 3,3 % v roce 2017), nemocí nervové soustavy (z 2,0 % v roce 2008 na 4,3 % v roce 2017), duševních poruch a poruch chování (z 0,2 % v roce 2008 na 2,3 % v roce 2017). V roce 2017 zemřelo v Praze 3 241 osob v důsledku příčiny smrti na novotvary.

Graf 1.9: Zemřelí v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

V Praze byla nejvyšší naděje dožití u mužů i žen

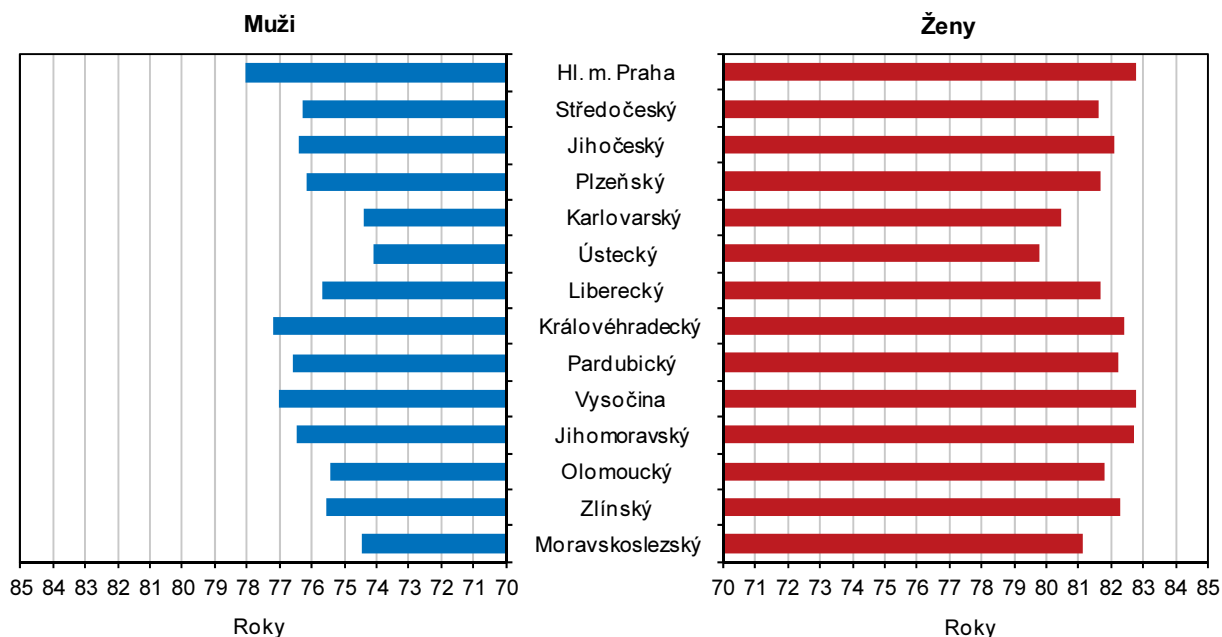
Naděje dožití obyvatel v Praze v roce 2017 dosáhla u mužů 78,1 let a u žen 82,8 roků. V porovnání s ostatními kraji byly hodnoty u obou pohlaví nejvyšší v ČR.

ze všech krajů ČR v roce 2017.

Naděje dožití obyvatel Prahy ve věku 60 let byla v roce 2017 u mužů 21,0 roků a u žen 24,6 let.

Graf 1.10: Naděje dožití při narození podle pohlaví podle krajů v letech 2016–2017

Zdroj: ČSÚ

Počet přistěhovaných obyvatel v Praze v letech 2012–2017 se pohyboval mezi 30 a 40 tisíci.

Do Prahy se v roce 2017 přistěhovalo 37 976 osob. V období let 2001–2017 byl počet přistěhovaných nejvyšší v roce 2007 (54 811), poté docházelo k meziročním poklesům až do roku 2011, kdy jejich počet činil 28 291 osob. V letech 2012–2017 se počet přistěhovaných pohyboval mezi 30 a 40 tis. V roce 2017 bylo z celkového počtu přistěhovaných 50,8 % mužů. Mezi přistěhovanými v letech 2001–2010 výrazněji převažovali muži, avšak v letech 2011–2015 byly nepatrně více zastoupeny ženy. V letech 2016–2017 již mezi přistěhovanými nepatrně převládali muži. Z hlediska věkové struktury se v roce 2017 jednalo převážně o osoby ve věku 15–64 let (82,9 %), děti ve věku 0–14 let tvořily 14,5 % přistěhovaných, osoby ve věku 65 let a více pouze 2,6 %. V období let 2001–2017 se podíl přistěhovaných v produktivním věku pohyboval v rozmezí 80,4–91,0 % a podíl přistěhovaných ve věku 0–14 let nabýval hodnot 7,5–16,7 %. Relativně vyšší zastoupení přistěhovaných ve věku 0–14 let v roce 2017 tak bylo na úkor zastoupení osob v produktivním věku. V podrobnějším pohledu na věkové složení přistěhovaných v roce 2017 podle pětiletých skupin bylo nejvíce přistěhovaných ve věku 25–29 let (20,0 % celkového počtu přistěhovaných) a 30–34 let (16,7 %).

Počet vystěhovaných obyvatel z Prahy v letech 2014–2017 stagnoval.

Z Prahy se v roce 2017 vystěhovalo 27 096 osob. V období let 2001–2017 byl nejvyšší počet vystěhovaných v roce 2006, a to 38,8 tis. Poté až do roku 2009 počet vystěhovaných klesal, a to na 24,4 tis. Následně se počet vystěhovaných zvyšoval, až dosáhl 35,8 tis. osob v roce 2013. V letech 2014–2017 se počty vystěhovaných osob pohybovaly okolo 27 tis. osob. Mezi vystěhovanými z Prahy v roce 2017 mírně převažovaly ženy (50,4 %). Mezi vystěhovanými z kraje byly více zastoupeny ženy než muži ještě v letech 2011 a 2015. Věkové složení vystěhovaných bylo odlišné od věkové struktury přistěhovaných. V roce 2017 byli vystěhovaní zastoupeni osobami ve věku 15–64 let ze 72,2 %, dětmi ve věku 0–14 let z 20,4 % a osobami staršími 64 let ze 7,4 %. Při pohledu na složení vystěhovaných podle pětiletých věkových skupin bylo nejvíce vystěhovaných ve věku 30–34 let (12,3 %) a 25–29 let (11,1 %).

Mezi přistěhoválými v Praze v roce 2017 byla nadpoloviční většina z ostatních krajů ČR.

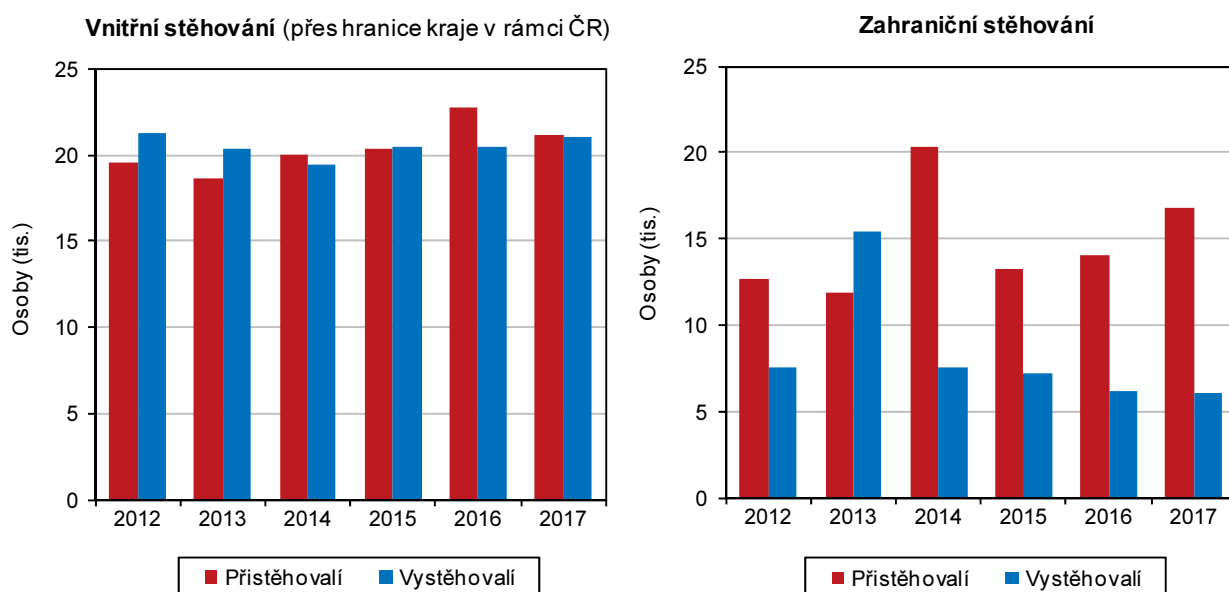
Z celkového počtu přistěhovaných osob do Prahy v roce 2017 se přistěhovalo 21 197 osob (55,8 %) z ostatních krajů ČR a 16 779 (44,2 %) ze zahraničí. V jednotlivých letech období 2012–2017 převažoval počet přistěhovaných z ostatních krajů ČR nad počtem přistěhovaných ze zahraničí, výjimkou byl pouze rok 2014 (49,7 % z ostatních krajů ČR). Z celkového počtu vystěhovaných osob se z Prahy v roce 2017 vystěhovalo 21 006 (77,5 %) osob do ostatních krajů ČR a zbylý počet se vystěhoval do zahraničí. Ve všech sledovaných letech období 2012–2017 se podíl vystěhovaných osob do ostatních krajů ČR pohyboval okolo 75 %. Pouze v roce 2013 byl jejich podíl o něco nižší, a to 56,8 %.

Praha získávala nové obyvatele v roce 2017 především zahraniční migrací.

Praha vykazovala v roce 2017 kladné migrační saldo u vnitřní (191 osob) i zahraniční (10 880) migrace. Stejně tomu bylo i v roce 2014 (594 osob vnitřní migrací, 12 778 obyvatel zahraniční migrací) a 2016 (2 300 osob vnitřní migrací, 7 971 osob zahraniční migrací).

Graf 1.11: Migrace v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

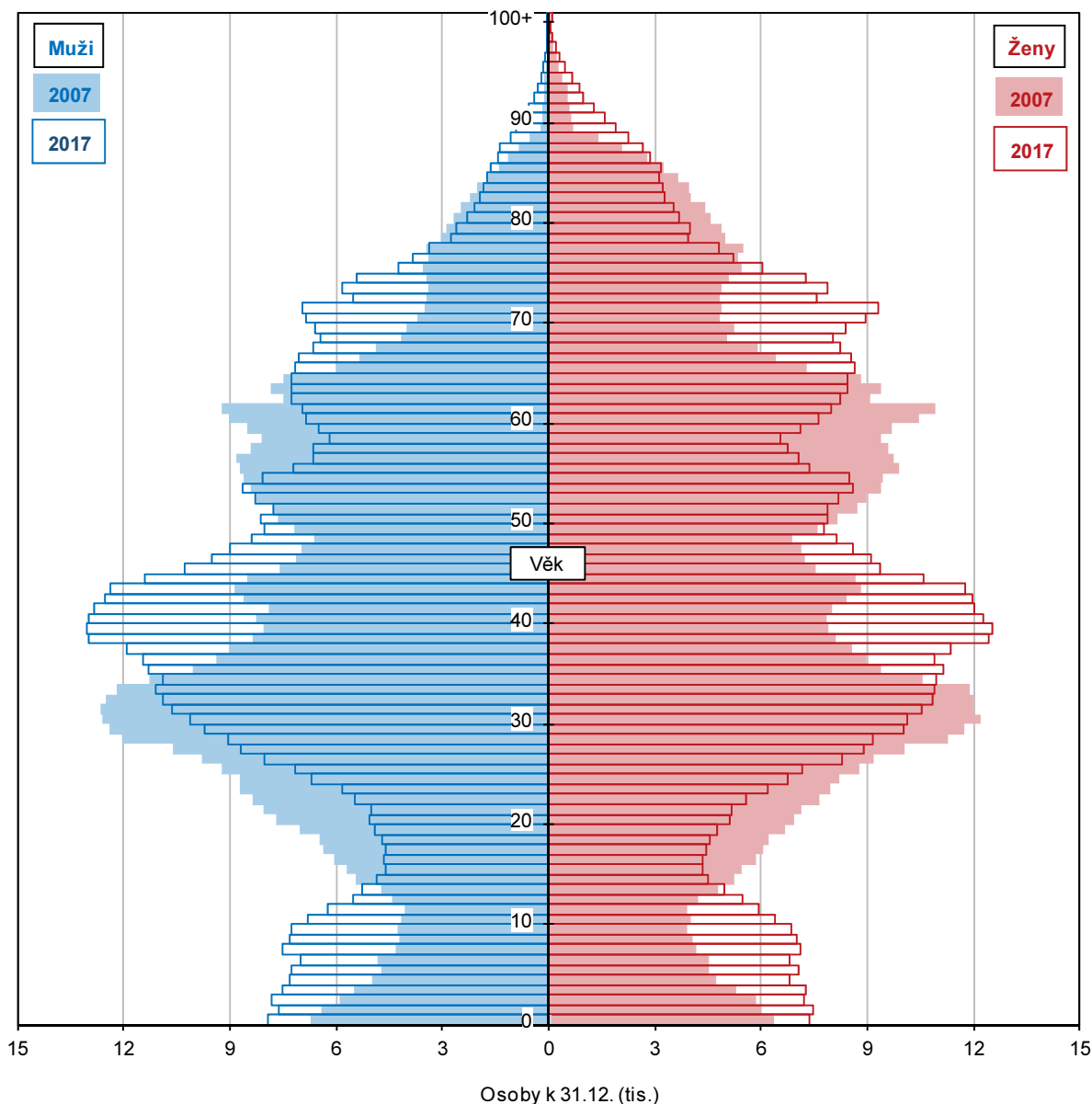
Věková struktura, index stáří, naděje dožití

Nejvíce se zvýšilo zastoupení obyvatel ve věkových skupinách 40–44 let, 70–74 let a 35–39 let. Naopak největší snížení podílu obyvatel zaznamenaly věkové skupiny 55–59 let, 20–24 let a 25–29 let.

V roce 2017 byly v Praze zastoupeny osoby podle pětiletých věkových skupin nejčastěji ve skupinách 40 až 44 let (9,3 %), 35 až 39 let (9,2 %) a 30 až 34 let (8,3 %). V každé z uvedených věkových skupin bylo více než 100 tisíc osob. Stejně věkové skupiny byly nejčetněji zastoupeny i u obou pohlaví. Oproti struktuře z roku 2007 došlo k nejvýraznějšímu nárůstu podílu osob ve skupinách 40 až 44 let (o 2,4 %), 70 až 74 let (o 2,1 %), 35 až 39 let (1,9 %) a 5 až 9 let (1,9 %), což byly děti narozené v letech 2008–2012 (děti početné generace rodičů narozených převážně v 70. letech 20. století). Naopak k největšímu poklesu došlo během tohoto období u věkových skupin 55 až 59 let (o 2,2 %), 20 až 24 let (o 2,2 %) a 25 až 29 let (o 2,0 %).

Graf 1.12: Věkové složení obyvatel hl. m. Prahy v letech 2007 a 2017

Zdroj: ČSÚ

V populaci Prahy se zvyšoval podíl osob ve věku 0–14 let a ve věku 65 a více let na úkor osob v produktivním věku.

Ve věkové struktuře obyvatel Prahy docházelo v letech 2001–2007 ke snižování podílu osob ve věku 0–14 let (z 13,2 % v roce 2001 na 12,1 % v roce 2007) a ve věku 65 a více let (z 16,1 % v roce 2001 na 15,6 % v roce 2007). Avšak v letech 2008–2017 se neustále zvyšoval podíl obyvatel v předproduktivním věku (z 12,2 % v roce 2008 na 15,5 % v roce 2017) i poproduktivním věku (z 15,8 % v roce 2008 na 18,8 % v roce 2017). Přestože skupina obyvatel ve věku 65 a více let vykazovala v letech 2001–2017 záporný přírůstek stěhování, od roku 2011 se do tohoto věku dostávaly početné skupiny osob narozených v poválečných letech, u kterých se prodloužila délka života. U osob v produktivním věku (15–64 let) docházelo v letech 2001–2007 k nárůstu zastoupení v populaci (ze 70,6 % v roce 2001 na 72,3 % v roce 2007), avšak mezi lety 2008 a 2017 se jejich zastoupení snížilo (ze 72,0 % v roce 2008 na 65,7 % v roce 2017), přestože u této skupiny obyvatel bylo od roku 2002 migrační saldo kladné. Na úrovni městských částí byl nejvyšší podíl dětí na celkovém počtu obyvatel k poslednímu dni roku 2017 v okrajových městských částech nacházejících se ve východní části Prahy. Jednalo se o Kolovraty (24,1 %), Březiněves (22,6 %), Vinoř (22,2 %), Štěrboholy (22,2 %),

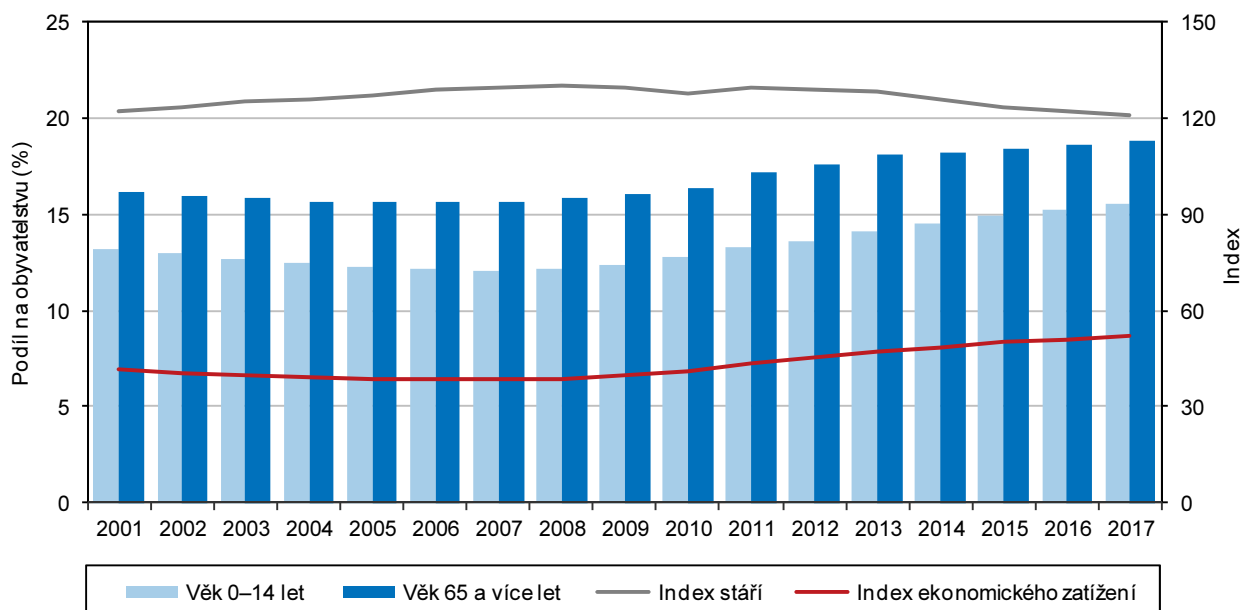

a Dolní Měcholupy (22,2 %). Naopak nejmenšího podílu dosahovaly městské části nacházející se především v centru Prahy a jeho nejbližším okolí. Byly to městské části Praha 2 (13,1 %), Praha 3 (13,4 %), Praha 10 (14,3 %), Praha 4 (14,4 %) a Praha 11 (14,5 %). Nejvyšší podíl obyvatel ve věku 65 a více let k 31. 12. 2017 měly městské části Praha 4 (23,5 %), Praha 11 (23,3 %), Praha 10 (22,7 %), Praha 8 (22,4 %) a Praha 6 (21,1 %). Naopak tohoto nejnižšího podílu dosahovaly městské části Dolní Měcholupy (11,1 %), Vinoř (11,4 %), Praha 22 (11,5 %), Křeslice (11,7 %) a Újezd (12,1 %).

V populaci Prahy od roku 2011 klesal index stáří, a zvyšoval se index ekonomického zatížení.

Průměrný věk obyvatel Prahy v roce 2017 byl 41,9 let. Mezi lety 2001 a 2006 se zvýšil průměrný věk ze 41,3 na 41,8 let. V letech 2007–2010 jeho hodnota kolísala okolo 41,6 let. Od roku 2011 zůstával průměrný věk obyvatelstva Prahy téměř konstantní. Index stáří dosahoval v roce 2017 hodnoty 120,9. Jednalo se o nejnižší hodnotu od roku 2001. V letech 2001–2008 se zvyšoval index stáří, resp. stárlo obyvatelstvo. V letech 2009–2010 hodnota indexu stáří kolísala. Od roku 2011 docházelo každoročně k mírnému omlazování věkové struktury. Z městských částí Prahy bylo nejstarší obyvatelstvo podle hodnot indexu stáří v Praze 4 (163,5), Praze 11 (160,6), Praze 10 (158,3), Praze 8 (149,0) a Praze 1 (147,9). Nejmladší obyvatelstvo podle indexu stáří bylo v Dolních Měcholupech (50,2), Vinoři (51,3), Praze 22 (52,5), Kolovratech (53,0) a Březiněvsi (56,9). Index ekonomického zatížení dosahoval v roce 2017 hodnoty 52,3. Jednalo se o nejvyšší hodnotu od roku 2001. V letech 2001–2010 se index ekonomického zatížení pohyboval přibližně okolo hodnoty 40. Od roku 2011 se jeho hodnota každoročně zvyšovala.

Graf 1.13: Věková struktura a věkové indexy obyvatel v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)
Zdroj: ČSÚ

2. Sociální vývoj

Zaměstnanost vč. ekonomické aktivity

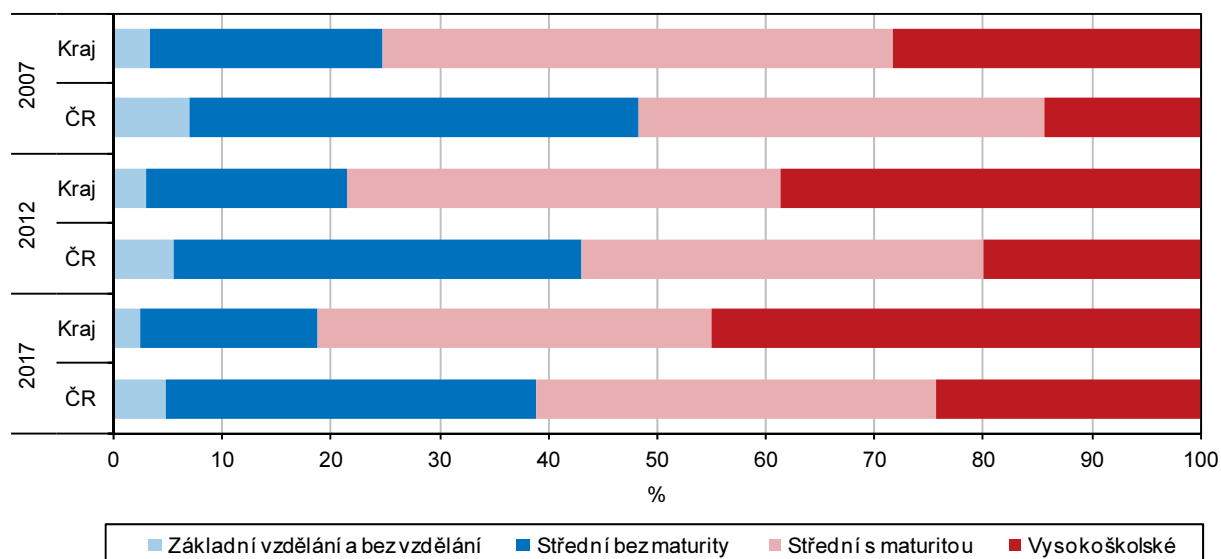
Osoby pracující nebo hledající práci tvořily v Praze v roce 2017 celkem 64,2 % osob 15letých a starších.

Podle výsledků Výběrového šetření pracovních sil (VŠPS) bylo v kraji v roce 2017 celkem 697,9 tis. pracovních sil (osob pracujících nebo hledajících práci), což bylo 64,2 % všech osob ve věku 15 a více let v kraji (věk 15 let představuje hranici pro hodnocení ekonomické aktivity obyvatel). Od roku 2012, kdy byl počet pracovních sil 668,5 tis., se jejich počet v hl. m. Praze zvyšoval, zároveň rostl také podíl pracovních sil na celkovém počtu osob ve věku 15 a více let (61,9 % v roce 2012).

81,2 % osob pracujících nebo hledajících práci bylo v Praze v roce 2017 vysokoškolsky vzdělaných nebo mělo vzdělání středoškolské s maturitou.

Z pohledu vzdělanostní struktury pracovních sil v kraji byli nejpočetnější skupinou v roce 2017 vysokoškolsky vzdělaní (45,0 %), po kterých následovali středoškoláci s maturitou (36,2 %). Střední vzdělání bez maturity mělo 16,4 % pracovních sil. Od roku 2012 se vzdělanostní struktura pracovních sil mírně proměnila. V roce 2012 byly pracovní síly zastoupeny nejvíce osobami se středním vzděláním s maturitou (39,9 %), za nimiž následovali vysokoškoláci s 38,6% podílem.

Graf 2.1: Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v hl. m. Praze a v ČR
Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Z celkového počtu osob pracujících nebo hledajících práci bylo v Praze v roce 2017 75,6 % ve věku 30–59 let. Od roku 2012 se zvyšovalo zastoupení osob ve věku 30–44 let.

Z hlediska věkové struktury byly pracovní síly v kraji v roce 2017 nejvíce zastoupeny osobami ve věku 30–44 let (43,5 %), dále to byly osoby ve věku 45–59 let (32,2 %). Osoby mladší 30 let tvořily 14,2 % pracovních sil v kraji, osoby ve věku 60 a více let se na ní podílely z 10,2 %. Od roku 2012 se nepatrně zvýšil podíl osob ve věku 30–44 let, a to z 41,6 % na 43,5 %. Naopak se mírně snížilo zastoupení osob ve věku 15–29 let z 15,8 na 14,2 %.

Podíl zaměstnaných osob na celkovém počtu pracovních sil v Praze se od roku 2012 zvyšoval.

Zaměstnaných osob v kraji v roce 2017 bylo 685,9 tis., což představovalo 98,3 % celkového počtu pracovních sil. Od roku 2012 (96,9 %) se podíl zaměstnaných osob na celkovém počtu pracovních sil zvyšoval.

Zaměstnaní podle sektorů (CZ–NACE) a podle místa pracoviště

Zaměstnaní podle sektorů (CZ–NACE) a podle místa pracoviště v kraji hl. m. Praha v roce 2016 byli nejvíce zastoupeni v odvětví obchod, doprava, ubytování

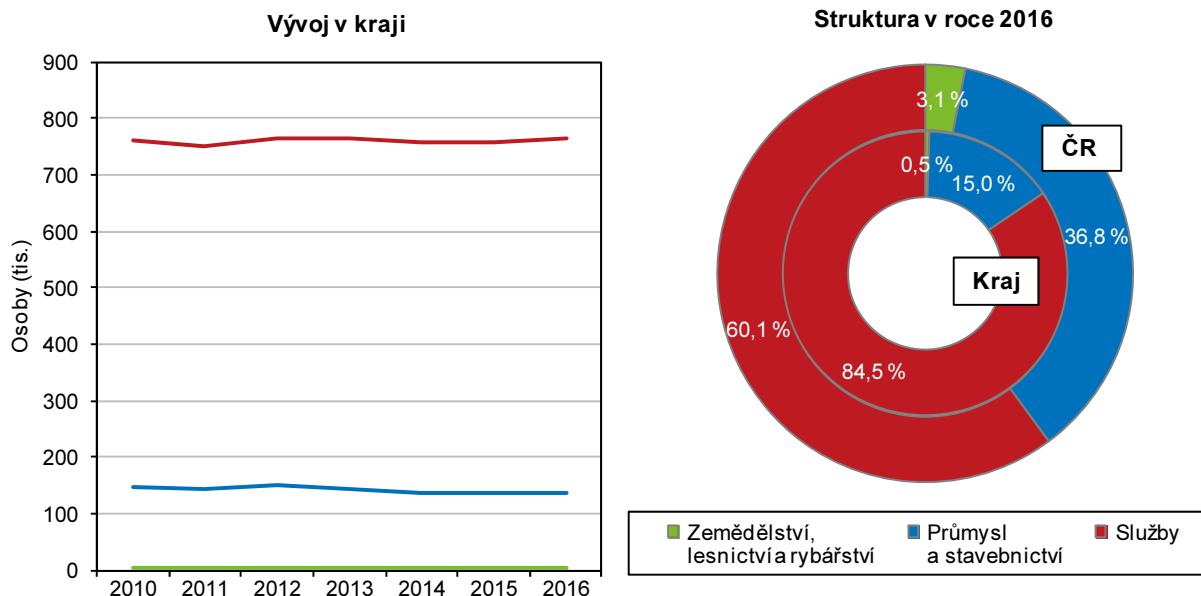

pracoviště v Praze byly v roce 2016 nejvíce zastoupeni v odvětví obchod, doprava, ubytování a pohostinství, a to z 30,3 %.

a pohostinství (30,3 %), profesní, vědecké, technické a administrativní činnosti (17,0 %), a veřejná správa a obrana, vzdělávání, zdravotní a sociální péče (16,3 %). Struktura zaměstnaných podle sektorů (CZ–NACE) a podle kraje místa pracoviště se v období 2012–2016 téměř neměnila.

Graf 2.2: Zaměstnaní pracující v hl. m. Praze podle odvětvových sektorů

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

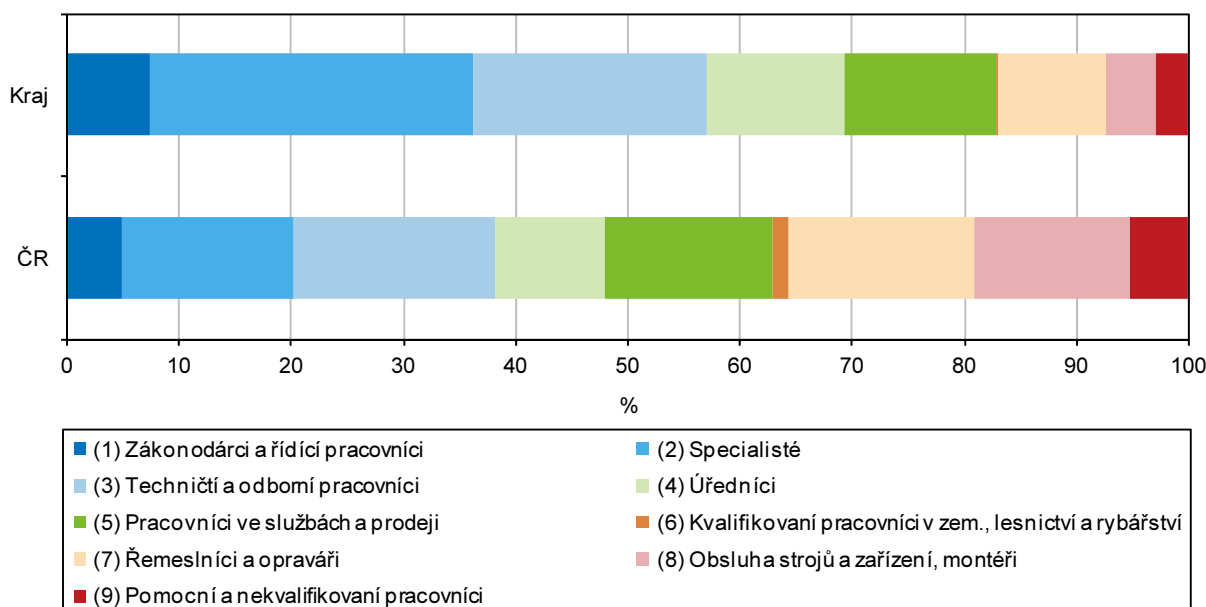

Zaměstnaní podle postavení zaměstnání byli v Praze v roce 2017 nejvíce zastoupeni zaměstnanci a to ze 79,1 %.

Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání v roce 2017 byli v kraji nejvíce zastoupeni zaměstnanci (79,1 %) a pracujícími na vlastní účet (17,5 %). Zbytek tvořili zaměstnavatelé a pomáhající rodinní příslušníci. Struktura zaměstnaných podle postavení v zaměstnání se v letech 2012–2017 v kraji téměř nezměnila. V roce 2017 bylo v kraji v porovnání s ČR vyšší zastoupení osob pracujících na vlastní účet, a to o 29,5 %.

Graf 2.3: Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ–ISCO v hl. m. Praze a ČR v roce 2017

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Zaměstnaní podle klasifikace zaměstnání (CZ–ISCO) byli v Praze v roce 2017 nejvíce zastoupeni specialisty, a to z 28,8 %.

Zaměstnaní podle klasifikace zaměstnání (CZ–ISCO) byli v roce 2017 v kraji nejvíce zastoupeni specialisty (28,8 %), technickými a odbornými pracovníky (20,9 %), pracovníky ve službách a prodeji (13,6 %) a úředníky (12,2 %). Struktura zaměstnaných podle klasifikace zaměstnání byla v jednotlivých letech období 2012–2017 velmi podobná. V kraji bylo oproti ČR v jednotlivých letech období 2012–2017 téměř dvojnásobné zastoupení specialistů a téměř 1,5násobné zastoupení zákonodárců a řídicích pracovníků.

Míra zaměstnanosti se v Praze od roku 2012 neustále zvyšovala.

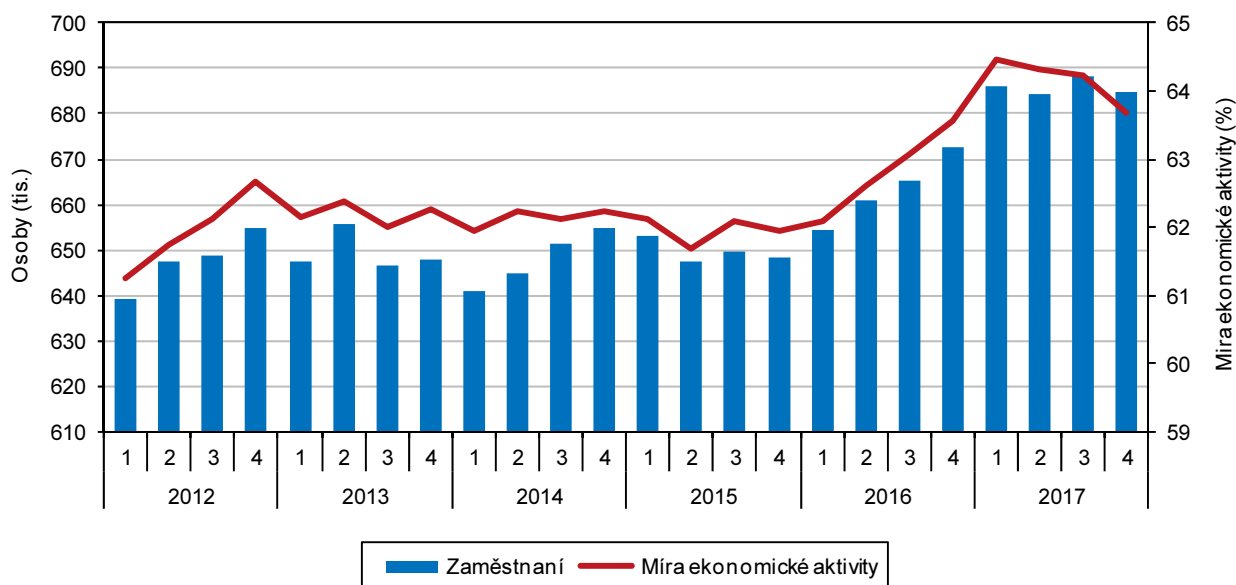
Míra zaměstnanosti v kraji v roce 2017 byla 63,1 %. Od roku 2012 (60,0 %) se její hodnota každoročně zvyšovala. Míra zaměstnanosti v kraji ve srovnání s ČR dosahovala v jednotlivých letech období 2012–2017 nadprůměrných hodnot.

Míra ekonomické aktivity v Praze se od roku 2012 zvyšovala. Od roku 2012 se v Praze snižoval rozdíl v ekonomické aktivitě mezi muži a ženami.

Míra ekonomické aktivity představuje podíl pracovní síly na celkovém počtu obyvatel 15letých a starších. V roce 2017 v Praze dosahovala míra ekonomické aktivity 64,2 %, která se od roku 2012 (61,9 %) zvýšila. Míra ekonomické aktivity byla rozdílná u mužů a žen. V roce 2017 byla míra ekonomické aktivity v kraji u mužů 73,1 %, a u žen 55,9 %, což odpovídalo stále převažujícímu rozdělení rolí v českých domácnostech – ženy se stále ve větší míře staraly o výchovu dětí. V období let 2012–2017 se rozdíl v míře ekonomické aktivity podle pohlaví snížil. V roce 2012 činil rozdíl míry ekonomické aktivity mužů a žen 18,7 procentních bodů (p. b.), v roce 2017 to bylo 17,1 p. b.

Graf 2.4: Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v hl. m. Praze podle čtvrtletí

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Mezi lety 2016–2017 došlo k téměř zdvojnásobení počtu osob s druhým zaměstnáním v Praze.

Druhé (další) zaměstnání mělo v kraji v roce 2017 celkem 20,9 tis. osob. Od roku 2012 (15,4 tis.) počet těchto osob klesal, avšak v roce 2017 došlo k nárůstu téměř na dvojnásobek počtu z roku 2016 (11,6 tis.). Na celkovém počtu osob s druhým (dalším) zaměstnáním v roce 2017 se ženy podílely z 55,9 %. V letech 2012–2016 bylo zastoupení žen na celkovém počtu těchto osob méně než poloviční.

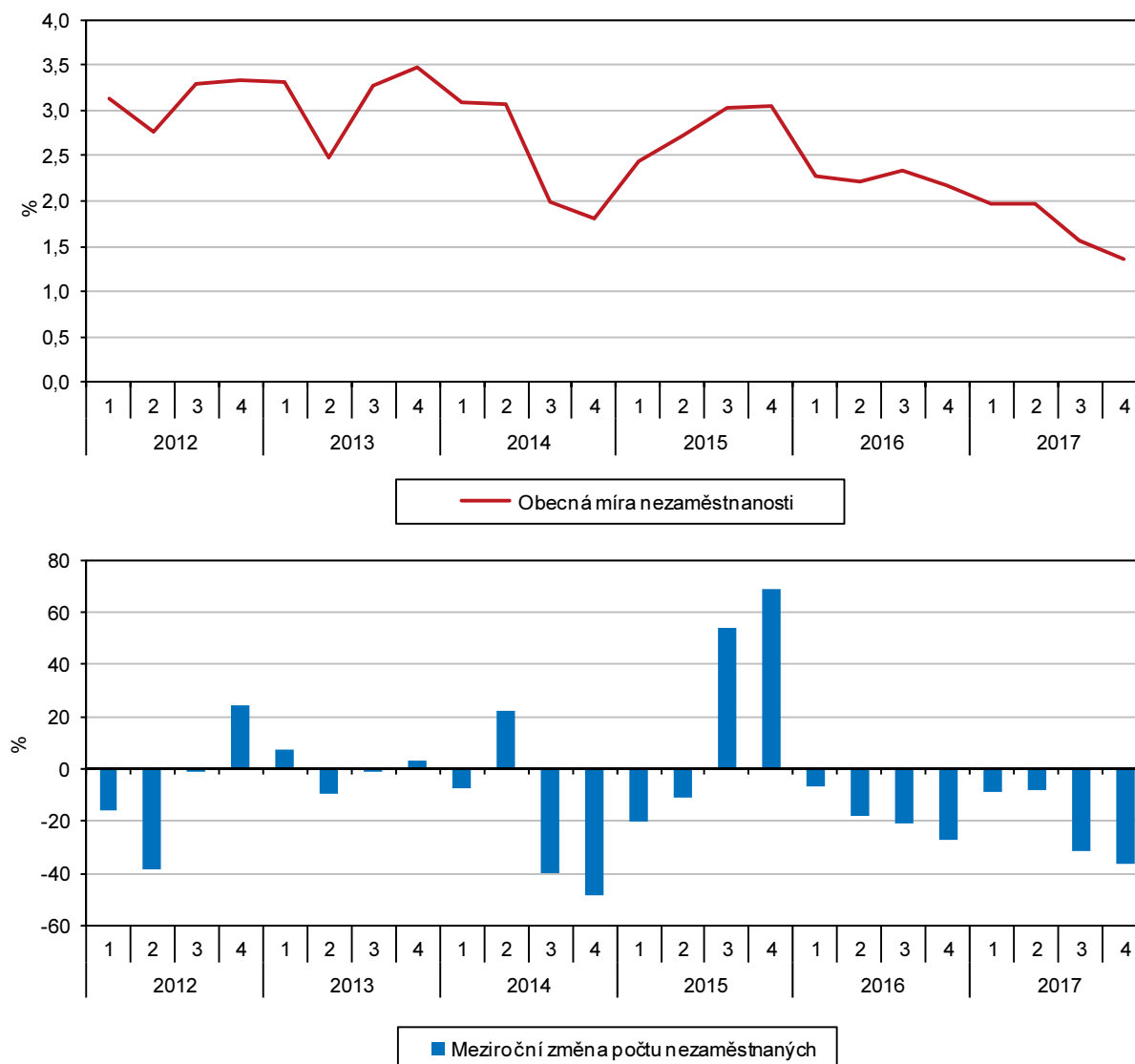
Počet nezaměstnaných osob v Praze se od roku 2015 snižoval.

Počet nezaměstnaných v kraji v roce 2017 byl 12,0 tis. osob. Jednalo se o nejnižší počet v období let 2012–2017. V letech 2012–2013 se počet nezaměstnaných pohyboval okolo 21 tis. osob. V roce 2014 došlo k poklesu na 16,5 tis. osob. Následně se jejich počet zvýšil v roce 2015 na 18,8 tis. osob. Od roku 2015 počet nezaměstnaných klesal.

Graf 2.5: Obecná míra nezaměstnanosti a změna počtu nezaměstnaných podle čtvrtletí v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

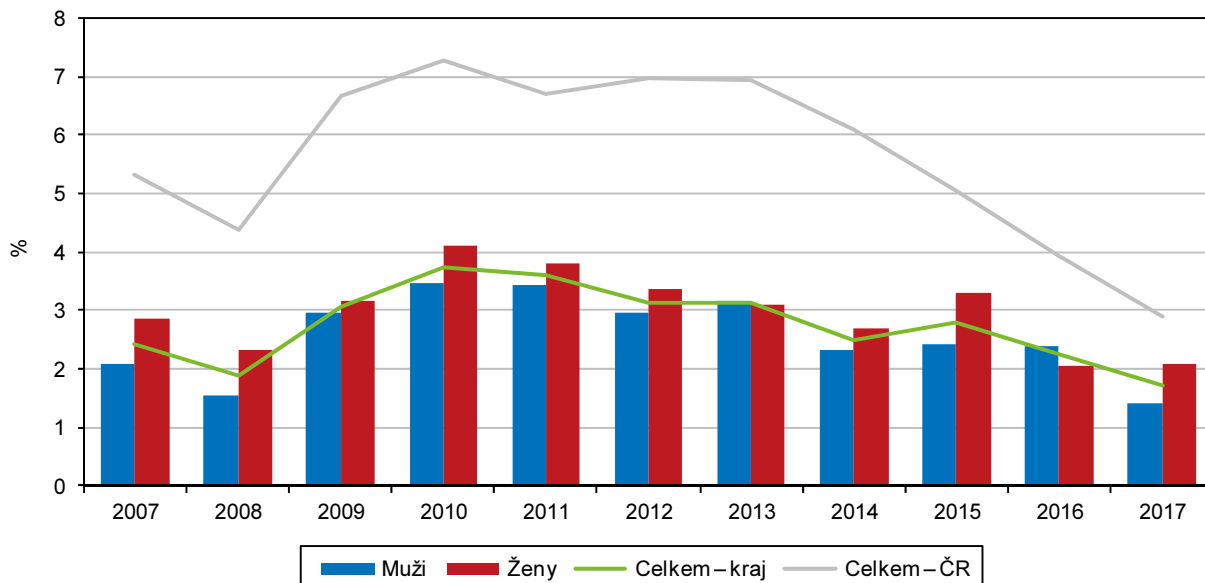

Obecná míra nezaměstnanosti v Praze od roku 2012 klesala. V roce 2017 byla obecná míra nezaměstnanosti v Praze nejnižší ze všech krajů ČR.

Obecná míra nezaměstnanosti (podíl nezaměstnaných na celku pracovní síly podle výsledků VŠPS) dosahovala v kraji v roce 2017 hodnoty 1,7 %. Od roku 2012 měla klesající tendenci, i když v období let 2013–2015 došlo k jejímu nepatrnému meziročnímu zvýšení. Obecná míra nezaměstnanosti se lišila v závislosti na pohlaví – v roce 2017 v kraji dosahovala u mužů 1,4 % a u žen 2,1 %. V mezikrajském srovnání byla míra nezaměstnanosti v roce 2017 v hl. m. Praze nejnižší, druhá nejnižší byla v Plzeňském kraji (1,9 %) a následně ve Středočeském kraji (2,1 %).

Graf 2.6: Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

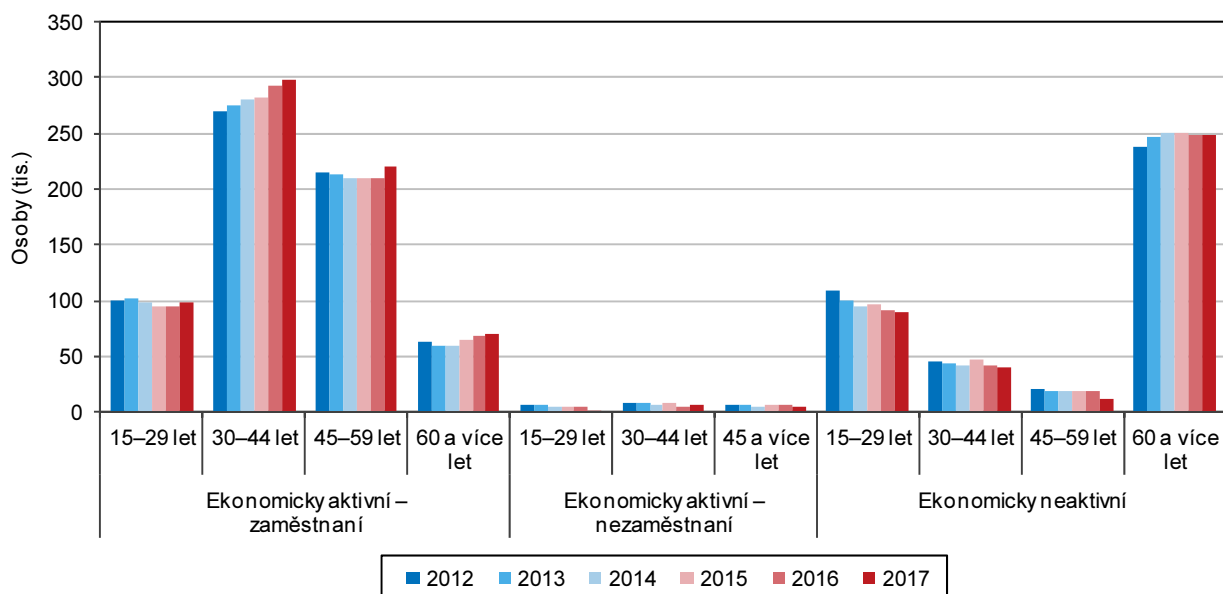

Počet ekonomicky neaktivních osob v Praze klesal od roku 2012. Zvyšoval se však podíl ekonomicky neaktivních osob ve věku 60 let a více.

V kraji bylo v roce 2017 celkem 389,6 tis. ekonomicky neaktivních osob (studenti, důchodci a osoby v domácnosti). V období let 2012–2017 jejich počet každoročně klesal s výjimkou let 2014–2015. Z hlediska pohlavní struktury ekonomicky neaktivních osob převažovaly v kraji v roce 2017 ženy (63,9 %). Jejich podíl dosahoval v letech 2012–2017 velmi podobných hodnot (63,4–64,3 %). Podle věkové struktury patřily ekonomicky neaktivní osoby v kraji v roce 2017 nejčastěji do věkové skupiny 60 a více let (63,7 %) a do věkové skupiny 15–29 let (22,9 %). V období let 2012–2017 se zvyšoval podíl ekonomicky neaktivních osob ve věku 60 a více let (z 58,0 %) a naopak klesal podíl ekonomicky neaktivních osob ve věku 15–29 let (z 26,3 %).

Graf 2.7: Obyvatelstvo hl. m. Prahy podle ekonomické aktivity a věku

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Nezaměstnanost

Počet uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadů práce v Praze od roku 2013 neustále klesal.

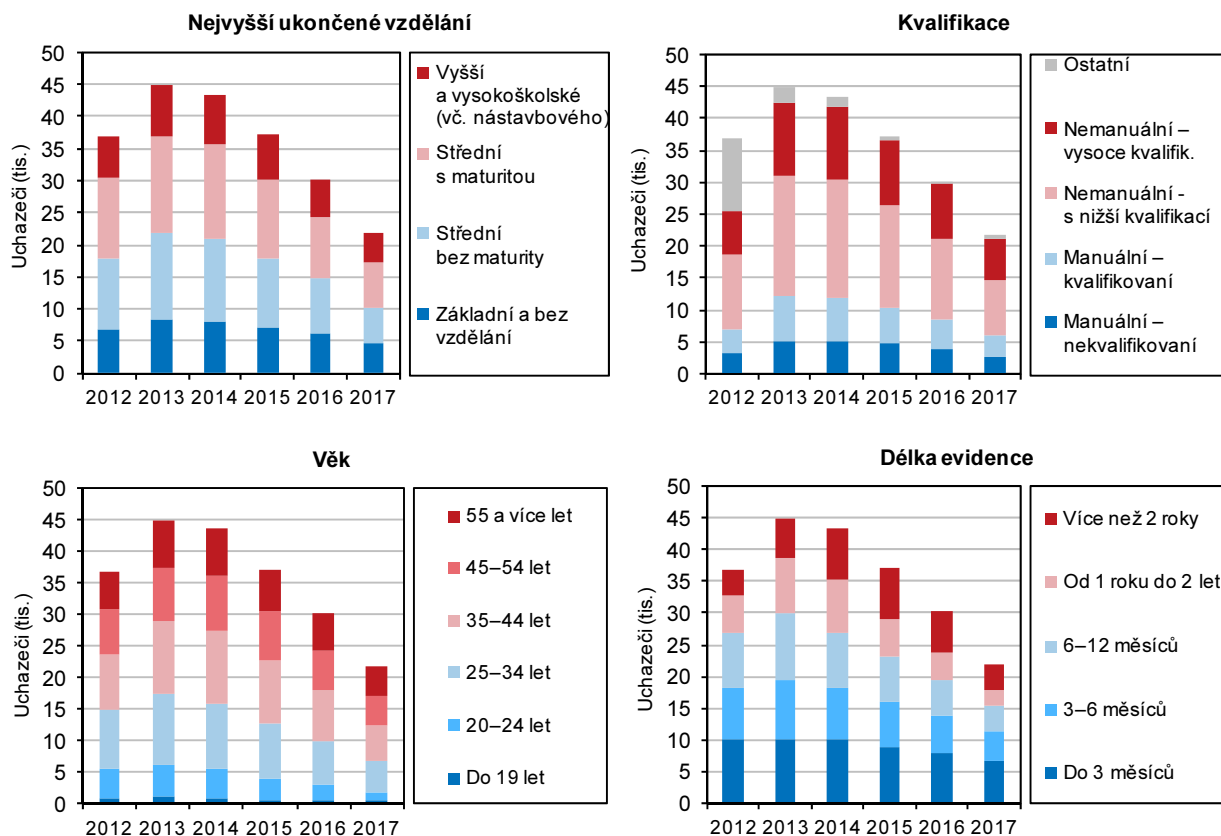
V roce 2017 bylo v hl. m. Praze v evidenci úřadu práce 21 787 uchazečů o zaměstnání. Jejich počet v letech 2012–2013 stoupal, až dosáhl hodnoty 44,9 tis. a poté se snižoval. V roce 2017 mezi uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce v Praze podle pohlaví převažovaly ženy (52,8 %). V letech 2012 a 2013 mezi uchazeči nepatrně převažovali muži. Avšak od roku 2013 jejich podíl každoročně klesal. V roce 2017 byl počet dosažitelných uchazečů o zaměstnání 19 827. Jejich vývoj v čase byl velmi podobný vývoji celkového počtu uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce. V roce 2017 se podíleli absolventi a mladiství na celkovém počtu uchazečů o zaměstnání evidovaných na úřadech práce v Praze z 3,0 %. V letech 2012–2017 se jejich podíl pohyboval na úrovni přibližně 3–4 %. V roce 2017 byl podíl uchazečů se zdravotním postižením na celkovém počtu uchazečů o zaměstnání 10,0 %. Mezi lety 2012 a 2013 se jejich podíl snížil ze 7,5 na 6,6 %.

Mezi uchazeči o práci v Praze byly od roku 2012 převážně osoby ve věku 35 a více let.

Věková struktura uchazečů o práci se v kraji v období let 2012–2017 téměř nezměnila. V jednotlivých letech byli nejvíce zastoupeni uchazeči ve věku 35 a více let. Jejich podíl se každoročně zvyšoval. V roce 2012 dosahoval hodnoty 59,5 %, v roce 2017 nabýval hodnoty 68,9 %. Také průměrný věk uchazečů v kraji se mezi lety 2012 a 2017 neustále zvyšoval. V roce 2012 činil 38,4 roků, v roce 2017 dosáhl hodnoty 42,6 let.

Graf 2.8: Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)

Pramen: MPSV

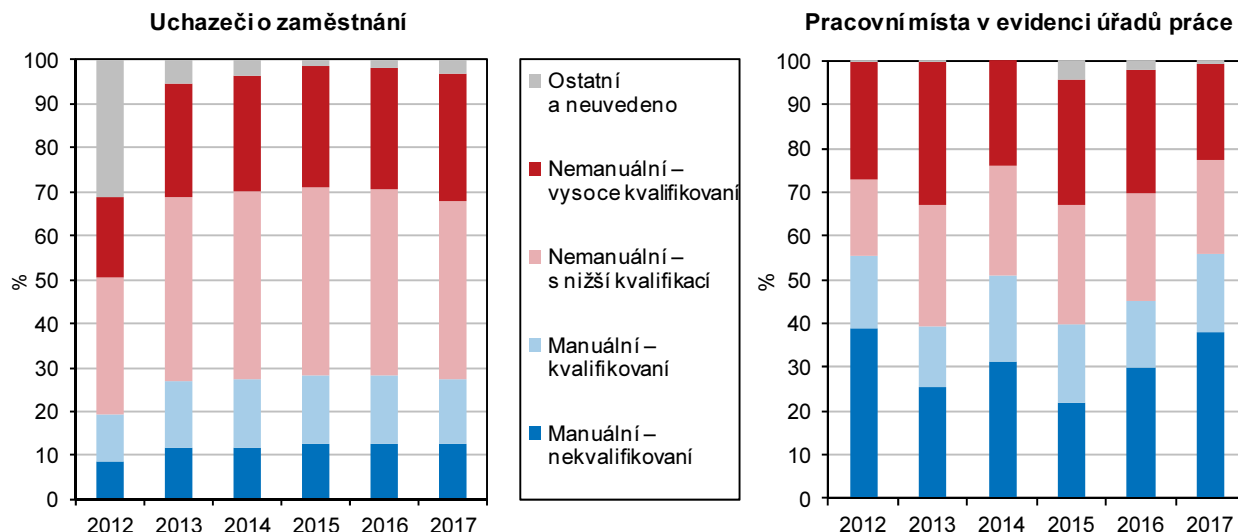
Mezi uchazeči o zaměstnání byly v Praze v roce 2017 zastoupeny osoby se středním vzděláním s maturitou a vyšším vzděláním z 52,9 %.

Na celkovém počtu uchazečů o zaměstnání v roce 2017 se podle nejvyššího dosaženého vzdělání podílely osoby se středním vzděláním s maturitou, vyšším odborným a s vysokoškolským vzděláním z 52,9 %, což souviselo zejména s jejich vysokým zastoupením v celé populaci Prahy. Zbytek uchazečů o práci tvořily osoby se základním vzděláním a středním bez maturity. Vzdělanostní struktura uchazečů o práci se v období let 2012–2017 proměnila minimálně. Pokleslo zastoupení

nezaměstnaných středoškoláků, naopak se zvýšil podíl uchazečů se základním a vysokoškolským vzděláním. V kraji se v roce 2017 uchazeči se základním vzděláním a středním bez maturity na celku podíleli 47,1 %, v průměru za ČR to bylo 70,1 %.

Graf 2.9: Uchazeči o zaměstnání a pracovní místa podle kvalifikace v hl. m. Praze (stav k 31. 12.)

Pramen: MPSV

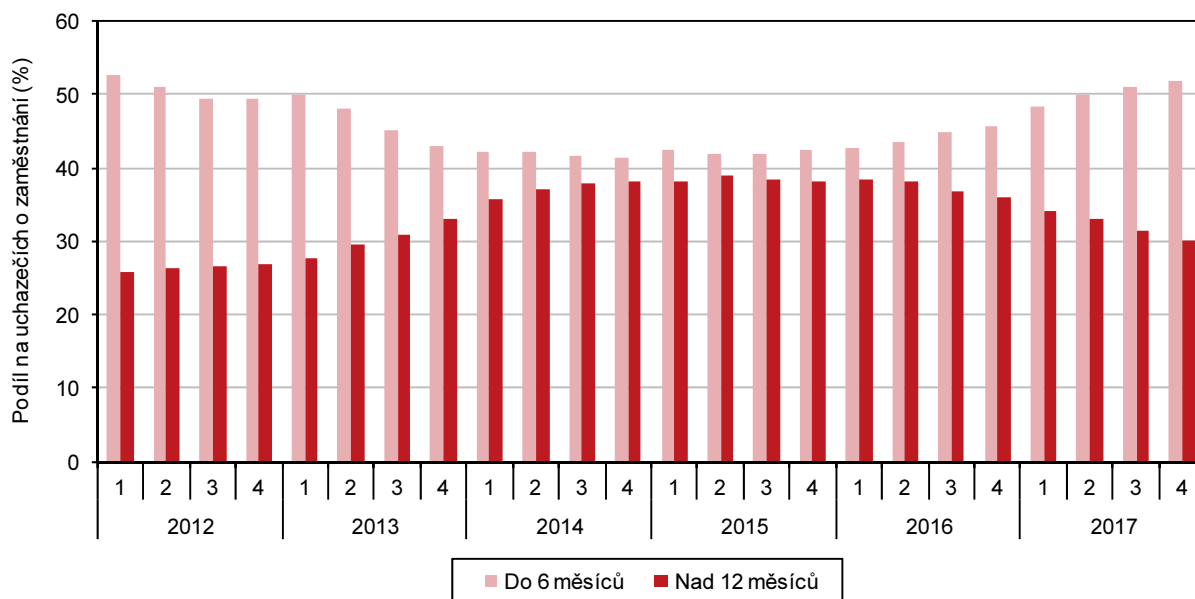

Největší podíl uchazečů o zaměstnání byl v Praze v roce 2017 v evidenci do 3 měsíců, jednalo se o 31,2 % z jejich celkového počtu.

Z hlediska délky evidence uchazečů o zaměstnání registrovaných na úřadech práce v letech 2012–2017 nelze vysledovat jednoznačnou tendenci ve vývoji. V roce 2017 bylo mezi uchazeči 69,8 % uchazečů s dobou evidence do jednoho roku. Jejich podíl v roce 2012 byl 73,2 %. V roce 2017 byly nejvíce zastoupenými skupinami uchazeči s délkou evidence do 3 měsíců (31,2 %) a osoby v délce evidence 3–6 měsíců (20,7 %). Průměrná doba evidence v ČR celkem v roce 2017 činila 679 dní.

Graf 2.10: Krátkodobě a dlouhodobě nezaměstnaní ke konci čtvrtletí v hl. m. Praze

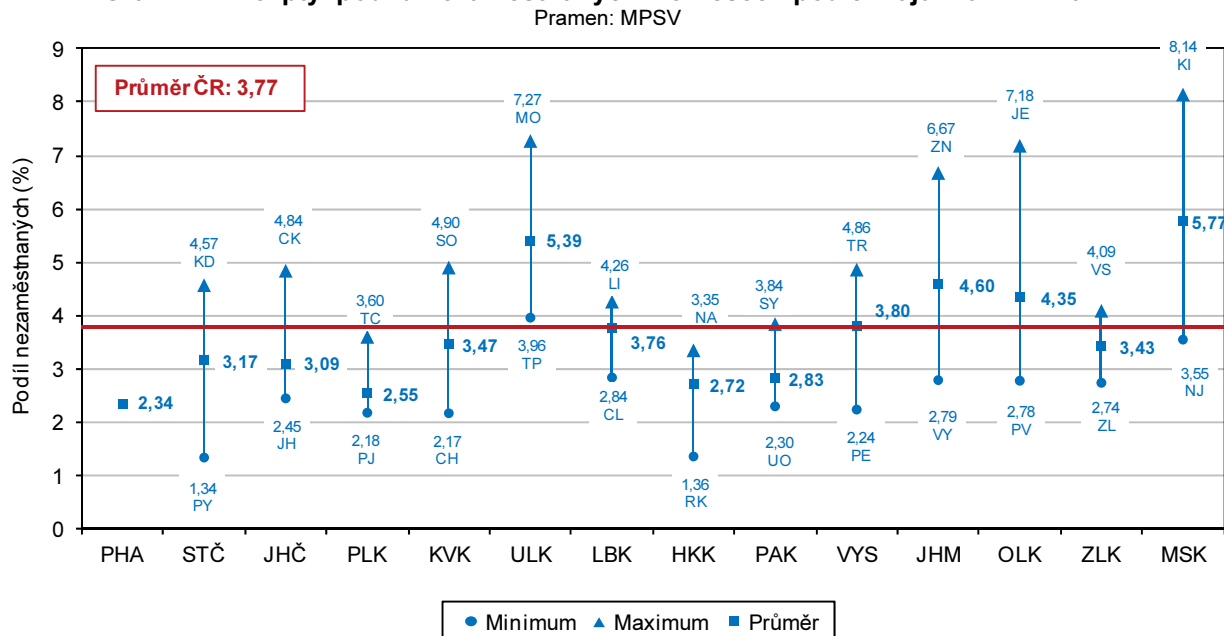
Pramen: MPSV

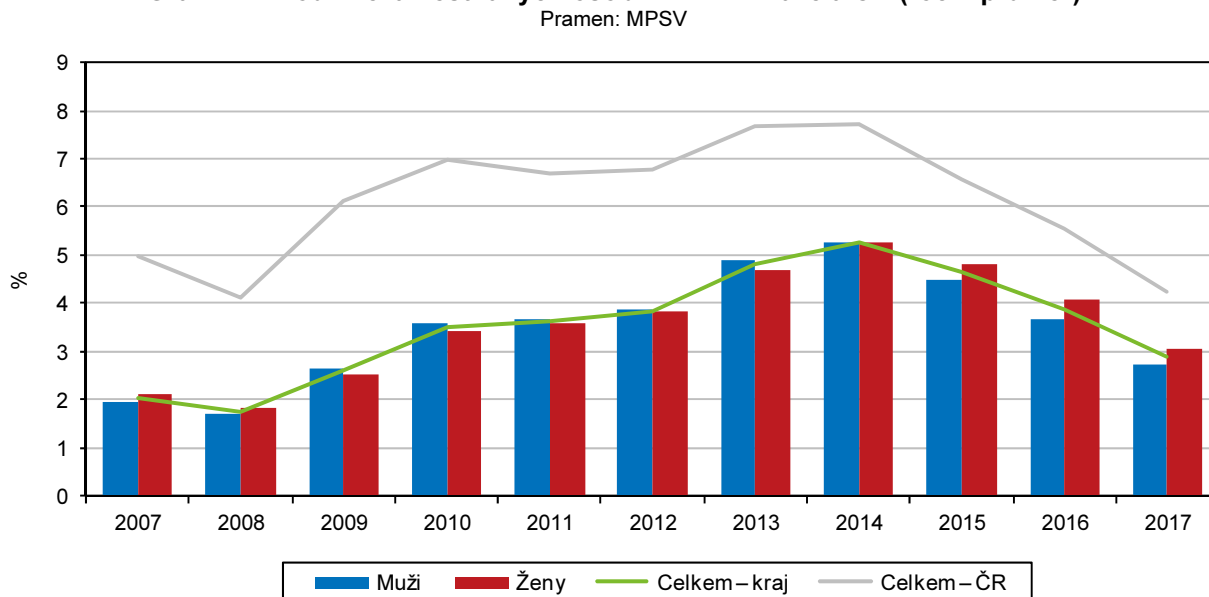
Podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let v Praze od roku 2014 klesal.

V roce 2017 v hl. m. Praze dosahoval podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 na počtu obyvatel ve věku 15 až 64 let (podíl nezaměstnaných osob) hodnoty 2,3 %. Mezi lety 2005 a 2008 hodnota tohoto ukazatele klesala, až dosáhla svého minima v roce 2007 (1,8 %). V období let 2008–2014 naopak podíl stoupal až ke své maximální hodnotě v roce 2014 (5,3 %). Od roku 2014 podíl nezaměstnaných osob meziročně klesal. U uvedeného podílu v letech 2005–2017 v Praze neexistovaly výraznější rozdíly podle pohlaví. Tento podíl byl ve všech uvedených letech s výjimkou let 2009–2013 nepatrně nižší u mužů než u žen. Kraj měl ve všech jednotlivých letech období 2005–2017 ze všech krajů ČR nejnižší podíl nezaměstnaných osob.

Graf 2.11: Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12. 2017

Graf 2.12: Podíl nezaměstnaných osob* v hl. m. Praze a ČR (roční průměr)

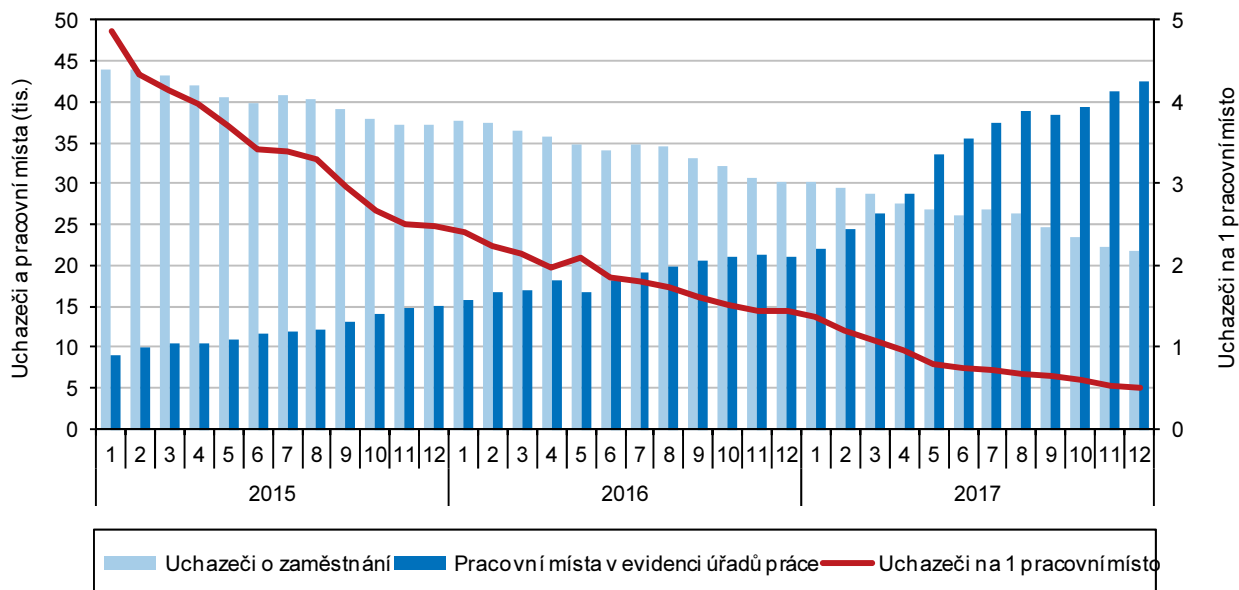
* podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

V roce 2017 připadalo v Praze na jedno volné pracovní místo 0,5 uchazeče o zaměstnání.

Počet volných pracovních míst v Praze ke konci roku 2017 byl 42 tis. Mezi lety 2012 a 2013 došlo k poklesu jejich počtu z 10 tis. na 7,3 tis. V důsledku toho se v uvedeném období zvýšil počet uchazečů připadajících na jedno volné pracovní místo z 3,7 na 6,2 uchazeče. V letech 2013–2017 se počet volných pracovních míst neustále zvyšoval, v důsledku čehož klesal počet uchazečů připadajících na jedno volné pracovní místo. K největšímu nárůstu volných pracovních míst došlo mezi lety 2016 a 2017, a to z 21 tis. na 42 tis. V roce 2017 v Praze připadalo na jedno volné pracovní místo 0,5 uchazeče o zaměstnání. Ve stejném roce to bylo v celé ČR 1,3 uchazeče.

Graf 2.13: Uchazeči o zaměstnání a pracovní místa v hl. m. Praze (stav ke konci měsíce)

Pramen: MPSV

Příjmy a životní podmínky domácností

V roce 2016 činil v Praze čistý disponibilní důchod domácností v přepočtu na 1 obyvatele 286,5 tis. Kč.

Čistý disponibilní důchod domácností celkem v kraji se mezi lety 2012 a 2016 zvýšil z 323,1 mil. Kč na 364,7 mil. Kč (o 12,9 %). Také v přepočtu na 1 obyvatele se čistý disponibilní důchod domácností v kraji v období let 2012–2016 zvýšil, a to z 259,8 tis. Kč na 286,5 tis. Kč (o 10,3 %). Kraj hl. m. Praha byl ve všech letech období 2012–2016 z mezikrajského pohledu na prvním místě. Za ním následoval ve všech sledovaných letech Středočeský kraj (v roce 2017 dosáhl hodnoty 230,7 tis. Kč na osobu). V roce 2016 dosahoval kraj hl. m. Praha 130 % hodnoty průměru čistého disponibilního důchodu domácností pro ČR, i v letech 2012–2015 se hodnota pohybovala také okolo 130 % průměru pro ČR.

V Praze byl v roce 2017 čistý peněžní příjem na člena domácnosti 222,7 tis. Kč.

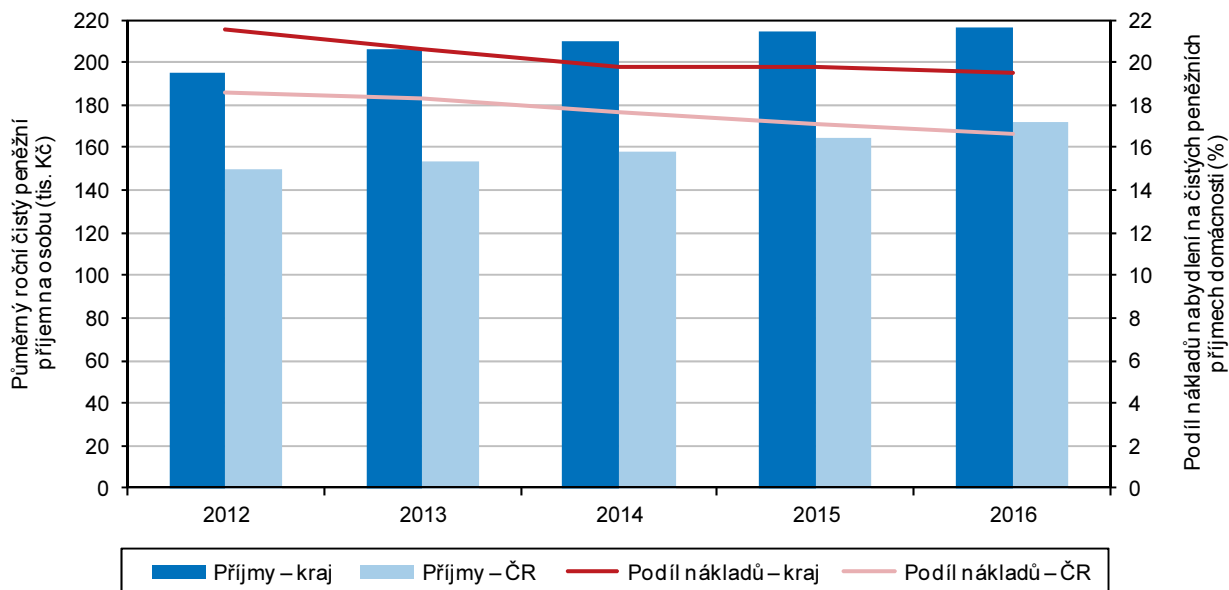
Z výsledků výběrového šetření o příjmech a životních podmínkách domácností Životní podmínky 2017 vyplývalo, že čisté peněžní příjmy na člena domácnosti se v krajích výrazně lišily v závislosti na ekonomické situaci v regionu a na průměrném počtu členů připadajících na domácnost. Nejvyšší čistý peněžní příjem na člena domácnosti vykazoval kraj hl. město Praha (222,7 tis. Kč), který měl zároveň nejnižší průměrný počet členů připadající na domácnost ze všech krajů (2,08). Po něm následoval kraj Karlovarský (188,3 tis. Kč) s druhým nejnižším počtem členů připadajících na domácnost (2,29) a kraj Středočeský (186,1 tis. Kč) s druhým nejvyšším počtem členů připadajících na domácnost (2,53). Naopak nejvyšší čistý příjem na člena domácnosti byl v kraji Moravskoslezském (157,3 tis.

Kč), Zlínském (157,6 tis. Kč), který měl nejvyšší počet členů připadajících na domácnost (2,54), a Pardubickém (159,2 tis. Kč).

Graf 2.14: Příjmy domácností a náklady na bydlení v hl. m. Praze a ČR

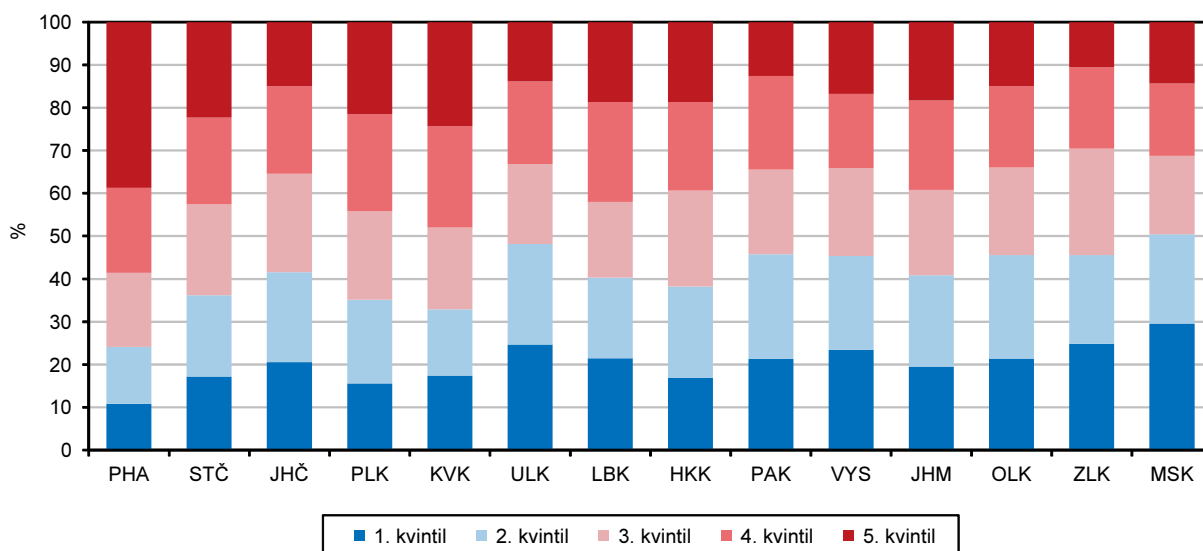
Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky)

Graf 2.15: Podíl domácností v krajích podle kvintilového rozdělení domácností ČR na základě čistého peněžního příjmu v roce 2016

Zdroj: ČSÚ (Životní podmínky 2017)

Rozdělení domácností v celé ČR	1. kvintil: 20 % domácností s nejnižšími příjmy	2. kvintil: druhých 20 % domácností	3. kvintil: třetích 20 % domácností	4. kvintil: čtvrtých 20 % domácností	5. kvintil: 20 % domácností s nejvyššími příjmy
Počet domácností v ČR	874 514	874 857	874 399	874 270	874 217
Horní hranice čistého peněžního příjmu na osobu v ČR (Kč)	122 676	146 358	175 370	230 103	x

V Praze se mezi lety 2012 a 2016 zvyšoval průměrný roční peněžní příjem na osobu.

V kraji hl. m. Praha se mezi lety 2012 a 2016 každoročně zvyšoval průměrný roční peněžní příjem na osobu. Výše meziročního nárůstu se však postupem času neustále snižovala. V absolutních i relativních hodnotách došlo k nejvyššímu meziročnímu nárůstu mezi lety 2012 a 2013, a to o 11,2 tis. Kč, resp. o 5,7 %.

Z celkového počtu respondentů v Praze vycházelo 43,0 % domácností s příjmy snadno (docela, velmi).

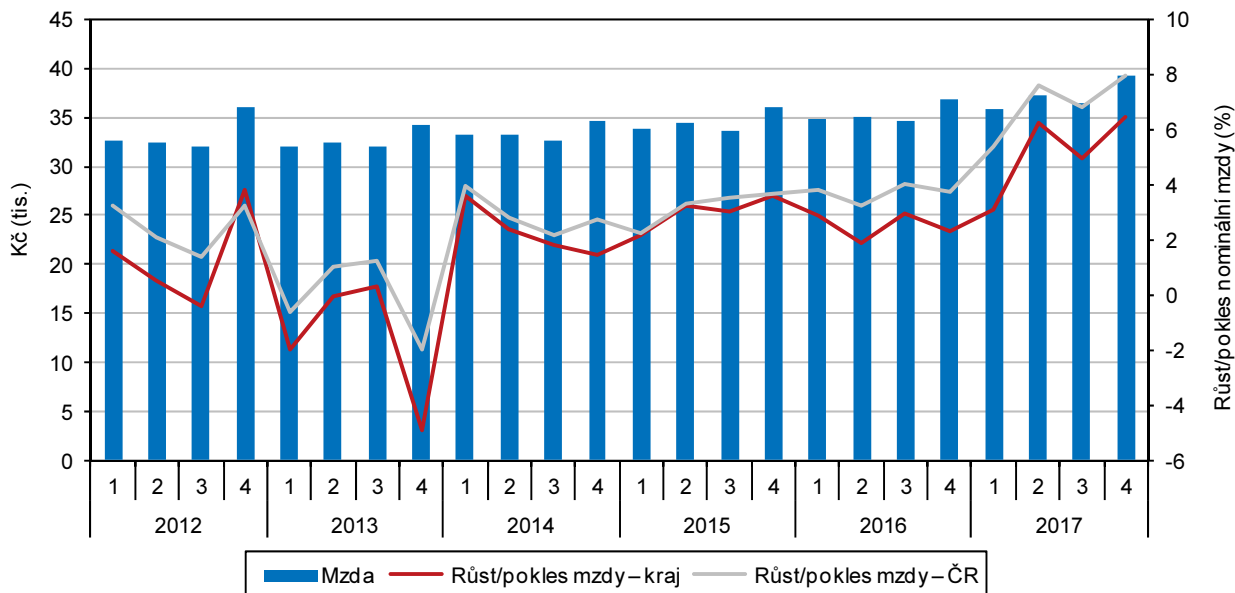
Téměř dvě třetiny domácností v hl. m. Praze vycházely s příjmy docela snadno (32,2 %) či s menšími obtížemi (31,1 %). Zbýlé domácnosti vycházely s příjmy s obtížemi (15,2 %), s velkými obtížemi (10,6 %), snadno (7,7 %) či velmi snadno (3,1 %). Na základě subjektivního hodnocení domácností nepatřil kraj mezi nejlépe, avšak ani mezi nejhůře hodnocené kraje.

Mzdy

Průměrná hrubá měsíční mzda v Praze se zvýšila mezi lety 2012 a 2017 o 12,5 %.

Průměrná hrubá měsíční mzda v Praze v roce 2017 (podle výběrového šetření mezd) byla 39 782 Kč. V období let 2012–2017, kdy jsou údaje srovnatelné, došlo k jejímu zvýšení o 4 426 Kč (12,5 %). Podle pohlaví dosahovala v Praze v roce 2017 průměrná hrubá měsíční mzda u mužů 44 473 Kč a u žen 34 304 Kč. Rozdíl mezi muži a ženami představoval 10 169 Kč, mzda žen tak byla v roce 2017 v porovnání s hodnotou u mužů o 22,9 % nižší. V Praze mezi lety 2012 a 2017 byl vyšší relativní nárůst mezd u žen (o 14,8 %) v porovnání s muži (11,2 %), avšak absolutní nárůst byl vyšší u mužů (o 4 475 Kč) než u žen (o 4 422 Kč). Průměrná hrubá měsíční mzda byla v Praze v roce 2017 o 27,8 % vyšší, než byl celorepublikový průměr (31 109 Kč). Rozdíl mezi celorepublikovým průměrem a Prahou se v letech 2012–2016 snížil, mezi lety 2016–2017 však došlo ke zvýšení rozdílu. Ve srovnání s ostatními kraji ČR byla v Praze v roce 2017 průměrná hrubá měsíční mzda nejvyšší. Po ní následoval Středočeský kraj (31 457 Kč), a Plzeňský kraj (30 311 Kč). Také v jednotlivých letech období 2012–2016 byla nejvyšší průměrná mzda opět v Praze, po které vždy následoval kraj Středočeský a Jihomoravský.

Graf 2.16: Průměrná hrubá měsíční mzda*) a její meziroční změny podle čtvrtletí v hl. m. Praze
Zdroj: ČSÚ

*) podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2017 předběžné údaje

Medián průměrné hrubé měsíční mzdy v Praze se zvýšil v období 2012–2017 o 17,3 %.

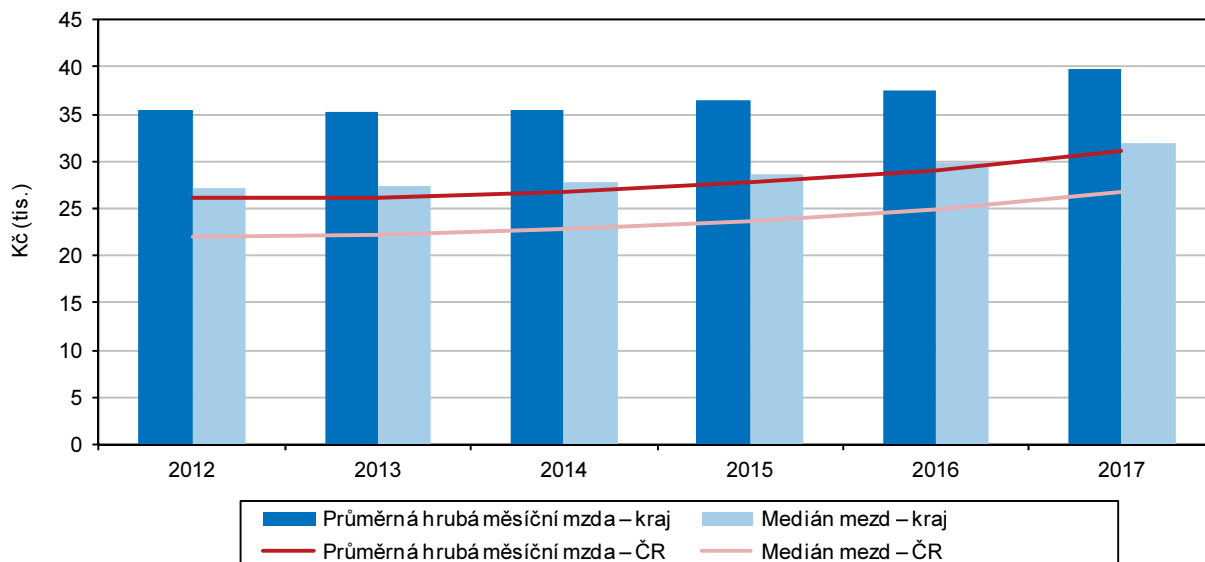
Doplňkovým ukazatelem mzdové úrovně je medián mezd, který v Praze v roce 2017 dosahoval hodnoty 31 878 Kč. Jeho hodnota se v období let 2012–2017 zvýšila o 4 696 Kč (17,3 %), tedy o trochu více, než o kolik se zvýšil průměr. Podle pohlaví činil medián mezd v Praze v roce 2017 u mužů 34 722 Kč a u žen 29 648 Kč. Rozdíl mezi muži a ženami činil 5 074 Kč, medián mzdy mužů byl tak o 14,6 % vyšší. V Praze v období let 2012–2017 byl nárůst mediánu vyšší u mužů

než u žen absolutně (u mužů o 5 246 Kč, u žen o 4 425 Kč) i relativně (u mužů o 17,8 %, u žen o 17,5 %). Medián v Praze byl v roce 2017 o 18,8 % vyšší než v celé ČR (26 843 Kč). V porovnání s ostatními kraji byl v Praze v roce 2017 medián nejvyšší. Následoval kraj Plzeňský (27 879 Kč) a Středočeský (27 709 Kč). Také v jednotlivých letech období 2013–2016 byl nejvyšší medián mzdy v Praze, po které vždy následovaly kraje Středočeský a Plzeňský.

Graf 2.17: Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v hl. m. Praze a ČR

Pramen: MPSV, MF

Vzdělávání

Mezi lety 2012 a 2017 se v Praze zvýšil počet dětí v mateřských školách o 12,2 % a zvýšil se také podíl dětí ve věku 3–6 let navštěvujících mateřskou školu a to o 4,9 %.

V období 2012–2017 se v Praze zvýšil počet žáků základních škol o 28,7 %.

V letech 2012–2017 byl počet žáků středních škol včetně konzervatoří téměř neměnný, pohyboval se okolo 60 tis.

Počet studentů pražských vysokých škol s místem bydliště v Praze klesl mezi lety 2012 a 2017 o 25,8 %.

Počet studentů vysokých škol v Praze klesl mezi lety

S ohledem na demografický vývoj v kraji v letech 2012–2017, kdy neustále rostl podíl obyvatel ve věku 0–14 let na celkovém počtu obyvatel, docházelo ke zvyšování počtu dětí, resp. žáků v mateřských, resp. v základních školách. Počty dětí v mateřských školách však rostly nepatrně v porovnání s počty žáků v základních školách. Do mateřských škol v roce 2012 chodilo 38,5 tisíce dětí, v roce 2017 je navštěvovalo 43,1 tisíce dětí. V roce 2017 tak bylo v mateřských školách o 12,2 % dětí více než v roce 2012. V roce 2012 z celkového počtu dětí ve věku 3–6 let navštěvovalo mateřskou školu 70,8 % z nich. V roce 2017 to bylo již 75,7 %. Tento podíl se v období let 2012–2017 každoročně zvyšoval.

Základní školy v roce 2012 navštěvovalo 79,3 tisíce žáků, v roce 2017 to bylo již 102,1 tisíce žáků. Mezi lety 2012 a 2017 tak došlo ke zvýšení počtu žáků o 28,7 %.

Na středních školách včetně konzervatoří studovalo v roce 2017 formou denního studia 61,1 tis. žáků. V roce 2012 navštěvovalo střední školu 60,8 tis. žáků. Počet žáků středních škol v letech 2012–2017 byl konstantní, v posledním roce se jejich počet mírně zvýšil.

Na vysokých školách v Praze v roce 2017 studovalo 34,4 tis. studentů s bydlištěm v Praze. V roce 2012 jich bylo 46,3 tis. V období let 2012–2017 počet studentů studujících v Praze s bydlištěm v Praze každoročně klesal. Mezi lety 2012 a 2017 došlo ke snížení jejich počtu o 25,8 %.

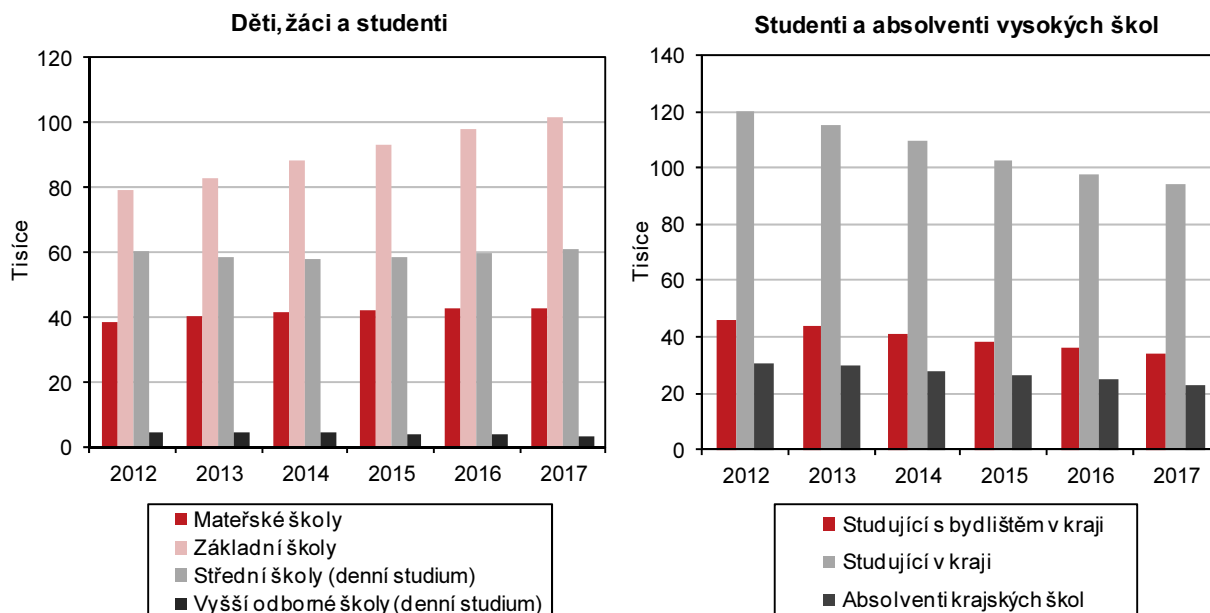
Na vysokých školách v Praze v roce 2017 studovalo 94,2 tis. studentů. V roce 2012 jich bylo 120,0 tis. V období let 2012–2017 počet studentů studujících v Praze

2012 a 2017 o 21,5 %.

každoročně klesal. Mezi lety 2012 a 2017 došlo ke snížení počtu vysokoškoláků studujících v Praze o 21,5 %. Z celkového počtu vysokoškoláků studujících v Praze v roce 2017 studovalo v prezenční formě 75,6 %. V roce 2012 to bylo 73,2 %. Tento podíl se v letech 2012–2017 nepatrně zvyšoval. V roce 2017 na vysokých školách v Praze absolvovalo studium 23,1 tis. studentů. V roce 2012 to bylo 30,3 tis. absolventů. Od tohoto roku jejich počet neustále klesal, což reflektovalo věkovou strukturu obyvatelstva. Podíl absolventů vysokých škol v Praze na celkovém počtu absolventů v Česku se v letech 2012–2017 pohyboval okolo 36 %.

Graf 2.18: Děti, žáci, studenti a absolventi škol v hl. m. Praze

Pramen: MŠMT

Zdravotnictví

Počet lékařů v Praze se v letech 2005–2017 zvyšoval.

V Praze v jednotlivých letech období 2012–2016 připadal nejvyšší počet lékařů na 1 000 obyvatel ze všech krajů v ČR.

V Praze bylo v roce 2016 celkem 9 784 nemocničních lůžek.

V Praze v roce 2016 působilo 10 201 lékařů (v přepočtu na plný úvazek). Počet lékařů v Praze se od roku 2005 neustále zvyšoval.

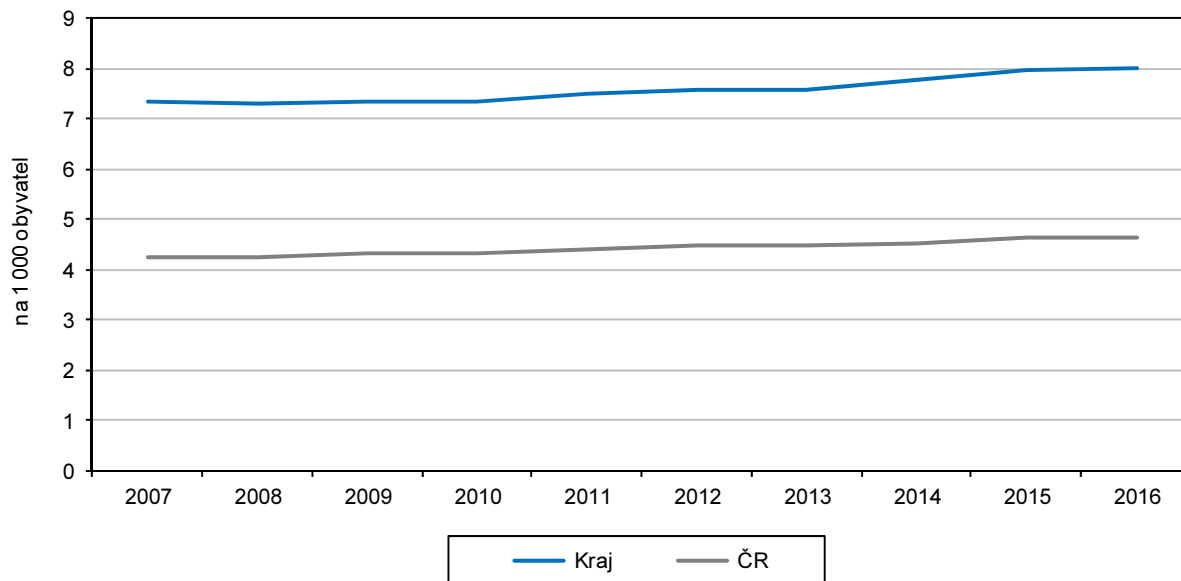
V Praze v roce 2016 připadalo na 1 000 obyvatel 8,0 lékařů. Ve srovnání s ostatními kraji na tom byla Praha nejlépe. Po Praze byl největší počet lékařů připadající na 1 000 obyvatel v kraji Jihomoravském (5,2 ‰) a Olomouckém (4,8 ‰). Ostatní kraje vykazovaly hodnoty pod republikovým průměrem. Také v jednotlivých letech období 2012–2015 byl největší počet lékařů na 1 000 obyvatel v hl. m. Praze, po které následoval Jihomoravský kraj.

Počet lůžek v nemocnicích v kraji hl. m. Praha v roce 2016 byl 9 784. Kraj se tak podílel na celkovém počtu lůžek v nemocnicích v ČR z 16,2 %. Mezi lety 2012 a 2014 počet lůžek v nemocnicích v kraji každoročně klesal, avšak v letech 2014 až 2016 jejich počet stoupal. V letech 2012 až 2016 se podíl nemocničních lůžek v kraji na celkovém počtu lůžek v ČR každoročně zvyšoval.

Graf 2.19: Lékaři v hl. m. Praze a ČR

Pramen: ÚZIS

V Praze bylo v roce 2015 hospitalizováno 340,1 tis. pacientů.

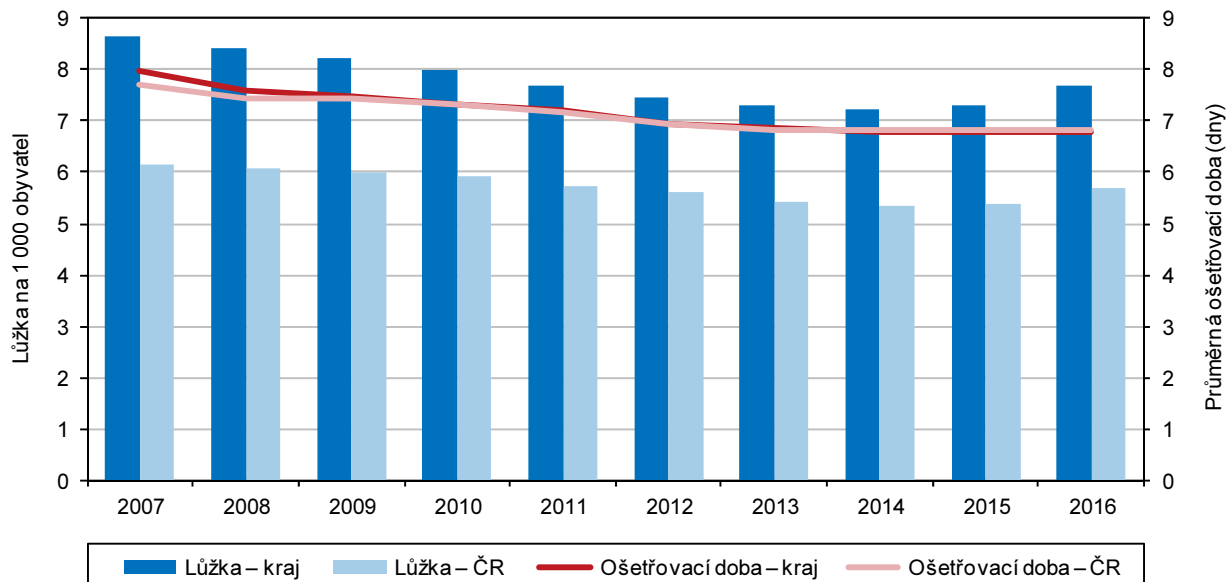
Počet hospitalizovaných pacientů v kraji hl. m. Praha v roce 2015 byl 340,1 tis. Podíl kraje na celkovém počtu hospitalizovaných pacientů v ČR činil 15,8 %. V letech 2012–2015 se počet hospitalizovaných pacientů ročně pohyboval mezi 340 a 346 tis. Od roku 2012 (15,9 %) do roku 2015 podíl hospitalizovaných pacientů v kraji na celkovém počtu hospitalizovaných pacientů v ČR každoročně nepatrně klesal.

V Praze byla v roce 2015 průměrná ošetrovací doba 6,8 dne.

Průměrná ošetrovací doba v Praze v roce 2015 byla 6,8 dne. Byla tak stejná jako v případě ČR. Od roku 2012 (6,9 dne) její hodnota nepatrně klesala.

Graf 2.20: Lůžka a ošetrovací doba v nemocnicích v hl. m. Praze a ČR

Pramen: ÚZIS

V Praze od roku 2012 klesal počet realizovaných hospitalizací v přepočtu na počet obyvatel.

V Praze v roce 2015 připadalo na 10 000 obyvatel 2 694 realizovaných hospitalizací. Tato hodnota byla nad průměrem pro ČR (2 042). Přesto se v Praze jednalo o nejnižší hodnotu od roku 2002 (2 781), od kterého počet realizovaných hospitalizací na 10 000 obyvatel klesal.

Počet osob v dočasné pracovní neschopnosti se v Praze od roku 2012 neustále zvyšoval.

Počet osob v dočasné pracovní neschopnosti v hl. m. Praze v roce 2017 byl 381,6 tis. Tento počet se od roku 2012 (266,8 tis.) neustále zvyšoval. Podíl celkového počtu osob v dočasné pracovní neschopnosti v hl. m. Praze v roce 2017 na ČR byl 22,4 %. Uvedený podíl dosahoval v letech 2013–2017 hodnoty alespoň 22,0 %.

Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti se v Praze mezi lety 2012 a 2017 nepatrně zvýšilo.

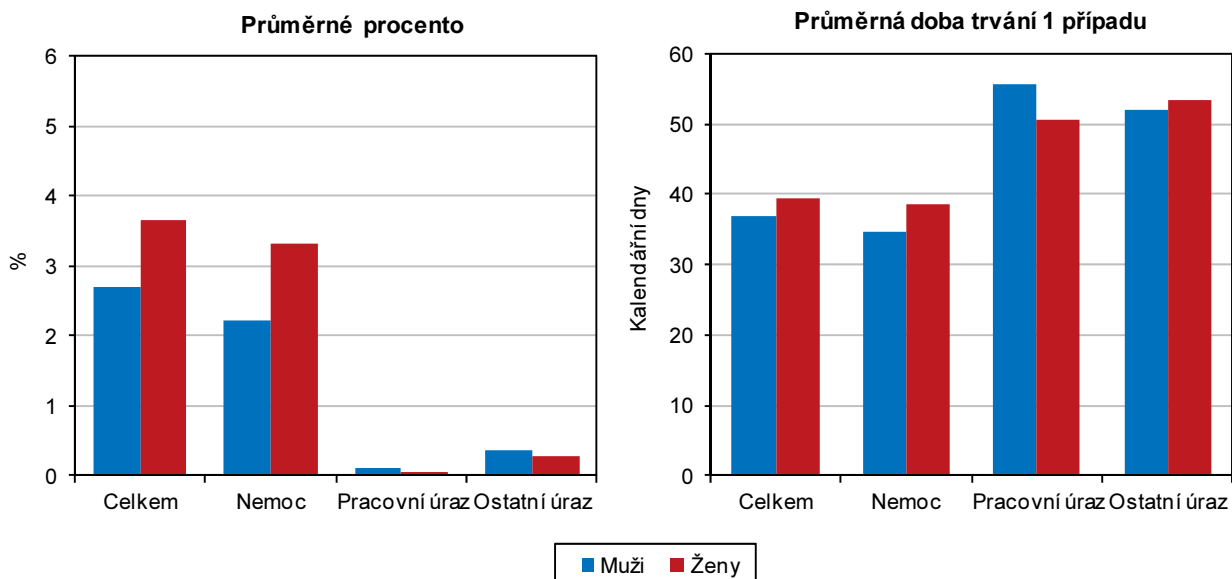
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti v hl. m. Praze v roce 2017 bylo 3,2. Tento ukazatel udává, kolik ze 100 pojištěnců je průměrně každý den v dočasné pracovní neschopnosti pro nemoc či úraz. Hodnota pro hl. m. Prahu byla v roce 2017 pod průměrem pro ČR (4,3). Od roku 2012 docházelo v hl. m. Praze (2,6) i v ČR (3,5) k nárůstu průměrného procenta dočasné pracovní neschopnosti.

Průměrná doba trvání jednoho případu dočasné pracovní neschopnosti v Praze v roce 2017 byla nižší než v celé ČR.

Průměrná doba trvání jednoho případu dočasné pracovní neschopnosti v hl. m. Praze v roce 2017 byla 38,4 kalendářních dnů. V porovnání s ČR (42,6 kalendářních dnů) se jednalo o podprůměrnou hodnotu. Průměrná doba trvání jednoho případu dočasné pracovní neschopnosti v hl. m. Praze v letech 2012–2017 kolísala okolo 40 kalendářních dnů.

Graf 2.21: Dočasná pracovní neschopnost podle pohlaví v hl. m. Praze v roce 2017

Pramen: ČSSZ

Nemocenské pojištění

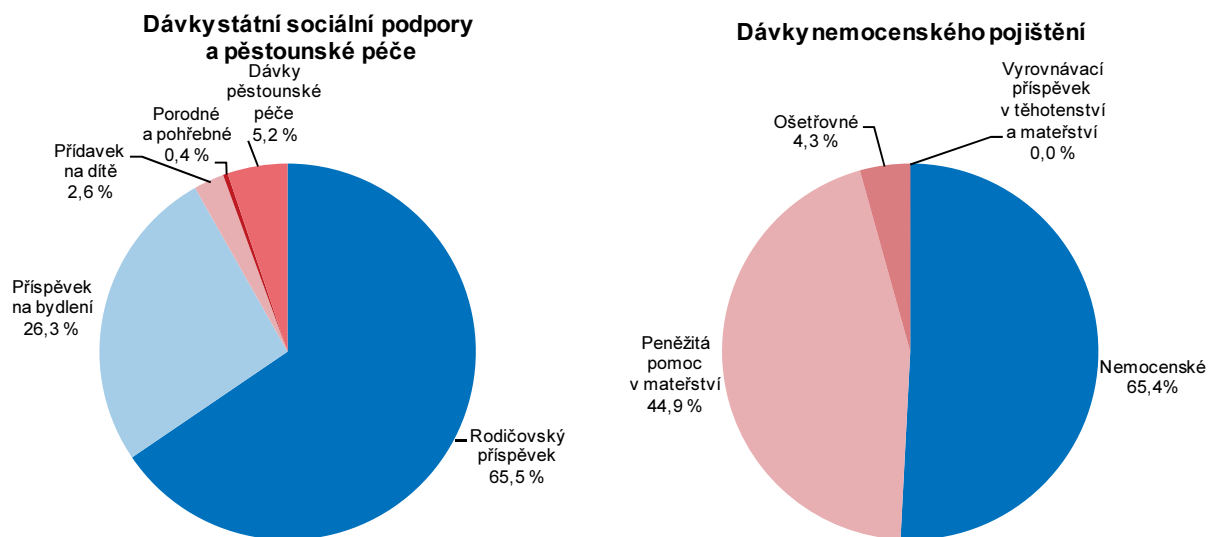
V Praze se mezi lety 2012 a 2017 zvýšila výše dávek nemocenského pojištění o 38,3 %.

Mezi lety 2006 a 2012 klesala výše dávek nemocenského pojištění. Jednalo se o pokles z 5 843 312 tis. Kč. na 4 829 652 tis. Kč, což představovalo pokles o 17,3 %. Od roku 2012 se výše dávek nemocenského pojištění meziročně zvyšovala. V roce 2012 dosahovala 4 829 652 tis. Kč, v roce 2017 činila již 6 681 810 tis. Kč, nárůst činil 38,3 %. Z hlediska struktury dávek se mezi lety 2012 a 2017 zvyšoval podíl nemocenských výdajů (ze 44,6 % na 50,8 %) a ošetřovného (z 2,9 % na 4,3 %). Naopak klesal podíl peněžité pomoci v mateřství, a to z 52,4 % na 44,9 %.

Graf 2.22: Výdaje na dávky státní sociální podpory a nemocenského pojištění v hl. m. Praze v roce 2017

Pramen: MPSV

Státní sociální podpora

V Praze bylo v roce 2017 vyplaceno nejméně dávek od roku 2012, a to 915 tis.

V roce 2012 v hl. m. Praze bylo vyplaceno celkem 937 tis. dávek. Mezi lety 2012 a 2014 se jejich počet zvyšoval, až dosáhl maxima v roce 2014, a to 954 tis. Od roku 2014 počet vyplacených dávek neustále klesal až k minimu v roce 2017, které bylo 915 tis. Z celkového počtu vyplacených dávek v roce 2012 tvořily přídavky na dítě 28,4 %. Jejich podíl se v průběhu sledovaného období neustále snižoval, až v roce 2017 dosáhl 22,0 %.

Výdaje na dávky státní sociální podpory v Praze se od roku 2012 meziročně zvyšovaly.

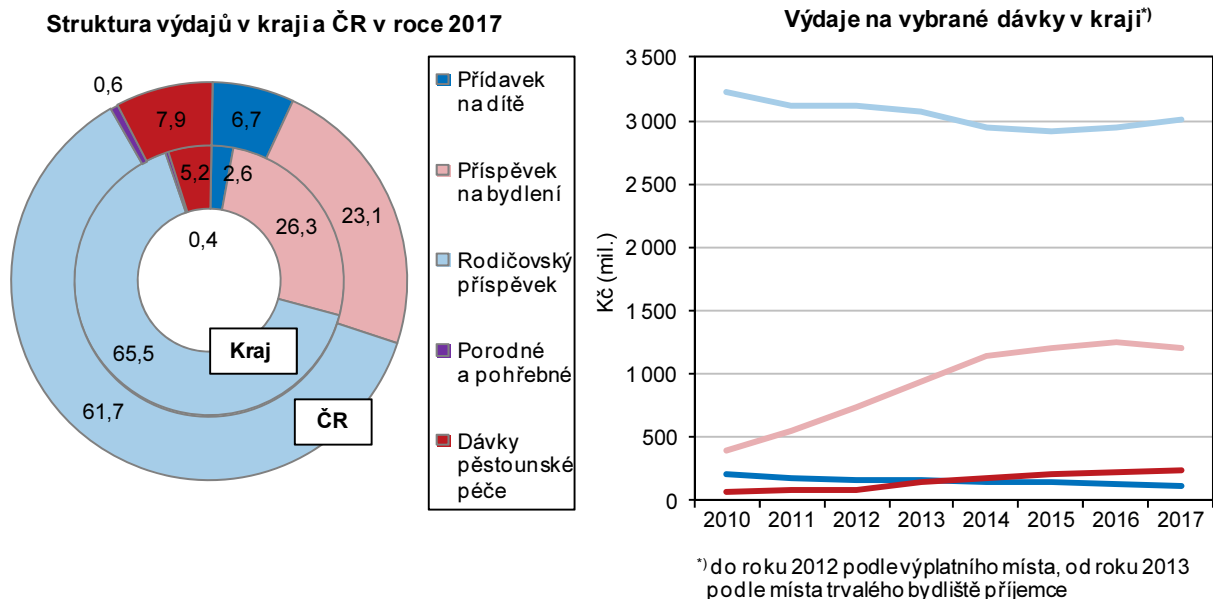
Výdaje na dávky státní sociální podpory v hl. m. Praze v roce 2012 činily 4 121 mil. Kč. Mezi lety 2012–2017 jejich výše každoročně rostla, až na konci sledovaného období dosáhla 4 586 mil. Kč. Z celkových výdajů na dávky státní sociální podpory v roce 2012 tvořily přídavky na dítě 3,8 %. Jejich podíl během sledovaného období každoročně klesal, až v roce 2017 dosahoval hodnoty 2,6 %.

V Praze se mezi lety 2012 a 2017 zvýšily výdaje na dávky státní sociální podpory v přepočtu na 1 obyvatele.

Výdaje na dávky státní sociální podpory na 1 obyvatele v hl. m. Praze v roce 2012 činily 3 313 Kč. Mezi lety 2012 a 2017 došlo k jejich nárůstu na 3 564 Kč. V roce 2017 byla výše uvedených výdajů v hl. m. Praze těsně nad průměrem pro ČR. Vyšší výdaje než v hl. m. Praze byly v Ústeckém (4 273 Kč), Moravskoslezském (4 267 Kč), Karlovarském (3 785 Kč) a Libereckém kraji (3 575 Kč).

Graf 2.23: Výdaje na dávky státní sociální podpory a péstounské péče v hl. m. Praze a ČR

Pramen: MPSV

Zařízení sociálních služeb

V Praze se od roku 2008 zvýšil počet lůžek v domovech pro seniory o 409 míst.

V domovech pro seniory v hl. m. Praze v roce 2017 bylo 2 650 lůžek. V roce 2017 se kraj podílel na celkovém počtu lůžek v domovech pro seniory v ČR ze 7,2 %, což byl jeho nejvyšší podíl v období let 2008–2017. Mezi lety 2008 a 2017 došlo v kraji ke zvýšení počtu lůžek o 409. Jejich zvýšení bylo v čase nepravidelné. Nejvyšší počet lůžek v kraji ve sledovaném období byl dosažen v roce 2010, a to 2 531, naopak nejnižší počet lůžek byl zaznamenán v roce 2009 a to 2 170.

V Praze připadalo v roce 2017 v domovech pro seniory 10,9 lůžek na 1000 obyvatel ve věku 65 a více let.

V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let připadalo v kraji v roce 2017 v domovech pro seniory 10,9 lůžek. V období let 2008–2017 připadal nejvyšší počet lůžek na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let v roce 2010, a to 12,3. Naopak nejnižší přepočtený počet lůžek v přepočtu byl dosažen v roce 2014, a to 9,5.

V Praze se od roku 2008 zvyšoval počet lůžek v domovech se zvláštním režimem.

V domovech se zvláštním režimem v hl. m. Praze v roce 2017 bylo 923 lůžek. Tyto domovy poskytují pobytové sociální služby pro lidi nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí a ostatními typy demencí, kteří mají z důvodu těchto onemocnění sníženou soběstačnost, a proto potřebují pravidelnou pomoc jiné osoby. V roce 2017 se kraj podílel na celkovém počtu lůžek v domovech se zvláštním režimem v ČR ze 4,9 %, což byl jeho nejvyšší podíl ve sledovaném období let 2008–2017. Počet lůžek v kraji se v období let 2008–2017 každoročně zvyšoval. V roce 2017 byl počet lůžek v kraji více než čtyřnásobně vyšší v porovnání se stavem v roce 2008.

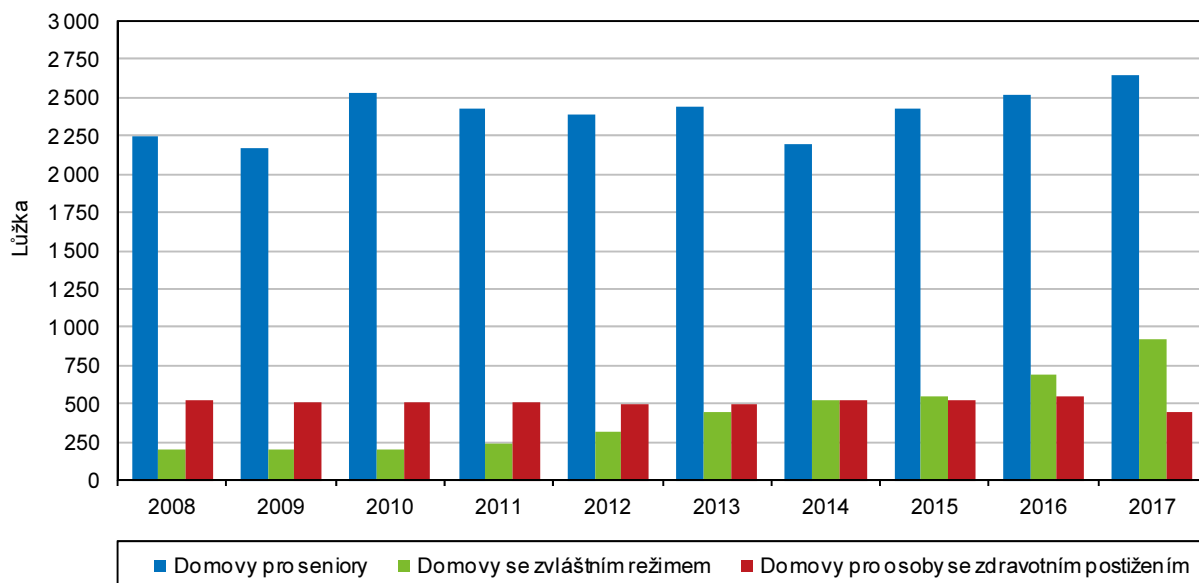
V Praze bylo v roce 2017 nejméně lůžek pro osoby se zdravotním postižením od roku 2008.

Pro osoby se zdravotním postižením bylo v hl. m. Praze v roce 2017 k dispozici 451 lůžek, což bylo nejméně z období let 2008–2017. V kraji bylo v roce 2017 oproti roku 2008 o 97 lůžek méně. Nejvíce lůžek bylo v období let 2008–2017 k dispozici v roce 2016, a to 548.

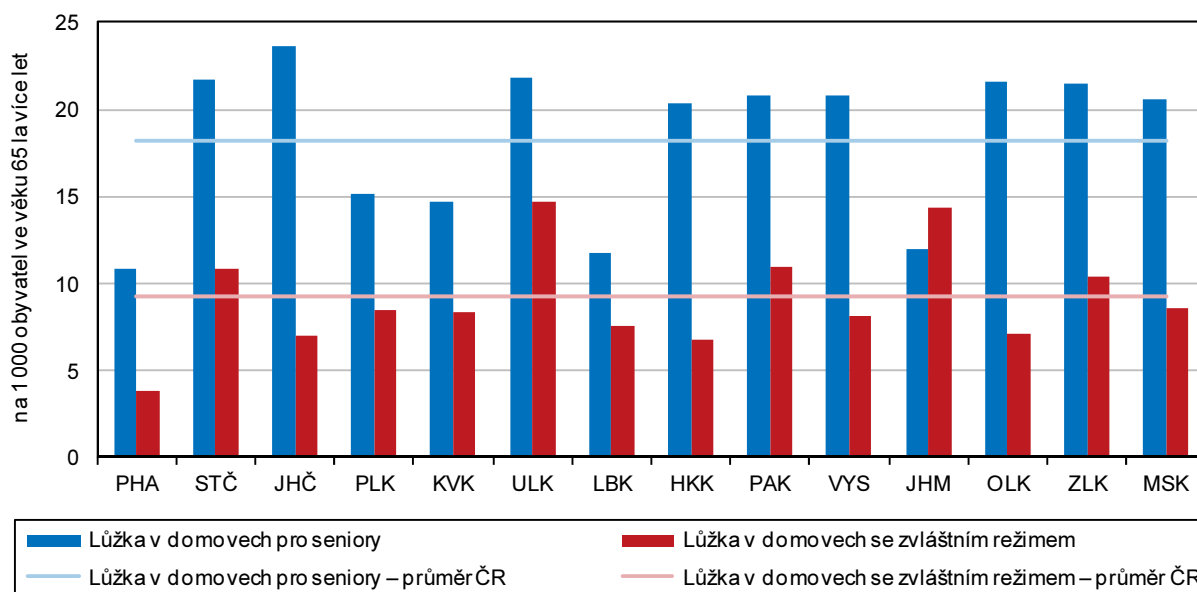
Graf 2.24: Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v hl. m. Praze

Pramen: MPSV

Graf 2.25: Lůžka v domovech pro seniory a v domovech se zvláštním režimem v krajích v roce 2017

Pramen: MPSV

Důchodci, důchody

V roce 2017 žilo v Praze 266,2 tis. příjemců starobního důchodu; podíl příjemců předčasného důchodu je v Praze pod celorepublikovým průměrem

V kraji bylo v roce 2017 celkem 266,2 tis. příjemců starobního důchodu (bez poměrného) vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým. V letech 2010–2017 byl nejnižší počet příjemců v roce 2010 (261,7 tis.) a naopak nejvyšší v roce 2011 (268,2 tis.). Podle pohlaví v uvedeném období převažovaly mezi příjemci ženy. Jejich podíl každoročně nepatrně klesal od roku 2010 (63,9 %) do roku 2017 (62,1 %). Příjemci starobního důchodu sólo se na celkovém počtu příjemců starobních důchodu vč. souběhu s vdovským nebo vdoveckým důchodem podíleli v roce 2017 ze 77,2 %. Od roku 2010 (75,4 %) se tento podíl meziročně zvyšoval.

V Praze bylo v roce 2017 36,3 tis. příjemců předčasného starobního důchodu.

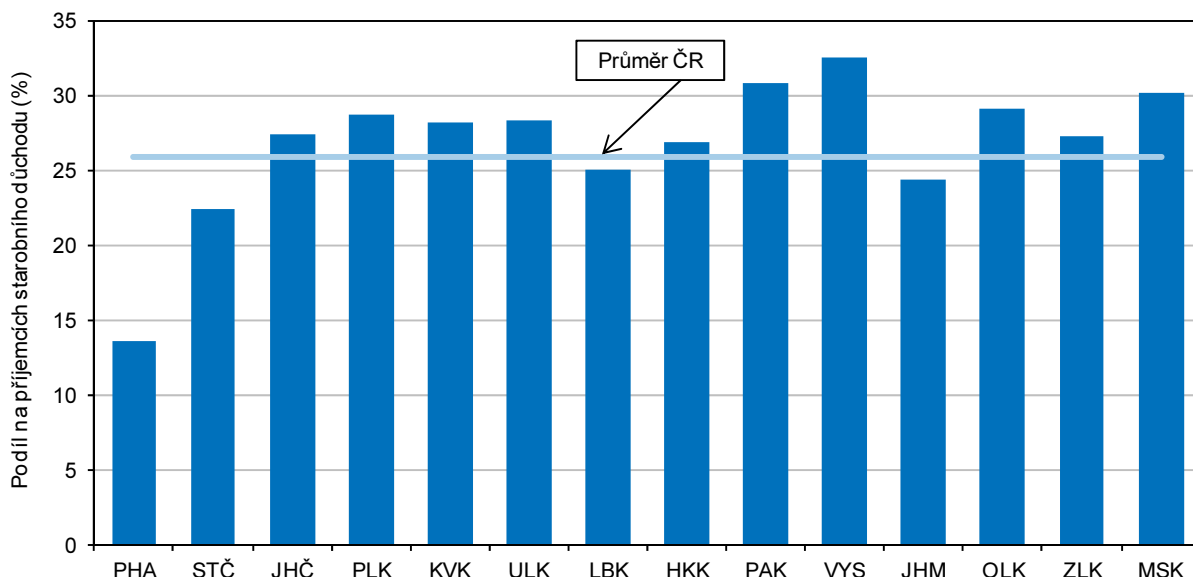
V Praze bylo v roce 2017 celkem 36 284 příjemců předčasného starobního důchodu (bez poměrného) včetně souběhu. Počet příjemců se v období let 2010 až 2017 meziročně zvyšoval. K největšímu meziročnímu nárůstu došlo mezi lety 2010 a 2011, a to z 27,7 tis. na 31,4 tis. Praha se v roce 2017 podílela na celkovém počtu příjemců předčasných důchodů z 5,9 %. Od roku 2010 její podíl na ČR (6,5 %) každoročně nepatrně klesal. Z celkového počtu příjemců předčasného starobního důchodu (bez poměrného) včetně souběhu v Praze v roce 2017 představovaly ženy 58,7 %. Od roku 2010 (61,6 %) se podíl žen každoročně snižoval.

Praha dosahovala v roce 2017 ze všech krajů ČR nejnižšího podílu počtu příjemců předčasného starobního důchodu na celkovém počtu příjemců starobního důchodu (bez poměrného) včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým.

Příjemci předčasného starobního důchodu se podíleli na celkovém počtu příjemců starobního důchodu (bez poměrného) včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým v Praze v roce 2017 z 13,6 %. Uvedený podíl se v Praze od roku 2010 (10,6 %) meziročně zvyšoval. Podle pohlaví byli ve všech letech období 2010–2017 více zastoupeni muži než ženy. V roce 2017 byl podíl u mužů 14,8 % a u žen 12,9 %. Ve srovnání s ostatními kraji vykazovala Praha ve všech letech období 2010–2017 výrazně nejnižší podíl. V roce 2017 dosahoval druhého nejnižšího podílu kraj Středočeský (22,4 %). Naopak nejvyššího podílu v roce 2017 dosáhl Kraj Vysočina (32,5 %).

Graf 2.26: Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci 2017

Pramen: ČSSZ

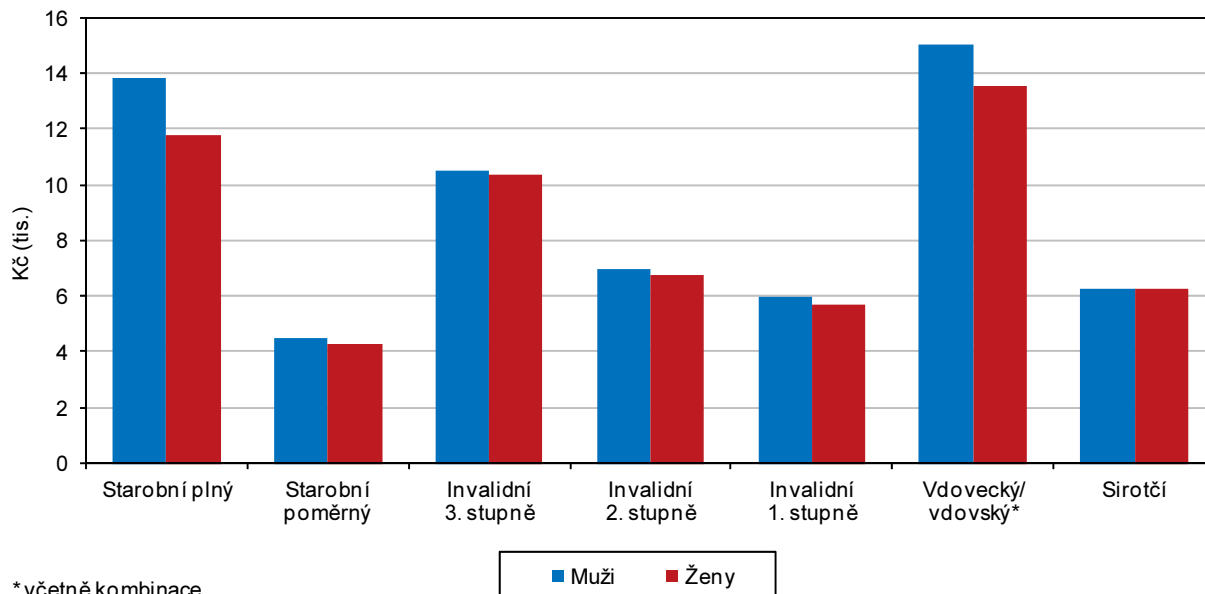
V Praze byla v roce 2017 nejvyšší průměrná výše starobního důchodu sólo ze všech krajů ČR, která dosahovala výše 12,7 tis. Kč.

V Praze v roce 2017 dosahovala průměrná výše starobního důchodu sólo (bez souběhu, bez poměrného) výše 12 691 Kč. Od roku 2010 (10 855 Kč) se průměrná výše starobního důchodu sólo meziročně zvyšovala. Podle pohlaví existovaly rozdíly v průměrné výši starobního důchodu ve všech sledovaných letech. Muži měli v roce 2010 v průměru o 2,1 tis. vyšší starobní důchod než ženy. Tento rozdíl se v průběhu let zvyšoval, v roce 2017 činil již 2,3 tis. Kraj hl. m. Praha dosahoval v roce 2017 nejvyšší průměrné výše starobního důchodu sólo ze všech krajů ČR. Po něm následoval kraj Středočeský (12 019 Kč) a Moravskoslezský (11 936 Kč). Stejně pořadí krajů platilo od roku 2011.

Graf 2.27: Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci 2017

Pramen: ČSSZ

V Praze nabýval podíl průměrného měsíčního starobního důchodu sólo (bez souběhu, bez poměrného starobního důchodu) na mzdovém mediánu v roce 2017 hodnoty 39,8 % a byl tak nejnižší ze všech krajů ČR.

Podíl průměrného měsíčního starobního důchodu sólo (bez souběhu, bez poměrného starobního důchodu) na mzdovém mediánu dosahoval v kraji hl. m. Praha v roce 2017 hodnoty 39,8 %. Od roku 2013 (42,9 %) tato hodnota pro kraj meziročně klesala. Kraj hl. m. Praha dosahoval v porovnání s ostatními kraji ČR nejmenšího podílu ve všech letech sledovaného období 2012–2017. V roce 2017 dosahoval nejvyššího podílu kraj Zlínský (46,9 %), Moravskoslezský (46,7 %) a Karlovarský (46,4 %). Naopak nejnižšího podílu kromě kraje hl. m. Prahy bylo dosaženo v kraji Plzeňském (42,4 %) a Středočeském (43,4 %).

Kriminalita, dopravní nehody, požáry

V Praze bylo v roce 2017 spácháno 25,9 % všech trestných činů v ČR.

V roce 2017 bylo v hl. m. Praze registrováno 50,7 tis. trestných činů. Jednalo se v řadě již o čtvrtý meziroční pokles počtu spáchaných a nahlášených trestných činů na území hlavního města. Dlouhodobě trestná činnost v Praze klesala. V roce 2008 bylo na území Prahy spácháno 83,0 tis. trestných činů, poté jejich počet klesal s mírnými meziročními nárůsty v letech 2009 a 2011 a významným zvýšením v roce 2013 (ze 72,3 tis v předchozím roce na 82,0 tis.). Počet trestných činů v roce 2013 vzrostl v celé ČR (dne 1. 1. 2013 byla vyhlášena amnestie prezidenta republiky). V roce 2017 bylo v Praze spácháno 25,1 % z celkového počtu trestných činů v republice.

V Praze v roce 2017 připadlo 39,4 trestných činů na 1000 obyvatel, což bylo nejvíce ze všech krajů ČR.

V Praze bylo v roce 2017 spácháno 39,4 trestných činů na 1 000 obyvatel. Tento poměr dlouhodobě klesal, v roce 2008 byla hodnota tohoto ukazatele 67,7 ‰. Úroveň kriminality byla v Praze v roce 2017 vyšší, než byl průměr ČR (19,1 zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel v roce 2017) a mezi kraji se jednalo o nejvyšší hodnotu. V pořadí druhý Ústecký kraj měl kriminalitu na úrovni 21,4 zjištěných trestných činů na 1 000 obyvatel.

Praha patřila v mezikrajském srovnání z hlediska počtu registrovaných násilných a mravnostních trestných činů na 1000 obyvatel k průměru

V hl. m. Praze v roce 2017 připadlo na 1 000 obyvatel 1,4 registrovaných násilných a mravnostních trestných činů. V rámci republiky se jednalo o nepatrně podprůměrnou hodnotu, průměr pro ČR činil 1,5 ‰. Z krajů vykazoval nejvyšší hodnoty kraj Ústecký, Moravskoslezský, Liberecký (všichni 2,0 ‰), a Karlovarský (1,9 ‰). V roce 2012 připadlo v kraji 1,9 registrovaných násilných a mravnostních

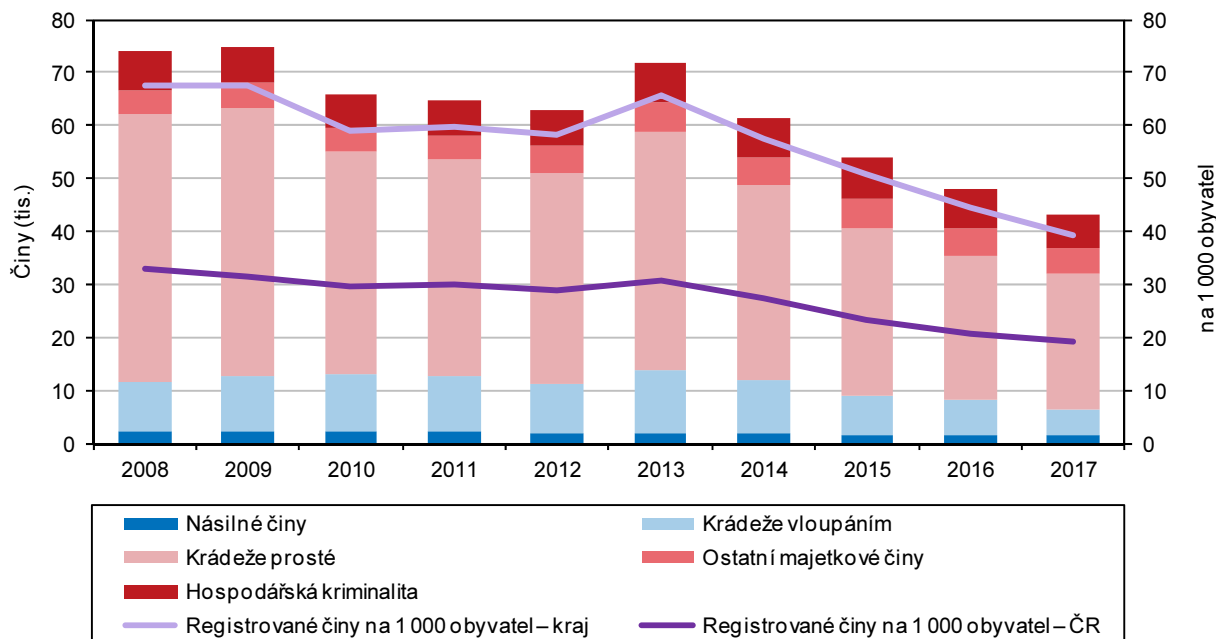
v ČR. trestních činů na 1 000 obyvatel, což byla stejná hodnota jako průměr pro ČR. V roce 2012 vykazoval nejvyšší hodnoty kraj Liberecký (2,7 ‰), Ústecký (2,6 ‰), Moravskoslezský (2,5 ‰), a Karlovarský (2,4 ‰).

V Praze bylo v roce 2017 objasněno 23,2 % z celkového počtu trestných činů.

V hl. m. Praze bylo v roce 2017 objasněno 11 780 trestných činů. Objasněnost (počet objasněných činů na 100 nahlášených ve stejném období) v roce 2017 tak byla v Praze 23,2. Z hlediska druhu spáchaného trestného činu byla objasněnost v roce 2017 nejvyšší u vražd (95,5 %), dále pak u znásilnění (60,3 %), loupeží (59,8 %), hospodářské kriminality (33,3 %), vloupání do bytů a rodinných domů (12,1 %). Vražd bylo v hl. m. Praze objasněno 21 z celkových 22.

Graf 2.28: Registrované trestné činy v hl. m. Praze a ČR

Pramen: Policejní prezidium ČR

Praha se v roce 2016 podílela na celkovém počtu dopravních nehod v ČR z 23,1 %.

Počet dopravních nehod, ke kterým došlo v Praze, se od roku 2011 každoročně zvyšuje. V roce 2016 se událo v Praze 22,8 tis. dopravních nehod. Na celkovém počtu dopravních nehod v ČR se dopravní nehody v Praze podílely v roce 2016 z 23,1 %. Tento podíl má od roku 2011 mírně stoupající tendenci.

V Praze byl počet nehod připadající na 1000 obyvatel téměř dvojnásobně větší, než byl průměr pro ČR.

I v přepočtu na počet obyvatel je Praha „nejnehodovějším“ krajem ČR. V Praze v roce 2016 připadalo na 1 000 obyvatel 18 dopravních nehod. Průměr ČR činil 9,4 nehod na 1 000 obyvatel. Z hlediska nehodovosti druhý kraj v pořadí (Ústecký) měl nehodovost na úrovni 12,2 dopravních nehod na 1 000 obyvatel. Počet nehod na 1 000 obyvatel v Praze je rostoucí, v roce 2011 činil 13,4.

Při nehodách v Praze v roce 2017 zemřelo 3,9 % osob usmrčených na českých silnicích.

V Praze bylo v roce 2016 při dopravních nehodách usmrceno 21 osob. Celkem v ČR zemřelo při dopravních nehodách 545 osob, Praha se tak na celkovém počtu podílela pouze z 3,9 %.

V Praze byl v roce 2017 nejnižší podíl bodovaných řidičů na celkovém počtu registrovaných řidičů.

V Praze docházelo v období let 2012–2017 ke každoročnímu poklesu podílu bodovaných řidičů na celkovém počtu registrovaných řidičů z 8,7 % na 5,6 %. Ve srovnání s ostatními kraji byla Praha v letech 2014–2017 krajem s nejnižším podílem bodovaných řidičů na celkovém počtu registrovaných řidičů. Naopak tohoto nejvyššího podílu v letech 2013–2017 dosahoval Ústecký kraj.

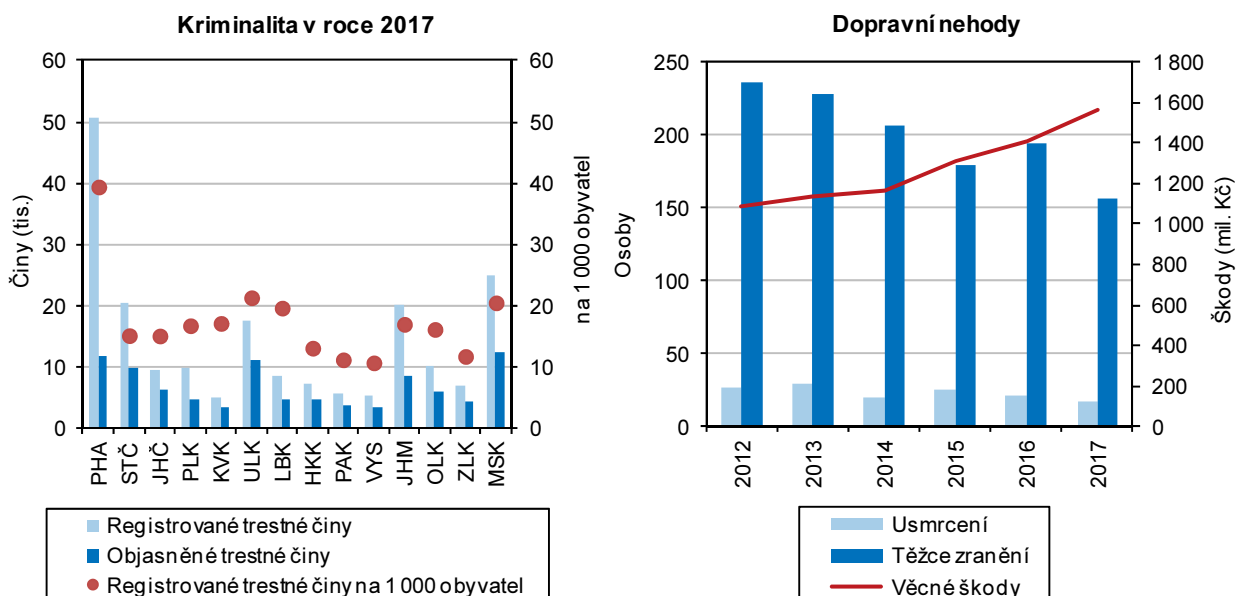

Z bodovaných řidičů v Praze v roce 2017 byli nejvíce zastoupeni ti se 2, 3, 4 a 12 body.

V Praze v roce 2017 se na celkovém počtu bodovaných řidičů nejvíce podíleli řidiči, kteří dostali 2 (34,5 %) a 3 trestné body (19,7 %). Podíl řidičů klesal se zvyšujícím se počtem obdržovaných bodů až k 6 bodům (2,7 %), u 7 bodů dosahoval hodnoty (7,7 %) a následně opět klesal s narůstajícím počtem bodů až k 11 bodům (0,9 %). Četně zastoupeni byli řidiči s 12 trestnými body, a to z 8,3 %. Podíl bodovaných řidičů podle počtu bodů měl velmi podobné složení i v přecházejících letech (2012 až 2016). Mezi lety 2012 a 2017 se nejvíce změnil podíl bodovaných řidičů se 2 body (-6,4 %), 3 body (2,9 %) a 12 body (3,3 %).

Graf 2.29: Kriminalita v krajích a dopravní nehody v hl. m. Praze

Pramen: Policejní prezidium ČR

V Praze bylo v roce 2017 zaznamenáno 1 974 požárů, což bylo nejméně od roku 2007.

V Praze došlo v roce 2017 k 1 974 požárům. Jednalo se o nejmenší počet požárů od roku 2007. Relativně nízkého počtu požárů bylo kromě roku 2017 dosaženo také v letech 2016 a 2013. Praha se v roce 2017 podílela na celkovém počtu požárů v ČR z 11,8 %. V jednotlivých letech období 2007–2017 se Praha podílela na celkovém počtu požárů v ČR v rozmezí 11,5–12,5 %.

Z hlediska počtu požárů připadajících na 1000 obyvatel dosahovala Praha v rámci ČR podprůměrné hodnoty 1,5.

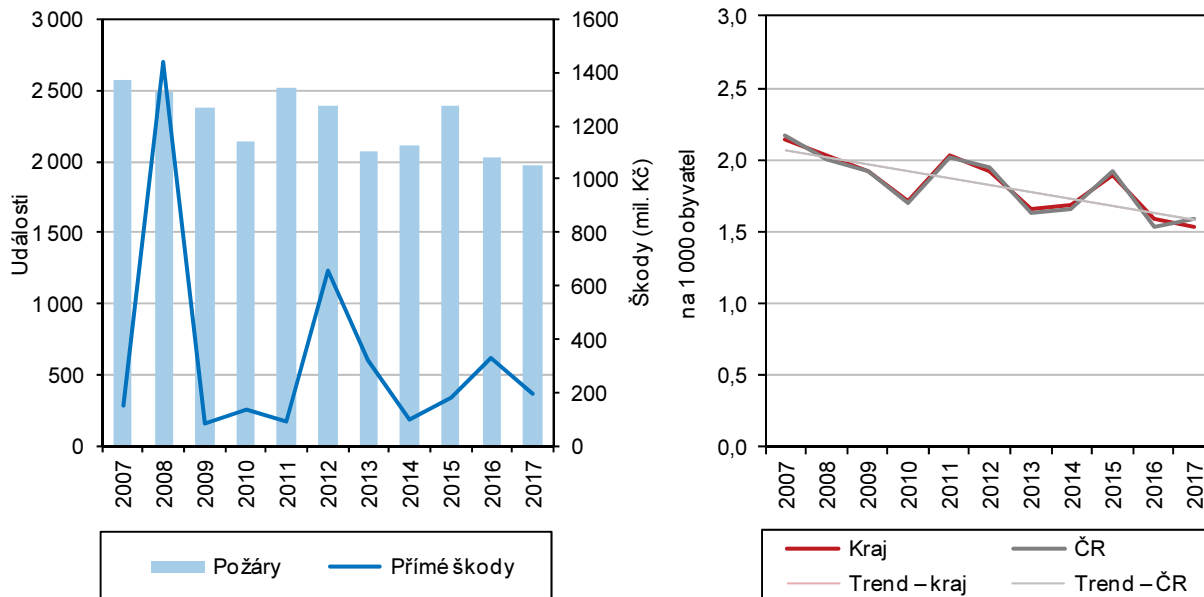
V Praze v roce 2017 připadalo 1,5 požáru na 1 000 obyvatel. V kraji se jednalo o nejmenší hodnotu od roku 1997. Obecnou tendencí mezi lety 2007 a 2017 byl pozvolný pokles hodnoty z 2,1 ‰ na 1,5 ‰. V průběhu tohoto období došlo k meziročnímu zvýšení v letech 2011 (2,0 ‰) a 2015 (1,9 ‰). Hodnota pro kraj v roce 2017 byla mírně pod průměrem ČR (1,6 ‰). Z krajů byla nejvyšší hodnota dosažena v kraji Karlovarském (2,2 ‰), Ústeckém (2,0 ‰) a Středočeském (1,8 ‰). Naopak nejnižší hodnota byla dosažena v krajích Zlínském (1,2 ‰), Královéhradeckém (1,2 ‰), a Pardubickém (1,3 ‰).

Přímé škody způsobené požárem v Praze v roce 2017 dosahovaly výše 198 mil. Kč.

Přímé škody způsobené požárem v kraji byly v období let 2012–2017 nejvyšší v roce 2012 (655 mil. Kč) a nejnižší v roce 2014 (104 mil. Kč). Od roku 2014 do roku 2016 se výše škod zvyšovala až na 330 mil. Kč, v roce 2017 poklesla na 198 mil. Kč. Výše škod příliš neodpovídala počtu požárů v jednotlivých letech.

Graf 2.30: Požáry v hl. m. Praze

Pramen: Hasičský záchranný sbor ČR

3. Ekonomický vývoj

Makroekonomický rámec

V ekonomice Prahy jsou rozhodující služby

Hlavní město Praha se odlišuje od ostatních částí ČR svoji strukturou zaměstnanosti a vyšší ekonomickou výkonností. Praha je sídlem nadnárodních ekonomických subjektů, jakož i největších domácích firem. V neposlední řadě je zde silná koncentrace organizací veřejného sektoru. V ekonomice Prahy hraje důležitou roli sektor služeb. Jeho podíl na zaměstnanosti překračuje 80 % a ještě o něco vyšší je podíl na hrubé přidané hodnotě. Výrazně odlišné od ostatních krajů je také postavení tzv. kvartérního sektoru, do kterého patří činnosti s vyšší přidanou hodnotou – např. konzultační činnosti, informatika, věda a výzkum atd. Ekonomickou sílu Prahy můžeme doložit např. tím, že ve statistikách Eurostatu se hrubý domácí produkt vztážený na jednoho obyvatele za region Prahy pravidelně pohybuje kolem desátého místa z několika set evropských regionů. Město se podílí téměř čtvrtinou na hrubém domácím produktu ČR. Ekonomická převaha Prahy nad ostatními regiony ČR je patrná z výše uvedeného hrubého domácího produktu na jednoho obyvatele – ten v Praze dosahuje více než dvojnásobku průměru za ČR.

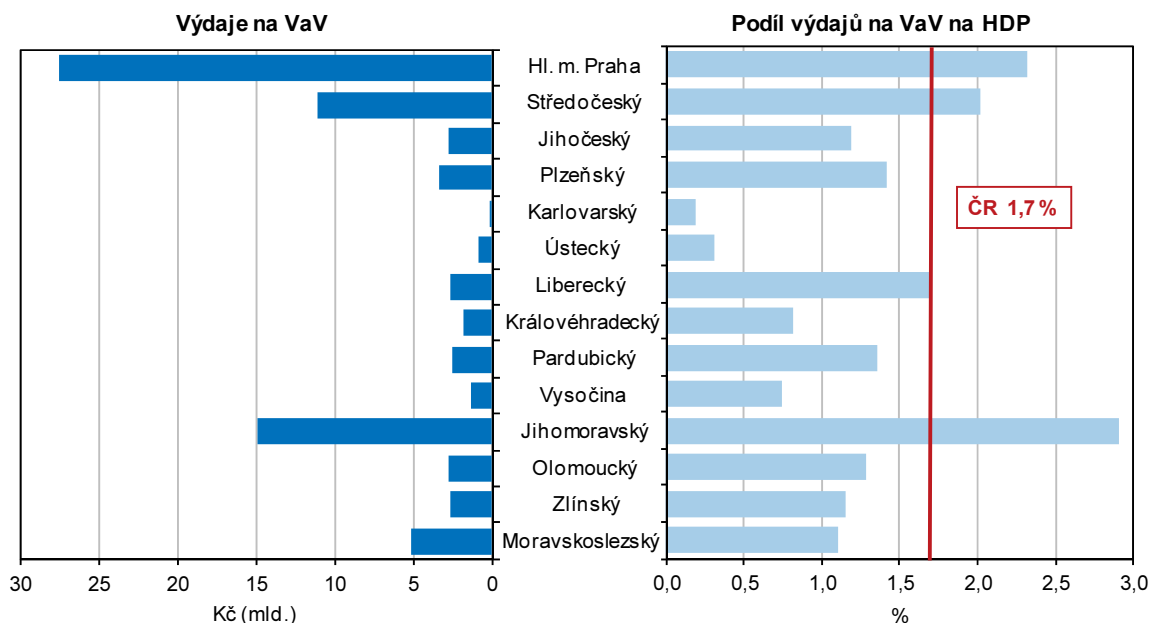
Věda, IT

Třetina všech výdajů na vědu a výzkum míří do Prahy.

Praha je tradičním centrem české vědy a výzkumu. Z dat ČSÚ plyne, že výdaje se pohybují kolem 30 mld. Kč ročně. Prakticky třetina všech výdajů na vědu a výzkum v ČR skončí v Praze. Zajímavým ukazatelem je podíl výdajů na vědu a výzkum na hrubém domácím produktu. Zde už dominance Prahy není až tak výrazná, byla dokonce předstížena Jihomoravským krajem, kde podíl dosáhl 2,9 % oproti pražským 2,3 %. Poslední známá data z roku 2016 vykazují v Praze jednu zajímavou změnu. Po osmi letech byly totiž výdaje podnikatelského sektoru na vědu a výzkum vyšší než výdaje vládního sektoru. Tradičně velké byly i výdaje na vědu a výzkum na vysokých školách. Počty zaměstnanců ve vědě a výzkumu jsou do určité míry závislé na výdajích do vědy a výzkumu. Poklesnou-li výdaje, klesnou i počty zaměstnanců. Tak tomu bylo např. v roce 2016.

Graf 3.1: Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2016

Zdroj: ČSÚ

Organizační struktura

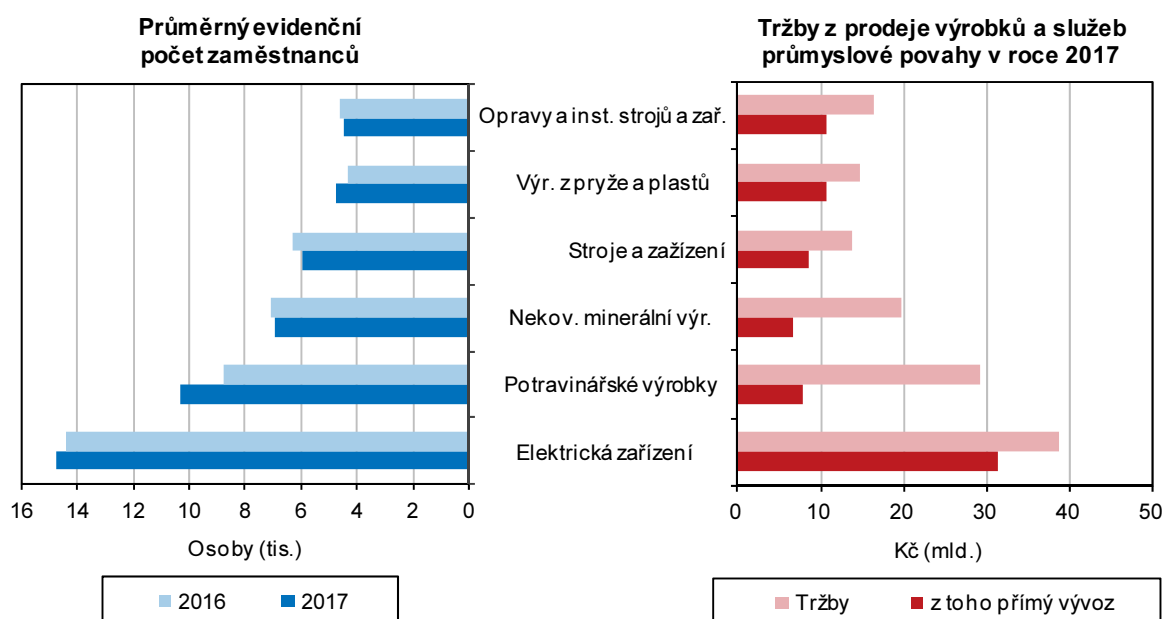
Ročně vznikne 25 až 30 tis. nových ekonomických subjektů

Data o ekonomických subjektech, podnikatelích publikovaná v tzv. organizační statistice ČSÚ vytěžuje z Registru ekonomických subjektů (RES), který je základním zdrojem pro výběr ekonomického subjektu do statistického šetření. Vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou data před rokem 2013 plně srovnatelná. Další komplikací je, že u fyzických osob jsou od roku 2014 započteny zahraniční fyzické osoby. Při pohledu na prezentovaná data velmi jednoduše zjistíme, že počet subjektů v RES se rok od roku zvyšuje. V roce 2001 bylo registrováno 384 tis. subjektů, o 16 let později již 607 tis. V Praze se počet ekonomických subjektů mezi roky 2016 a 2017 zvýšil o 2,8 %. Jednoduše řečeno: na každé dva obyvatele Prahy nyní připadá jeden ekonomický subjekt. Polovinu všech registrovaných subjektů tvořili živnostníci. Pro úspěšnost výběru subjektu do statistického šetření je důležité vybrat subjekty, které opravdu vyvíjejí nějakou činnost. Počet těchto tzv. subjektů se zjištěnou aktivitou rovněž roste. Jenom mezi roky 2012 a 2017 se jejich počet zvýšil o 7,4 % na 334 tis. subjektů. I zde živnostníci tvořili téměř polovinu všech subjektů. Zajímavým ukazatelem, který můžeme použít jako jakýsi indikátor stavu ekonomiky, je počet nově vzniklých subjektů. Rok 2017 byl v tomto velmi úspěšný, protože vzniklo téměř 29 tis. nových subjektů. Průměrně každým rokem v posledních letech přitom v Praze vzniká kolem 25 tis. nových subjektů. Podle velikostní kategorie ekonomických subjektů je nejpočetnější skupinou kategorie „bez zaměstnanců“, do které patří prakticky dvě třetiny všech subjektů.

Graf 3.2: Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující výroby zpracovatelského průmyslu

v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Průmysl

Produktivita práce v průmyslu v Praze je od roku 2014 nižší než za celou ČR

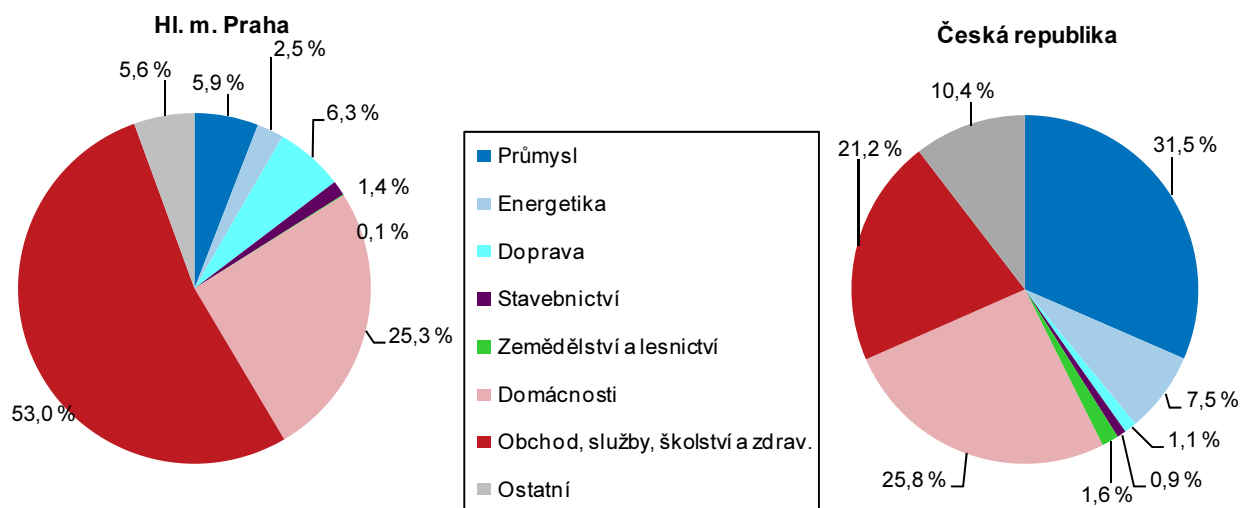
V roce 2017 mělo v hl. m. Praze sídlo 225 průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci, což bylo o 13 méně než v r. 2012. Velmi pozvolný pokles počtu průmyslových podniků v Praze tedy pokračoval. V průmyslu v roce 2017 pracovalo 80,3 tis. pracovníků, což bylo o 1,9 tis. (2,3 %) méně než v r. 2012. Proti předchozímu roku 2016 ale došlo k nárůstu o 3,6 tis. pracovníků. Průměrná hrubá měsíční mzda dosáhla v roce 2017 hodnoty 38 276 Kč, což představovalo

nárůst ve srovnání se mzdou v roce 2012 o 10,2 %. V celé ČR se počet zaměstnaných v průmyslu vyvíjel odlišně proti Praze. Mezi roky 2012 a 2017 vzrostl počet zaměstnaných o 9,5 % tj. o cca 74 tis. zaměstnanců. Průměrná hrubá měsíční mzda v průmyslu za celou ČR stoupla od roku 2012 do roku 2017 o 17,8 % na 32 107 Kč. Tržby za průmysl z prodeje vlastních výrobků a služeb průmyslové povahy v Praze mírně vzrostly od roku 2012 o 2,2 % na 321 mld. Kč. Tržbám za celou ČR se vedlo nepoměrně lépe – vzrostly o 25,7 % na 3 693 mld. Kč. Tržby v průmyslu za celou ČR každým rokem ve sledovaném období stoupaly, zatímco tržby pražského průmyslu střídaly mírné poklesy s nárůsty. Produktivita průmyslové výroby měřená objemem tržeb průmyslových podniků přepočteným na jednoho zaměstnance v Praze mezi roky 2012 až 2017 střídavě stoupala a klesala. V r. 2017 byla o 4,7 % vyšší než v r. 2012. To za celou ČR produktivita spíše stoupala, i když se nevyhla poklesům v letech 2015 a 2016. V roce 2017 byla o 14,8 % vyšší než v r. 2012. V roce 2014 byla poprvé po roce 2000 produktivita v průmyslu vyšší za celou ČR než v Praze a tento trend zůstal zachován i pro další roky.

Graf 3.3: Spotřeba elektřiny netto*) podle odvětví spotřeby v roce 2017

Zdroj: ERÚ

Stavebnictví, stavební povolení

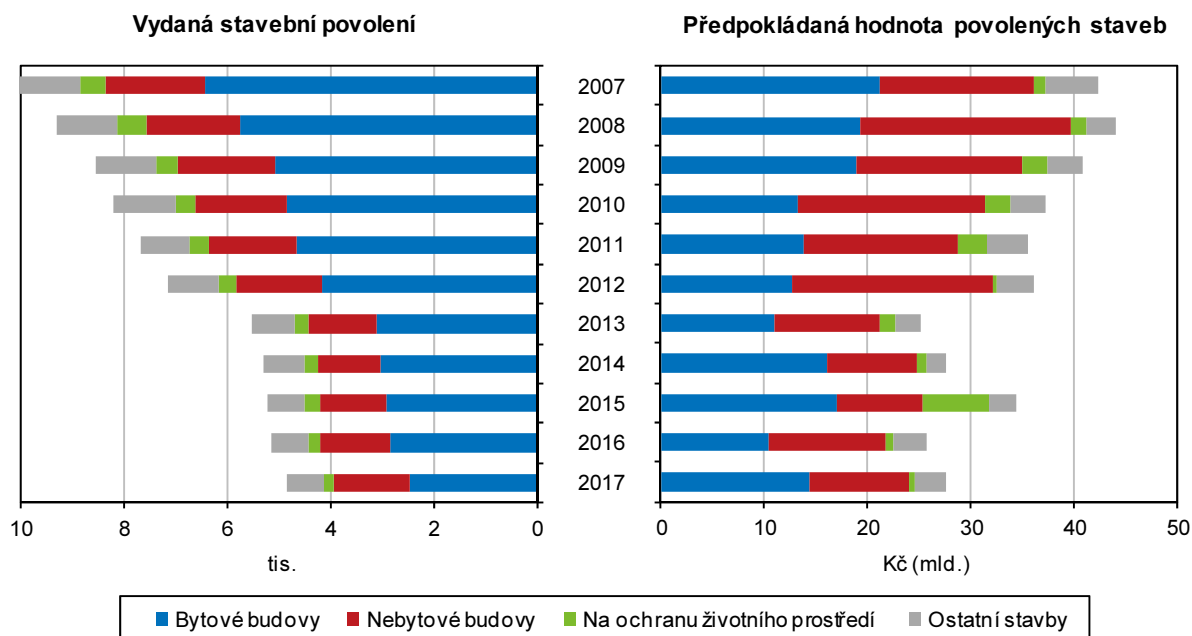
Počet zaměstnanců ve stavebnictví stále klesá

Pokles počtu stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci v Praze se v roce 2015 zastavil a dal by se označit jako stagnující. V roce 2017 sídlilo v Praze 99 stavebních podniků, což bylo o pět více než v předchozím roce. Počet zaměstnanců ve stavebnictví i nadále velmi pomalu klesal. Proti roku 2012 klesl ale už o plných 11 % a dosáhl hodnoty 25,8 tis. V celé ČR klesal počet zaměstnanců ve stavebních podnicích s 50 a více zaměstnanci v uvedeném období daleko výrazněji, takže celkový počet zaměstnanců se oproti roku 2012 snížil o 18,3 %. Průměrná hrubá měsíční mzda pracovníka ve výše uvedených stavebních podnicích dosáhla v Praze v roce 2017 hodnoty 41 299 Kč a byla tak o 18,6 % vyšší než v roce 2012. V celé ČR byl přírůstek mzdy ve stavebních podnicích nižší než v Praze a dosáhl 15,0 %. Mzda za republiku (34 506 Kč) tedy zůstala výrazně nižší než v Praze. Objem stavebních prací podniků se sídlem

v Praze, které mají 20 a více zaměstnanců, začal po roce 2013 opět růst a dosáhl v roce 2016 hodnoty 85,6 mld. Kč, což bylo o 1,4 % více než v roce 2012. V celé ČR byl za uvedené období zaznamenán pokles ve výši 1,0 %. Podle místa stavby byly v Praze provedeny v roce 2017 stavební práce za 56,4 mld. Kč, to představovalo nárůst ve srovnání s rokem 2012 o 11,9 %.

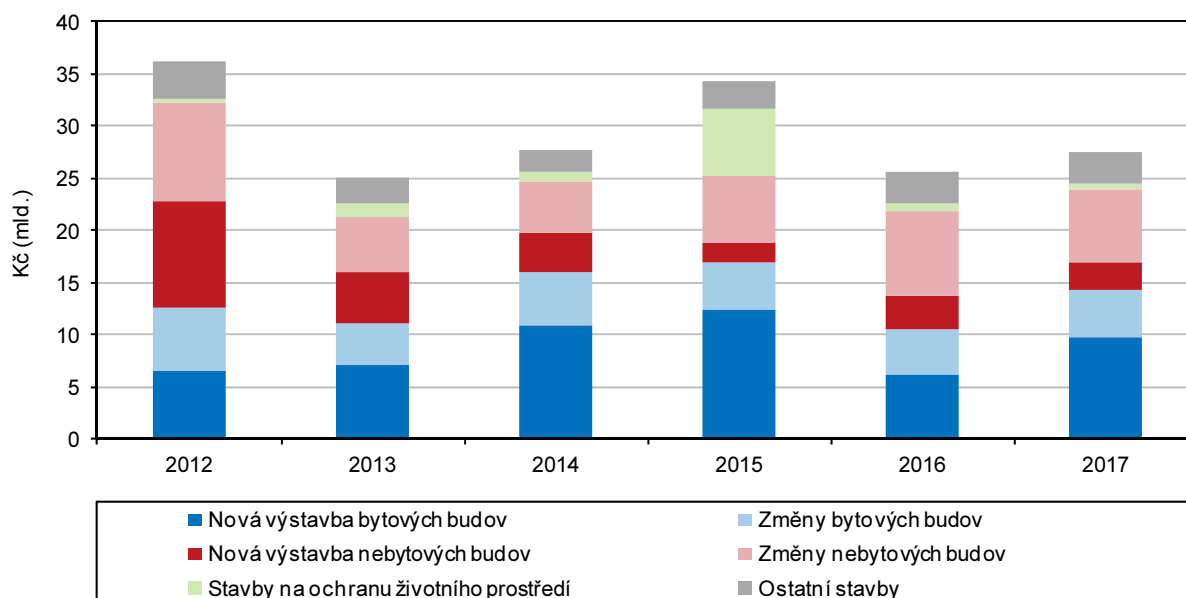
Graf 3.4: Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Graf 3.5: Orientační hodnota staveb podle druhu stavby v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Trend poklesu vydaných stavebních povolení se nezastavil.

Počet vydaných stavebních povolení se v Praze rok od roku snižuje, a to již od roku 2003. V roce 2017 bylo vydáno v hl. m. Praze 4 848 stavebních povolení. Republikový trend je poněkud jiný, protože velké poklesy v počtu vydaných stavebních povolení jsou v některých letech nahrazeny menšími nárůsty. V roce 2017 bylo v Praze vydáno nejvíce stavebních povolení na změny dokončených bytových budov (1 969) a změny dokončených nebytových budov (1 354).

Orientační hodnota plánovaných staveb v Praze v roce 2017 dosáhla výše 27,6 mld. Kč, což bylo o 23,8 % méně než v roce 2012. Průměrná hodnota na jedno stavební povolení v roce 2017 oproti roku 2016 výrazně vzrostla na 5,7 mil. Kč, což bylo o 14,0 % více. Podle orientační hodnoty povolených staveb byla v roce 2017 v Praze nejdůležitější částí výstavby nová výstavba bytových budov (9,8 mld. Kč), následovaly změny nebytových budov (7,0 mld. Kč) a změny dokončených bytových budov (4,5 mld. Kč). Nejvíce stavebních povolení je tedy vydáváno na změny budov, finančně náročnější jsou ovšem stavební povolení na novou výstavbu. Struktura stavebních povolení dle druhu stavby za celou ČR se liší od struktury v Praze. V roce 2017 bylo v ČR nejvíce stavebních povolení vydáno na ostatní stavby.

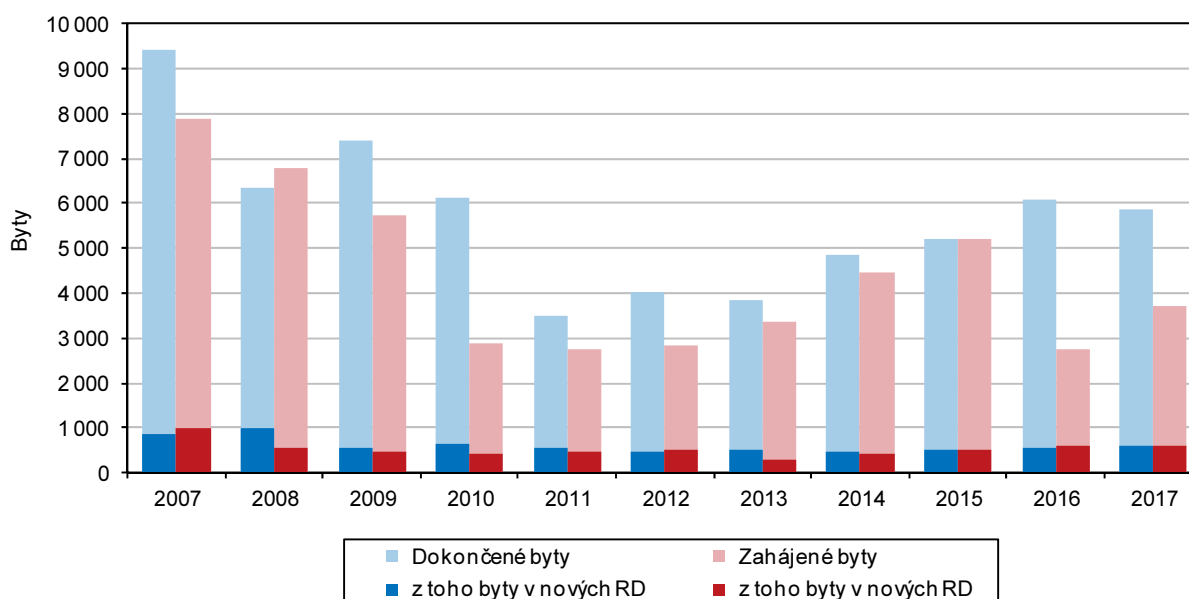
Bytová výstavba

V Praze je vyšší intenzita dokončené bytové výstavby než je průměr za ČR.

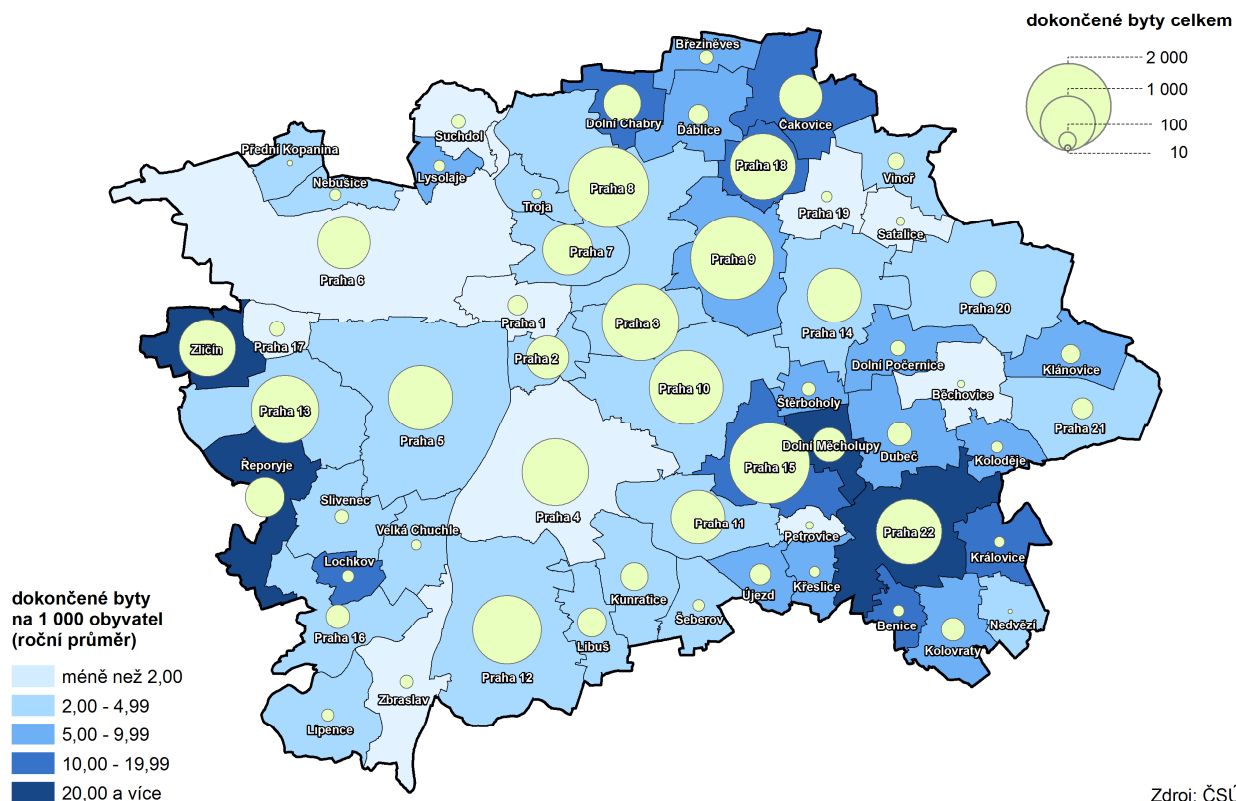
Počet zahájených bytů v Praze dosáhl v roce 2017 hodnoty 3 734, což bylo o 32,1 % více než v roce 2012. Proti předchozímu roku pak tento počet byl větší dokonce o 35,4 %. Z dat za celou ČR plyne, že intenzita zahajované bytové výstavby (zahájené byty na 1 000 obyvatel středního stavu) byla v ČR nepatrně vyšší než v Praze (ČR = 2,98; Praha = 2,90). Mezi zahajovanými byty zůstávají v Praze dominantními byty v bytových domech. Těch bylo v r. 2017 včetně nástaveb, vestaveb a přístaveb 2 854 tj. 76,4 %. V celé ČR zůstávaly dominantními ve struktuře zahajovaných bytů byty v rodinných domech (65,3 % v r. 2017). V roce 2017 bylo v Praze dokončeno 5 846 bytů. To znamenalo pokles o 4,0 % proti předchozímu roku a nárůst 45,3 % proti stavu z roku 2012. Ve struktuře dokončených bytů dominovaly byty v bytových domech (84,5 %). Intenzita dokončené bytové výstavby byla v Praze vyšší než v celé ČR a dosahovala hodnoty 4,54 dokončeného bytu na 1 000 obyvatel středního stavu (ČR = 2,70). V členění Prahy dle 22 správních obvodů byla stavba nejvíce bytů zahájena v Praze 9 (684), Praze 8 (660) a v Praze 7 (354). Nejvíce dokončených bytů pak bylo ve správních obvodech Praha 22 (619), Praha 18 (544) a Praha 5 (457).

Graf 3.6: Bytová výstavba v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Bytová výstavba v městských částech hlavního města Prahy v letech 2012 až 2017

Doprava

Poslední tři roky roste počet přepravených osob pražskou MHD.

Městskou hromadnou dopravu (MHD) v Praze tvořily v roce 2017 tři linky metra o provozní délce 65,1 km, 34 tramvajových linek o provozní délce 142,7 km a 145 autobusových linek s provozní délkou na území města 714 km. Podle počtu přepravených osob je nejdůležitější součástí systému veřejné dopravy metro, které v roce 2017 přepravilo 47,4 % cestujících v rámci tzv. Pražské integrované dopravy na území Prahy. Podíl autobusů na přepravě cestujících činil 24,4 %, tramvaje se podílely 28,2 %. Po poklesu v roce 2014 způsobeném do značné míry změnami tarifních podmínek počet přepravených osob pražskou MHD opět rostl a v roce 2017 tak MHD přepravila 1,341 mld. osob.

Cestovní ruch

Němci, Američané a Briti – to byla v r. 2017 rozhodující klientela pražských ubytovacích zařízení.

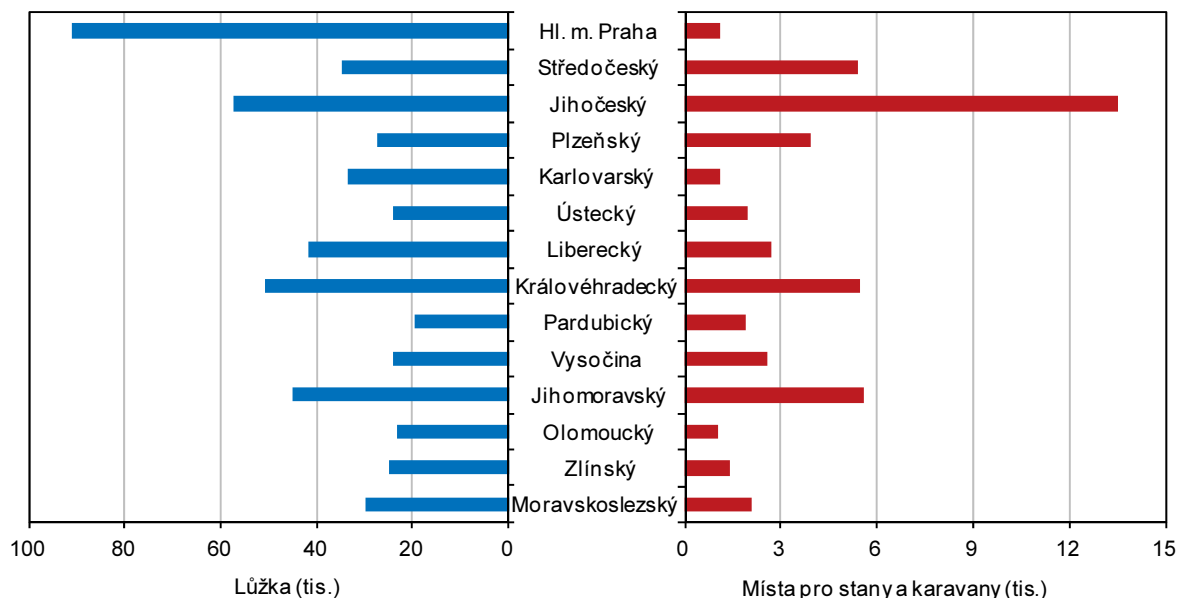
Cestovní ruch v Praze je stále důležitější součástí ekonomiky města. ČSÚ má k dispozici poměrně dlouhé časové řady dat o kapacitách a návštěvnosti hromadných ubytovacích zařízení. V r. 2013 došlo k revizi dat o kapacitách i návštěvnosti, a proto jsou nejnovější data za roky 2012 až 2017 nesrovnatelná s daty z předchozích let. Je třeba také poznamenat, že málokterá statistická data se vyvíjejí tak optimisticky jako údaje za cestovní ruch v Praze. V r. 2017 se v Praze ubytovalo 7,7 mil. hostů, což bylo o 7,4 % více než v předchozím roce. Potvrdil se tak dlouhodobý trend, kdy do Prahy téměř každým rokem přijíždí více hostů. Zahraniční hosté tvořili z celkového počtu ubytovaných 85,8 %. Proti roku 2012 vzrostl počet jak cizinců, tak domácích hostů. Nejvíce hostů ze zahraničí pocházelo z Německa (914,0 tis.) s podílem na celkovém počtu zahraničních turistů 13,9 %. Počet návštěvníků z Německa meziročně vzrostl o 4,2 %.

Na druhém místě skončili hosté ze Spojených států amerických, jejichž počet se meziročně zvýšil o 4,3 % a dosáhl hodnoty 472,7 tis. Dalšími významnými skupinami návštěvníků Prahy byli hosté z Velké Británie (403,6 tis.), Ruska (389,1 tis.) a Itálie (322,7 tis.).

Graf 3.7: Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Ani v Praze by po většinu roku neměl být problém sehnat ubytování.

Dle jednotlivých měsíců se nejvíce hostů ze zahraničí ubytovalo v Praze od května do října. Domácí hosté pak raději preferovali březen až květen a září až prosinec. Průměrná doba pobytu hostů v Praze dlouhodobě velmi mírně klesá. V roce 2017 strávil v Praze každý host ze zahraničí v průměru 3,5 dnů, domácí návštěvník pak 2,9 dnů. Jako tradičně nejdéle pobývali v Praze hosté z Ruska (v průměru 4,9 dnů). Výrazně méně strávených dnů měli Němci (3,3). V roce 2017 bylo v Praze čisté využití lůžek v ubytovacích zařízeních o dost vyšší než v roce 2012 a dosáhlo hodnoty 67,0 %. Čisté využití pokojů se dostalo na úroveň 69,5 %. Obě tyto hodnoty byly vysoko nad republikovým průměrem (v ČR bylo využití lůžek 49,9 % a využití pokojů 49,8 %). Pražským hodnotám se jedině vzdáleně přiblížil lázeňský Karlovarský kraj.

Počet konferencí i účastníků v Praze klesal.

V roce 2017 mírně klesl počet konferencí, které byly v Praze uspořádány v hromadných ubytovacích zařízeních. Takových konferencí (s počtem 50 a více účastníků) se uskutečnilo 4 388, což bylo o 1,1 % méně než v roce předchozím. Počet účastníků konferencí má mírně sestupnou tendenci – v r. 2017 klesl proti předchozímu roku o 2,5 % na 529 tis. Počet konferencí v Praze tvořil prakticky třetinu všech konferencí uskutečněných v ČR.

4. Životní prostředí

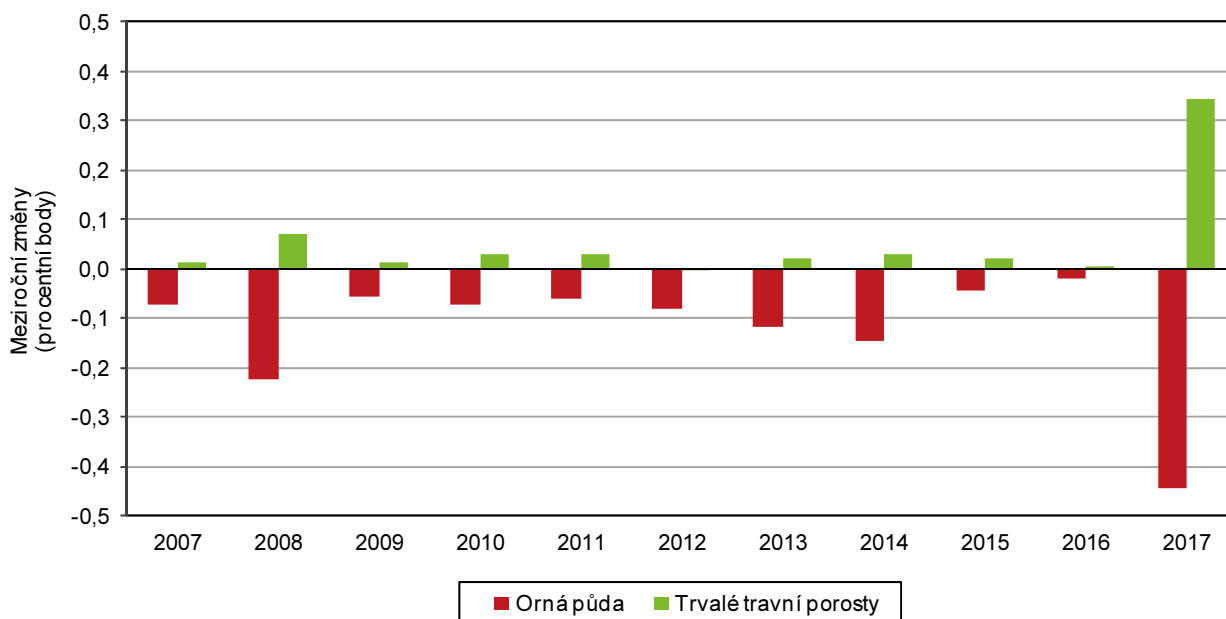
Půdní fond

Dlouhodobě se rozevírají nůžky mezi rozlohou zemědělské a nezemědělské půdy.

Výměra hlavního města Prahy činila k 31. 12. 2017 celkem 49 621 ha. Z dlouhodobého pohledu se rozloha Prahy stále zvětšuje, avšak pouze v řádu jednotek. Vzhledem k městskému charakteru, který Praha už jen ze své podstaty má, je dlouhodobě více zastoupena nezemědělskou půdou. Přičemž se neustále rozevírají nůžky a zemědělská půda snižuje svou rozlohu na úkor půdy nezemědělské. K 31. 12. 2017 tvořila nezemědělská půda 60,3 % rozlohy Prahy, zatímco zemědělská půda zabírala z rozlohy 39,7 %. S poklesem zemědělské půdy ale souvisí i pokles orné půdy, a to o 3,1 % od roku 2012. Nejvíce se na nezemědělské půdě podílí lesní pozemky (nepočítáme-li sdruženou skupinu ostatních ploch) k 31. 12. 2017 s hodnotou 5 195 ha a zastavěné plochy a nádvoří (5 021 ha). Pražská katastrální území Sobín (93 %), Královice (91 %) a Hájek u Uhřetěvesi (90 %) mají k 31. 12. 2017 nejvyšší podíl zemědělské půdy na celkové výměře území. Naopak katastrální území Josefov a Staré Město mají 100% podíl nezemědělské půdy.

Graf 4.1: Meziroční změny podílů orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v hl. m. Praze

Pramen: ČÚZK

Chráněná území

Počet a rozloha ZCHÚ se dlouhodobě nemění.

Na území hlavního města Prahy se k 31. 12. 2017 nacházelo 95 zvláště chráněných území o celkové výměře 2 664 ha¹ a 112 evropsky významných lokalit o výměře 921 ha. Na rozloze kraje se zvláště chráněná území (ZCHÚ) podílí 5,7 % a evropsky významné lokality 1,9 %. Počet a rozloha zmíněných objektů se v čase nijak výrazně nemění.

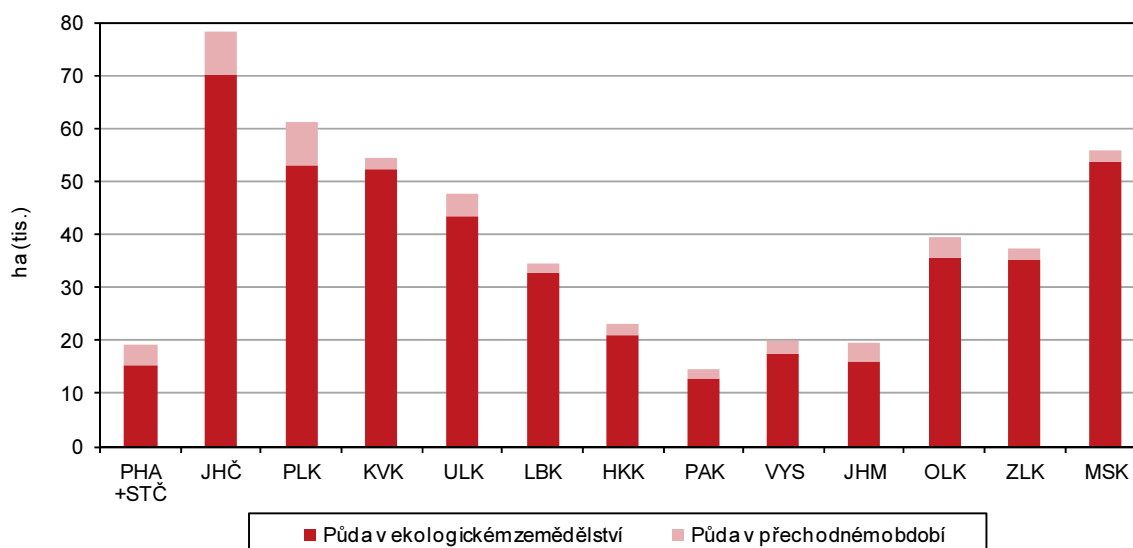
Ekologické zemědělství

Plocha ekologicky obhospodařované půdy se stále zvětšuje.

Ekologičtí zemědělci hospodařili k 31. 12. 2017 na téměř 37 ha půdy. Tato plocha se stále zvětšuje, ačkoliv v posledních dvou letech se její tempo růstu zpomalilo. V závislosti na malé rozloze kraje, je i rozloha půdy v ekologickém zemědělství s podílem 0,008 % na celkové výměře ekologicky obhospodařované půdy v Česku téměř zanedbatelná. Naopak největší podíl půdy v ekologickém zemědělství má Jihočeský kraj s 15,3 % na celkové výměře.

Graf 4.2: Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2017

Pramen: Ministerstvo zemědělství

Vodovody a kanalizace

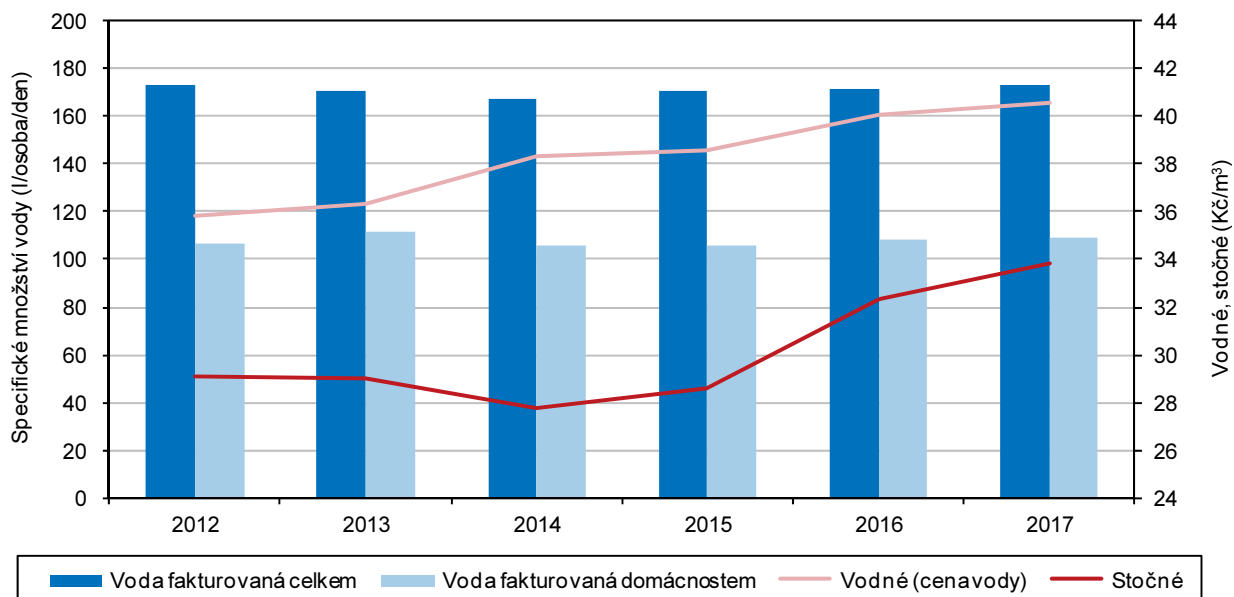
Praha má nejvyšší denní objemovou spotřebu litrů na osobu.

Vodní plochy na území hlavního města Prahy činily 1 096 ha (k 31. 12. 2017), což představuje 2,2 % celkové rozlohy Prahy. Vzhledem k městskému charakteru zástavby hl. města Prahy je podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu stoprocentní. Společně s Karlovarským krajem se jednalo o 2 nejvyšší podíly v Česku, přičemž byly o 5,3 % vyšší než republikový průměr. Hodnota specifického množství vody fakturovaného domácnostem na 1 obyvatele se v posledních třech letech mírně zvyšuje. V roce 2017 dosáhla hodnoty 109,3 litrů na osobu, a z hlediska krajů se stále jedná o nejvyšší denní objemovou spotřebu litrů na osobu. Nejnižší hodnoty bylo dosaženo ve Zlínském (75,9 l/os./den).

¹ K 1. 3. 2017 došlo ke změně metodiky výpočtu souhrnných rozloh chráněných území. Rozlohy jsou od tohoto data vypočítávány ve všech případech z obvodových hranic chráněných území. V předchozím období se ve většině případů využívaly číselné údaje z vyhlášovacích dokumentace. Ochranná pásma chráněných území nejsou započítána.

Graf 4.3: Specifické množství fakturované vody, vodné a stočné v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

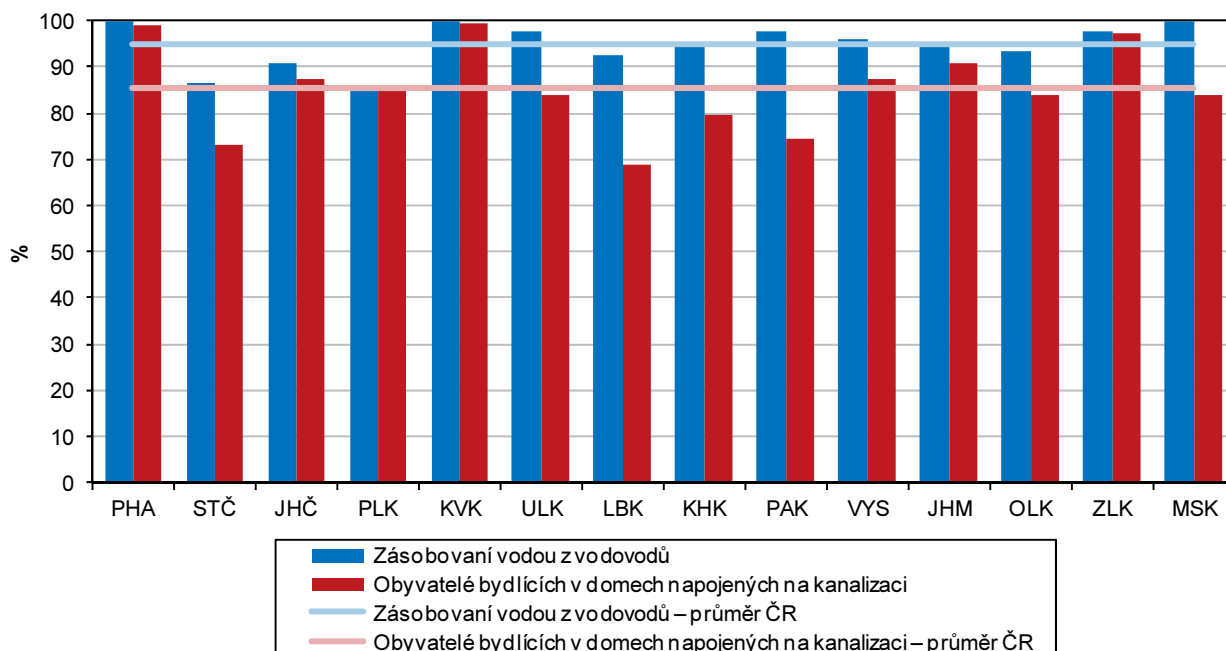

V Praze je nadprůměrný podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci.

V průběhu let se v hl. městě Praze měnil podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci. V roce 2012 dosahoval podíl 100 % a v roce 2013 poklesl na 98,8 %. Od roku 2013 podíl vzrůstá a v roce 2017 dosahoval hodnoty 99,2 %. Veškerá veřejná kanalizace, na kterou je napojeno obyvatelstvo Prahy, je zakončena čističkou odpadních vod. Proto je také všechna odpadní voda (bez srážkové) v Praze čištěna. V Praze se nachází 25 čistíren odpadních vod, jejichž celková kapacita činí 552 696 m³/den. Produkce kalů v čistírnách odpadních vod činí 24 059 tun sušiny.

Graf 4.4: Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

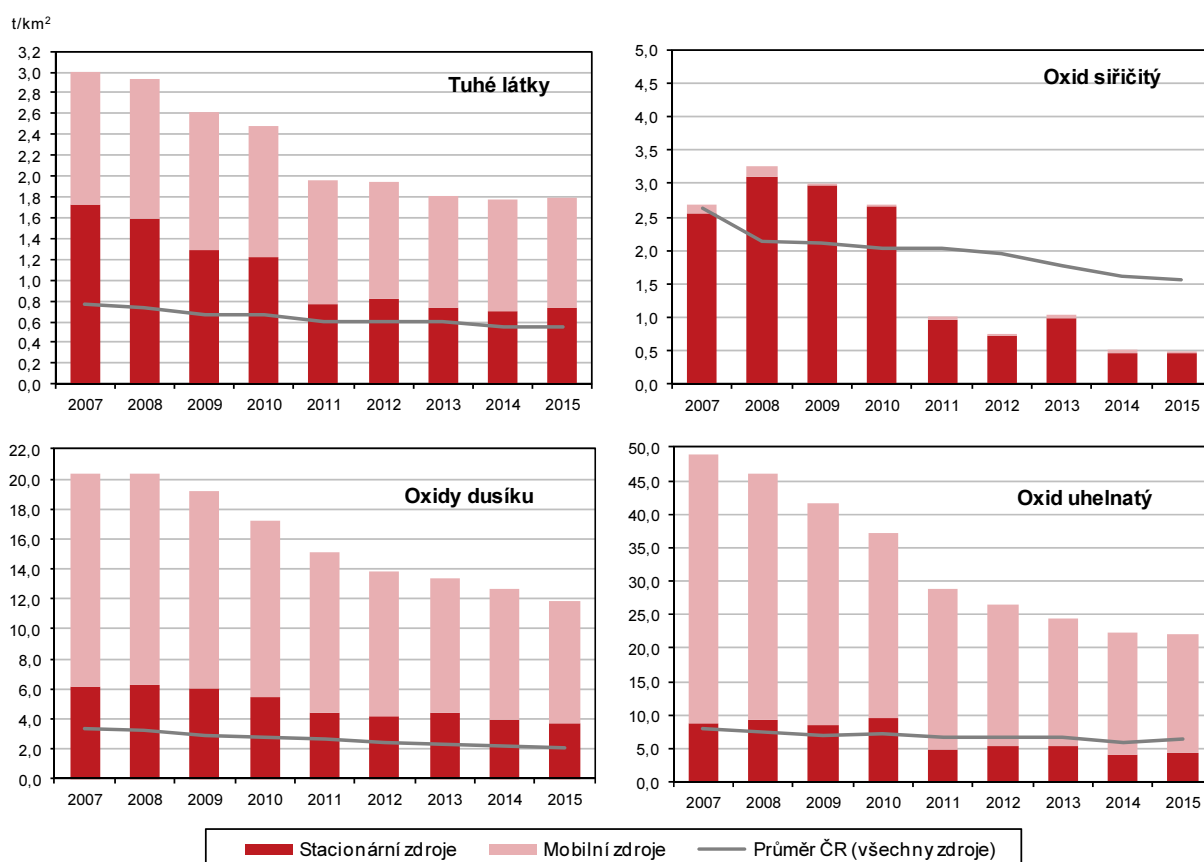
Emise

Emise hlavních znečišťujících látek pozvolna klesají.

Kvalita ovzduší je hodnocena podle celkového množství emisí vybraných znečišťujících látek. Základní znečišťující látky, které se sledují, jsou tuhé látky, oxid siřičitý (SO₂), oxid dusíku (NO_x) a oxid uhelnatý (CO). Jejich množství je vykazováno v Registru emisí a zdrojů znečišťování ovzduší (REZZO), který se podle zdrojů látek dělí na stacionární² (REZZO 1–3) a mobilní (REZZO 4). Obecně lze říci, že emise hlavních znečišťujících látek pozvolna klesají, ačkoliv z analýzy údajů o měrných emisích (REZZO 1–4) vyplývá, že mezi roky 2014 a 2015 (poslední dostupná data) došlo ke zvýšení měrných emisí (o 0,02 t/km²) tuhých znečišťujících látek, a to jak vlivem stacionárních zdrojů (REZZO 1–3), tak i mobilních zdrojů (REZZO 4). Přičemž více se na celkovém množství tuhých znečišťujících látek podílejí emise z mobilních zdrojů (REZZO 4).

Graf 4.5: Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v hlavním městě Praze

Pramen: ČHMÚ

Praha dosahuje vyšších hodnot měrných emisí než je republikový průměr, výjimku tvoří pouze emise oxidu siřičitého.

U měrných emisí oxidu siřičitého (SO₂) došlo k meziročnímu poklesu o 0,01 t/km². Stejně tak došlo k meziročnímu poklesu u měrných emisí oxidu dusíku (NO_x) a oxidu uhelnatého (CO). U NO_x byl zaznamenán pokles o 0,9 t/km², a u CO o 0,16 t/km². Hlavní město Praha dosahuje vyšších hodnot měrných emisí než je republikový průměr. Pouze emise oxidu siřičitého jsou v Praze oproti průměru Česka 3,1krát nižší.

² Český hydrometeorologický ústav provedl v roce 2014 z důvodů nové struktury stacionárních zdrojů přepočítání celé časové řady. Emisní bilance za rok 2013 byla zpracována pro všechny kategorie zdrojů z aktuálních dostupných podkladů a odpovídá požadavkům na mezinárodní inventarizace emisí.

Odpady

Stavebnictví je největším producentem podnikového odpadu v Praze.

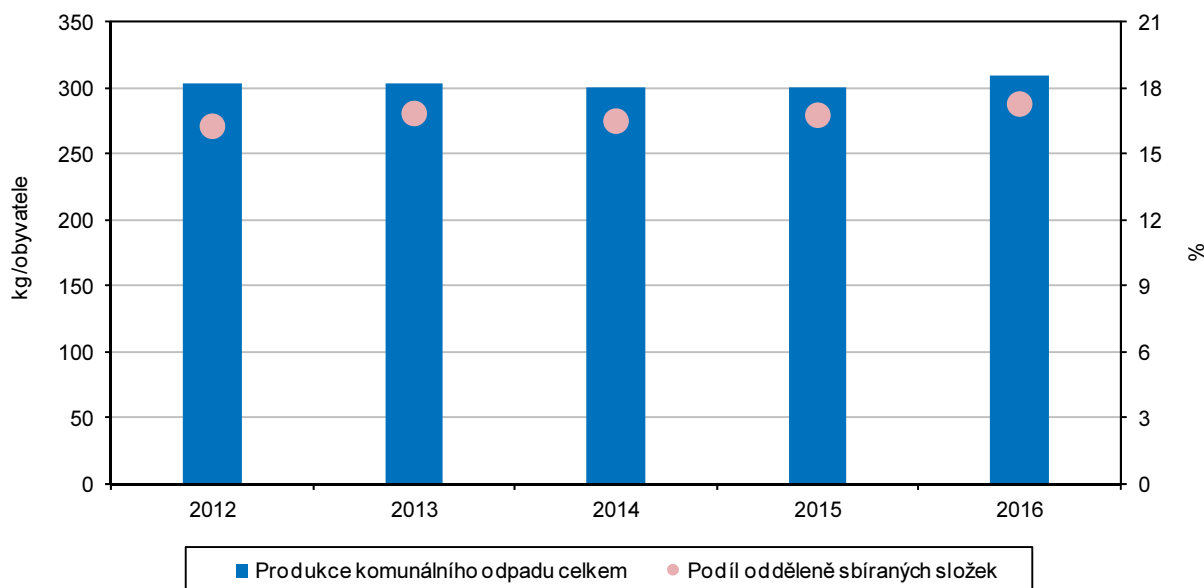
Životní prostředí v současnosti stále ovlivňuje poměrně značné množství vznikajícího odpadu, který se již dále nevyužívá. Největší produkci odpadů zaznamenáváme u podniků, kde odpad vzniká v přímé závislosti na výrobě či zpracování. V roce 2016 vyprodukovaly podniky se sídlem v hl. městě Praze 5,95 mil. tun podnikového odpadu. Jedná se o nejnižší hodnotu za posledních pět let, přičemž v roce 2014 byla jeho hodnota o 335 tisíc tun vyšší. Obdobný vývoj můžeme spatřit i u přepočtu celkového množství vyprodukovaného (podnikového) odpadu na 1 obyvatele v kraji. V mezikrajském srovnání má Praha nejvyšší produkci podnikového odpadu na 1 obyvatele. V roce 2017 činila produkce podnikového odpadu 4 675 kg na 1 obyvatele, což byla více než 2,3krát vyšší hodnota než republikový průměr. Podle odvětví národního hospodářství bylo v roce 2016 největším producentem podnikového odpadu v Praze stavebnictví.

Množství vyprodukovaného komunálního odpadu je v Praze pod republikovým průměrem.

Komunálního odpadu, tj. odpadu vyprodukovaného fyzickými osobami, bylo v roce 2016 vytvořeno 309 kg na osobu, což je nejvíce za posledních pět let. Z hlediska krajů se jedná o nižší hodnotu, neboť Praha je v produkci komunálního odpadu na 1 osobu na 3. pozici, za Libereckým (302 kg/obyv.) a Královéhradeckým (304 kg/obyv.) krajem. Nejvyšší hodnotu má pak Středočeský kraj, kde bylo v roce 2016 vyprodukováno 397 kg komunálního odpadu na 1 osobu.

Graf 4.6: Produkce komunálního odpadu v hl. m. Praze

Zdroj: ČSÚ

Odděleně sbírané složky komunálního odpadu v Praze činily 53,4 kg na obyvatele.

Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu z jeho celkové produkce dosahoval v hl. městě Praze 17,3 %, což představovalo 53,4 kg na 1 obyvatele. Republikový průměr činil 14,5 %. Po dlouhodobém prvenství Plzeňského kraje v podílu odděleně sbíraných složek ho v roce 2014 vystřídal Zlínský kraj. Hl. m. Praha se v roce 2017 dostalo na druhé místo. Ve sledovaném pětiletém období podíl odděleně sbíraných složek v hl. městě Praze osciloval kolem hodnoty 16,8 %.

Výdaje na ochranu životního prostředí

V roce 2016 zaujala Praha v mezikrajském srovnání 3. místo, co se týče objemu pořízených investic na OŽP podle místa investice na 1 obyvatele.

Výdaje na ochranu životního prostředí můžeme sledovat v několika rovinách, a to z hlediska účelu jako výdaje investiční či neinvestiční, nebo z hlediska územní působnosti jako výdaje podle místa investice či sídla investora. Od roku 2013 dosahoval objem investic na ochranu životního prostředí podle místa investice 1 549 Kč na 1 obyvatele kraje. V dalších letech se částka meziročně snižovala. Až v roce 2016 dosáhl objem investic meziročního zvýšení na částku 2 981 Kč na 1 obyvatele kraje, což bylo 2,6krát více než v roce 2015. Hlavní město Praha tak v mezikrajském srovnání zaujalo 3. místo. Lépe si vedly kraje Ústecký s 7 610 Kč/obyv. a Moravskoslezský s 2 986 Kč/obyv.

Nejvíce investic připadá do oblastí ochrany ovzduší a klimatu.

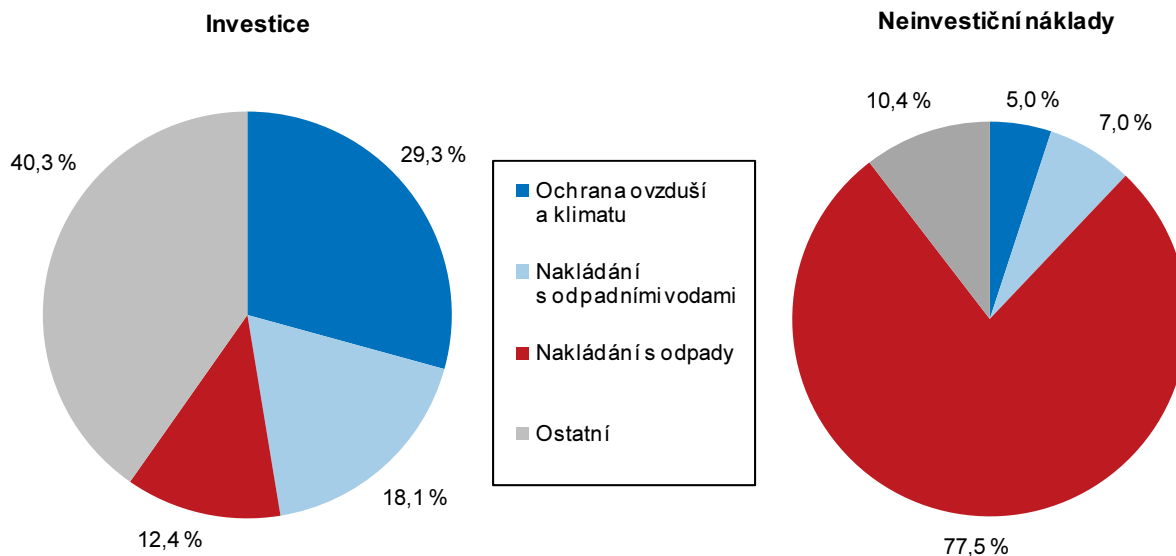
Podle sídla investora vzrostl ve sledovaném pětiletém období objem investic směřovaných na ochranu životního prostředí, a to 2,6krát na 10 772 mil. Kč v roce 2016. Z toho bylo nejvíce investičních prostředků vloženo do oblastí ochrany ovzduší a klimatu (50,1 %), na nakládání s odpadními vodami (26,1 %) a na nakládání s odpady (4,5 %).

Neinvestiční náklady se v posledních dvou letech snížily.

Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí (podle sídla investora) v roce 2016 činily 13 018 063 tis. Kč. Jejich hodnota se tak od roku 2014 meziročně opět snížila, a to o 2,7 %. Největší podíl finančních prostředků byl vloženo do oblasti nakládání s odpady (77,7 %) a dále nakládání s odpadními vodami (6,2 %) a ochrana ovzduší a klimatu (5,2 %).

Graf 4.7: Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v hl. m. Praze (průměr let 2012–2016)

Zdroj: ČSÚ

5. Mezikrajské srovnání

Ekonomice se v roce 2017 dařilo, což dokládá nárůst hrubého domácího produktu (HDP) České republiky o více než 4 % – druhý nejvyšší růst za posledních deset let. V regionálním pohledu jsou však informace o vývoji HDP k dispozici pouze do roku 2016 (výsledky za rok 2017 budou zveřejněny v lednu 2019). Ve většině krajů rostla v roce 2017 míra zaměstnanosti a ve všech krajích poklesl podíl nezaměstnaných osob, a to i dlouhodobě nezaměstnaných. Zároveň se zvyšovala nabídka pracovních míst v evidenci úřadu práce. Růst mediánu mezd v jednotlivých krajích o 1 400–2 500 Kč byl provázen i zvýšením reálných mezd. Meziroční růst starobních důchodů byl nejvyšší od roku 2012.

Demografický vývoj

Nejrozlehlejším a nejlidnatějším zůstává Středočeský kraj.

Od roku 2000 je Česká republika členěna do čtrnácti krajů. Jejich pořadí podle rozlohy se od vzniku současného krajského uspořádání nezměnilo. Rozlohou největšími kraji České republiky jsou kraje Středočeský a Jihočeský, nejmenší výměra náleží Praze. Vývoj počtu obyvatel byl výrazně dynamičtější. Do roku 2008 byl nejlidnatější kraj Moravskoslezský, v roce 2009 Praha a od roku 2010 je jím kraj Středočeský. Zejména díky výrazně kladnému přírůstku stěhování se populace Středočeského kraje v letech 2001–2017 zvětšila o 231,2 tis. na 1 352,8 tis. obyvatel. Druhý nejvyšší populační přírůstek (147,2 tis.) příslušel druhému nejlidnatějšímu kraji Hl. m. Praze (1 294,5 tis. obyvatel). Aktuálně třetí nejlidnatější kraj Moravskoslezský (1 205,9 tis. obyvatel) charakterizoval trend opačný. Od roku 2001 přišel o 50,9 tis. obyvatel, tj. o nejvíce obyvatel ze všech krajů. Převažující populační úbytek byl v letech 2001–2017 zaznamenán v pěti ze čtrnácti krajů. K nejvýraznějšímu úbytku došlo na východě republiky. Dlouhodobý pokles počtu obyvatel charakterizoval také nejzápadnější a nejméně lidnatý kraj Karlovarský, a to především vlivem migračních úbytků od roku 2009.

Populace stárne, průměrný věk vzrostl ve všech krajích s výjimkou Hlavního města Prahy.

Z pohledu demografického vývoje roku 2017 byla v řadě dílčích ukazatelů zachována tendence předchozích let. Dlouhodobým procesem zůstává stárnutí populace, které se ve všech krajích projevilo rostoucím průměrným věkem obyvatel. Mezi lety 2001 a 2017 vzrostl průměrný věk v krajích o 0,6 až 4,7 roku. Nejvyšší tempo stárnutí bylo typické pro oblasti s výraznou převahou vystěhovalých, tj. v kraji Karlovarském a Moravskoslezském. Naopak nejpomaleji stárla populace krajů Hl. m. Prahy a Středočeského, které dlouhodobě charakterizuje vysoká převaha přistěhovalých. V Praze se zvyšování průměrného věku obyvatel dokonce zastavilo, resp. po kulminaci v roce 2013 se v posledních letech spíše mírně snižuje.

Zvýšil se podíl dětí i seniorů, klesl podíl osob ve věku 15–64 let.

S procesem stárnutí souvisí i měnící se věková skladba obyvatelstva. Ačkoliv se v roce 2017 ve všech krajích zvýšil podíl dětí do 14 let, ještě výrazněji vzrostl podíl osob starších 65 let. Jejich absolutní počet v roce 2017 poprvé v historii České republiky prolomil dvoumilionovou hranici, přičemž ve všech krajích roste pravidelně již od roku 2005. Zrcadlově obrácená byla situace u osob v ekonomicky aktivním věku. Podíl osob ve věku 15–64 let klesl v roce 2017 podeváté v řadě. Pouze v Praze a Středočeském kraji se počet osob ve věku 15–64 let v roce 2017 mírně zvýšil.

Od roku 2015 žije ve všech krajích více seniorů než dětí.

Změny ve věkové struktuře obyvatelstva se promítly do indexů stáří a ekonomického zatížení. Index stáří, tj. počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let, ve všech krajích kromě Prahy i v roce 2017 nadále rostl. V Praze se již po šesté v řadě snížil. Do roku 2013 však byl index stáří v Praze vůbec nejvyšší v zemi. Od roku 2014 přísluší nejvyšší index stáří kraji

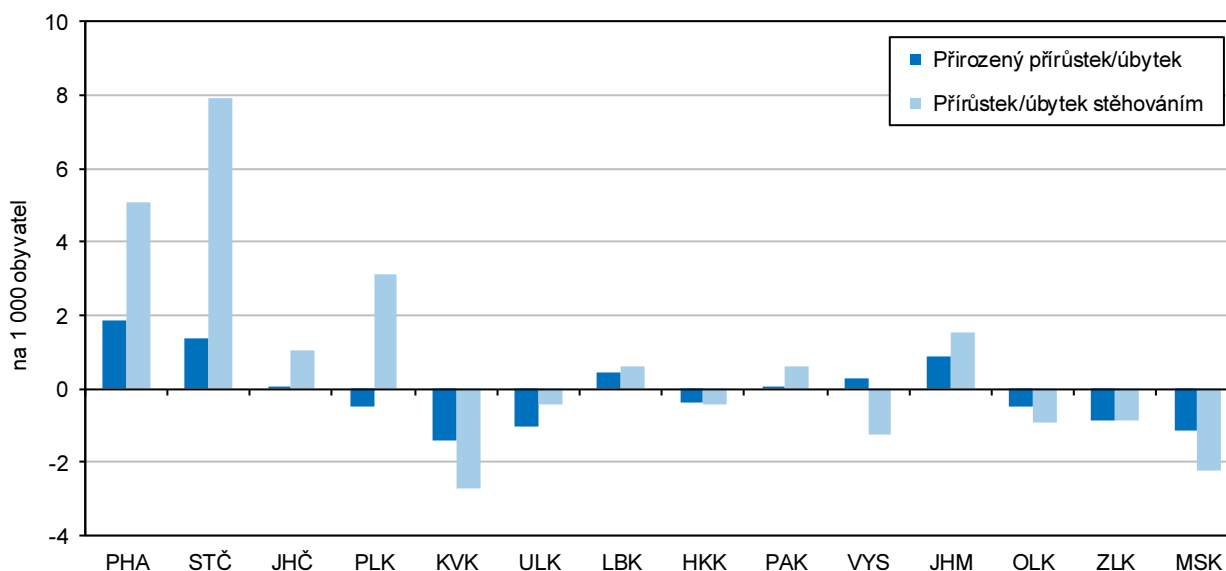
Královéhradeckému (134,4 v roce 2017). Naopak nejnižší je posledních sedm let v kraji Středočeském (102,5). Počet seniorů zde převýšil počet dětí jako v posledním z krajů až v roce 2015. Od roku 2015 tak žije ve všech krajích více seniorů než dětí. Neměnná tendence charakterizovala vloni také index ekonomického zatížení, který vyjadřuje počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let. Index vzrostl ve všech krajích s tím, že růstový trend trvá již 10 let. Nezměnila se ani pozice krajů s mezními hodnotami. Nejvyšší index ekonomického zatížení náležel kraji Královéhradeckému (56,6) a nejnižší kraji Moravskoslezskému (52,1).

Základní migrační proudy se nezměnily; převažuje stěhování do Středočeského kraje a Hlavního města Prahy.

Převahu živě narozených nad zemřelými vykazala v dlouhodobém pohledu od roku 2001 pětice krajů: Středočeský, Hl. m. Praha, Jihomoravský, Liberecký a Kraj Vysočina. Opačný jev byl typický především pro kraj Moravskoslezský a Zlínský, pro které je převaha živě narozených nad zemřelými spíše ojedinělá. Dlouhodobou stálost si uchovávají základní migrační proudy. Suverénně nejvyšší kladné saldo stěhování měl v letech 2001–2017 kraj Středočeský následovaný Hl. m. Prahou. Migrační úbytek charakterizoval kraj Moravskoslezský. Déletrvajícím převahou vystěhovalých nad přistěhovalými je dále typická pro Kraj Vysočina a kraje Karlovarský, Zlínský a Olomoucký.

Graf 5.1: Změny počtu obyvatel v krajích v letech 2012–2017 (roční průměr)

Zdroj: ČSÚ

Migrační saldo s cizinou je kladné ve všech krajích.

Jestliže v mezikrajském stěhování zaznamenala v roce 2017 kladné migrační saldo pouze čtveřice krajů (Středočeský, Plzeňský, Jihomoravský a Hl. m. Praha), v případě zahraničního stěhování bylo saldo kladné u všech krajů. Bez vlivu zahraničního stěhování vykázal suverénně nejvyšší přírůstek kraj Středočeský, naopak nejvyšší úbytek kraj Moravskoslezský. V případě stěhování s cizinou náležel zcela nejvyšší přírůstek Praze a nejnižší přírůstek kraji Zlínskému. Kladné migrační saldo s cizinou trvá ve všech krajích od roku 2014.

Sociální vývoj

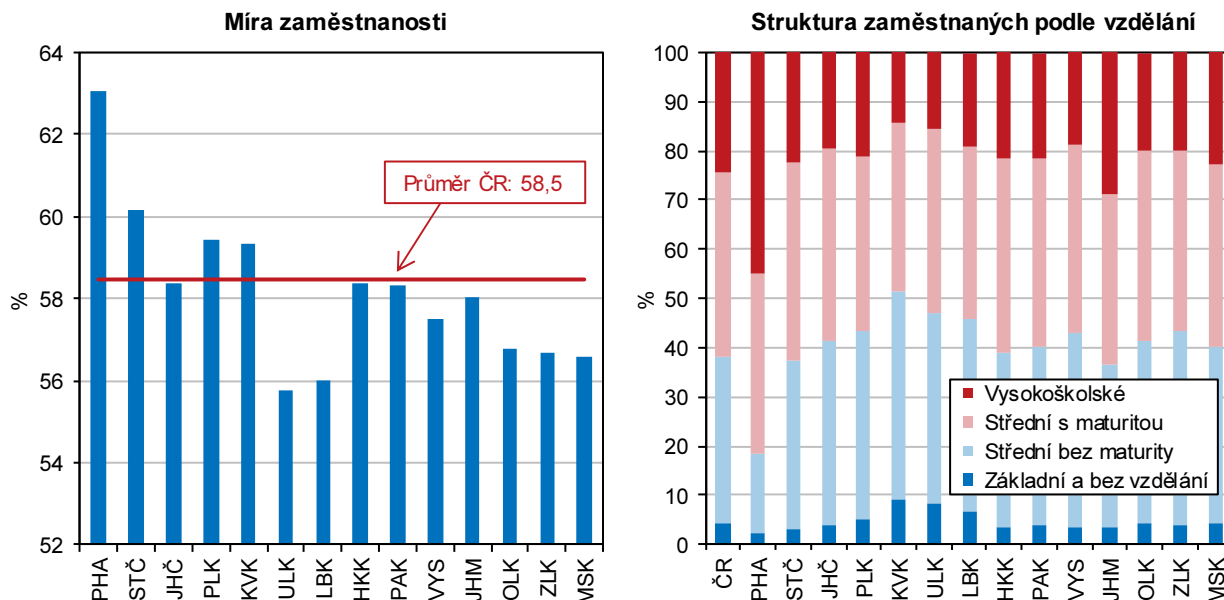
Zaměstnanost roste od roku 2011, nejrychlejší tempo růstu bylo zjištěno v letech 2016 a 2017.

Růst ekonomiky příznivě ovlivňuje vývoj na trhu práce. Míra zaměstnanosti v posledních letech roste; v roce 2016 a 2017 bylo tempo růstu nejrychlejší od roku 2011. Hodnoty ukazatele v krajích přitom odrážejí vedle demografického vývoje také ekonomickou kondici podniků na území jednotlivých regionů. V roce

2017 byla nejvyšší zaměstnanost v Hlavním městě Praze a naopak nejnižší v Ústeckém kraji. Zaměstnanost rostla proti roku 2016 meziročně nejrychleji v Královéhradeckém kraji (o 1,9 procentního bodu); v jednom kraji došlo k meziročnímu poklesu (Liberecký kraj – pokles o 0,4 p. b.).

Graf 5.2: Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání a krajů v roce 2017

Zdroj: ČSÚ (VŠPS)

Struktura zaměstnaných podle vzdělání se zlepšuje ve prospěch středoškolského vzdělání s maturitou a vysokoškolského vzdělání.

Existuje pozitivní závislost mezi výší vzdělání a intenzitou ekonomického zapojení, takže také vzdělanostní úroveň populace má vliv na míru zaměstnanosti. Porovnáním skupin zaměstnaných v národním hospodářství v letech 2001 a 2017 dle vzdělanostní struktury vidíme, že podíl zaměstnaných se základním vzděláním a středním bez maturity se snižuje ve prospěch zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou a vysokoškolským vzděláním. Na republikové úrovni se podíl zaměstnaných se středním vzděláním bez maturity snížil od roku 2001 o 10 procentních bodů a naopak vysokoškolsky vzdělaní zaměstnanci posílili o 12 p. b. Nejvyšší podíl zaměstnaných s vysokoškolským vzděláním byl v roce 2017 evidován v Hlavním městě Praze (45 %) a Jihomoravském kraji (29 %), nejvyšší podíl zaměstnaných se základním vzděláním vykázal Karlovarský (9 %) a Ústecký kraj (8 %).

Počet pracovních míst v evidenci úřadů práce se zvyšuje ve všech krajích.

Zatímco na sklonku roku 2016 nabízely úřady práce ve své evidenci 132 tis. pracovních míst, o dvanáct měsíců později to bylo téměř 217 tis. volných pozic, přičemž od roku 2012 se počet volných pracovních míst zvýšil šestkrát. Nejvyšší meziroční nárůst pracovních míst v evidenci úřadu práce byl zaznamenán v Pardubickém kraji (o 106 %) a Hlavním městě Praze (o 101 %); nejnižší nárůst ve Zlínském (o 22 %) a Moravskoslezském kraji (o 28 %).

Podíl nezaměstnaných osob dosáhl v roce 2017 nejnižších hodnot v desetileté řadě.

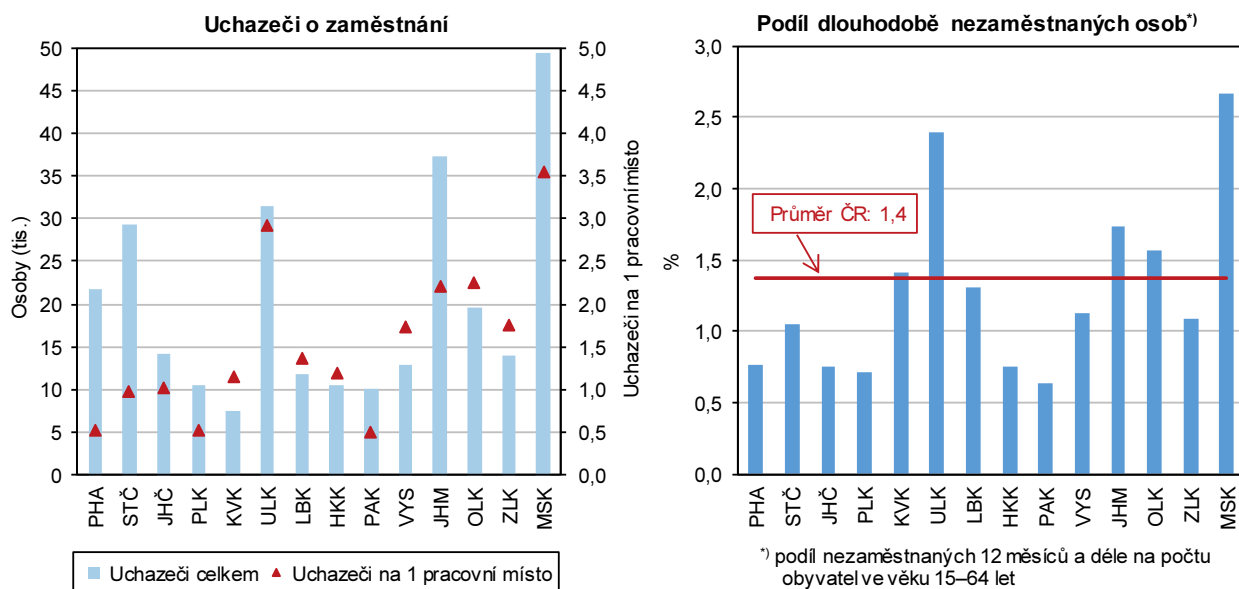
Z dlouhodobého hlediska podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku od roku 2007 rostl a kulminoval v roce 2013, kdy se jeho hodnota v ČR vyšplhala k 8,2 % (podíl nezaměstnaných osob v ČR v roce 2007 tvořil 4,5 %). I v mezikrajském srovnání dosáhl podíl nezaměstnaných osob v posledních deseti letech maximálních hodnot v roce 2013 (kromě krajů Plzeňského, Pardubického a Kraje Vysočina, které dosáhly maxima již v roce 2010). Po roce 2013 se podíl nezaměstnaných osob ve všech krajích snižoval s minimem v roce 2017 (kromě Hlavního města Prahy, kde byla minimální hodnota dosažena v roce 2007). Nejmenší rozdíl mezi nejvyšším

a nejnižším podílem nezaměstnaných osob na obyvatelstvu byl v letech 2007 až 2017 evidován v Hlavním městě Praze a Středočeském kraji (3,3 resp. 3,7 procentních bodů), naopak největší výkyv zaznamenaly kraje Ústecký a Karlovarský (6,1 resp. 5,9 p. b.).

Graf 5.3: Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2017

Pramen: MPSV

Příjmy domácností se postupně zvyšují, obdobně jako rozdíly mezi kraji.

Čistý disponibilní důchod domácností, tedy částka, kterou mohou domácnosti věnovat na konečnou spotřebu, meziročně vzrostla podle posledního dostupného údaje (rok 2016) v průměru o 3 %; ve srovnání s rokem 2012 činil průměrný nárůst 12 %. Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele zaznamenal meziročně nejvyšší nárůst v Libereckém kraji (o 7 %, tj. o 13 tis. Kč), nejnižší nárůst byl evidován ve Zlínském kraji (o 1 %, tj. o 1,3 tis. Kč). Peněžní příjmy domácností v krajích se výrazně liší v závislosti na ekonomické situaci v regionu. Nejlépe jsou na tom domácnosti v Hl. městě Praze a naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v kraji Ústeckém.

Tempo růstu mezd bylo v roce 2017 nejrychlejší za uplynulých 5 let.

Stoupající poptávka po pracovní síle se projevila i v oblasti mezd. Od roku 2013 rostou průměrné hrubé měsíční mzdy každoročně. Tempo růstu mezd v roce 2017 bylo v celém sledovaném období nejrychlejší.

Průměrné hrubé mzdy i medián mezd jsou dlouhodobě nejvyšší v Hlavním městě Praze.

Podle výsledků strukturálního šetření mezd z roku 2017, které publikuje Český statistický úřad ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí, rostly meziročně hrubé měsíční mzdy ve všech krajích ČR, nejrychleji pak v Plzeňském a Karlovarském kraji (o 8,9, resp. 8,5 %), nejpomaleji v Jihočeském a Moravskoslezském kraji (o 5,9, resp. 6,1 %). Diference mzdové úrovně zůstávají mezi kraji zachovány, i když náskok Hl. města Prahy se v čase mírně snižuje. Nejvyšší hrubé měsíční mzdy v roce 2017 byly vypláceny v Hl. městě Praze (39 782 Kč) a proti nejnižším mzdám v Karlovarském kraji (26 999 Kč) byly o 13 tis. Kč vyšší. V Hlavním městě Praze byla zaznamenána i nejvyšší a hodnota mediánu mezd, nejnižší hodnota byla evidována ve Zlínském kraji, avšak rozdíl mezi nimi nebyl tak výrazný (7 tisíc korun).

Starobní důchody meziročně vzrostly nejvíce od roku 2012, rozdíl mezi výši

Výše starobních důchodů vyplácených sólo vzrostla v roce 2017 meziročně o 3,4 % a tempo růstu bylo nejrychlejší od roku 2012. Rozdíl mezi nejvyšším

důchodů u obou pohlaví se však nemění.

a nejnižším průměrným starobním důchodem vypláceným v Hlavním městě Praze a v Olomouckém kraji byl 10% a v čase se nemění. Obdobně rozdíl v důchodech mezi oběma pohlavími je stálý, muži pobírají dlouhodobě o více než pětinu vyšší starobní důchod (sólo) než ženy. V jednotlivých krajích se rozdíly mezi pohlavími ve vyplácených starobních důchodech pohybují od 17 % v Hlavním městě Praze po 31 % v kraji Moravskoslezském. Tempo růstu podílu příjemců předčasných starobních důchodů se ve většině krajů zpomalilo; nadále je jejich podíl nejvyšší v Kraji Vysočina, Pardubickém a Moravskoslezském kraji.

Ekonomický vývoj

Hrubý domácí produkt ČR od roku 2014 roste. Většina krajů se již dostala nad předkrizovou úroveň...

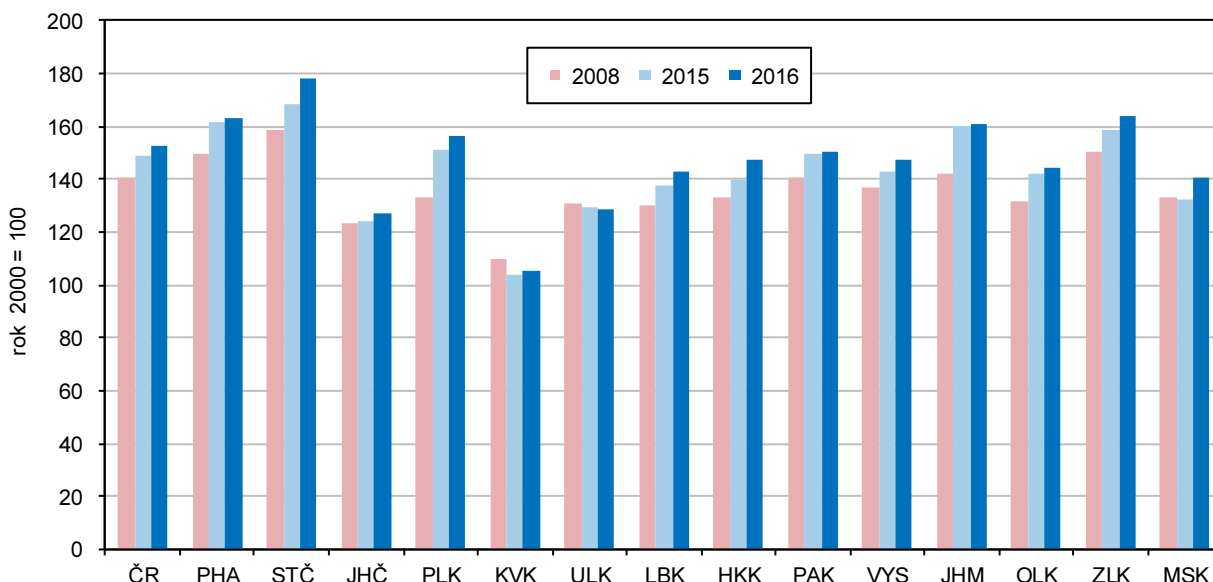
Ekonomika České republiky vstoupila v roce 2014 do období konjunktury. HDP ČR ve stálých cenách od toho roku roste. Po zrychlení růstu v roce 2015 (+5,3 %) ovlivněném dočerpáváním evropských dotací se v roce 2016 růst zpomalil, ale v roce 2017 již opět zrychlil na 4,3 %. Příznivým obdobím procházejí i ekonomiky jednotlivých krajů. V letech 2014 až 2016 (poslední dostupný údaj) regionální HDP ve srovnatelných cenách meziročně rostl ve všech krajích s výjimkou Ústeckého v roce 2016; obdobně jako česká ekonomika i většina regionů zaznamenala zpomalení tempa růstu HDP. Bez zpomalení tempa růstu se HDP v těchto letech vyvíjel v Královéhradeckém a Moravskoslezském kraji.

...opozdují se za ní Karlovarský a Ústecký kraj.

Ze srovnání vývoje HDP v roce 2016 s předkrizovým rokem 2008 je zřejmé, že mezi kraje, jejichž ekonomika nejvíce expandovala, můžeme zařadit Plzeňský Jihomoravský a Středočeský kraj. Protipólem jsou kraje Karlovarský a Ústecký, které podle předběžných výsledků ještě ani v roce 2016 nedosáhly předkrizové úrovně.

Graf 5.4: Regionální HDP ve srovnatelných cenách podle krajů

Zdroj: ČSÚ

Ve struktuře hrubé přidané hodnoty klesal podíl primárního sektoru a stavebnictví a rostl podíl služeb.

Do vývoje HDP se promítají změny ve struktuře hrubé přidané hodnoty (HPH). V době ekonomického oživení odpovídají dlouhodobým trendům, i když mají regionální specifika, jsou některé rysy společné. Ve většině krajů je patrný klesající podíl primárního sektoru (s výjimkou Karlovarského a Ústeckého kraje) a rostoucí podíl terciárního sektoru. Podíl sekundárního sektoru v některých krajích kolísá, v Hl. městě Praze dlouhodobě klesá a např. v Olomouckém,

Královéhradeckém a Zlínském spíše roste. Přitom se ve všech krajích dlouhodobě snižuje zastoupení stavebnictví a spíše roste váha zpracovatelského průmyslu (s výjimkou Prahy); nejvíce v kraji Plzeňském, Zlínském a Královéhradeckém.

Nejvyšší ekonomickou výkonnost má Hlavní město Praha.

Krajem s nejvyšší ekonomickou výkonností je Hlavní město Praha, které má výlučné postavení i vysokým podílem terciárního sektoru na HPH (84 %). HDP Prahy v přepočtu na 1 obyvatele překračuje od roku 2001 dvojnásobek průměru ČR a více než o tři čtvrtiny převyšuje i průměr HDP na 1 obyvatele EU (EU28), vyjádřeno ve standardu kupní síly (PPS). Ostatní kraje republikový průměr nedosahují, nejvíce se mu přibližuje Jihomoravský a Plzeňský kraj. Hranici 75 % průměru EU v PPS překročily v roce 2016 kraje Jihomoravský, Plzeňský a Středočeský (všechny uvedené kraje mají více než 80 % průměru EU28), 75 % tohoto průměru překročily také Královéhradecký a Zlínský kraj..

Zemědělská produkce v roce 2016 ve většině krajů meziročně vzrostla díky lepší sklizni.

Produkce zemědělského odvětví byla ve finančním vyjádření v roce 2016 (poslední dostupný údaj) podle předběžných výsledků oproti roku 2015 ve většině krajů vyšší zásluhou lepší sklizně. V Ústeckém a Jihomoravském kraji dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od začátku měření, v ostatních krajích byla druhá nebo třetí nejvyšší, pouze ve Zlínském a Moravskoslezském kraji dopadl rok 2016 hůře. Velmi dobrých výsledků dosáhla v roce 2016 rostlinná produkce, která ve všech krajích meziročně vzrostla; v šesti krajích byla nejvyšší od roku 2003 a v šesti krajích byla druhá nejvyšší. Na rozdíl od rostlinné produkce živočišná ve většině krajů meziročně klesla a v Jihočeském a Moravskoslezském kraji byla nejnižší od roku 2003. Nejvyšší zemědělskou produkci na 1 hektar zemědělské půdy má od roku 2012 Pardubický kraj, který patří k největším producentům jatečné drůbeže, a naopak nejnižší produkci mají dlouhodobě kraje Karlovarský a Liberecký.

V roce 2017 byla meziročně horší sklizeň, vzrostla produkce vajec a mléka, ale poklesla výroba jatečných zvířat.

Sklizeň roku 2017 byla především vlivem horších výnosů oproti roku 2016 u většiny plodin nižší. V živočišné výrobě se v roce 2017 zvýšila meziročně ve většině krajů výroba mléka, vajec a jatečné drůbeže, naopak většinou nižší byla výroba jatečných zvířat (skotu a prasat).

Historicky nejvyšší těžba dřeva; kalamitní stav v Olomouckém a Moravskoslezském kraji.

Těžba dřeva v roce 2017 se v ČR meziročně zvýšila o 10 % a dosáhla historicky nejvyšší hodnoty od roku 2000. Překonala i do té doby nejvyšší objem z roku 2007, kdy byly zejména na Šumavě odstraňovány následky orkánu Kyrill. Nejvíce dřeva se v letech 2016 a 2017 vytěžilo v Olomouckém a Moravskoslezském kraji, kde se podíl těžby nahodil živelní a hmyzové přiblížil 70 % v roce 2016 a 80 % v roce 2017; kalamitní stav zde pokračuje.

Od roku 2014 se zvyšuje zaměstnanost v průmyslu. Rostoucí podíl tržeb za přímý vývoz se poprvé od roku 2010 meziročně snížil.

Výsledky průmyslových podniků se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji byly v roce 2017 příznivé. Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy ve všech krajích vzrostly. Celorepublikově 62 % z nich připadalo na přímý vývoz. Meziročně byl podíl přímého vývozu na tržbách sice meziročně nižší, přesto dosáhl druhé nejvyšší hodnoty od roku 2000. Nejvíce závislý na exportu byl v roce 2017 průmysl Středočeského a Královéhradeckého kraje a Kraje Vysočina (podíl nad 70 %). Naopak nejméně byl na vývoz orientován průmysl Hlavního města Prahy (41 %) a Ústeckého kraje (44 %). Zaměstnanost ve velkých průmyslových firmách ČR se od roku 2014 stále zvyšuje. Roste i ve většině krajů, v roce 2017 ve všech s výjimkou Karlovarského a Moravskoslezského. V mezikrajském srovnání přitom velké průmyslové firmy Moravskoslezského kraje i nadále zaměstnávají největší počet osob; v roce 2017 celkem 108 tis. osob.

Ve stavebnictví po oživení vlivem dočerpávání eurofondů došlo v roce 2016 k útlumu, ale v roce 2017 již objem prací na stavbách v tuzemsku mírně vzrostl.

Stavebnictví (po krizovém období 2009–2013) v letech 2014 a 2015 ožilo v souvislosti s dočerpáváním fondů z EU, v roce 2016 však došlo k útlumu stavební aktivity. Stavební firmy s 20 a více zaměstnanci provedly na stavbách téměř ve všech krajích menší objem prací, v tuzemsku celkový meziroční pokles představoval 12 %. V roce 2017 hodnota stavebních prací „S“ podle místa stavby ve většině krajů již opět meziročně vzrostla, v tuzemsku celkem o 3,5 %. Ve srovnání s rokem 2008 však byla o 27 % nižší a propad proti roku 2008 můžeme sledovat ve všech krajích.

Po propadu prací pro veřejného zadavatele se jejich objem v roce 2017 mírně zvýšil.

Dočerpávání eurofondů v roce 2015 se odrazilo i ve vývoji stavebních prací pro veřejného zadavatele. V roce 2015 celorepublikově tvořily 41 % celkového objemu „S“ a dosáhly 111 mld. Kč; přesto nepřevýšily práce pro veřejného zadavatele z let 2003–2010. V roce 2016 jejich objem meziročně propadl o 30 % a v roce 2017 jen mírně vzrostl. Podíl prací pro veřejného zadavatele na tuzemském objemu „S“ po oba tyto roky představoval 33 %. V krajích se podíl veřejných zakázek v roce 2017 pohyboval od 24 % v Hlavním městě Praze po více než 50 % v Pardubickém kraji.

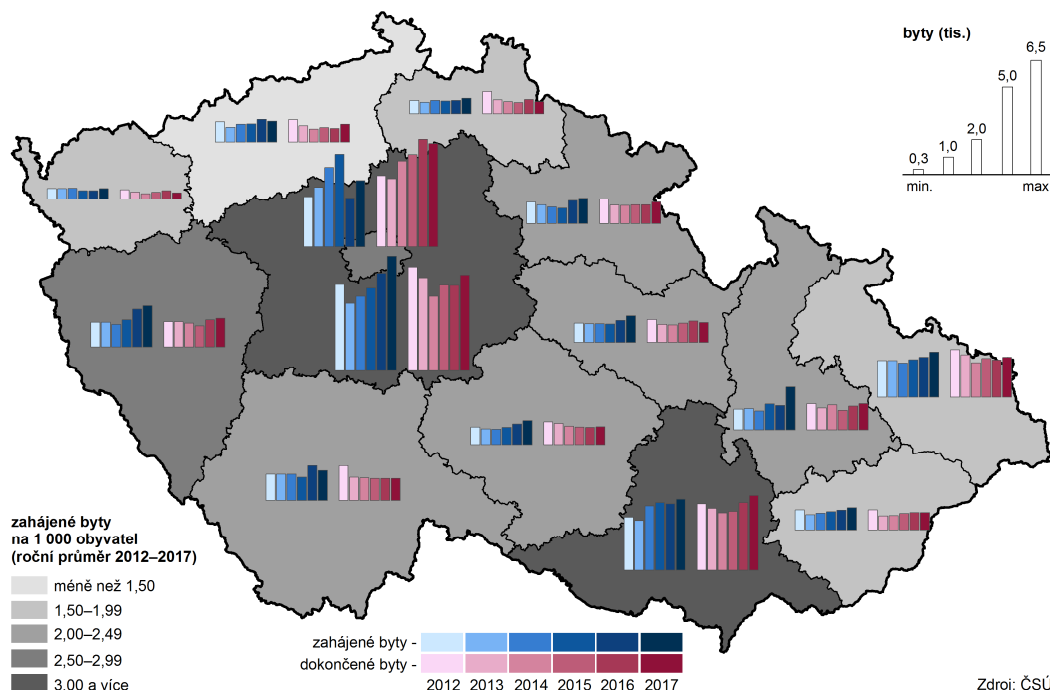
V přepočtu na 1 obyvatele byl největší objem prací proveden v Praze a v Jihočeském kraji, nejmenší ve Zlínském kraji.

V intenzitě výstavby (stavební práce provedené v kraji na 1 obyvatele) bylo v období 2012–2017 mezi kraji premiátem Hl. město Praha, které převyšovalo o více než 80 % republikový průměr, za ním se na druhém místě umístil Jihočeský kraj (nad průměrem o 40 %) a těsně nadprůměrný byl i Jihomoravský kraj (o 5 %). Ostatní kraje již měly podprůměrnou intenzitu výstavby; nejnižší byla ve Zlínském kraji (o 30 % pod republikovým průměrem).

Od roku 2014 rostl počet zahájených bytů a od roku 2015 počet dokončených bytů.

Ekonomický růst provázelo oživení bytové výstavby. Počet zahájených bytů se celostátně zvyšuje od roku 2014 a počet dokončených bytů od roku 2015. Z regionů počet zahájených bytů rostl od roku 2014 ve Středočeském a Zlínském kraji, od roku 2015 dále v Plzeňském, Moravskoslezském a Kraji Vysočina. Dokončených bytů přibývalo od roku 2015 každoročně v kraji Královéhradeckém, Jihomoravském a Zlínském, v posledních dvou letech také v kraji Plzeňském a Olomouckém.

Bytová výstavba v krajích ČR v letech 2012 až 2017

Nejvyšší intenzitu bytové výstavby má Středočeský kraj a Praha, nejnižší Ústecký kraj.

Nejvíce bytů se staví ve Středočeském kraji, Hlavním městě Praze a Jihomoravském kraji. Tyto kraje se na celorepublikovém počtu bytů dokončených v letech 2012 až 2017 podílejí více než polovinou a na zahájených bytech 47 %. Po přepočtu na počet obyvatel jsou tyto kraje na špici v intenzitě dokončování bytové výstavby, a to s výrazným nárůstem před ostatními kraji. V intenzitě zahajování je v čele Středočeský kraj a za ním s odstupem kraje Jihomoravský, Hlavní město Praha a Plzeňský. Krajem s nejnižší intenzitou bytové výstavby je v dlouhodobém pohledu (od roku 1990) Ústecký kraj.

Ve všech krajích již třetím rokem rostl počet hostů ubytovaných v HUZ i počet jejich přenocování.

Hospodářský růst a vysoká zaměstnanost patří k faktorům, které napomáhají rozvoji cestovního ruchu. Všechny kraje zaznamenávají již třetím rokem (od roku 2015) rostoucí počet hostů v hromadných ubytovacích zařízeních (HUZ) i jejich přenocování. Ve všech krajích byl tyto tři roky patrný zvyšující se zájem tuzemské klientely – rostl počet hostů i počet přenocování (pouze v roce 2017 počet přenocování v Jihočeském kraji nepatrně poklesl). Počet zahraničních hostů i jejich přenocování meziročně vzrostl napříč všemi regiony až v roce 2017, i když ve většině krajů rostl i v předchozích dvou letech.

Nejvíce hostů, zejména z ciziny, přijíždí do Prahy, v přepočtu přenocování na obyvatele vede Karlovarský kraj.

Dominantní postavení v cestovním ruchu má Hlavní město Praha, které láká zejména cizince. V roce 2017 se na celorepublikové návštěvnosti cizinců podílelo z 65 %, na počtu tuzemských hostů z 11 %. Celkem se v roce 2017 v HUZ Prahy ubytovalo 7,7 mil. návštěvníků. Na 1 tis. obyvatel připadalo v Praze 14,0 tis. noclehů v HUZ. Tato hodnota však v rámci krajů nepředstavuje maximum. Největší počet přenocování v přepočtu na 1 tis. obyvatel má jistě i díky lázeňství Karlovarský kraj (17,4 tis. přenocování). S odstupem za nimi následují kraje známé svými rekreačními oblastmi – Královéhradecký (7,4 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel), Liberecký a Jihočeský kraj (6,5 a 6,3 tis. noclehů na 1 tis. obyvatel).

Životní prostředí

Ubývá orná půda ve prospěch trvalých travních porostů, lesní půdy i zastavěných ploch.

V posledních letech lze ve všech krajích sledovat úbytek orné půdy, a to převážně ve prospěch trvalých travních porostů a lesních pozemků. Orné půdy (v porovnání let 2017 a 2000) nejvíce ubylo v Libereckém kraji (téměř o 11,5 %). Druhou příčku obsadilo Hlavní město Praha (pokles o 8,9 %), třetí příčka pak patřila Karlovarskému kraji (snížení o 8,7 %). Nejmenší pokles byl zaznamenán v Jihomoravském a Středočeském kraji. Nejvyšší podíl orné půdy na orné půdě ČR v roce 2017 měl kraj Středočeský – 18,4 %, za ním následuje kraj Jihomoravský s podílem na orné půdě ČR 11,8 % a Kraj Vysočina (10,7 %). Z dlouhodobého hlediska došlo ve více než polovině krajů ČR k nárůstu zastavěných ploch a nádvorí, nejvíce v kraji Jihočeském (téměř o 6 % proti roku 2000).

Rozšiřují se plochy ekologického zemědělství ve všech krajích.

V posledních letech je také zřetelný vliv ekologického zemědělství, které je moderní formou obhospodařování půdy bez používání umělých hnojiv, chemických přípravků, postřiků, hormonů a umělých látek. V roce 2017 byl v mezikrajském srovnání největší podíl na ekologicky obhospodařované půdě v ČR zaznamenán v Jihočeském kraji, a to 15 %; naopak nejmenší podíl měly kraje Pardubický a Středočeský (po 3 %).

Roste podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů.

Dlouhodobě se v České republice zvyšuje i podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejného vodovodu. Stoprocentní pokrytí obyvatel zásobovaných vodou z veřejných zdrojů vykázaly v roce 2017 Hlavní město Praha a Karlovarský kraj. Nejmenší podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů měl kraj Plzeňský a Středočeský (85 % a 86 %). Ve srovnání let 2012 a 2017 vzrostl podíl obyvatel zásobovaných vodou ve všech krajích ČR, přičemž nejmenší

nárůst byl v Jihočeském kraji (o 0,1 procentního bodu), nejvyšší nárůst zaznamenali ve Zlínském kraji (o 4,2 p. b.).

Nejnižší spotřebu vody na obyvatele mají dlouhodobě domácnosti ve Zlínském kraji.

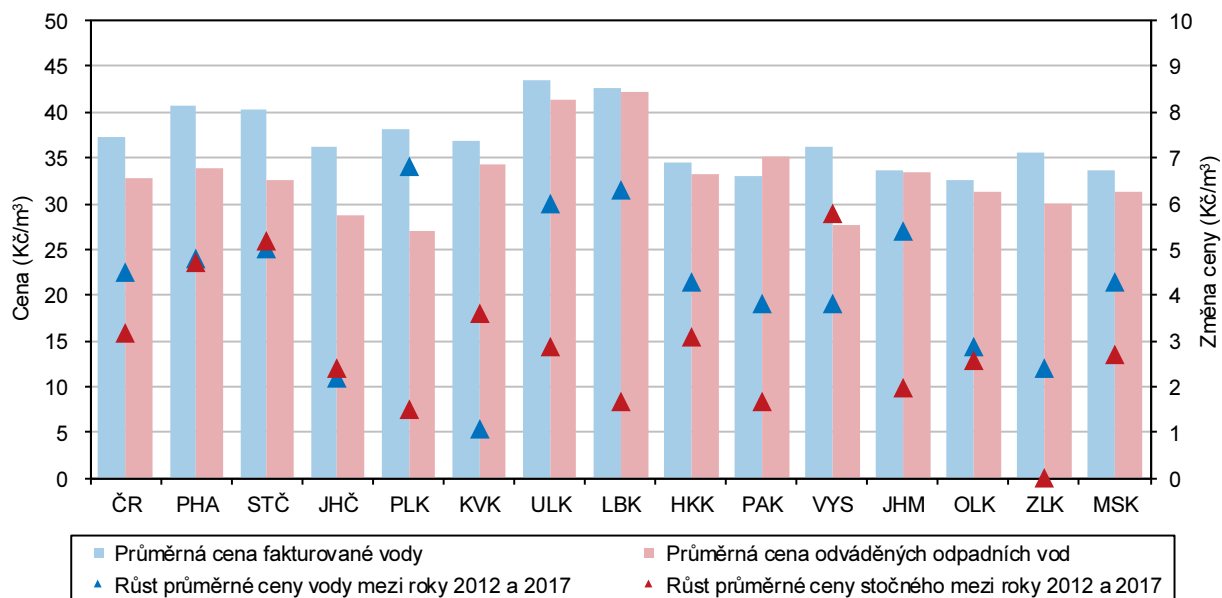
V roce 2017 spotřebovaly nejvíce vody domácnosti v Hl. m. Praze (více než 109 litrů na osobu a den), naproti tomu nejnižší spotřebu – méně než 80 litrů na osobu a den – vykázaly domácnosti ve Zlínském a Pardubickém kraji a v Kraji Vysočina. Oproti roku 2012 pokleslo specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele v polovině krajů, naproti tomu v Ústeckém kraji došlo k jeho růstu o 13 %.

Dlouhodobě nejdražší voda je v Ústeckém kraji.

Jevem, který je patrný ve většině krajů, je růst ceny vody; nejdražší voda teče z kohoutků v Ústeckém kraji. V roce 2017 zaplatili obyvatelé Ústeckého kraje v průměru za 1 m³ fakturované pitné vody 43,40 Kč, zatímco v celé České republice 37,20 Kč. Oproti průměru republiky byla jednotková cena vody v roce 2017 v Ústeckém kraji vyšší o 6,20 Kč. Nejméně za vodu v loňském roce platili v Olomouckém kraji (32,50 Kč za 1 m³).

Graf 5.5: Průměrná cena fakturované vody a odváděných odpadních vod v krajích v roce 2017

Zdroj: ČSÚ

Postupně se snižují měrné emise, velké rozdíly mezi kraji však zůstávají.

V posledních letech dochází v České republice k postupnému snižování měrných emisí znečišťujících látek, ať již stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) nebo mobilních zdrojů (REZZO 4). Z územního hlediska však i nadále zůstávají nejhůře postižena území, která jsou nejbližší stacionárním zdrojům znečištění. Z krajů jsou na tom dlouhodobě vlivem emisí ze stacionárních zdrojů znečištění nejhůře kraje Ústecký a Moravskoslezský. Při zohlednění mobilních zdrojů se k oběma krajům přiřadilo i Hlavní město Praha a kraj Středočeský a Jihomoravský.

Produkce komunálního odpadu na obyvatele vzrostla ve všech krajích.

Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele v porovnání let 2012 a 2016 vzrostla ve všech krajích České republiky, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 87 kg. Nejméně se produkce komunálního odpadu v porovnávaném období zvýšila v Hlavním městě Praze – o 5 kg na jednoho obyvatele. Ve srovnání let 2015 a 2016 se produkce odpadu na obyvatele zvýšila s různou intenzitou ve všech krajích, nejvíce pak v Plzeňském kraji, a to o 48 kg. K nejmenšímu zvýšení došlo v Hlavním městě Praha (o 8 kg) a v kraji Královéhradeckém (o 9 kg).

V Libereckém kraji je produkce komunálního odpadu na obyvatele o čtvrtinu nižší než v kraji Středočeském.

V České republice bylo v roce 2016 vyprodukováno celkem 3 579,6 tis. tun komunálního odpadu. V přepočtu na jednoho obyvatele činila v roce 2016 produkce komunálního odpadu 339 kg, což bylo o 22 kg více proti předchozímu roku. V jednotlivých krajích se produkce odpadu na jednoho obyvatele značně lišila. Rozdíl mezi krajem Středočeským (397 kg), kde byl objem komunálního odpadu na obyvatele nejvyšší, a krajem Libereckým (302 kg), kde byla produkce na obyvatele nejnižší, činil 95 kg.

V roce 2016 poklesl objem investic na ochranu životního prostředí.

Investice na ochranu životního prostředí v České republice rostly od roku 2010 až do roku 2015. V následujícím roce došlo k meziročnímu snížení investic na území téměř všech krajů republiky. Výjimku tvořilo Hlavní město Praha a kraje Ústecký a Plzeňský. Nejvíce v rámci celé ČR bylo na ochranu životního prostředí v roce 2016 investováno v Ústeckém kraji, a to 6,3 mld. Kč, což představovalo 24,6 % z celkového objemu investic v ČR. Naproti tomu nejméně prostředků na ochranu životního prostředí bylo vynaloženo v Libereckém kraji (441 mil. Kč; tj. 1,7 % z částky za ČR).

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí vzrostly v osmi krajích.

Neinvestiční výdaje na ochranu životního prostředí zjišťované podle sídla investora vzrostly v porovnání let 2012 a 2016 celkem v osmi krajích České republiky. Na 1 obyvatele bylo v roce 2016 nejvíce neinvestičních výdajů (podle sídla investora) vynaloženo v Hlavním městě Praze (10 tis. Kč), čtyřikrát méně bylo investováno v Kraji Vysočina.

Tabulková příloha

Tab. 1.1 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – demografický vývoj

	Česká republika	kraj													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Přirozený přírůstek/úbytek na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	0,0	1,4	1,3	0,2	-0,4	-0,8	-0,9	0,5	-0,6	-0,0	-0,1	0,5	-0,6	-1,0	-1,1
2013	-0,2	1,4	1,0	-0,4	-1,0	-1,2	-1,5	0,3	-0,8	-0,6	-0,4	0,7	-0,8	-1,3	-1,4
2014	0,4	2,0	1,7	0,0	-0,2	-1,3	-0,7	0,2	-0,2	0,6	0,9	1,2	-0,1	-0,9	-0,9
2015	-0,0	1,9	1,2	-0,5	-0,8	-1,8	-1,1	0,3	-0,5	-0,3	0,3	0,6	-0,8	-0,8	-1,4
2016	0,5	2,2	1,5	0,5	-0,4	-1,2	-1,0	1,3	-0,1	0,6	0,6	1,2	-0,1	-0,6	-0,9
2017	0,3	2,4	1,5	0,2	-0,3	-2,2	-0,9	0,1	-0,1	-0,0	0,3	1,0	-0,6	-0,5	-1,2
Přírůstek/úbytek stěhováním na 1 000 obyvatel (‰)															
2012	1,0	2,7	8,4	0,5	2,1	-3,9	-0,6	-0,5	-1,0	0,1	-1,3	1,5	-1,0	-1,3	-2,2
2013	-0,1	-4,3	7,1	0,5	2,3	-3,5	-0,5	-0,2	-1,0	-0,3	-1,5	0,6	-1,2	-1,1	-2,5
2014	2,1	10,7	8,2	0,9	3,0	-2,1	-0,7	0,3	-0,4	0,2	-1,5	1,2	-0,9	-0,9	-2,5
2015	1,5	4,8	7,6	1,4	3,4	-3,1	-0,3	1,5	0,2	-0,2	-1,2	1,3	-0,8	-0,2	-2,2
2016	1,9	8,1	7,6	1,0	3,8	-2,4	-0,8	1,0	-1,0	1,2	-1,6	2,0	-1,2	-1,1	-1,9
2017	2,7	8,5	8,7	2,0	4,1	-1,4	0,5	1,4	0,7	2,4	-0,4	2,7	-0,6	-0,6	-2,1
Živě narození mimo manželství (%)															
2012	43,4	37,4	40,5	43,7	45,9	58,7	58,0	48,4	43,8	41,6	37,7	38,4	45,1	35,6	47,7
2013	45,0	38,7	42,2	45,7	46,4	60,7	59,3	49,8	47,1	44,3	38,9	39,6	45,7	37,4	49,8
2014	46,7	40,6	44,3	48,4	49,1	61,6	61,1	52,0	47,9	45,3	41,3	41,4	47,8	39,1	50,4
2015	47,8	41,2	45,7	48,3	49,4	62,6	62,3	53,7	49,7	47,2	42,2	43,1	48,2	40,6	52,2
2016	48,6	41,0	46,0	49,5	50,5	64,4	64,2	54,2	50,7	47,9	43,8	43,0	50,3	41,8	52,8
2017	49,0	41,3	47,8	50,6	50,8	60,1	64,5	55,4	50,4	48,8	44,4	43,6	50,2	43,0	52,7
Index stáří k 31. 12. (%)¹⁾															
2012	113,3	129,2	97,4	113,2	119,2	108,7	100,8	105,2	120,5	113,1	116,2	118,4	116,5	121,1	112,5
2013	115,7	128,3	98,8	116,0	121,8	113,4	105,1	109,1	123,6	116,1	119,6	120,2	119,5	123,6	116,0
2014	117,4	125,8	99,6	118,4	123,8	117,5	108,5	112,5	126,4	118,3	122,1	121,2	122,1	126,3	118,9
2015	119,0	123,8	100,5	120,4	125,3	121,9	111,7	115,8	129,3	120,6	124,2	122,0	123,9	128,6	121,5
2016	120,7	122,4	101,5	122,9	126,7	126,3	115,0	118,4	132,0	122,5	126,7	122,9	126,4	131,1	124,5
2017	122,1	120,9	102,5	125,0	128,3	129,6	117,5	120,8	134,4	124,9	128,7	123,5	128,1	133,0	126,9
Naděje dožití mužů při narození (roky) – dvouleté období															
2012	74,8	77,0	74,9	75,1	75,2	74,0	73,0	75,3	75,6	74,9	75,6	75,2	74,3	74,4	73,3
2013	75,1	77,3	75,2	75,4	75,5	74,1	73,0	75,1	75,9	75,3	75,9	75,4	74,4	74,8	73,8
2014	75,5	77,5	75,7	75,8	76,0	74,1	73,6	75,1	76,2	76,1	76,2	76,0	74,9	75,1	74,1
2015	75,8	77,7	76,2	75,6	76,2	74,4	73,9	75,7	76,6	76,3	76,7	76,3	75,3	75,4	74,2
2016	76,0	78,0	76,5	76,0	76,3	74,4	74,0	76,1	77,0	76,4	77,2	76,5	75,5	75,5	74,4
2017 ²⁾	.	78,1	76,3	76,4	76,2	74,4	74,1	75,7	77,2	76,6	77,0	76,5	75,5	75,5	74,5
Naděje dožití žen při narození (roky) – dvouleté období															
2012	80,8	81,8	80,6	81,0	80,8	79,7	79,0	80,8	81,5	80,7	81,2	81,7	81,0	81,4	79,7
2013	81,0	82,1	80,9	80,9	80,9	80,0	79,0	80,9	81,6	81,1	81,7	81,9	81,1	81,6	80,0
2014	81,4	82,5	81,3	81,2	81,3	80,3	79,3	81,5	81,8	81,6	82,4	82,0	81,9	81,5	80,6
2015	81,6	82,6	81,4	81,5	81,4	80,3	79,6	81,4	81,9	82,1	82,3	82,2	82,0	81,8	80,9
2016	81,7	82,7	81,6	81,6	81,4	80,7	79,5	81,8	82,2	82,4	82,4	82,6	81,6	82,2	81,2
2017 ²⁾	.	82,7	81,6	82,1	81,7	80,5	79,8	81,7	82,4	82,2	82,7	82,7	81,8	82,3	81,1
Podíl cizinců (bez azylantů) na obyvatelstvu (%)															
2012	4,1	13,1	4,4	2,3	4,2	6,1	3,7	3,8	2,4	2,2	1,5	3,1	1,5	1,4	1,9
2013	4,2	13,0	4,4	2,4	4,4	6,3	3,8	3,8	2,4	2,2	1,5	3,2	1,6	1,4	1,9
2014	4,3	13,2	4,6	2,4	4,5	6,3	3,9	3,9	2,4	2,2	1,5	3,3	1,6	1,4	2,0
2015	4,4	13,5	4,6	2,6	4,7	6,4	4,0	4,1	2,5	2,3	1,6	3,4	1,6	1,5	2,0
2016	4,7	14,4	4,8	2,8	5,1	6,5	4,1	4,2	2,6	2,6	1,7	3,7	1,7	1,5	2,1
2017	4,9	15,1	5,1	3,0	5,4	6,7	4,3	4,5	2,8	2,9	1,8	3,9	1,8	1,6	2,2

1) počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

2) změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 1.2 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – sociální vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Míra zaměstnanosti (%)															
2012	54,5	60,0	57,6	54,5	56,6	53,7	50,7	52,2	53,7	54,0	53,2	53,9	52,9	53,3	51,8
2013	55,2	60,2	57,6	54,6	57,3	55,0	52,2	52,9	53,7	55,0	54,3	55,8	51,2	55,0	52,1
2014	55,7	60,6	57,9	55,6	57,2	55,2	52,7	54,2	54,6	56,3	55,0	55,9	52,2	54,7	52,8
2015	56,4	60,2	59,0	56,2	58,7	56,8	52,8	55,4	55,4	57,3	54,7	57,1	53,7	56,2	53,2
2016	57,6	61,4	59,2	57,5	58,6	57,8	55,2	56,4	56,5	58,2	56,2	58,0	55,8	55,9	55,2
2017	58,5	63,1	60,2	58,4	59,4	59,3	55,8	56,0	58,4	58,3	57,5	58,0	56,8	56,7	56,6
Podíl nezaměstnaných osob k 31. 12. (%)¹⁾ (MPSV)															
2012	7,37	4,16	6,13	6,37	5,94	8,50	10,46	7,75	6,55	7,03	7,63	8,15	8,93	7,82	9,17
2013	8,17	5,14	6,90	7,10	6,45	9,33	11,47	8,46	7,31	7,45	8,05	8,94	9,79	8,34	10,47
2014	7,46	5,03	6,36	6,20	5,70	8,21	10,67	7,72	6,36	6,22	7,35	8,25	8,82	7,36	9,80
2015	6,24	4,20	5,41	5,07	4,62	7,06	8,91	6,36	4,96	5,14	6,22	7,01	7,01	5,98	8,56
2016	5,19	3,35	4,31	4,28	3,56	5,45	7,79	5,17	3,76	4,04	5,17	6,11	5,94	4,92	7,45
2017	3,77	2,34	3,17	3,09	2,55	3,47	5,39	3,76	2,72	2,83	3,80	4,60	4,35	3,43	5,77
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných k 31. 12. (%)²⁾ (MPSV)															
2012	2,67	1,15	2,07	1,82	1,94	3,28	4,56	2,92	1,90	2,24	2,64	3,03	3,54	2,73	3,85
2013	3,33	1,77	2,65	2,35	2,38	4,04	5,49	3,53	2,55	2,69	3,14	3,68	4,13	3,27	4,88
2014	3,36	1,96	2,74	2,20	2,24	4,06	5,64	3,45	2,53	2,43	3,06	3,74	4,15	3,01	5,13
2015	2,68	1,68	2,17	1,57	1,73	3,40	4,59	2,67	1,78	1,71	2,43	3,04	3,09	2,28	4,37
2016	2,08	1,28	1,56	1,18	1,25	2,52	3,72	1,95	1,24	1,12	1,81	2,51	2,34	1,67	3,69
2017	1,37	0,77	1,05	0,75	0,71	1,42	2,40	1,31	0,75	0,64	1,13	1,74	1,57	1,08	2,67
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	198,5	259,8	218,1	187,9	201,0	174,1	173,2	183,3	192,1	188,1	188,8	195,1	180,2	184,6	179,2
2013	198,4	260,8	213,7	186,4	203,2	177,0	173,3	183,7	192,6	186,9	190,5	198,7	177,5	184,1	178,0
2014	205,0	267,5	220,3	194,4	206,4	183,7	175,8	190,4	200,3	195,8	196,6	205,5	184,8	191,5	185,6
2015	213,6	277,3	225,4	200,7	219,4	194,0	183,9	198,0	209,0	202,5	206,6	216,4	192,8	202,7	192,3
2016	220,5	286,5	230,3	208,1	221,0	204,5	193,1	211,3	215,0	209,2	214,5	221,9	199,8	204,0	199,4
2017
Medián mezd (Kč) (MPSV, MF)															
2012	21 997	27 182	22 576	20 455	21 752	19 327	20 999	21 672	20 958	20 598	20 644	21 447	20 594	20 036	21 838
2013	22 266	27 410	22 874	20 898	21 999	20 274	21 385	21 993	21 134	20 740	21 194	21 840	20 836	20 576	21 958
2014	22 844	27 750	23 579	21 675	23 175	20 690	21 686	22 772	21 750	21 413	21 757	22 392	21 651	21 094	22 377
2015	23 726	28 677	24 582	22 697	24 135	21 747	22 644	23 946	22 521	22 283	22 600	23 328	21 918	21 770	23 116
2016	24 982	29 906	25 490	24 018	25 388	22 735	24 004	24 764	23 914	23 543	23 953	24 675	23 205	23 242	24 071
2017	26 843	31 878	27 709	25 457	27 879	24 832	25 639	26 752	25 865	25 507	25 783	26 559	24 956	24 814	25 534
Průměrný měsíční starobní důchod sólo (Kč)³⁾ (MPSV)															
2012	10 793	11 560	10 882	10 680	10 740	10 554	10 697	10 708	10 667	10 557	10 504	10 662	10 465	10 555	10 868
2013	10 985	11 767	11 087	10 872	10 933	10 725	10 881	10 900	10 854	10 745	10 695	10 845	10 644	10 748	11 058
2014	11 090	11 878	11 207	10 985	11 038	10 817	10 979	11 005	10 955	10 853	10 804	10 950	10 744	10 852	11 157
2015	11 363	12 172	11 499	11 260	11 308	11 064	11 240	11 269	11 221	11 123	11 079	11 218	11 009	11 122	11 428
2016	11 475	12 286	11 616	11 375	11 424	11 156	11 341	11 381	11 337	11 241	11 199	11 328	11 119	11 245	11 537
2017	11 866	12 691	12 019	11 765	11 811	11 519	11 718	11 750	11 719	11 629	11 594	11 719	11 504	11 638	11 936
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu (%)⁴⁾ (ČSSZ)															
2012	22,5	12,2	19,7	23,3	25,8	24,9	25,4	21,4	22,8	26,6	28,3	21,2	24,9	23,5	26,2
2013	23,3	12,6	20,4	24,2	26,7	25,8	26,2	22,3	23,8	27,6	29,3	22,0	25,9	24,5	27,2
2014	24,1	13,0	21,0	25,2	27,4	26,5	27,0	23,1	24,8	28,7	30,3	22,7	26,9	25,4	28,2
2015	24,8	13,2	21,5	25,9	27,9	27,2	27,5	23,8	25,5	29,5	31,1	23,3	27,8	26,1	28,9
2016	25,3	13,5	21,9	26,7	28,3	27,6	27,9	24,4	26,2	30,2	31,8	23,9	28,4	26,7	29,5
2017	25,8	13,6	22,4	27,4	28,7	28,2	28,3	25,0	26,9	30,8	32,5	24,4	29,2	27,3	30,2

1) podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

2) podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, ve jmenovateli data ČSÚ k 31. 12.

3) bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

4) včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.; data za prosinec

Tab. 1.3 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – ekonomický vývoj

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jiho-moravský	Olomoucký	Zlínský	Moravsko-slezský
Hrubý domácí produkt (HDP) na 1 obyvatele (tis. Kč)															
2012	386,3	807,6	349,5	327,5	347,0	272,4	303,1	300,0	333,4	306,4	324,0	372,1	300,8	324,6	332,8
2013	389,9	812,5	348,7	333,1	363,3	272,5	302,4	302,1	335,3	313,7	327,5	387,6	301,2	330,8	324,6
2014	409,9	834,6	376,8	344,5	388,4	282,1	309,9	317,7	359,2	333,1	341,3	404,5	318,6	365,3	344,3
2015	435,9	917,2	392,9	359,0	405,2	292,2	333,9	337,1	378,0	354,4	356,1	427,9	334,7	374,8	362,0
2016	451,8	937,5	414,4	373,8	422,3	300,9	333,5	352,3	401,1	360,4	373,4	436,4	346,8	391,3	385,2
2017
Vývoj HDP – předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny, %)															
2012	99,2	99,7	99,2	100,5	95,9	98,7	99,5	99,8	98,2	93,4	100,2	101,4	99,4	97,5	99,5
2013	99,5	100,5	98,3	99,4	102,9	98,4	98,6	98,7	98,1	100,4	98,1	102,7	98,3	99,9	95,7
2014	102,7	102,3	104,1	100,7	104,3	101,2	100,4	101,6	103,9	103,5	101,1	102,6	103,5	106,5	102,4
2015	105,3	109,8	103,8	103,1	103,4	101,7	105,3	105,1	104,1	105,4	103,5	105,1	104,0	101,1	103,2
2016	102,6	101,0	105,9	102,8	103,2	101,7	99,1	103,9	105,2	100,8	103,3	100,5	102,0	103,3	105,9
2017
Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy (tis. Kč)															
2012	34,7	40,7	31,5	31,7	17,8	28,6	22,5	37,5	41,1	38,2	37,3	33,7	34,3	30,3	
2013	36,4	42,1	31,5	32,8	18,0	30,8	23,7	38,9	42,8	40,3	42,7	35,5	36,5	31,1	
2014	39,1	44,2	32,7	36,8	22,1	33,8	25,0	43,3	49,3	43,7	41,1	38,8	38,6	35,1	
2015	36,8	41,7	29,9	33,8	20,2	35,0	23,0	41,3	45,4	39,1	42,0	36,2	35,8	31,9	
2016 ¹⁾	37,9	43,0	31,7	33,0	20,0	35,2	23,4	41,1	46,7	43,2	46,2	36,6	34,8	29,4	
2017	
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ve velkých průmyslových podnicích²⁾ (tis. fyzických osob)															
2012	776,0	82,2	88,5	44,3	54,0	19,6	52,2	40,4	39,8	43,1	46,4	67,7	40,0	46,3	111,5
2013	767,8	77,9	89,5	45,5	55,3	19,5	49,5	40,4	43,0	43,1	47,0	65,3	39,1	46,3	106,3
2014	782,7	78,9	92,1	45,6	57,6	19,5	50,4	41,7	43,9	44,8	47,3	67,1	40,9	48,2	104,7
2015	806,9	77,5	95,3	47,3	59,7	19,2	52,6	43,4	45,3	46,3	48,1	68,9	44,2	52,0	107,0
2016	831,5	76,7	100,0	49,0	61,1	19,3	56,2	44,0	47,5	47,9	49,9	70,5	46,5	53,0	109,8
2017	849,9	80,3	105,9	50,5	61,6	18,8	59,3	45,0	49,7	48,3	50,6	70,7	47,2	53,8	108,1
Stavební práce "S" podle místa stavby na 1 obyvatele³⁾ (tis. Kč)															
2012	22,7	40,6	18,0	33,1	19,4	18,7	19,2	17,3	18,6	15,9	19,2	22,9	20,0	16,0	21,3
2013	20,9	38,0	15,5	30,4	17,5	16,7	20,3	15,3	14,0	14,5	17,4	22,0	18,7	15,8	19,0
2014	22,6	41,4	16,5	32,8	22,3	23,2	17,5	14,2	17,1	20,9	23,3	23,7	16,3	16,8	19,3
2015	25,4	42,4	19,4	36,5	22,1	22,7	19,0	20,8	22,4	24,0	23,8	30,6	21,0	15,7	21,6
2016	22,3	43,5	16,8	27,6	23,0	15,6	18,7	18,0	18,0	21,6	21,9	21,9	18,2	15,0	17,2
2017	23,0	43,8	19,1	32,4	21,7	18,9	19,5	17,3	19,5	19,1	22,7	23,0	19,3	15,6	15,6
Dokončené byty na 1 000 obyvatel															
2012	2,8	3,2	4,6	3,1	2,5	1,8	1,5	2,9	2,5	2,5	2,5	3,2	2,3	1,9	2,2
2013	2,4	3,1	4,1	2,1	2,5	1,4	1,1	1,8	1,9	2,0	2,3	3,0	1,9	1,4	2,0
2014	2,3	3,9	3,2	2,0	2,4	1,1	0,9	1,6	1,9	1,9	2,0	2,8	2,2	1,4	1,6
2015	2,4	4,1	3,7	2,0	2,1	1,4	1,0	1,4	1,9	2,1	2,0	2,8	1,7	1,6	1,8
2016	2,6	4,8	3,6	1,9	2,7	1,7	0,9	1,8	1,9	2,4	1,9	3,3	2,1	1,7	1,7
2017	2,7	4,5	4,0	2,0	2,8	1,3	1,2	1,5	2,2	2,2	2,0	3,6	2,3	1,7	1,9
Počet přenocování hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních na 1 000 obyvatel															
2012	4 118	11 613	1 645	4 956	2 681	15 792	1 404	5 854	6 089	2 008	2 285	2 242	2 476	2 959	1 641
2013	4 120	11 773	1 593	5 010	2 565	15 226	1 431	5 823	5 813	2 008	2 312	2 429	2 552	3 027	1 591
2014	4 081	11 790	1 502	5 074	2 552	15 015	1 440	5 092	5 565	1 981	2 256	2 539	2 512	3 160	1 595
2015	4 467	12 608	1 677	5 718	2 983	15 468	1 596	5 859	6 571	2 286	2 358	2 619	2 801	3 438	1 835
2016	4 704	13 197	1 724	6 208	2 999	16 301	1 752	6 092	6 823	2 438	2 528	2 800	3 043	3 521	1 940
2017	5 026	14 034	1 802	6 287	3 194	17 429	1 902	6 520	7 448	2 565	2 711	3 200	3 207	3 609	2 113

¹⁾ semidefinitivní údaje

²⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu

³⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 1.4 Mezikrajské srovnání vybraných ukazatelů – životní prostředí

	Česká republika	kraje													
		Hl. město Praha	Středočeský	Jihočeský	Plzeňský	Karlovarský	Ústecký	Liberecký	Královéhradecký	Pardubický	Vysočina	Jihomoravský	Olomoucký	Zlínský	Moravskoslezský
Měrné emise oxidu siřičitého REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	1,96	0,77	1,95	0,79	0,93	2,83	10,62	0,46	1,06	2,57	0,36	0,29	0,73	1,24	3,77
2013	1,76	1,04	1,92	0,77	0,92	2,87	7,81	0,51	1,01	2,65	0,35	0,31	0,74	1,20	3,66
2014	1,61	0,51	1,81	0,65	0,86	2,88	6,88	0,41	0,86	2,61	0,27	0,27	0,72	1,07	3,46
2015 ¹⁾	1,56	0,50	1,79	0,62	0,86	2,94	6,25	0,47	0,91	2,60	0,29	0,24	0,74	1,07	3,31
2016
2017
Měrné emise oxidů dusíku REZZO 1–4 (t/km²) (ČHMÚ)															
2012	2,45	13,83	2,59	1,04	1,21	2,51	8,54	1,05	1,34	3,14	1,32	1,77	1,63	1,56	4,43
2013	2,30	13,41	2,37	1,02	1,15	2,21	7,37	1,02	1,37	2,96	1,33	1,70	1,58	1,48	4,47
2014	2,16	12,73	2,35	0,94	1,04	1,96	6,42	0,96	1,31	3,08	1,30	1,65	1,52	1,46	4,18
2015 ¹⁾	2,08	11,83	2,29	0,89	1,04	2,10	5,91	0,96	1,26	2,81	1,23	1,65	1,51	1,45	4,12
2016
2017
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	1 897	4 827	1 478	1 899	1 627	538	1 766	1 116	681	827	733	1 934	1 117	959	2 499
2013	1 915	5 029	1 565	1 611	1 694	661	1 529	1 148	730	847	798	1 923	1 163	1 472	2 269
2014	1 923	5 023	1 344	1 765	2 253	517	1 615	1 017	770	1 352	1 013	1 901	1 018	1 217	2 145
2015	2 205	4 909	1 420	2 420	2 012	629	1 757	1 014	1 071	1 402	1 341	3 098	1 559	1 701	2 285
2016	2 064	4 675	1 364	2 426	3 086	592	1 775	975	899	1 546	946	2 388	945	1 453	2 148
2017
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele (kg)															
2012	308	304	375	311	243	285	318	276	274	294	326	277	318	300	318
2013	307	303	372	315	231	289	327	265	275	299	318	288	308	297	317
2014	310	301	355	325	252	307	318	271	272	303	329	295	312	308	325
2015	317	301	374	346	283	297	321	266	295	315	335	297	330	299	313
2016	339	309	397	372	330	339	348	302	304	332	367	309	350	314	341
2017
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu (%)															
2012	13,9	16,3	10,7	14,4	18,3	12,8	11,5	13,5	17,1	13,5	16,2	12,3	13,5	17,2	13,4
2013	13,9	16,8	10,9	14,0	17,8	13,1	10,7	14,6	17,1	14,1	16,9	10,9	12,0	17,4	14,9
2014	14,3	16,5	11,7	13,6	17,7	13,1	12,2	13,8	17,0	14,2	16,9	11,8	13,3	18,9	14,9
2015	14,5	16,8	12,0	14,3	17,1	13,8	13,2	12,4	15,7	15,1	16,0	12,6	13,3	18,7	15,5
2016	14,5	17,3	12,3	14,4	16,0	12,8	12,3	12,5	16,1	14,8	15,2	13,7	13,1	19,9	14,5
2017
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele (litr/den)															
2012	87,9	106,3	88,6	86,6	81,6	82,9	79,3	84,0	81,8	79,5	79,7	92,6	83,5	76,8	91,5
2013	87,2	111,4	85,5	86,2	80,5	81,8	79,0	82,0	78,1	77,1	79,0	91,2	81,7	76,2	90,7
2014	87,3	106,0	82,9	84,7	87,3	83,0	90,3	86,9	77,6	75,7	77,7	91,5	82,5	75,7	88,9
2015	87,9	106,0	83,5	85,4	87,6	83,4	89,1	86,5	79,9	77,8	79,3	92,4	82,2	75,6	90,8
2016	88,3	107,9	86,1	84,7	87,4	84,5	90,2	86,6	79,2	77,3	78,6	92,9	81,3	74,9	89,8
2017	88,7	109,3	85,3	84,6	88,6	85,5	89,6	86,8	80,2	78,0	79,1	92,9	83,5	75,9	89,1
Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice na 1 obyvatele (Kč)															
2012	2 438	1 468	2 786	1 920	2 245	1 662	2 664	2 973	2 681	2 947	2 649	2 594	2 428	2 007	2 911
2013	2 576	1 549	2 687	2 303	2 322	1 558	4 198	2 173	2 536	3 363	2 687	2 174	1 902	2 080	3 676
2014	2 983	1 154	2 562	2 757	4 344	3 171	3 296	1 106	1 839	3 673	5 513	2 665	2 418	3 504	4 718
2015	3 804	1 160	3 038	3 176	2 106	2 784	5 168	1 258	2 230	7 983	6 887	5 286	3 879	2 591	5 526
2016	2 411	2 981	1 445	1 170	2 545	2 608	7 610	1 002	1 506	2 391	1 757	1 896	1 270	770	2 986
2017

1) vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)

Tab. 2.1 Dlouhodobý vývoj za hl. m. Prahu v letech 2001–2017

	Měřicí jednotka	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	1 160 118	1 161 938	1 165 581	1 170 571	1 181 610	1 188 126	1 212 097	1 233 211
v tom ve věku: 0–14 let		153 192	150 472	147 691	146 124	145 364	144 560	146 466	150 109
15–64 let		819 582	825 723	833 291	840 686	851 820	857 342	876 107	887 943
65 a více let		187 344	185 743	184 599	183 761	184 426	186 224	189 524	195 159
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	41,3	41,5	41,6	41,7	41,7	41,8	41,7	41,6
Sňatky		6 405	6 647	6 467	6 761	6 777	6 841	7 149	6 580
Rozvody		4 099	3 854	3 884	3 969	3 680	3 737	3 621	3 666
Živě narození	osoby	9 681	9 690	10 057	11 131	11 943	12 530	13 195	14 339
Zemřelí	osoby	13 210	13 333	13 488	12 849	12 673	12 274	12 208	12 269
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	-3 529	-3 643	-3 431	-1 718	-730	256	987	2 070
Přistěhovalí	osoby	13 121	32 033	30 540	28 763	40 482	45 061	54 811	47 194
Vystěhovalí	osoby	19 950	26 570	23 466	22 055	28 713	38 801	31 827	28 150
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	-6 829	5 463	7 074	6 708	11 769	6 260	22 984	19 044
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	-10 358	1 820	3 643	4 990	11 039	6 516	23 971	21 114
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele	tis. Kč	174,5	185,5	196,4	206,2	215,3	232,9	241,6	253,4
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	631,9	631,2	634,6	625,6	637,5	645,2	648,2	658,1
Ekonomicky neaktivní (15 a více let)	tis. osob	377,9	378,0	380,2	394,7	390,2	395,0	400,6	413,7
Míra ekonomické aktivity	%	62,6	62,5	62,5	61,3	62,0	62,0	61,8	61,4
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)	osoby	21 632	23 691	25 448	26 727	24 571	21 364	17 363	17 433
Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)	%	2,64	2,29	1,80	1,82
Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾	Kč	7 241	7 274	7 549	7 778	8 291	8 768	9 370	10 289
Lékaři na 1 000 obyvatel	osoby	6,5	6,7	6,7	6,8	6,9	7,0	7,3	7,3
Děti, Žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby								
mateřských škol		27 421	27 688	28 255	28 731	28 497	29 052	29 859	31 308
základních škol		102 550	98 412	93 302	89 365	84 118	79 763	77 116	74 470
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		.	.	72 462	72 420	72 216	72 084	71 096	69 894
Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)	osoby	74 191	78 652	84 654	89 746	95 988	102 636	110 983	118 738
Registrované trestné činy na 1 000 obyv.		85,8	88,8	85,3	83,5	81,4	75,4	72,8	67,7
EKONOMICKÝ VÝVOJ									
Hrubý domácí produkt	mil. Kč	593 451	627 167	660 883	694 599	800 251	864 989	967 690	1 029 355
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	105,3	100,3	106,1	106,2	107,1	105,3	109,2	102,3
Výdaje na výzkum a vývoj	mil. Kč	15 925	18 485	22 283	21 459
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		384 322	394 702	411 612	417 123	426 165	437 882	453 006	471 183
Produkce zemědělského odvětví	mil. Kč	.	.	15 626	19 883	17 681	17 482	21 413	21 572
Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾	fyz. os.	80 863	82 759	78 193	72 221	74 072	73 984	72 977	74 043
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾	mil. Kč	46 817	51 179	60 203	67 771	68 044	68 147	75 511	79 124
Dokončené byty		3 210	3 950	4 415	5 924	6 564	5 186	9 422	6 328
Hosté v hromadných ubyt. zařízeních	tis. osob	3 008,3	2 538,0	3 028,5	3 865,0	4 108,6	4 142,5	4 485,4	4 587,5
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)									
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	21 155	21 110	21 047	20 985	20 870	20 788	20 691	20 516
z toho orná půda		15 569	15 534	15 484	15 430	15 329	15 269	15 183	15 009
Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	28 434	28 480	28 543	28 623	28 743	28 822	28 914	29 086
z toho: lesní pozemky		4 878	4 886	4 911	4 920	4 927	4 960	4 970	5 021
zastavěné plochy a nádvoří		4 807	4 837	4 854	4 871	4 884	4 907	4 955	5 006
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	137,9	135,3	136,6	130,8	126,8	130,0	128,7	122,0
Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.	kg	233	346	265	264	271	279	288	299
Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	2 680	635	1 697	1 209	1 525	2 478	1 470	1 396

¹⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

²⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; od roku 2010 podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu; data za prosinec

³⁾ studenti státního občanství ČR s místem výuky v kraji

⁴⁾ průměrný evidenční počet zaměstnanců v podnicích se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatiz. vzduchu

2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ									
1 249 026	1 257 158 ⁶⁾	241 664	1 246 780	1 243 201	1 259 079	1 267 449	1 280 508	1 294 513	Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)
155 238	161 294 ⁶⁾	164 659	170 253	175 353	182 500	188 832	194 897	201 232	v tom ve věku: 0–14 let
892 744	889 974 ⁶⁾	863 497	856 494	842 806	846 961	844 932	846 980	850 044	15–64 let
201 044	205 890 ⁶⁾	213 508	220 033	225 042	229 618	233 685	238 631	243 237	65 a více let
41,6	41,6 ⁶⁾	41,9	41,9	42,0	42,0	42,0	42,0	41,9	Průměrný věk (stav k 31. 12.)
6 258	5 978	5 873	5 807	5 531	5 862	6 073	6 415	6 604	Sňatky
3 150	3 524	3 220	2 788	3 002	2 828	2 983	2 715	2 860	Rozvody
14 488	14 792	13 968	14 176	13 867	14 624	14 759	14 929	15 324	Živě narození
12 365	12 266	12 092	12 411	12 149	12 118	12 420	12 141	12 199	Zemřelí
2 123	2 526	1 876	1 765	1 718	2 506	2 339	2 788	3 125	Přirozený přírůstek/úbytek
38 094	33 461	28 291	32 194	30 473	40 332	33 711	36 901	37 976	Přistěhovalí
24 402	27 855	22 540	28 843	35 770	26 960	27 680	26 630	27 096	Vystěhovalí
13 692	5 606	5 751	3 351	-5 297	13 372	6 031	10 271	10 880	Přírůstek/úbytek stěhováním
15 815	8 132	7 627	5 116	-3 579	15 878	8 370	13 059	14 005	Celkový přírůstek/úbytek
SOCIÁLNÍ VÝVOJ									
256,0	264,7	261,8	259,8	260,8	267,5	277,3	286,5	.	Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele
680,8	682,4	658,9	668,5	670,4	664,5	668,4	678,6	697,9	Ekonomicky aktivní (pracovní síla)
407,2	414,4	417,0	410,7	407,5	405,1	410,3	401,4	389,6	Ekonomicky neaktivní (15 a více let)
62,6	62,2	61,4	61,9	62,2	62,1	62,0	62,8	64,2	Míra ekonomické aktivity
29 865	33 433	32 580	36 771	44 922	43 499	37 218	30 179	21 787	Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce (stav k 31. 12.)
3,24	3,61	3,59	4,16	5,14	5,03	4,20	3,35	2,34	Podíl nezaměstnaných osob ¹⁾ (stav k 31. 12.)
10 730	10 855	11 304	11 560	11 767	11 878	12 172	12 286	12 691	Prům. měsíční starobní důchod sólo ²⁾
7,3	7,3	7,5	7,6	7,8	7,9	8,0	8,0	.	Lékaři na 1 000 obyvatel
33 403	35 264	37 078	38 457	40 405	41 637	42 371	42 711	43 147	Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)
73 400	74 151	76 189	79 310	83 241	88 184	93 298	98 126	102 077	mateřských škol
68 848	65 988	63 320	60 756	58 869	58 065	58 571	59 979	61 147	základních škol
123 788	126 049	123 936	119 973	115 247	109 636	102 389	97 434	94 230	středních škol vč. konzervatoří (denní studium)
67,6	59,1	59,9	58,2	65,9	57,4	50,8	44,5	39,4	Studenti vysokých škol ³⁾ (stav k 31. 12.)
1 003 206	1 018 081	1 003 742	1 004 400	1 011 319	1 044 120	1 157 950	1 193 240	.	Registrované trestné činy na 1 000 obyv.
94,5	102,1	99,2	99,7	100,5	102,3	109,8	101,0	.	EKONOMICKÝ VÝVOJ
20 978	20 882	22 941	24 689	26 165	29 443	32 999	27 632	.	Hrubý domácí produkt
488 307	506 273	529 377	544 840 ⁷⁾	540 360	557 736	573 682	590 338	606 843	předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)
17 625	18 891	21 923	22 931	23 701	24 845	23 446 ⁸⁾	24 228	.	Výdaje na výzkum a vývoj
76 316	73 895	80 148	82 159	77 895	78 891	77 463	76 653	80 259	Registrované subjekty (stav k 31. 12.)
66 540	57 889	54 348	50 441	47 269	51 776	53 487	55 315	56 354	Produkce zemědělského odvětví
7 397	6 151	3 480	4 024	3 844	4 848	5 211	6 092	5 846	Počet zaměstnanců v průmyslu ⁴⁾
4 346,8	4 743,4	5 050,9 ⁹⁾	5 726,5	5 899,6	6 096,0	6 605,8	7 127,6	7 652,8	Stavební práce "S" provedené v kraji ⁵⁾
20 428	20 343	20 250	20 135	20 006	19 878	19 847	19 800	19 717	Dokončené byty
14 933	14 857	14 776	14 676	14 559	14 436	14 405	14 368	14 220	Hosté v hromadných ubyt. zařízeních
29 183	29 270	29 363	29 480	29 609	29 737	29 769	29 821	29 904	ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ (ŽP)
5 030	5 089	5 099	5 122	5 132	5 165	5 173	5 173	5 195	Zemědělská půda (stav k 31. 12.)
5 027	5 037	5 029	4 995	5 007	5 008	5 003	5 005	5 021	z toho orná půda
114,1	104,4	105,2	106,3	111,4	106,0	106,0	107,9	109,3	Nezemědělská půda (stav k 31. 12.)
302	297	307	304	303	301	301	309	.	z toho: lesní pozemky
1 371	2 177	1 598	1 468	1 549	1 154	1 160	2 981	.	zastavěné plochy a nádvoří
									Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele
									Produkce komunál. odpadu na 1 obyv.
									Investice na ochranu ŽP podle místa investice na 1 obyvatele

⁵⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

⁶⁾ údaje od roku 2011 navazují na výsledky SLDB 2011 podle místa trvalého pobytu

⁷⁾ od roku 2013 vlivem zpřesnění dat podle Registru osob nejsou údaje plně srovnatelné s předchozími roky

⁸⁾ semidefinitivní výsledky

⁹⁾ od roku 2012 revidované údaje na základě výsledků šetření MMR

Tab. 3.1 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – demografický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.)	osoby	1 246 780	1 243 201	1 259 079	1 267 449	1 280 508	1 294 513
v tom: muži		605 484	602 613	610 376	614 669	621 565	629 550
ženy		641 296	640 588	648 703	652 780	658 943	664 963
z toho cizinci (bez azylantů)		162 715	161 006	166 332	171 408	184 264	195 068
Sňatky		5 807	5 531	5 862	6 073	6 415	6 604
Rozvody		2 788	3 002	2 828	2 983	2 715	2 860
Rozvody na 100 sňatků	%	48,0	54,3	48,2	49,1	42,3	43,3
Živé narození	osoby	14 176	13 867	14 624	14 759	14 929	15 324
z toho mimo manželství	%	37,4	38,7	40,6	41,2	41,0	41,3
Úhrnná plodnost ¹⁾		1,38	1,36	1,45	1,47	1,49	1,55
Potraty		4 171	4 239	4 074	3 880	4 358	4 200
z toho umělá přerušeni těhotenství		2 891	2 822	2 620	2 370	2 594	2 425
Potraty na 100 narozených	%	29,3	30,5	27,8	26,2	29,1	27,3
z toho umělá přerušeni těhotenství		20,3	20,3	17,9	16,0	17,3	15,8
Zemřelí	osoby	12 411	12 149	12 118	12 420	12 141	12 199
z toho podle příčin smrti:							
nemoci oběhové soustavy		5 978	5 593	5 435	5 523	5 143	5 245
novotvary		3 205	3 203	3 309	3 202	3 364	3 241
Přirozený přírůstek/úbytek	osoby	1 765	1 718	2 506	2 339	2 788	3 125
Přistěhovalí	osoby	32 194	30 473	40 332	33 711	36 901	37 976
z toho z ciziny		12 696	11 869	20 279	13 310	14 110	16 779
Vystěhovalí	osoby	28 843	35 770	26 960	27 680	26 630	27 096
z toho do ciziny		7 540	15 453	7 501	7 206	6 139	6 090
Přírůstek/úbytek stěhováním	osoby	3 351	-5 297	13 372	6 031	10 271	10 880
z toho s cizinou		5 156	-3 584	12 778	6 104	7 971	10 689
Celkový přírůstek/úbytek	osoby	5 116	-3 579	15 878	8 370	13 059	14 005
Na 1 000 obyvatel							
živě narození	‰	11,4	11,1	11,7	11,7	11,7	11,9
zemřelí	‰	10,0	9,8	9,7	9,8	9,5	9,5
přirozený přírůstek/úbytek	‰	1,4	1,4	2,0	1,9	2,2	2,4
přistěhovalí	‰	25,9	24,5	32,2	26,7	29,0	29,5
vystěhovalí	‰	23,2	28,7	21,5	21,9	20,9	21,1
přírůstek/úbytek stěhováním	‰	2,7	-4,3	10,7	4,8	8,1	8,5
celkový přírůstek/úbytek	‰	4,1	-2,9	12,7	6,6	10,3	10,9
Kojenecká úmrtnost ²⁾	‰	1,6	1,6	1,1	1,8	2,0	1,6
Novorozenecká úmrtnost ³⁾	‰	0,8	1,0	0,6	1,1	1,2	1,4
Obyvatelstvo (stav k 31. 12.) ve věku:							
0–14 let	osoby	170 253	175 353	182 500	188 832	194 897	201 232
%	%	13,7	14,1	14,5	14,9	15,2	15,5
15–64 let	osoby	856 494	842 806	846 961	844 932	846 980	850 044
%	%	68,7	67,8	67,3	66,7	66,1	65,7
65 a více let	osoby	220 033	225 042	229 618	233 685	238 631	243 237
%	%	17,6	18,1	18,2	18,4	18,6	18,8
Průměrný věk (stav k 31. 12.)	roky	41,9	42,0	42,0	42,0	42,0	41,9
v tom: muži		40,3	40,4	40,4	40,4	40,5	40,5
ženy		43,4	43,5	43,4	43,4	43,4	43,3
Index stáří (stav k 31. 12.) ⁴⁾	%	129,2	128,3	125,8	123,8	122,4	120,9
Index ekonomického zatížení (stav k 31. 12.) ⁵⁾	%	45,6	47,5	48,7	50,0	51,2	52,3
Naděje dožití (dvouleté období) ⁶⁾	roky						
muži při narození		77,0	77,3	77,5	77,7	78,0	78,1
ženy při narození		81,8	82,1	82,5	82,6	82,7	82,7
muži ve věku 65 let		16,7	16,8	17,0	17,2	17,4	17,2
ženy ve věku 65 let		19,6	19,8	20,1	20,2	20,3	20,3

¹⁾ počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné

²⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 1 roku na 1 000 živě narozených dětí

³⁾ počet dětí zemřelých před dosažením věku 28 dnů na 1 000 živě narozených dětí

⁴⁾ počet osob ve věku 65 a více let na 100 osob ve věku 0–14 let

⁵⁾ počet osob ve věku 0–14 let a 65 a více let na 100 osob ve věku 15–64 let

⁶⁾ změna metodiky; data nejsou srovnatelná s předchozími roky

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ PRACOVNÍCH SIL¹⁾							
Obyvatelstvo ve věku 15 a více let	tis. osob	1 079,2	1 077,9	1 069,6	1 078,7	1 079,9	1 087,4
z toho podle dosaženého vzdělání:							
základní a bez vzdělání	%	9,1	8,5	8,1	8,2	7,7	7,4
střední bez maturity	%	19,7	20,5	19,5	18,5	17,9	17,8
střední s maturitou	%	39,6	39,0	39,8	40,6	38,8	36,9
vysokoškolské vč. vyššího odborného	%	31,6	32,0	32,6	32,7	35,6	37,8
Ekonomicky aktivní (pracovní síla)	tis. osob	668,5	670,4	664,5	668,4	678,6	697,9
v tom: zaměstnaní		647,6	649,4	648,0	649,6	663,3	685,9
z toho ženy		286,1	287,4	289,5	290,5	300,1	309,4
nezaměstnaní		20,9	21,0	16,5	18,8	15,2	12,0
z toho ženy		9,9	9,2	8,0	9,9	6,3	6,6
Ekonomicky neaktivní ve věku 15 a více let	tis. osob	410,7	407,5	405,1	410,3	401,4	389,6
Zaměstnaní podle postavení v zaměstnání:							
zaměstnanci ²⁾	%	73,7	78,0	77,6	78,3	79,9	79,1
zaměstnavatelé	%	3,8	3,2	3,6	4,4	2,8	2,9
pracující na vlastní účet	%	22,0	17,6	18,2	16,9	17,0	17,5
Zaměstnaní pracující v kraji	tis. osob	917,5	913,8	897,4	901,6	904,7	.
v tom podle sektorů:							
primární (zemědělství, lesnictví, rybářství)	%	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5	.
sekundární (průmysl a stavebnictví)	%	16,3	15,7	15,2	15,3	15,0	.
terciární (služby)	%	83,3	83,9	84,4	84,2	84,5	.
Míra ekonomické aktivity	%	61,9	62,2	62,1	62,0	62,8	64,2
v tom: muži		71,6	72,0	71,4	71,0	71,8	73,1
ženy		52,9	53,1	53,5	53,6	54,6	55,9
Míra zaměstnanosti	%	60,0	60,2	60,6	60,2	61,4	63,1
v tom: muži		69,5	69,7	69,8	69,3	70,1	72,0
ženy		51,2	51,4	52,1	51,8	53,4	54,8
Obecná míra nezaměstnanosti	%	3,1	3,1	2,5	2,8	2,2	1,7
v tom: muži		2,9	3,2	2,3	2,4	2,4	1,4
ženy		3,4	3,1	2,7	3,3	2,1	2,1
NEZAMĚŠTNANOST (stav k 31. 12.; MPSV)							
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	36 771	44 922	43 499	37 218	30 179	21 787
z toho: ženy		18 245	22 238	22 202	19 429	15 882	11 493
absolventi škol a mladiství		1 295	1 846	1 419	1 495	1 096	653
osoby se zdravotním postižením		2 761	2 957	3 000	3 024	2 749	2 169
s nárokem na podporu v nezaměstnanosti		7 912	9 582	9 161	7 931	7 259	6 377
dosažitelní		35 562	43 803	42 050	35 542	28 249	19 827
v tom podle věku:							
do 19 let		989	1 108	857	713	589	459
20–24 let		4 587	5 227	4 563	3 377	2 352	1 414
25–34 let		9 315	11 130	10 491	8 776	6 920	4 910
35–44 let		8 740	11 364	11 453	9 758	8 041	5 735
45–54 let		7 192	8 638	8 661	7 747	6 365	4 605
55 a více let		5 948	7 455	7 474	6 847	5 912	4 664
průměrný věk	roky	38,4	39,4	40,5	41,2	41,9	42,6
v tom podle nejvyššího dosaženého vzdělání:	osoby						
základní a bez vzdělání		6 659	8 254	8 066	7 196	6 303	4 583
střední bez maturity		11 196	13 621	13 005	10 793	8 454	5 677
střední s maturitou		12 547	15 030	14 732	12 307	9 614	7 009
vyšší odborné vč. nástavbového		609	802	718	641	528	362
vysokoškolské		5 760	7 215	6 978	6 281	5 280	4 156
z toho podle klasifikace zaměstnání:							
nemanuální pracovníci	osoby	18 258	30 486	30 006	26 242	21 167	15 216
vysoce kvalifikovaní (třídy 1–3)		6 729	11 694	11 342	10 228	8 347	6 337
s nižší kvalifikací (třídy 4 a 5)		11 529	18 792	18 664	16 014	12 820	8 879

¹⁾ údaje podle kraje obvyklého bydliště (kromě struktury zaměstnaných podle sektorů)²⁾ zaměstnanci včetně členů produkčních družstev

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce	osoby	36 771	44 922	43 499	37 218	30 179	21 787
z toho podle klasifikace zaměstnání (pokračování):							
manuální pracovníci	osoby	7 088	12 083	11 853	10 473	8 477	5 915
kvalifikovaní (třídy 6–8)		3 979	6 884	6 691	5 765	4 627	3 175
nekvalifikovaní (třída 9)		3 109	5 199	5 162	4 708	3 850	2 740
v tom podle délky evidence:	osoby						
do 3 měsíců		10 071	10 180	10 044	8 930	7 993	6 803
3–6 měsíců		8 104	9 190	8 001	6 925	5 830	4 501
6–12 měsíců		8 754	10 655	8 887	7 145	5 516	3 909
od 1 roku do 2 let		5 756	8 706	8 238	6 146	4 432	2 559
více než 2 roky		4 086	6 191	8 329	8 072	6 408	4 015
Průměrná měsíční podpora v nezaměstnanosti	Kč	7 357	7 705	7 558	7 684	8 010	8 721
Podíl nezaměstnaných osob ³⁾	%	4,16	5,14	5,03	4,20	3,35	2,34
v tom: muži		4,19	5,19	4,95	4,02	3,18	2,21
ženy		4,13	5,09	5,12	4,38	3,52	2,47
Podíl dlouhodobě nezaměstnaných ⁴⁾	%	1,15	1,77	1,96	1,68	1,28	0,77
Pracovní místa v evidenci úřadu práce	místa	9 994	7 299	9 426	15 016	21 054	42 380
Uchazeči na 1 pracovní místo v evidenci úřadu práce	osoby	3,7	6,2	4,6	2,5	1,4	0,5
ČISTÝ DISPONIBILNÍ DŮCHOD DOMÁCNOSTÍ							
celkem	mil. Kč	323 111	324 607	334 695	350 090	364 688	.
na 1 obyvatele	tis. Kč	259,8	260,8	267,5	277,3	286,5	.
průměr ČR = 100	%	130,9	131,5	130,5	129,8	130,0	.
VÝBĚROVÉ ŠETŘENÍ MEZD⁵⁾							
Průměrná hrubá měsíční mzda	Kč	35 356	35 155	35 343	36 371	37 387	39 782
v tom: muži		39 998	39 706	39 941	41 171	41 991	44 473
ženy		29 882	29 822	30 017	30 936	32 085	34 304
Medián mezd	Kč	27 182	27 410	27 750	28 677	29 906	31 878
v tom: muži		29 476	29 816	30 207	31 321	32 772	34 722
ženy		25 223	25 444	25 577	26 409	27 579	29 648
VZDĚLÁVÁNÍ (MŠMT)							
Děti, žáci a studenti (stav k 30. 9.)	osoby						
mateřských škol		38 457	40 405	41 637	42 371	42 711	43 147
základních škol		79 310	83 241	88 184	93 298	98 126	102 077
středních škol vč. konzervatoří (denní studium)		60 756	58 869	58 065	58 571	59 979	61 147
vyšších odborných škol (denní studium)		4 554	4 546	4 569	4 322	3 772	3 312
Studenti vysokých škol (občané ČR, stav k 31. 12.)	osoby						
s trvalým bydlištěm v kraji		46 292	43 954	40 886	38 338	36 060	34 354
s místem výuky v kraji		119 973	115 247	109 636	102 389	97 434	94 230
z toho v prezenčním studiu	%	73,2	74,6	74,7	75,8	75,3	75,6
Absolventi VŠ (občané ČR) s místem výuky v kraji	osoby	30 274	29 510	27 945	26 489	24 917	23 088
ZDRAVOTNICTVÍ (ÚZIS, ČSÚ)							
Lékaři celkem (vč. smluvních)	přep. os.	9 418	9 663	9 909	10 060	10 201	.
na 1 000 obyvatel		7,6	7,8	7,9	8,0	8,0	.
Nemocnice		28	28	27	27 ⁷⁾	27	.
lůžka		9 275	9 091	9 042	9 226	9 784	.
případy hospitalizace ⁶⁾	v tis.	345,8	341,7	345,2	340,1	330,8	.
průměrná ošetrovací doba	dny	6,92	6,87	6,79	6,80	6,22	.
využití lůžek	dny	257,5	257,9	256,9	250,6	223,5	.
Průměrné procento dočasné pracovní neschopnosti	%	2,623	2,651	2,823	3,120	3,098	3,186
Průměrná doba trvání 1 případu dočasné pracovní neschopnosti	kalendář. dny	40,4	37,7	40,0	38,7	37,7	38,4

³⁾ podíl počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let

⁴⁾ podíl dlouhodobě nezaměstnaných (12 měsíců a déle) v evidenci úřadu práce na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, jmenovatel data ČSÚ

⁵⁾ pramen: MPSV (Informační systém o průměrném výdělku) a MF (Informační systém o platu a služebním příjmu)

⁶⁾ do roku 2015 počet hospitalizovaných pacientů

⁷⁾ některé LDN se staly součástí nemocnic

Tab. 3.2 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – sociální vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
STÁTNÍ SOCIÁLNÍ PODPORA (MPSV)⁸⁾							
Počet vyplacených dávek celkem (vč. pěstounské péče)	v tis.	936,5	942,6	953,7	955,2	941,2	914,9
z toho přídavek na dítě		265,8	259,2	251,3	239,1	225,3	201,5
Výdaje na dávky celkem (vč. pěstounské péče)	mil. Kč	4 121	4 339	4 427	4 489	4 583	4 586
z toho přídavek na dítě		159	155	150	143	134	120
Výdaje na dávky státní sociální podpory (vč. pěstounské péče) na 1 obyvatele	Kč	3 313	3 486	3 539	3 556	3 601	3 564
ZAŘÍZENÍ SOCIÁLNÍCH SLUŽEB (MPSV)							
Lůžka v domovech pro seniory		2 393	2 439	2 192	2 429	2 520	2 650
na 1 000 obyvatel ve věku 65 a více let		10,9	10,8	9,5	10,4	10,6	10,9
Lůžka v domovech se zvláštním režimem		317	444	529	544	687	923
Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením		494	503	529	529	548	451
DŮCHODOVÉ POJIŠTĚNÍ (stav v prosinci; ČSSZ)							
Příjemci starobního důchodu celkem ⁹⁾	osoby	266 932	265 616	265 847	266 599	267 000	266 219
z toho ženy		169 090	167 584	167 021	166 972	166 444	165 203
Příjemci starobního důchodu sólo ¹⁰⁾	osoby	203 072	202 364	203 228	204 513	205 446	205 469
Příjemci předčasného starobního důchodu ^{9,11)}	osoby	32 623	33 504	34 516	35 324	35 916	36 284
z toho ženy		19 589	20 006	20 424	20 836	21 157	21 315
Podíl příjemců předčasného starobního důchodu na počtu příjemců starobního důchodu celkem (včetně souběhu)	%	12,2	12,6	13,0	13,2	13,5	13,6
v tom: muži		13,3	13,8	14,3	14,5	14,7	14,8
ženy		11,6	11,9	12,2	12,5	12,7	12,9
Průměrný měsíční starobní důchod sólo ¹⁰⁾	Kč	11 560	11 767	11 878	12 172	12 286	12 691
v tom: muži		12 620	12 844	12 959	13 277	13 393	13 827
ženy		10 740	10 924	11 024	11 295	11 399	11 771
Podíl průměrného starobního důchodu sólo ¹⁰⁾ na mzdovém mediánu	%	42,5	42,9	42,8	42,4	41,1	39,8
NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ (ČSSZ)							
Výdaje na dávky nemocenského pojištění celkem	tis. Kč	4 829 652	5 088 605	5 442 843	5 935 015	6 244 476	6 681 811
v tom dávky:							
nemocenské		2 155 467	2 291 793	2 652 567	2 997 893	3 136 870	3 395 545
ošetřovné		140 487	173 653	173 262	224 406	240 446	286 695
peněžitá pomoc v mateřství		2 532 536	2 621 888	2 615 408	2 710 917	2 865 678	2 997 961
vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství		1 162	1 271	1 607	1 799	1 482	1 610
KRIMINALITA, NEHODY (Policejní prezidium ČR)							
Registrované trestné činy		72 345	82 005	71 828	64 095	56 642	50 726
na 1 000 obyvatel		58,2	65,9	57,4	50,8	44,5	39,4
Objasněné trestné činy		15 964	17 754	17 620	16 227	14 217	11 780
Hlášené dopravní nehody		17 795	18 593	19 306	21 462	22 876	
na 1 000 obyvatel		14,3	14,9	15,4	17,0	18,0	
Usmrcené osoby při dopravních nehodách	osoby	26	29	20	25	21	
Podíl bodovaných řidičů z registrovaných řidičů celkem ¹²⁾	%	8,7	7,4	7,0	6,8	6,1	5,6
Požáry		2 395	2 070	2 110	2 387	2 025	1 974
na 1 000 obyvatel		1,9	1,7	1,7	1,9	1,6	1,5
přímá škoda	mil. Kč	655	325	104	179	330	198

⁸⁾ data do roku 2012 podle výplatního místa, od roku 2013 podle místa trvalého bydliště příjemce

⁹⁾ včetně souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

¹⁰⁾ bez souběhu s vdovským nebo vdoveckým; podle metodiky MPSV bez poměrného starobního důchodu

¹¹⁾ předčasným důchodem se rozumí přiznání kráceného starobního důchodu podle § 30 a § 31 zákona č. 155/1995 Sb.

¹²⁾ bodovaný řidič se dopustil přestupku (trestného činu) započítávaného do bodového hodnocení řidiče

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
MAKROEKONOMIKA							
Hrubý domácí produkt (HDP)	mil. Kč	1 004 400	1 011 319	1 044 120	1 157 950	1 193 240	.
předchozí rok = 100 (srovnatelné ceny)	%	99,7	100,5	102,3	109,8	101,0	.
Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele	tis. Kč	807 594	812 460	834 578	917 183	937 542	.
průměr ČR = 100	%	209,0	208,4	203,6	210,4	207,5	.
Hrubý domácí produkt na 1 zaměstnaného	tis. Kč	1 094 769	1 106 762	1 163 437	1 284 272	1 318 940	.
průměr ČR = 100	%	136,6	137,2	137,8	144,8	145,0	.
Hrubá přidaná hodnota	mil. Kč	902 621	905 258	943 267	1 041 997	1 073 035	.
v tom sektory: primární	%	0,4	0,4	0,4	0,4	0,5	.
sekundární	%	15,4	15,2	15,6	15,5	15,4	.
terciární	%	84,2	84,4	84,0	84,1	84,2	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu	mil. Kč	272 218	290 535	289 962	342 409	.	.
Tvorba hrubého fixního kapitálu na 1 obyvatele	tis. Kč	218 878	233 406	231 770	271 214	.	.
průměr ČR = 100	%	218,7	238,9	225,0	235,1	.	.
Zaměstnaní v hlavním pracovním poměru (včetně sebezaměstnaných) pracující v kraji	osoby	917 454	913 764	897 444	901 639	904 696	.
z toho zaměstnanci		712 985	742 399	724 382	733 939	743 826	.
MÍSTNÍ ROZPOČTY¹⁾ (Ministerstvo financí)							
Příjmy celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	62 990	63 336	69 982	70 783	74 243	77 763
Výdaje celkem (po konsolidaci)	mil. Kč	61 266	58 856	68 055	58 342	61 960	70 310
z toho: běžné výdaje		43 929	45 418	46 752	48 245	51 141	57 872
kapitálové výdaje		17 337	13 438	21 303	10 097	10 819	12 438
NÁKLADY PRÁCE							
Měsíční náklady práce na 1 zaměstnance	Kč	42 675	42 207	42 920	44 311	45 951	.
z toho: přímé náklady		30 631	30 134	30 665	31 611	32 873	.
sociální náklady a výdaje		10 896	10 953	11 134	11 448	11 867	.
VĚDA A VÝZKUM							
Výdaje na výzkum a vývoj celkem	mil. Kč	24 689	26 165	29 443	32 999	27 632	.
z toho: mzdové		11 480	12 540	13 332	14 126	14 271	.
financované z veřejných zdrojů ČR		13 314	13 341	14 093	14 755	14 099	.
Zaměstnanci ve výzkumu a vývoji	přep. os.	21 810	23 243	23 203	23 445	22 046	.
z toho výzkumní pracovníci		12 540	13 637	13 580	13 854	13 483	.
INFORMAČNÍ A KOMUNIKAČNÍ TECHNOLOGIE²⁾							
Podíl domácností vybavených počítačem	%	72,9	75,4	77,2	79,7	80,5	.
Podíl domácností s připojením k internetu	%	69,3	74,2	76,7	79,8	80,8	.
ORGANIZAČNÍ STATISTIKA³⁾							
Registrované subjekty (stav k 31. 12.)		544 840	540 360	557 736	573 682	590 338	606 843
z toho živnostníci		288 215	272 613	281 455	287 161	294 130	303 993
z toho subjekty se zjištěnou aktivitou		311 294	309 659	312 195	314 605	316 909	334 347
z toho živnostníci		149 092	139 096	144 755	147 251	150 130	156 448
Vzniklé subjekty		26 667	26 045	25 141	25 475	26 346	28 620
z toho živnostníci		8 684	8 019	7 910	7 917	8 370	8 768

¹⁾ souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí

²⁾ tříleté klouzavé průměry (např. údaj roku 2016 je vypočten z dat roku 2015, 2016 a 2017)

³⁾ vlivem zpřesnění dat podle Registru osob (ROS) nejsou údaje před rokem 2013 plně srovnatelné

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
ZEMĚDĚLSTVÍ							
Produkce zemědělského odvětví ⁴⁾	mil. Kč	22 931	23 701	24 845	23 446 ⁷⁾	24 228	.
z toho: rostlinná produkce ⁴⁾		14 841	15 617	16 499	15 646 ⁷⁾	16 388	.
živočišná produkce ⁴⁾		7 181	7 205	7 735	7 057 ⁷⁾	6 740	.
Obhospodařovaná zemědělská půda ⁴⁾	ha	563 247	563 214	561 893	563 275	560 841	565 993
z toho orná ⁴⁾		491 309	490 100	487 385	489 729	488 406	489 865
Skližeň: obilovin	t	34 195	39 589	45 947	43 190	44 653	38 479
brambor	t	164	137	165	152	344	267
Hospodářská zvířata (stav k 1. 4.) ⁴⁾							
skot ⁴⁾	kusy	147 209	150 700	149 265	150 314	151 875	152 097
prasata ⁴⁾	kusy	296 906	301 893	318 378	303 587	324 709	304 374
drůbež ⁴⁾	tis. ks	4 555	4 999	4 758	4 841	4 719	4 233
Výroba jatečného skotu ⁴⁾	t ž. hm.	21 072	19 754	20 277	19 792	18 440	19 185
Výroba jatečných prasat ⁴⁾	t ž. hm.	62 363	62 692	62 885	62 760	63 081	61 427
Výroba jatečné drůbeže ⁴⁾	t ž. hm.	41 164	35 013	36 756	38 767	42 257	43 507
Výroba mléka ⁴⁾	tis. l	351 654	360 788	362 361	373 351	375 800	379 497
Snáška konzumních vajec ⁴⁾	tis. ks	324 542	315 963	342 895	345 147	285 142	285 233
LESNICTVÍ							
Zalesňování	ha	37	21	37	36	58	73
Těžba dřeva	m ³ b. k.	9 861	10 724	9 298	12 300	13 257	13 796
z toho nahodilá živelní		4 065	5 773	2 521	3 526	4 426	6 257
PRŮMYSL⁵⁾							
Průměrný počet podniků		238	240	239	231	228	225
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmysl. povahy na 1 zaměstnance	mil. Kč	314 377	315 441	314 460	314 529	304 184	321 310
	tis. Kč	3 826	4 050	3 986	4 060	3 968	4 003
Průměrný evidenční počet zaměstnanců	fyz. os.	82 159	77 895	78 891	77 463	76 653	80 259
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance	Kč	34 521	34 437	35 016	34 948	36 037	38 276
ENERGETIKA (Energetický regulační úřad)							
Výroba elektřiny brutto	GWh	230	229	201	191	201	175
podíl na ČR	%	0,3	0,3	0,2	0,2	0,2	0,2
Spotřeba elektřiny ⁶⁾	GWh	6 368	6 389	5 719	5 814	5 939	6 000
podíl na ČR	%	9,0	9,1	10,2	10,3	10,3	10,2
v domácnostech na 1 obyvatele	kWh	1 169,9	1 184,3	1 084,8	1 112,1	1 131,3	1 181,6
Spotřeba zemního plynu	tis. m ³	948 463	968 420	796 970	820 341	886 345	912 225
podíl na ČR	%	11,8	11,9	11,2	11,0	10,9	10,8
v domácnostech na 1 odběratele	m ³	780,0	811,6	667,6	690,2	758,4	770,0

⁴⁾ Praha + Středočeský kraj⁵⁾ podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující činností v sekci (dle CZ-NACE) B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu⁶⁾ od roku 2014 spotřeba elektřiny v hodnotě netto, do roku 2013 v hodnotě brutto⁷⁾ semidefinitivní výsledky

Tab. 3.3 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – ekonomický vývoj

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
STAVEBNICTVÍ							
Průměrný počet podniků ⁸⁾		113	108	100	102	94	99
Základní stavební výroba ⁸⁾	mil. Kč	61 289	56 676	57 642	66 574	57 543	55 713
na 1 zaměstnance	tis. Kč	2 112	2 086	2 227	2 496	2 204	2 157
Průměrný evidenční počet zaměstnanců ⁸⁾	fyz. os.	29 025	27 173	25 879	26 667	26 110	25 829
Průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance ⁸⁾	Kč	34 808	34 563	35 461	38 390	39 740	41 299
Stavební práce "S" provedené v kraji ⁹⁾	mil. Kč	50 441	47 269	51 776	53 487	55 315	56 354
z toho pro veřejné zadavatele		19 729	13 480	19 778	15 464	15 562	13 457
STAVEBNÍ POVOLENÍ							
Orientační hodnota povolených staveb	mil. Kč	36 160	25 156	27 669	34 326	25 675	27 566
z toho: budov (bytových a nebytových)		32 175	21 238	24 675	25 308	21 777	23 983
na ochranu životního prostředí		412	1 428	1 012	6 383	786	539
Průměrná hodnota na 1 stavební povolení	tis. Kč	5 059	4 549	5 247	6 587	4 988	5 686
BYTOVÁ VÝSTAVBA							
Zahájené byty		2 827	3 352	4 481	5 227	2 758	3 734
z toho v nových rodinných domech		533	291	438	508	582	607
Dokončené byty		4 024	3 844	4 848	5 211	6 092	5 846
z toho v nových rodinných domech		471	523	485	528	546	622
Průměrná hodnota 1 m ² obytné plochy bytu							
v novém rodinném domě	Kč	48 557	48 469	48 258	44 224	43 415	48 192
v novém bytovém domě	Kč	48 622	42 104	42 544	40 396	43 367	46 830
DOPRAVA (Ministerstvo dopravy)							
Osobní automobily vč. dodávkových (stav k 31. 12.)		696 457	701 890	723 031	786 769	830 304	881 618
CESTOVNÍ RUCH							
Hromadná ubytovací zařízení (HUZ)		845	856	757	797	795	787
Lůžka v hromadných ubytovacích zařízeních		92 246	92 052	87 961	91 059	91 887	90 891
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních	tis. osob	5 726	5 900	6 096	6 606	7 128	7 653
z toho ze zahraničí		4 919	5 048	5 315	5 715	6 111	6 563
Průměrná doba pobytu hostů v HUZ	dny	3,5	3,5	3,4	3,4	3,4	3,4
z toho hostů ze zahraničí		3,6	3,6	3,5	3,5	3,5	3,5

⁸⁾ podniky s 50 a více zaměstnanci se sídlem v kraji s převažující stavební činností

⁹⁾ podniky s 20 a více zaměstnanci s převažující stavební činností

Tab. 3.4 Vybrané ukazatele za hl. m. Prahu – životní prostředí

	Měřicí jednotka	2012	2013	2014	2015	2016	2017
PŮDA (ČÚZK)							
Zemědělská půda (stav k 31. 12.)	ha	20 135	20 006	19 878	19 847	19 800	19 717
z toho: orná půda		14 676	14 559	14 436	14 405	14 368	14 220
zahrady a ovocné sady		4 578	4 568	4 562	4 560	4 552	4 550
trvalé travní porosty		870	869	869	872	871	935
Nezemědělská půda (stav 31. 12.)	ha	29 480	29 609	29 737	29 769	29 821	29 904
z toho: lesní pozemky		5 122	5 132	5 165	5 173	5 173	5 195
zastavěné plochy a nádvoří		4 995	5 007	5 008	5 003	5 005	5 021
VODOVODY A KANALIZACE							
Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů	%	99,7	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele	litr/den	106,3	111,4	106,0	106,0	107,9	109,3
Cena vody (bez DPH)	Kč/m ³	35,8	36,3	38,3	38,6	40,1	40,6
Cena stočného (bez DPH)	Kč/m ³	29,1	29,0	27,8	28,6	32,3	33,8
Podíl obyvatel bydlících v domech napojených na veřejnou kanalizaci	%	100,0	98,8	98,9	98,9	99,1	99,2
na kanalizaci s koncovou ČOV		100,0	98,8	98,9	98,9	99,1	99,2
Podíl čistěných odpadních vod (bez srážkových)	%	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Čistírný odpadních vod (ČOV)		27	26	26	26	26	25
Celková kapacita ČOV	m ³ /den	553 493	552 843	552 843	552 619	553 284	552 696
Produkce kalů v ČOV	t sušiny	31 492	20 185	19 304	24 495	21 887	24 059
OVZDUŠÍ (ČHMÚ)¹⁾							
Měrné emise tuhých znečišťujících látek (REZZO 1–4)	t/km ²	1,94	1,80	1,77	1,79	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,82	0,74	0,70	0,74	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		1,11	1,06	1,07	1,05	.	.
Měrné emise oxidu siřičitého (REZZO 1–4)	t/km ²	0,77	1,04	0,51	0,50	.	.
z toho stacionární zdroje (REZZO 1–3)		0,73	1,00	0,47	0,47	.	.
Měrné emise oxidů dusíku (REZZO 1–4)	t/km ²	13,83	13,41	12,73	11,83	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		4,20	4,39	3,92	3,70	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		9,63	9,02	8,81	8,13	.	.
Měrné emise oxidu uhelnatého (REZZO 1–4)	t/km ²	26,40	24,40	22,26	22,10	.	.
v tom: stacionární zdroje (REZZO 1–3)		5,27	5,41	4,13	4,34	.	.
mobilní zdroje (REZZO 4)		21,13	18,99	18,13	17,76	.	.
ODPADY							
Produkce podnikového odpadu celkem ²⁾	t	6 003 009	6 260 506	6 284 710	6 197 019	5 950 042	.
z toho: zpracovatelský průmysl	t	353 318	324 008	366 080	362 519	400 768	.
zásobování vodou; činnosti související s odpadními vodami, odpady a sanacemi	t	441 526	357 363	208 274	181 784	210 604	.
stavebnictví	t	574 778	519 160	657 580	839 270	786 124	.
Produkce podnikového odpadu na 1 obyvatele	kg	4 827	5 029	5 023	4 909	4 675	.
Produkce komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	304	303	301	301	309	.
Podíl odděleně sbíraných složek komunálního odpadu	%	16,3	16,8	16,5	16,8	17,3	.
Odděleně sbírané složky komunálního odpadu na 1 obyvatele	kg	49,4	51,1	49,6	50,5	53,4	.
VÝDAJE NA OCHRANU ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ							
Investice na ochranu životního prostředí (OŽP) podle místa investice na 1 obyvatele	Kč	1 468	1 549	1 154	1 160	2 981	.
Investice na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	4 076,1	4 636,8	3 609,2	5 603,6	10 772,0	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	11,8	24,1	6,7	20,9	50,1	.
nakládání s odpadními vodami	%	18,7	2,8	22,2	12,4	26,1	.
nakládání s odpady	%	8,3	37,0	9,4	12,0	4,5	.
Neinvestiční náklady na OŽP podle sídla investora	mil. Kč	13 662,2	13 616,5	13 814,5	13 383,9	13 018,1	.
z toho: ochrana ovzduší a klimatu	%	6,0	4,4	4,8	4,8	5,2	.
nakládání s odpadními vodami	%	7,1	7,6	8,2	6,0	6,2	.
nakládání s odpady	%	78,4	76,7	76,6	78,1	77,7	.

¹⁾ v roce 2015 vč. přemísťujících se zdrojů (např. zařízení na recyklaci stavebních odpadů a asfaltových směsí)²⁾ podle sídla podniku

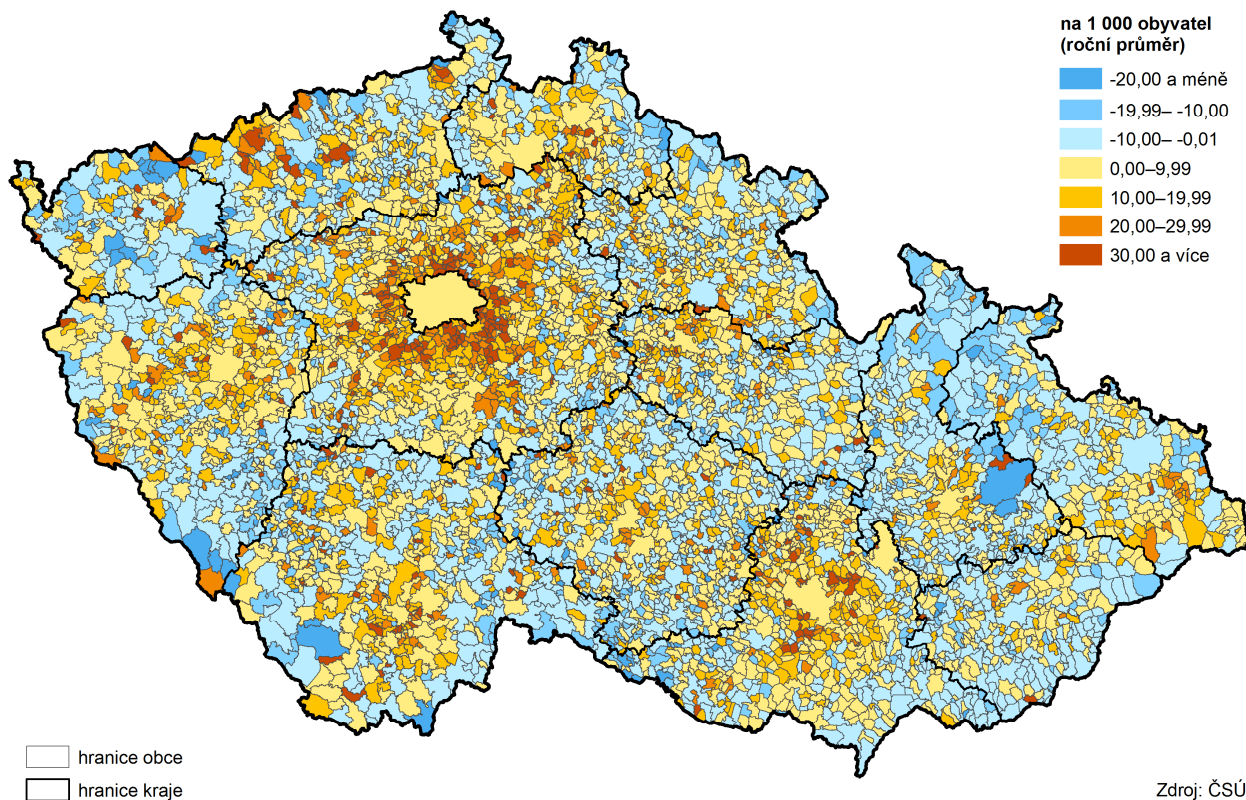
ZKRATKY KRAJŮ A OKRESŮ

Kraje, okresy	Zkratka	Kód	Kraje, okresy	Zkratka	Kód
Hlavní město Praha	PHA	CZ010	Královéhradecký kraj	HKK	CZ052
			Hradec Králové	HK	CZ0521
Středočeský kraj	STČ	CZ020	Jičín	JC	CZ0522
Benešov	BN	CZ0201	Náchod	NA	CZ0523
Beroun	BE	CZ0202	Rychnov nad Kněžnou	RK	CZ0524
Kladno	KD	CZ0203	Trutnov	TU	CZ0525
Kolín	KO	CZ0204			
Kutná Hora	KH	CZ0205	Pardubický kraj	PAK	CZ053
Mělník	ME	CZ0206	Chrudim	CR	CZ0531
Mladá Boleslav	MB	CZ0207	Pardubice	PU	CZ0532
Nymburk	NB	CZ0208	Svitavy	SY	CZ0533
Praha-východ	PY	CZ0209	Ústí nad Orlicí	UO	CZ0534
Praha-západ	PZ	CZ020A			
Příbram	PB	CZ020B	Kraj Vysočina	VYS	CZ063
Rakovník	RA	CZ020C	Havlíčkův Brod	HB	CZ0631
			Jihlava	JI	CZ0632
			Pelhřimov	PE	CZ0633
			Třebíč	TR	CZ0634
			Žďár nad Sázavou	ZR	CZ0635
Jihočeský kraj	JHČ	CZ031			
České Budějovice	CB	CZ0311	Jihomoravský kraj	JHM	CZ064
Český Krumlov	CK	CZ0312	Blansko	BK	CZ0641
Jindřichův Hradec	JH	CZ0313	Brno-město	BM	CZ0642
Písek	PI	CZ0314	Brno-venkov	BI	CZ0643
Prachatice	PT	CZ0315	Břeclav	BV	CZ0644
Strakonice	ST	CZ0316	Hodonín	HO	CZ0645
Tábor	TA	CZ0317	Vyškov	VY	CZ0646
			Znojmo	ZN	CZ0647
Plzeňský kraj	PLK	CZ032			
Domažlice	DO	CZ0321	Olomoucký kraj	OLK	CZ071
Klatovy	KT	CZ0322	Jeseník	JE	CZ0711
Plzeň-město	PM	CZ0323	Olomouc	OC	CZ0712
Plzeň-jih	PJ	CZ0324	Prostějov	PV	CZ0713
Plzeň-sever	PS	CZ0325	Přerov	PR	CZ0714
Rokycany	RO	CZ0326	Šumperk	SU	CZ0715
Tachov	TC	CZ0327			
Karlovarský kraj	KVK	CZ041	Zlínský kraj	ZLK	CZ072
Cheb	CH	CZ0411	Kroměříž	KM	CZ0721
Karlovy Vary	KV	CZ0412	Uherské Hradiště	UH	CZ0722
Sokolov	SO	CZ0413	Vsetín	VS	CZ0723
			Zlín	ZL	CZ0724
Ústecký kraj	ULK	CZ042			
Děčín	DC	CZ0421	Moravskoslezský kraj	MSK	CZ080
Chomutov	CV	CZ0422	Bruntál	BR	CZ0801
Litoměřice	LT	CZ0423	Frýdek-Místek	FM	CZ0802
Louny	LN	CZ0424	Karviná	KI	CZ0803
Most	MO	CZ0425	Nový Jičín	NJ	CZ0804
Teplice	TP	CZ0426	Opava	OP	CZ0805
Ústí nad Labem	UL	CZ0427	Ostrava-město	OV	CZ0806
Liberecký kraj	LBK	CZ051			
Česká Lípa	CL	CZ0511			
Jablonec nad Nisou	JN	CZ0512			
Liberec	LI	CZ0513			
Semily	SM	CZ0514			

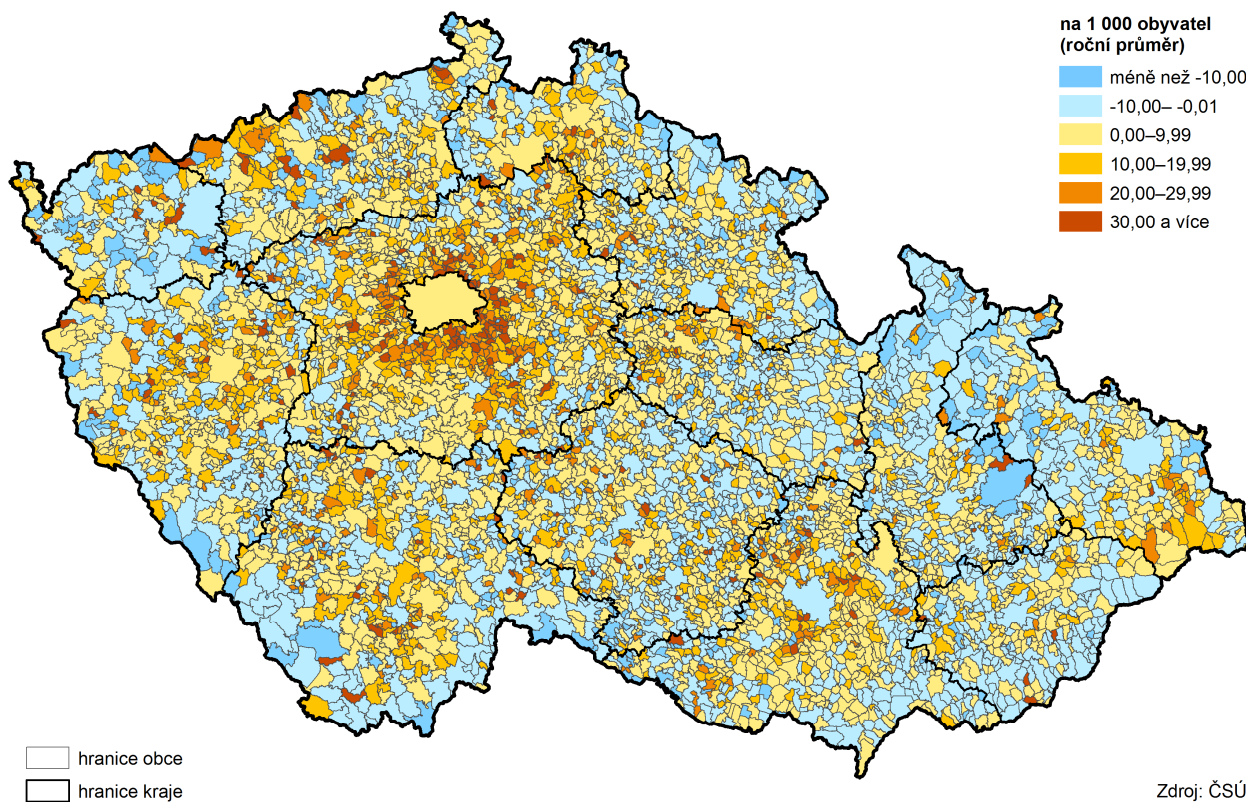

Kartogramy

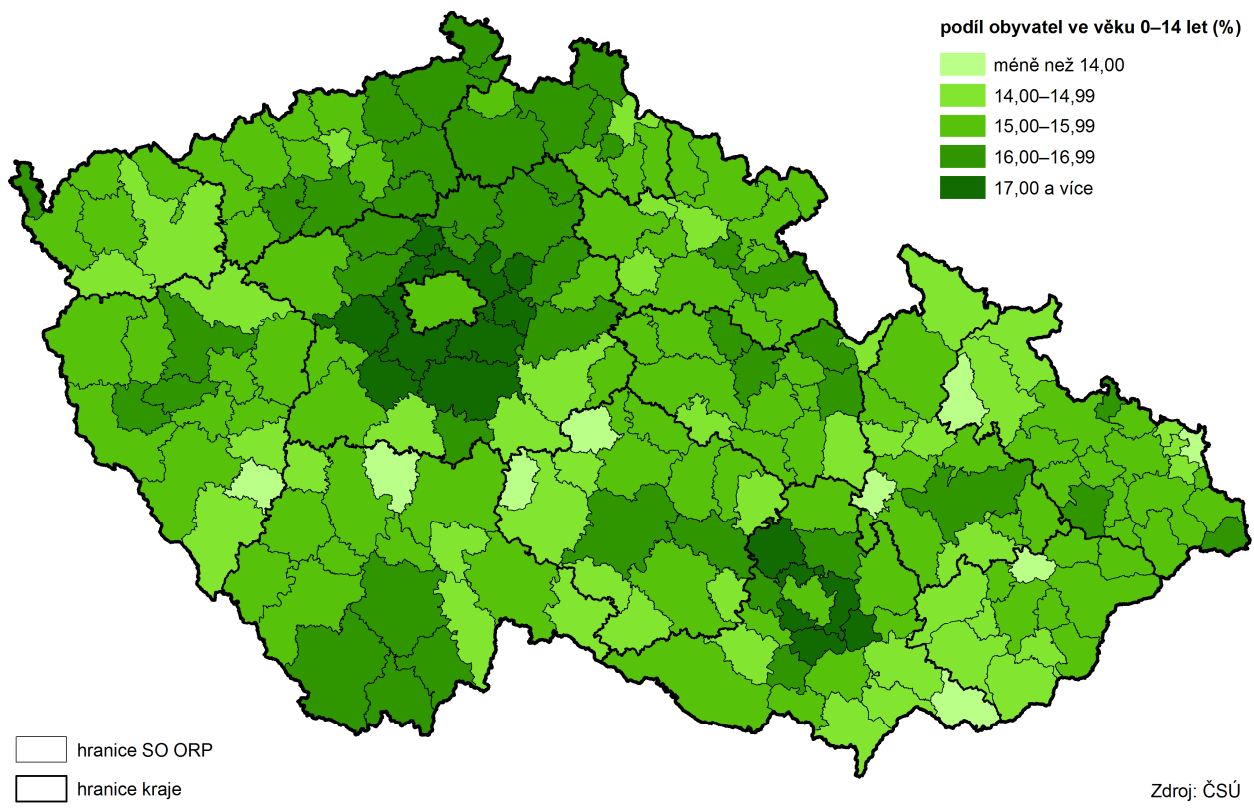
Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v letech 2012 až 2017

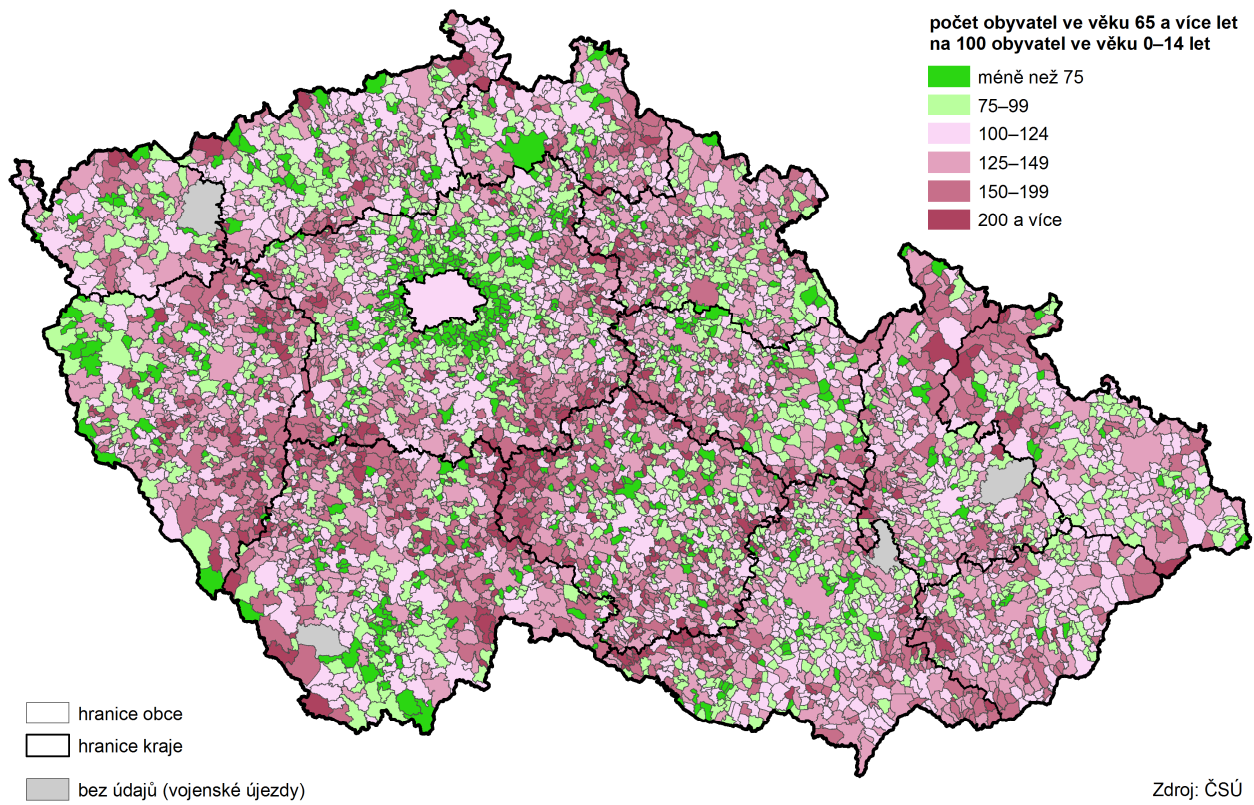
Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v letech 2012 až 2017

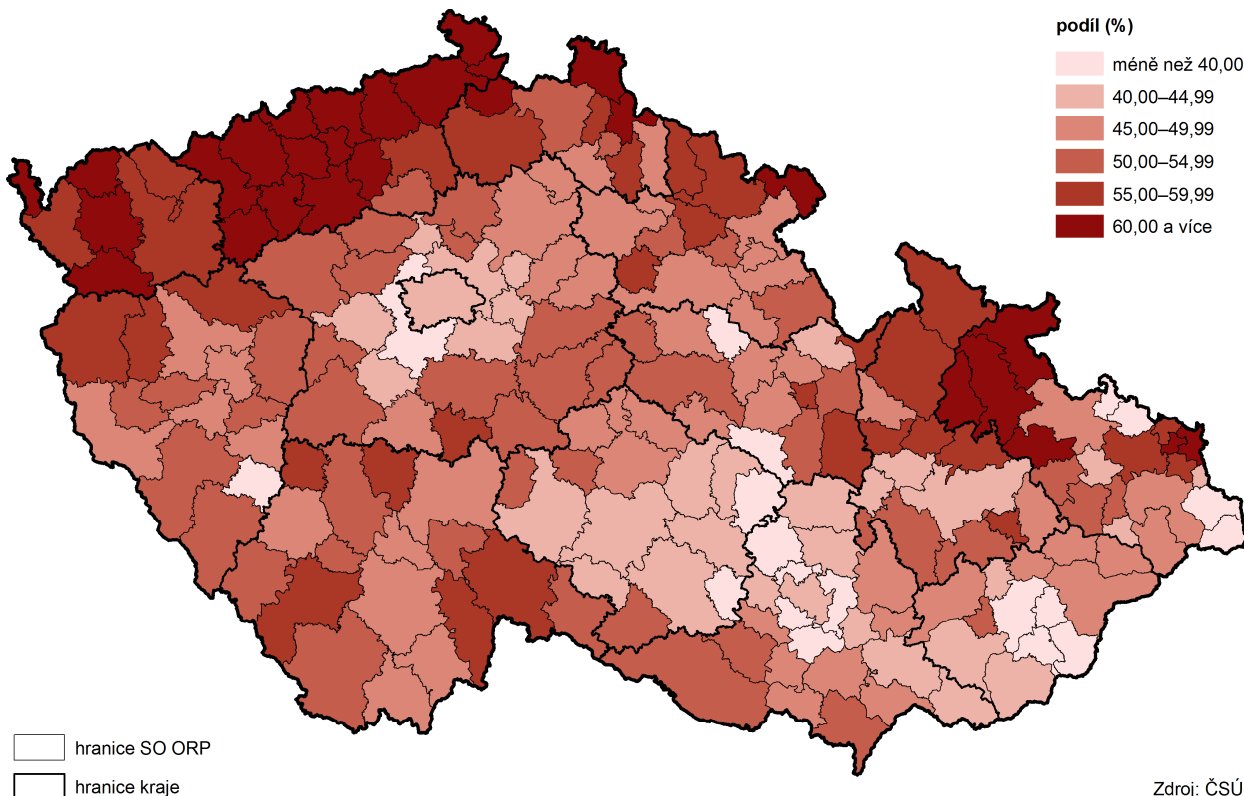
Děti ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2017

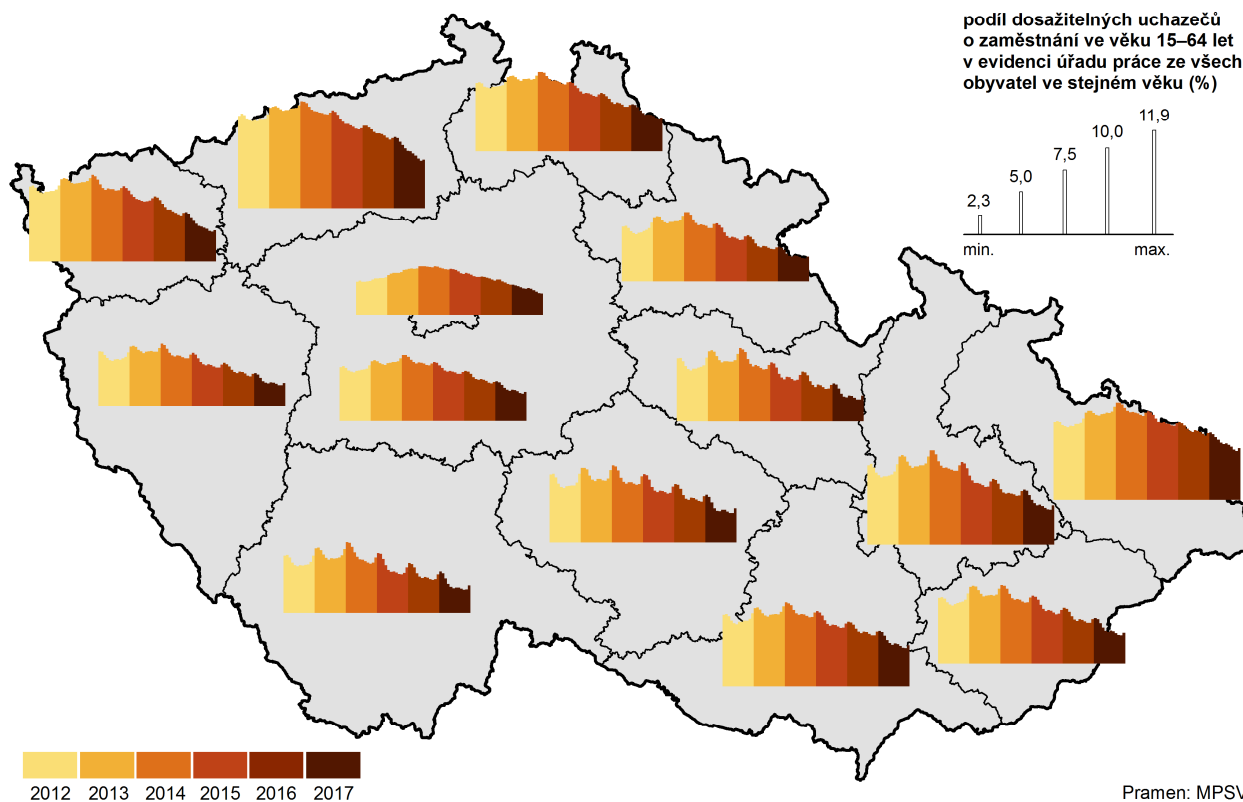
Index stáří v obcích k 31. 12. 2017

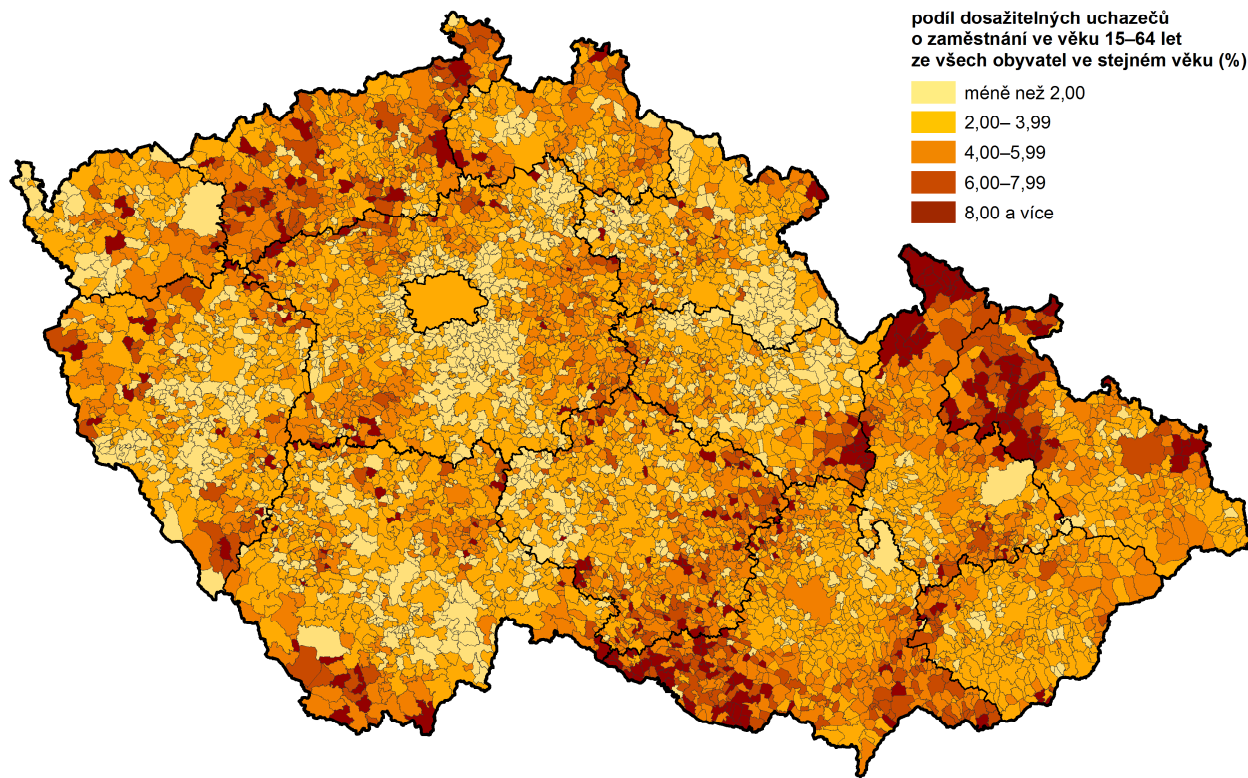
Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2017

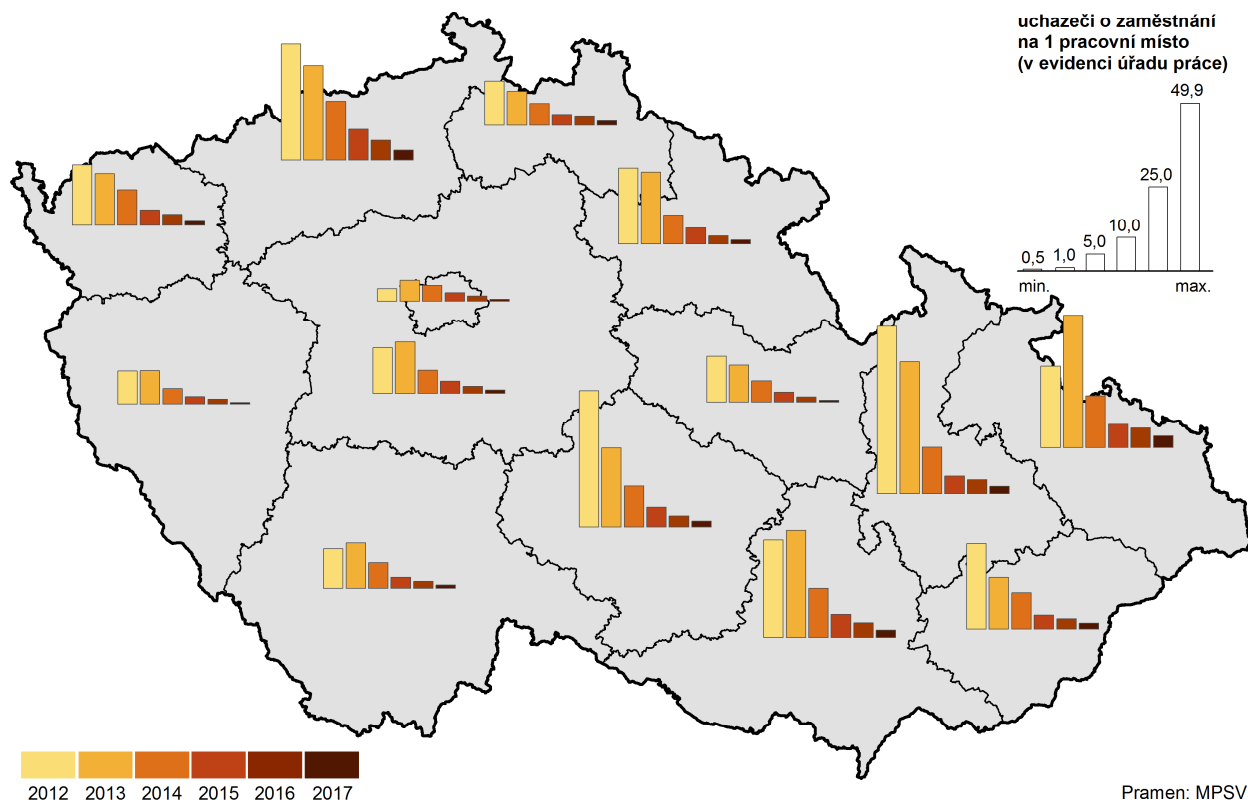
Podíl nezaměstnaných osob v krajích v letech 2012 až 2017 (stav ke konci jednotlivých měsíců)

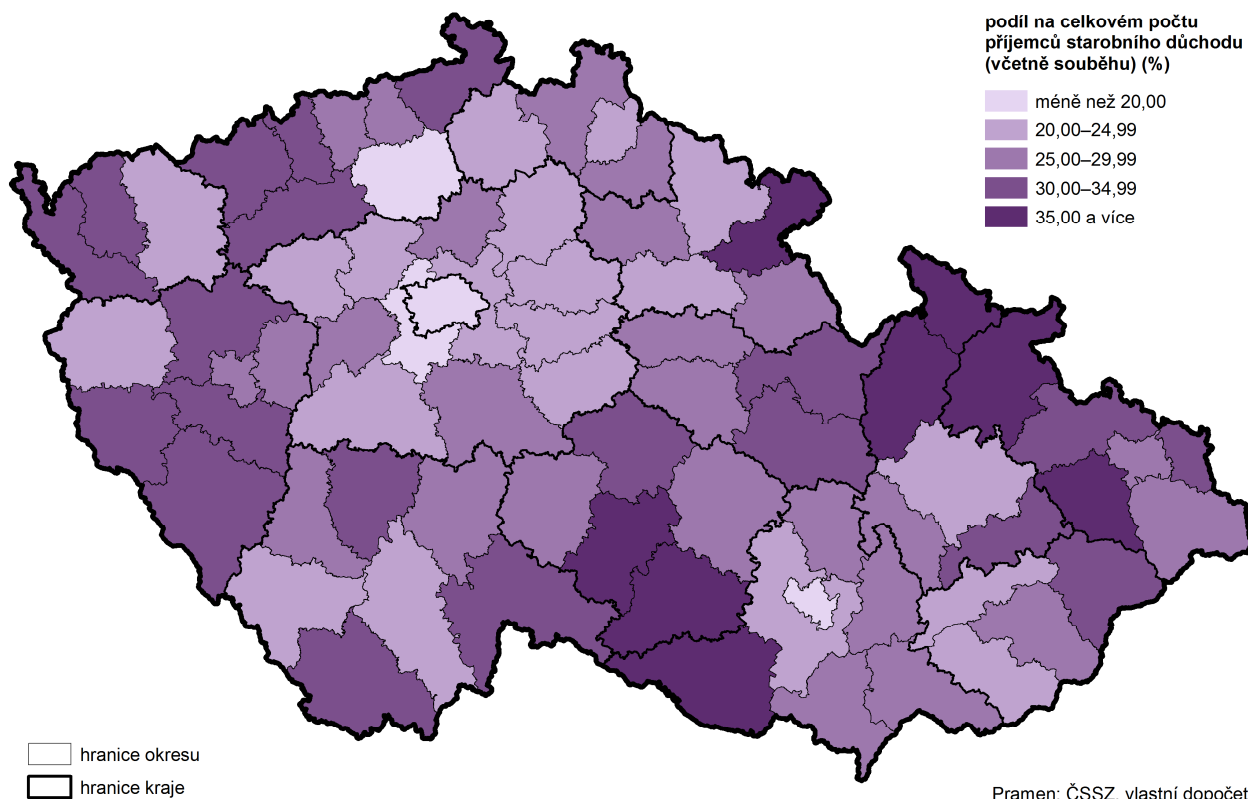
Podíl nezaměstnaných osob v obcích k 31. 12. 2017

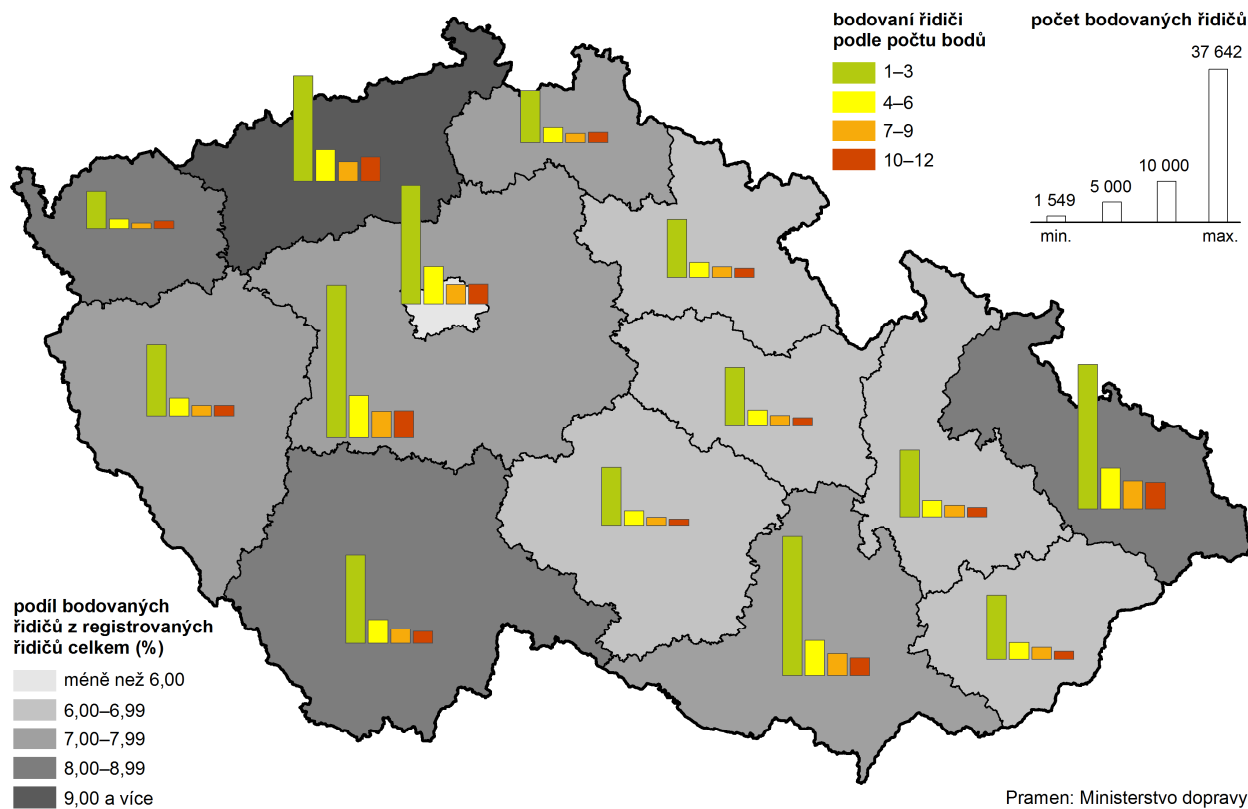
Uchazeči o zaměstnání na pracovní místo v evidenci úřadu práce v krajích v letech 2012 až 2017 (stav k 31. 12.)

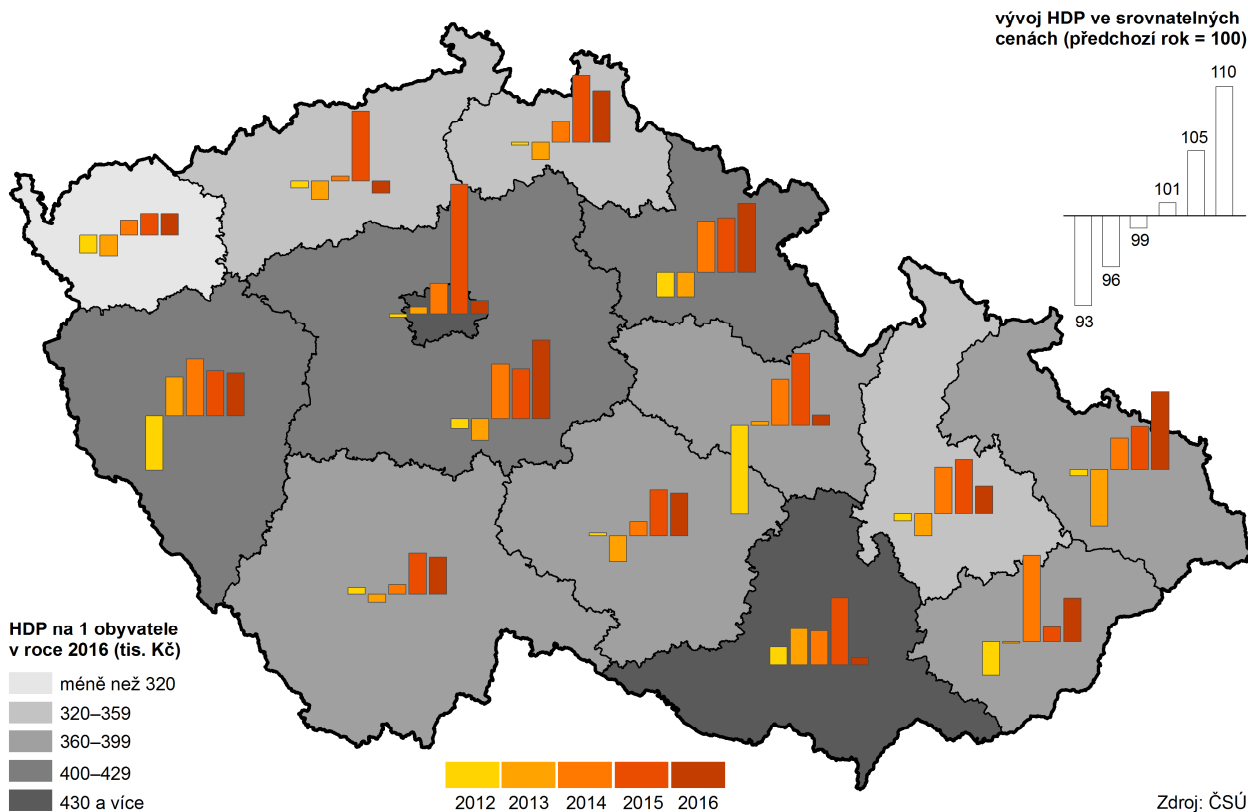
Příjemci předčasného starobního důchodu v okresech v prosinci 2017

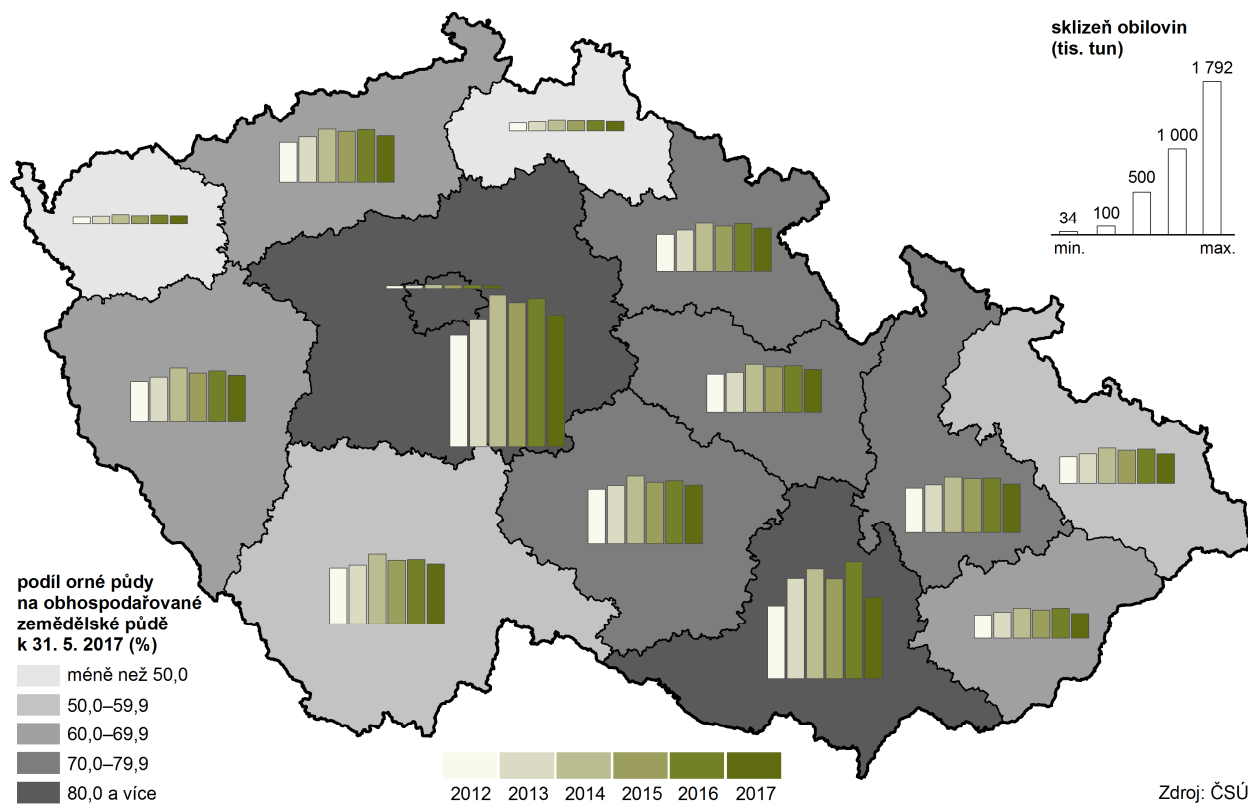
Bodové hodnocení řidičů v krajích k 31. 12. 2017

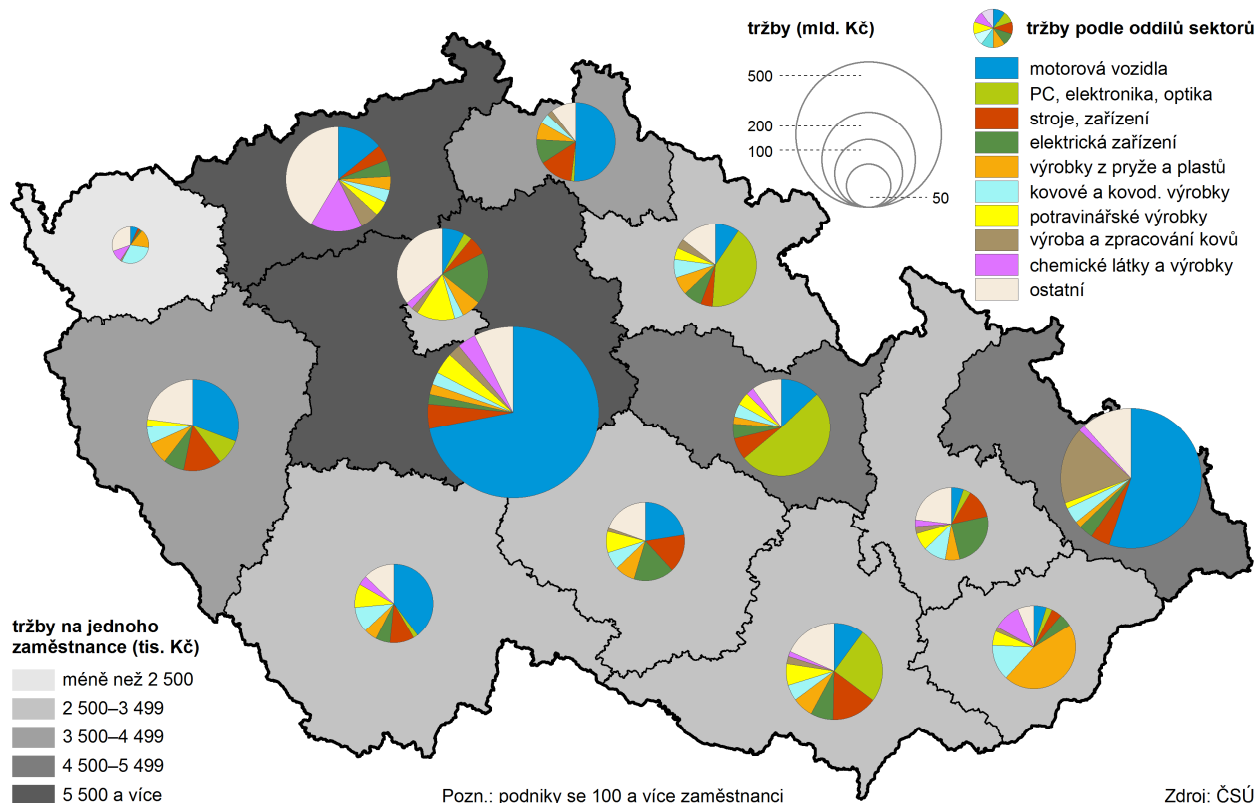
Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2012 až 2016

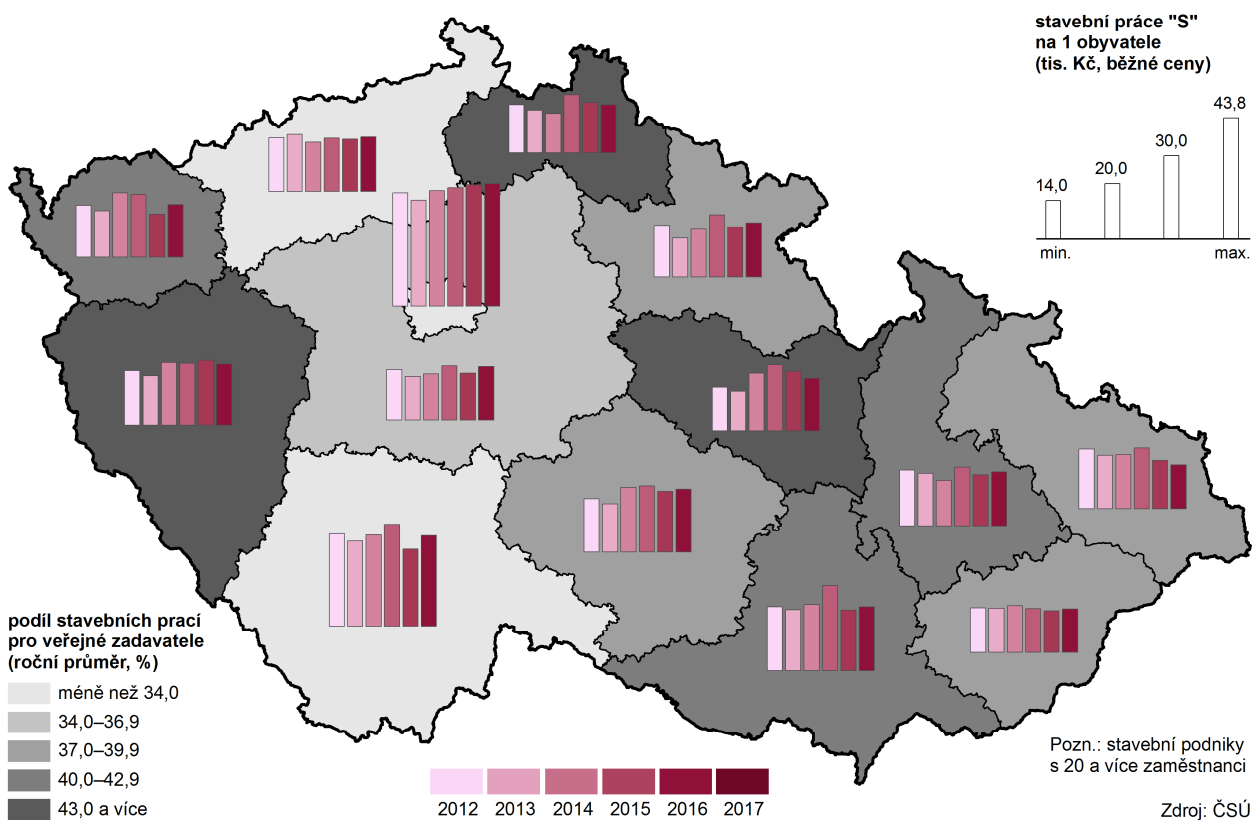
Sklizeň obilovin v krajích v letech 2012 až 2017

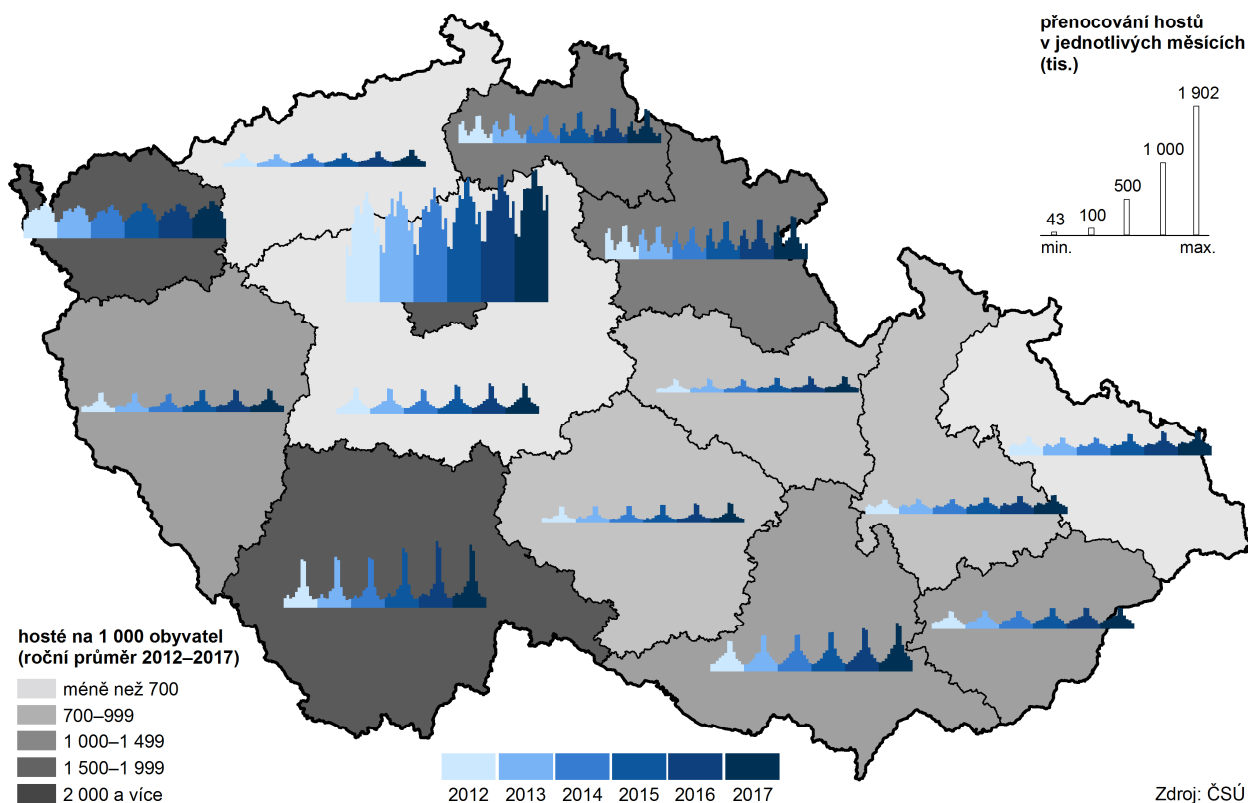
Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2017

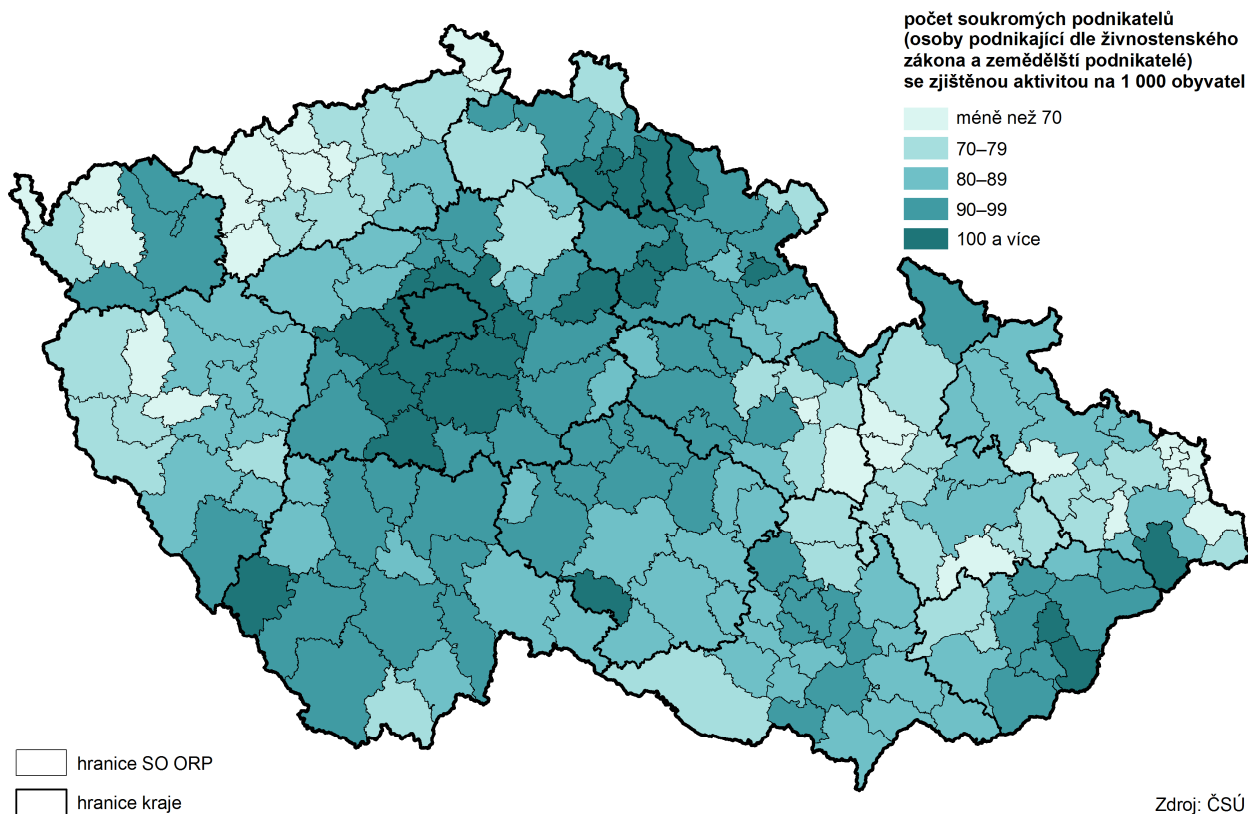
Stavební práce "S" podle kraje místa stavby v letech 2012 až 2017

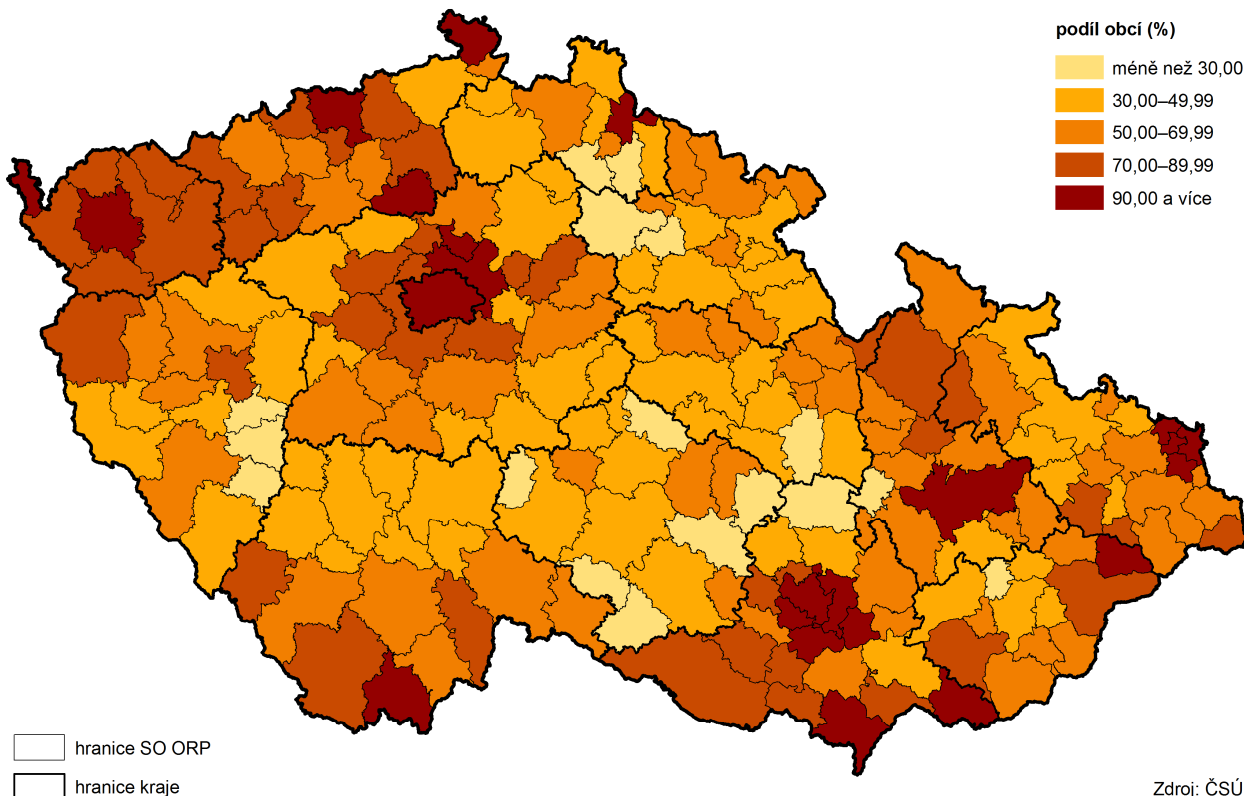
Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2012 až 2017

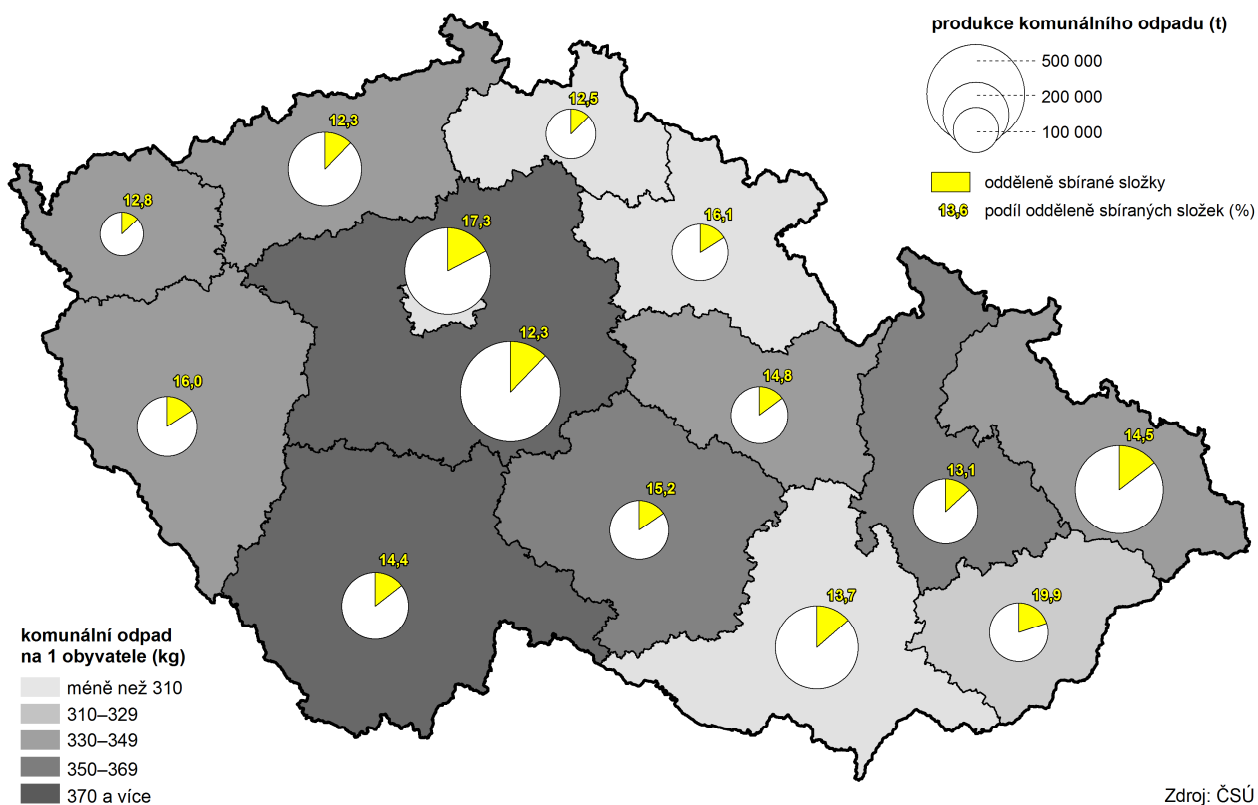
Soukromí podnikatelé ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2017

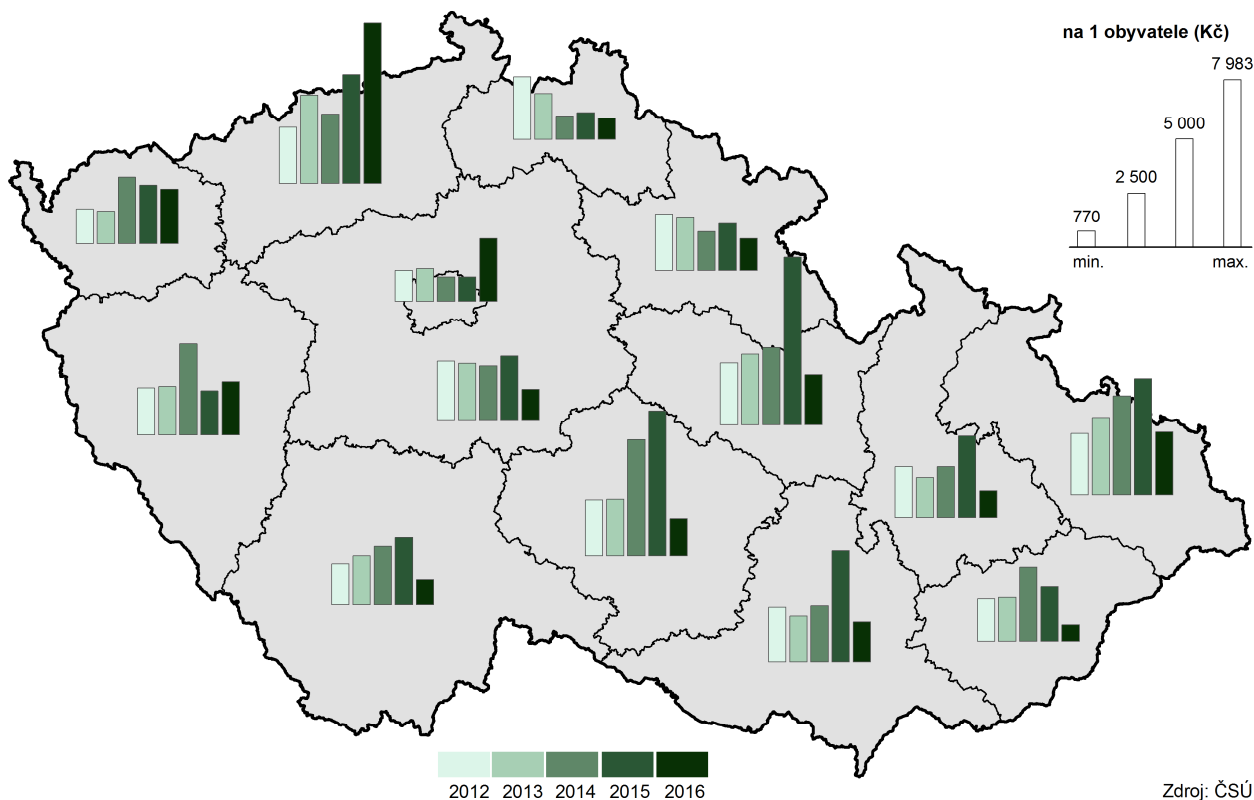
Obce napojené na veřejnou kanalizaci s čistírnou odpadních vod ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2016

Komunální odpad v krajích v roce 2016

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2012 až 2016

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2017

